

2008 M. RUGSĖJO 23 D., ANTRADIENIS

PIRMININKAVO: H.-G. PÖTTERING

Pirmininkas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdžio pradžia 09.05 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Žodiniai klausimai (gauti dokumentai) (žr. protokolą)

4. Kova su terorizmu – Asmens duomenų apsauga (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendra diskusija dėl:

– R. Lefrançois pranešimo (A6-0323/2008) Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu dėl Tarybos pamatinio sprendimo, iš dalies keičiančio Pamatinį sprendimą 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)) ir

– M. Roure pranešimas (A6-0322/2008) Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Tarybos pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų, tvarkomų policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos (pakartotinis konsultavimasis) (16069/2007 – C6-0010/2008 – 2005/0202(CNS)).

Roselyne Lefrançois, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, labiausiai norėčiau padėkoti visiems savo kolegoms nariams, kartu su manimi dirbusiems su šiuo dokumentu, nes per visą procedūrą puikiai bendradarbiavome. Tekstas, dėl kurio šiandien balsuosime, yra labai svarbus, nes kalbos apie kovą su terorizmu kelia pavojų – ar pačių teroristų, ar laisvę ribojančių priemonių, priimtų siekiant kovoti su problema, galia – Europos piliečių teisėms.

Pastaraisiais metais tam tikros vyriausybės iš tiesų galėjo išpūsti teroro grėsmės mastą siekdamos pateisinti priimtą vidaus ar tarptautinę saugumo politiką. Vis dėlto grėsmė reali ir Europos Sąjunga privalo atlikti savo dalį stengdamasi ją užkardyti ir kiek galima ryžtingiau su juo kovoti. Nuo to priklauso jos 500 mln. gyventojų saugumas ir pagrindinių vertybių bei principų, kuriais ji grindžiama, apsauga. Kaip visi žinome, nuo 2001 m. rugsėjo 11 d. išpuolių pati ES teritorija daugybę kartų buvo baisius padarinius sukėlusiu teroristinių išpuolių taikiny: 2004 m. kovo mėn. – Madride ir 2005 m. liepos mėn. – Londone. Visi girdėjote apie tik vakar Kantabrijoje įvykdytų išpuolių bangą.

Teroristų naudojamos labai šiuolaikiškos ir įvairios priemonės bei būdai dar labiau apsunkina užduotį. Informacijos ir ryšių technologijų, ypač interneto, plėtra padeda lengviau organizuoti teroristų tinklus, internetu skleisti propagandą ar net mokymo vadovus. Dabar manoma, kad yra apie 5 000 tokio pobūdžio tinklalapių. Taigi Europos Komisijos noras pritaikyti Bendrijos teisės aktus mėginant užkardyti ne tik realius teroro išpuolius, bet ir pasirengimus šiems išpuoliams, visiškai teisėtas.

Šito siekdama ji rėmėsi Europos Vadovų Tarybos konvencija dėl terorizmo prevencijos. Bėda ta, kad ji nusprendė pasinaudoti tik represiniais aspektais nepaisydama su pagrindinių laisvių apsauga susijusių nuostatų, kurios, kaip mano Europos Vadovų Taryba, sudaro būtiną atsvarą. Esu susirūpinęs dėl „viešo kurstymo“ sampratos ir pavojaus, kurią ji kelia raiškos laisvei, nes laikant nusikaltimu tai, ką žmonės sako ir rašo, ir tai tariamai paskatino teroro išpuolį, ar tiesiog turbūt tai padarys, bus baudžiama.

Kartu su valstybių narių parlamentais balandžio mėn. organizuotame susitikime prie apskritojo stalo pastebėjome, kad ne mes vieni abejojame dėl tam tikrų Komisijos teksto aspektų. Keli valstybių narių parlamentai išreiškė abejones dėl šio pamatinio sprendimo taikymo ir „viešo kurstymo“ sampratos taikymo srities. Europos Vadovų Taryba taip pat pabrėžė pavojų, kilsiantį neįtraukus garantinių sąlygų. Galiausiai remdamiesi įvairiais tyrimais, nepriklausomi ekspertai išsakė savo abejones, ypač dėl „viešo kurstymo“ apibrėžties ir dėl teksto teisinio tikrumo lygmens. Nedidelio valstybių narių delegacijų būrio, labai nerimaujančio dėl pagrindinių teisių apsaugos, raginama pati Taryba į pamatinio sprendimo tekstą įtraukė

tam tikrą skaičių garantinių sąlygų. Tačiau dėl vieno ar dviejų specifinių klausimų Taryba taip pat pasiūlė sugriežtinti pamatinį sprendimą ir, bet kuriuo atveju, dar reikėjo dirbti, kad būtų pasiektas visiškai patenkinamas teisinio tikrumo ir laisvių apsaugos lygmuo.

Todėl su kolegomis iš Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto stengėmės suderinti šiuos akivaizdžiai priešingus, bet iš esmės neatskiriamus tikslus, t. y. kovą su terorizmu ir pagrindinių teisių bei laisvių apsaugą. Šito siekdami turėjome išlaikyti pusiausvyrą, tuo labiau, kad kartais praktiškai sunku nuspręsti, kur baigiasi raiškos laisvė ir prasideda žmogaus teisių pažeidimas. Pagalvokite apie prieš dvejus metus Danijoje karikatūrų sukeltą pasipiktinimą ar visai neseniai dėl olando EP nario Geerto Wilderso trumpo filmo apie islamą kilusį ginčą.

Manau, mūsų pasiektas kompromisas yra geras. Pagrindiniai mūsų padaryti pakeitimai yra šie: pirma, terminas „kurstymas“ keičiamas terminu „raginimas“, kuris aiškiau apibrėžtas ir dažniau vartojamas teisinėje kalboje; antra, griežtesnė „viešo raginimo“ apibrėžtis, kuri aiškiau apibrėžia nusikaltimu laikomą veiklą ir todėl užkerta kelią bet kokiems piktnaudžiavimams, kurie skatintų apriboti raiškos laisvę; trečia, į tekstą įtraukta daug su žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, o ypač raiškos ir spaudos laisvės, apsauga susijusių nuostatų; ketvirta, primenama, jog demokratinėje, nediskrimacinėje visuomenėje būtina užtikrinti, kad priemonės, kurių imtasi, būtų proporcingos tikslams, kurių siekiama.

Tai pagrindiniai šio dokumento klausimai. Džiaugiuosi, kad šį ryt plenariniame posėdyje ši svarbi tema buvo pasirinkta ir tikiuosi įdomios bei gyvos diskusijos.

Martine Roure, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, labai džiaugiuosi, kad šiandien mes rengiame bendrą diskusiją dėl mano kolegės R. Lefrançois pranešimo dėl kovos su terorizmu ir mano paties pranešimo dėl asmens duomenų, tvarkomų policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos. Derėtų prisiminti, jog kova su terorizmu negali būti veiksminga ir proporcinga, jei neužtikrinsime, kad stiprinamos pagrindinės kiekvieno piliečio teisės. Pagrindines pagarbos pagrindinėms teisėms vertybes privalome naudoti kovodami su teroristų judėjimais, keliančiais grėsmę mūsų demokratinėms visuomenėms.

Mano nuomone, Komisijos pasiūlymas dėl kovos su terorizmu buvo nesuderintas, nes jis tiesiog stiprina saugumą, bet nepaisė daugybės priemonių pagrindinėms laisvėms apsaugoti. Atsižvelgdama į tai, dar kartą sveikinu R. Lefrançois ir jos kolegas iš naujo suderinus tekstą, kad būtų užtikrinta, jog jame būtų gerbiamos žmogaus teisės ir laisvės.

Kaip žinome, teroristų tinklai vis labiau naudojami naujomis informacijos technologijomis, tarp jų internetu, savo veiklai kurstyti ir naujiems nariams verbuoti. Tokio pobūdžio veiklai internete prižiūrėti reikia surinkti didelį asmens duomenų kiekį, tačiau juos rinkti privalo užtikrinant šių asmens duomenų apsaugą.

Norėčiau Tarybai priminti jos priimtus išipareigojimus priimant Direktyvą dėl duomenų išsaugojimo. Tada pageidavome, kad vertinga informacija galėtų būti naudojama kovoti su terorizmu. Taryba įpareigota vykdyti savo išipareigojimus ir priimti pamatinį sprendimą dėl tinkamos asmenų duomenų apsaugos.

Nuoširdžiausiai dėkoju visiems mano kolegoms Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete ir visiems su manimi dirbusiems, ypač šešėliniams pranešėjams, nes mano pranešime siūlomais pakeitimais buvo vieningai pritarta komitete. Šie pakeitimai įrodo, kad nesitaikstysime su derinimu pagal mažiausią bendrąjį vardiklį. Manome, kad pamatinio sprendimo taikymo sritis turėtų būti plati, kad jis nebūtų ribojama tik valstybių narių keitimusi duomenimis. Jis turi būti taikomas ir šalies lygmeniu tvarkomiems duomenims; tai suteiktų galimybę stiprinti įvairių valstybių narių policijos ir teisminių institucijų bendradarbiavimą užtikrinant atitinkamą duomenų apsaugos lygmenį visoje Europos Sąjungoje. Tikslas ribojimo ir proporcingumo principus reikia užtikrinti nurodant ir ribojant atvejus, kai duomenys gali būti tvarkomi toliau. Privalote suprasti, kaip tai svarbu! Duomenų nevalia naudoti kitu, nei tam, kam jie buvo rinkti, tikslu. Nenorime drausti visų duomenų perdavimų trečiosioms šalims, nes tokie perdavimai gali pasirodyti esą būtina kovos su terorizmu dalis. Tačiau perduodant duomenis privalo įvertinti, ar svarstomos trečiosios šalies asmenų duomenų apsaugos lygmuo yra tinkamas, ir pabrėžčiau, kad šį vertinimą privalo atlikti nepriklausoma institucija.

Prašome Tarybos į pamatinį sprendimą įtraukti nuostatas dėl šalių valdžios institucijų, kurios gali naudotis privačių šalių surinktais duomenimis, (norėčiau vėl jums priminti) pagal Tarybai pirmininkavusios Didžiosios Britanijos išipareigojimus, kurie buvo priimti priėmus Duomenų išsaugojimo direktyvą.

Galiausiai slaptus duomenis, pvz., susijusius su politinėmis pažiūromis, religiniais įsitikinimais, sveikata ar lytiniu gyvenimu, iš principo turi būti draudžiama naudoti, – priešingai, nei dabar siūloma pamatiniame

sprendime. Jūs pastebėsite, kad savo pakeitimu Europos Parlamentas keičia Tarybos pasiūlymą, kuris šiuos duomenis leidžia tvarkyti tam tikromis aplinkybėmis. Parlamentas, priešingai, numatydamas išimtis, nori, kad šiuos duomenis tvarkyti būtų draudžiama. Procesas buvo visiškai pakeistas ir mums tai svarbu. Priimdamas šią poziciją, Europos Parlamentas nori gerbti žmonių orumą ir manome, Taryba galėtų mums pritarti, jog tai būtina.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų pirmininke, gerb. G. Depreze, pranešėjos, ponios ir ponai, tai prancūzų diena, taip pat ir mano diena. Maloniai prašyčiau jūsų atleisti, kad netikėtai nedalyvauja Rachida Dati, tačiau man teko garbė dar kartą dalyvauti jūsų Parlamento darbe ypač opiais klausimais, apie kuriuos ką tik buvo kalbėta. Ypač norėčiau Tarybai pirmininkaujančios šalies vardu padėkoti M. Roure ir R. Lefrançois už jų parodytą asmenišką išipareigojimą ir rodomą susidomėjimą kovos su terorizmu ir duomenų apsaugos klausimais.

Dabar turėdamas šiuos du tekstus Parlamentas gerai supranta dabartines aplinkybes ir Europos visuomenės kasdienį gyvenimą. Mums reikia apsaugoti savo piliečius nuo teroristų grėsmės, bet taip pat reikia apsaugoti jų privatų gyvenimą ir privatumą. Tai politinė atsakomybė jos kilniausia prasme. Norėčiau pasisakyti keliais klausimais dėl ką tik pristatytų dviejų pranešimų.

Pirmiausia dėl pamatinio sprendimo projekto dėl kovos su terorizmu, kova su terorizmu – iššūkis Europos Sąjungai, kuris reikalauja sutelkti visų mūsų pastangas. ES kovos su terorizmu koordinatoriumi G. de Kerchove, kurį sutikau prieš kelias savaites, šiam Parlamentui taip pat sakė, kad, pvz., ypatingą nerimą kelia Al-Qaeda veikla. 2007 m. Europoje būta 583 teroro išpuolių. Todėl šiandien svarstomas pamatinis sprendimas – didelis teisinis žingsnis į priekį kovojant su teroristų metodų sklaida.

Nepriimtina, pvz., tai, kad tinklalapyje gali būti visiškai nebaudžiamai aiškinama, kaip pasigaminti bombas namuose. Šiandien esama beveik 5 000 tinklalapių, kurie prisideda prie Europos jaunimo radikalumo šiais klausimais, ir, kaip žinote, balandžio 18 d. Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdyje pirmininkaujanti Slovėnija sugebėjo pasiekti susitarimą šiais klausimais.

Pritariu R. Lefrançois, palaikysiu Tarybos tikslą į 2002 m. birželio 13 d. pamatinį sprendimą įtraukti Europos Vadovų Tarybos konvencijoje numatytus nusikaltimus, pranešimui. Jos pasiūlymai daugiausia susiję su per derybas Tarybos padarytais pakeitimais, o, kaip žinote, Tarybos diskusijos dėl šio teksto buvo labai gyvos. Akivaizdu, kad esame klasikinių diskusijų dėl visų demokratinių visuomenių, siekiančių veiksmingai kovoti su terorizmu ir kartu gerbiančių pagrindines įstatymo viešpatavimo taisykles bei pagrindinius principus, pvz., raiškos laisvės, kurie valdo visą demokratinį gyvenimą, viduryje.

Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į du klausimus. Pirma, šiuo pamatiniu sprendimu siekiama į baudžiamąsias veikas įtraukti prieš tai, kol bus įvykdyti faktiniai išpuoliai, veikliausiai vykdomą trijų pobūdžių veiką: viešą kurstymą įvykdyti teroristinį nusikaltimą (pabrėžiu žodį „viešas“, todėl jis neapima privataus bendravimo reguliavimo), teroristų rengimą ir galiausiai teroristų verbavimą. Tai Europos Sąjungai sukurtų veikas, valstybėms narėms jau žinomas iš 2005 m. baigtos Europos Vadovų Tarybos konvencijos dėl terorizmo prevencijos.

Į pamatinį sprendimą buvo pažodžiui įtrauktos šiek tiek pakeistos, kad derėtų su sąvokomis „teroristinis nusikaltimas“ ir „teroristų grupė“, kurios Europos teisėje egzistuoja nuo 2002 m., šių veikų apibrėžtys; todėl, gerb. R. Lefrançois, yra sąvoka „viešas kurstymas“, o ne jūsų siūloma „raginimas“. Europos lygmeniu priimtas tekstas padės lengviau kontroliuoti sprendimo perkėlimą valstybėse narėse ir jį greičiau taikyti visoje ES teritorijoje.

Antras svarbus klausimas yra tai, kad Taryba ypatingą dėmesį skyrė pagrindinių teisių pagarbai. Šis susirūpinimas buvo išsakytas per šių metų balandžio 7 d. Parlamento surengtą posėdį prie apskritojo stalo. Taryba buvo gerai informuota apie Parlamente vykusias diskusijas ir atidžiai vadovavosi Europos Vadovų Taryboje priimtu požiūriu. Į pirminį pasiūlymą buvo įtrauktos garantinės sąlygos, ypač dvi: pirma, dėl spaudos laisvės ir raiškos laisvės, antra, šalies teisės apibrėžtoms veikoms taikomos atsakomybės proporcingumas.

Derėtų atkreipti dėmesį ir į tai, kad Taryba neišsaugojo pasiūlymų, kuriuose buvo siekiama nustatyti ekstrateritorinės jurisdikcijos taisykles, kurioms jūsų pranešėjai vis tiek nepritarė. Todėl per derybas Taryba siekė pusiausvyros ir buvo sutarta dėl teksto, kuriame didžia dalimi atsižvelgiama į jūsų susirūpinimą.

Dabar pereidamas prie M. Roure pristatyto pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų apsaugos pasakysiu, jog tiesa, gerb. M. Roure, kaip jūs nurodėte, kad vadinamosios „aukščiausios“ bylos, ypač susijusios su

visuomenės saugumu, beveik ar visai neregamentuojamos. Tačiau kaip tik šioje srityje ypač svarbu valdyti ir reguliuoti keitimąsi duomenimis siekiant apsaugoti visuomenės laisves. Jūs teisi: turime veikti greitai ir veiksmingai, bet kartu gerbti teises tų, kurių duomenimis keičiamasi, juos saugodami ir kaupdami.

2007 m. lapkričio 8 d. teisingumo ministrai susitarė dėl pamatinio sprendimo projekto. Kaip jūs pati nurodėte, kai kurie šio Parlamento nariai norėtų siekti daugiau. Tarybai pirmininkaujanti šalis tai žino, tačiau pamatinis sprendimas, dėl kurio daugiau kaip dvejus metus trukusių diskusijų pabaigoje Taryba pasiekė vieningą susitarimą, yra pirmasis žingsnis, suteikiantis Europos Sąjungai būtinus asmenų duomenų apsaugos standartus bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose; trečiajame ramstyje nebuvo jokių bendrų taisyklių. Tai kompromisas; būtent taip kuriama Europa, ypač šioje srityje. Tai kompromisas, bet ne antrarūšis sprendimas. Atvirkščiai, šiandien tai geriausias galimas rezultatas, nes jis užpildo tuštumą ir atveria kelią tolesnei plėtrai.

Tai pirmas žingsnis reglamento dėl duomenų keitimosi teisiniais tikslais Europos Sąjungoje link, kurio taikymą būtų galima prižiūrėti kur kas veiksmingiau nei Europos Vadovų Taryboje. Šio pamatinio sprendimo perkėlimą ir taikymą būtų galima teikti Teisingumo ir vidaus reikalų tarybai įvertinti, kaip kad buvo, pvz., svarstant Europos arešto orderį.

Ilgainiui, pirmininke, kai mūsų institucinė struktūra bus išplėtota, mes visi viliamės, kad taip bus, Komisija galės pradėti pažeidimų nagrinėjimo procedūras. Europoje dažnai klausiama, ar geriau turėti būtinus standartus, kuriuos vėliau galima kelti, ar mums derėtų laikytis *status quo*: šiandien tai reiškia, kad duomenų apsaugos standartai yra labai skirtingi, kad trūksta tinkamos Europos institucijų vykdomos priežiūros ir dvišalių derybų dėl keitimosi duomenimis su trečiosiomis šalimis, kurios nesuteikia mūsų piliečiams pakankamai garantijų ir keistis duomenimis galima be mūsų sutikimo. Taip yra su JAV sudarytais dvišaliais susitarimais.

Aš asmeniškai manau, kad geriau eiti į priekį užuot išlaikius *status quo*. Mūsų nuomone, šis pamatinis sprendimas – pirmasis svarbus žingsnis. Be to, anksčiau Tarybai pirmininkavusių šalių nuveiktas darbas iš esmės leido mums rasti atsvaros taškus, kurie taip pat visiškai aprėpia jūsų klausimus. Gerb. M. Roure, aš paminėsiu tik kelis.

Pirma, būsimas pamatinis sprendimas iš tiesų bus taikomas tik keičiantis duomenimis tarp valstybių narių, kaip jūs nurodėte, taip pat valstybės narės įsipareigojo pritaikyti savo apsaugos lygmenis. Turėtumėte atsižvelgti į vieną išlygą – tai 27 straipsnį, kurį sustiprina šio pamatinio sprendimo 8 konstatuojamoji dalis, kurioje Komisija raginama po penkerių metų išplėsti teksto taikymo sritį ir ji galėtų apimti šalių duomenis. Kaip Tarybai pirmininkaujanti šalis, mes čia nematome jokių trūkumų.

Antra – tai visų duomenų keitimuisi taikomas proporcingumo principas, vadinasi kiekvienu konkrečiu atveju galima tikrinti, kokių tikslu perduodami duomenys ir, ar duomenų, kuriais keičiamasi, kiekis neviršija griežtai nustatytojo.

Trečia, duomenų perdavimui į trečiąsias šalis turi būti taikomos ypatingos sąlygos ir apsaugos priemonės siekiant tinkamai juos apsaugoti. Visi gerai žinote, kad ši nuostata neliko nepastebėta kai kurių išorės partnerių, kurių pavardes minėjau. 14 straipsnis – tai garantija, kuria galime pasikliauti siekdami užkirsti kelią asmens duomenų, kuriuos perdavėme kitai valstybei narei, be mūsų sutikimo perduoti trečiosioms šalims. Jis taip pat mums užtikrina tinkamą duomenų apsaugos lygmenį kitoje valstybėje narėje.

Ir pagaliau ketvirta, valstybės narės įsipareigojo apie šalies priemones pranešti Komisijai, kuri savo vertinimą ir pasiūlymus dėl šio pirmojo pamatinio sprendimo keitimo pateiks Parlamentui ir Tarybai. Taigi jūs būsite įtraukti ir į tolesnį šio pamatinio sprendimo nagrinėjimą.

Gerb. pirmininke, pranešėjos, ponios ir ponai, Tarybai pirmininkaujanti šalis gerai supranta jūsų įsipareigojimą gerbti pagrindines teises Europos Sąjungoje ir norėčiau pabrėžti, kad būsimoji grupė, kuri subūrė kartu šešis teisingumo ministrus iš Vokietijos, Portugalijos, Slovėnijos, Prancūzijos, Čekijos ir Švedijos, duomenų apsaugos stiprinimą paskelbė ateinančių metų Europos Sąjungos prioritetu. Tai visų valstybių narių bendrą susirūpinimą keliantis klausimas ir per neoficialų liepos 25 d. Tarybos posėdį visi teisingumo ministrai tam pritare.

Gerb. pirmininke, būtent tai norėjau pasakyti Parlamentui.

Jacques Barrot, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (FR) Gerb. pirmininke, sveikinu Tarybos Pirmininko pareigas einantį J.-P. Jouyetą ir mūsų dvi pranešėjas, atlikus puikų darbą. R. Lefrançois parengė pranešimą dėl pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų apsaugos, o M. Roure – pranešimą dėl pamatinio sprendimo, iš dalies keičiančio pamatinį sprendimą dėl kovos su terorizmu. Taip pat dėkoju Tarybai pirmininkaujančiai

šaliai. J.-P. Jouyeto pastabos turėtų parodyti Tarybai pirmininkaujančios šalies pastangas suartinti įvairius požiūrius.

Pasistengsiu kalbėti glaustai, gerb. pirmininke, nes šįryt Parlamente tikimės labai įdomios diskusijos. Pirma, kalbėsiu apie pasiūlymą dėl pamatinio sprendimo dėl kovos su terorizmu. Kaip visiškai teisingai pasakė einantis Tarybos pirmininko pareigas, šiuolaikinės informacijos ir ryšių technologijos atlieka svarbų vaidmenį skleidžiant terorizmo grėsmę. Internetu, kuris yra pigus, greitas, lengvai prieinamas ir aprėpia beveik visą pasaulį, iš tiesų naudojasi teroristai.

Deja, visais šiais privalumais, kuriuos ypač vertina įstatymus gerbiantys piliečiai, piktnaudžiauja teroristai. Internetą jie naudoja kaip priemonę, skirtą skleisti propagandą mobilizavimo ir verbavimo tikslais bei skelbti teroristų rengimo ir išpuolių planavimo instrukcijas, taip pat internetinius vadovus. Akivaizdu, kad šios grėsmės užkardymas yra politinis prioritetas. Su šiuolaikiniu terorizmu ir jo naujais metodais Europos Sąjunga turi kovoti taip pat ryžtingai ir atkakliai, kaip ir su tradiciniu terorizmu.

Komisijos parengtu pasiūlymu atnaujinamas pamatinis sprendimas dėl kovos su terorizmu ir derinamas su Europos Vadovų Tarybos konvencija dėl terorizmo prevencijos, terorizmo sąvoką papildant viešu kurstymu vykdyti teroristinius nusikaltimus, teroristų verbavimu ir rengimu.

Komisija patenkinta, kad R. Lefrançois pranešimas buvo teigiamai priimtas ir tai įrodo šio pasiūlymo pridėtinę vertę. Tačiau R. Lefrançois išreiškė ir savo susirūpinimą dėl pasiūlymo ir pageidavo daug pakeitimų.

Pasistengsiu trumpai atsakyti. Pirma, jūsų pranešime abejojama sąvokos „viešas kurstymas“ vartojimu ir jūs aiškiai nurodėte, jog manote, kad sąvoka „viešas raginimas“ yra tikslesnė. Vis dėlto tiesa, kad Komisijos pasiūlymas grindžiamas Europos Vadovų Tarybos konvencija ir jame dėl dviejų priežasčių labai tiksliai laikomasi konvencijoje pateiktų veikų apibrėžčių.

Pirma, ypač vertiname Europos Vadovų Tarybos neprilygstamą kompetenciją žmogaus teisių srityje ir jos nuveiktą darbą rengiant dabar svarstomą Konvencijos tekstą. O dėl raiškos laisvės, Konvencija taip pat grindžiama Europos žmogaus teisių teismo praktika.

Antra, Komisija norėjo padėti valstybėms narėms įgyvendinti ir pakeistą pamatinį sprendimą, ir Europos Vadovų Tarybos konvenciją. Ar skirtinga terminologija šiek tiek neapsunkins taikymo? Tai klausimas, kurį noriu jums užduoti.

Kalbant apie pranešime iškeltą antrą klausimą, Komisija pritaria jūsų sumanymui į keičiamą tekstą įtraukti garantines sąlygas dėl žmogaus teisių, atitinkančias Europos Vadovų Tarybos konvencijos dėl terorizmo prevencijos 12 straipsnyje numatytas sąlygas. Tiesą sakant, gerb. J.-P. Jouyetai, Tarybos bendroje pozicijoje jau esama papildomų sąlygų, kurios atitinka 12 straipsnyje esančias sąlygas.

Dabar pereisiu prie noro atsisakyti bet kokios prievolės taikyti baudžiamąją atsakomybę už mėginimą įvykdyti nusikaltimą. Mes tam pritariame. Komisijos pasiūlyme jau užtikrinta, kad šios pareigos atsisakoma, ir 2008m. balandžio 18 d. Tarybos bendrojoje pozicijoje padaryta tas pats.

Norėčiau pasakyti ir tai, kad kalbant apie naujoms veikoms taikytinas jurisdikcijos taisykles, mes didžia dalimi, bet ne visiškai pritariame pranešime siūlomiems pakeitimams. Todėl Komisija gali priimti, kad į jos pasiūlymą įtrauktos papildomos taisyklės, pašalintos.

Tačiau Komisija nepitaria pranešime esančiai nuomonei dėl dabartinio pamatinio sprendimo jurisdikcijos taisyklių, nes tai prilygtų apribojimui naujų veikų atžvilgiu. Pranešime siūlomas pakeitimas panaikina valstybės narės prievolę persekioti dėl naujų veikų, kai jos įvykdytos už šios valstybės narės teritorijos ribų, bet jos teritorijoje įsisteigusio juridinio asmens vardu ar prieš jos institucijas, gyventojus ar prieš Europos instituciją, kurios būstinė yra su tuo susijusioje valstybėje narėje. Mes baiminamės, kad tam tikrai valstybei narei panaikinus šią prievolę persekioti, bus ribojamas Komisijos pasiūlymo poveikumas, nes labai dažnai naujos veikos yra tarptautinės, ypač tada, kai jos vykdomos internetu.

Tačiau Komisija viliasi, kad šio dokumento plėtotė leis netrukus įsigalioti iš dalies pakeistam pamatiniam sprendimui. Mūsų teisės aktų atnaujinimas tikrai vertas visų mūsų pastangų ir aš dėkoju ir Parlamentui, ir Tarybai pirmininkaujančiai šaliai už tai, kad jie darė viską, kad būtų pasiektas toks rezultatas. Šios naujos priemonės mums iš tiesų reikia.

Dabar pereinu prie M. Roure pranešimo, kuriame ji labai stipriai apgynė ir tvirtai pagrindė Parlamento pageidavimą turėti naudingą pamatinį sprendimą, atveriantį kelią tolesnei pažangai. Pamatinis sprendimas iš tiesų turi paskatinti policijos ir teismų bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose ir suteikti jam poveikumo

padarydamas bendradarbiavimą tikrai teisėtu ir skatindamas gerbti pagrindines teises, ypač teisę gerbti privatų gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą. Bendros asmens duomenų tvarkymo ir apsaugos taisyklės, kai duomenys tvarkomi siekiant užkardyti nusikaltimą ir su juo kovoti, gali padėti šiuos du tikslus pasiekti.

Gerb. J.-P. Jouyetai, nenustebsite sužinojęs, kad Komisija nusivylusi dėl gana ribotos pamatinio sprendimo taikymo srities. Mes ketinome siekti daugiau, ir žinau, kad dabar Tarybai pirmininkaujanti šalis šiai nuomonei iš esmės pritaria. Dabar pamatinio sprendimo tekstas apima tik tarpvalstybinių keitimąsi asmens duomenimis, todėl mes ir norėjome siekti daugiau. Kol kas šių valdžios institucijų asmens duomenų tvarkymas šalies lygmeniu nederinamas Europos lygmeniu. Šalies lygmeniu ši veikla dar turi būti įtraukta į šalių duomenų apsaugos teisės aktus. Visiškai teisingai, gerb. M. Roure, kad visos valstybės narės yra pasirašiusios Europos Vadovų Tarybos konvenciją dėl duomenų apsaugos (Nr. 108). Vis dėlto aš tarp manančiųjų, kad turėtume siekti daugiau.

Tolesnis pamatinio sprendimo taikymo vertinimas, kurį minėjo J.-P. Jouyet, – vienas iš būdų persvarstyti pamatinio sprendimo taisyklių taikymą ir taip pat patikrinti, ar iš tiesų paisoma tikslo ribojimo ir proporcingumo principų, kuriuos jūs visiškai teisingai paminėjote ir kurie šioje srityje yra labai svarbūs. Tai tiesa, kad persvarstymas, išlyga dėl įvertinimo, atsižvelgiant į valstybių narių atliktą įvertinimą, tikrai leistų išplėsti šios duomenų apsaugos taikymo sritį.

Aišku, kad man nereikia šito atkakliai tvirtinti, nes einantis Tarybos pirmininko pareigas ką tik užsiminė, kad tekstas bus svarbus ne tik europiečiams, bet ir mūsų derybose su trečiosiomis šalimis. Mūsų pozicija bus kur kas tvirtesnė, ypač derybose su JAV, kurios aš neužmiršau, jei galime reikalauti duomenų apsaugos priemonės, kuri tikrai atitinka mūsų piliečių poreikius ir lūkesčius. Todėl viliuosi, kad Taryba toliau dirbs su šiuo dokumentu ir mes galėsime susitarti. Tai pirmas žingsnis, gerb. J.-P. Jouyetai, tačiau šis žingsnis vis tik turi būti pakankamai didelis. Tai mano noras.

Bet kuriuo atveju, gerb. pirmininke, būsiu patenkintas, jei šie du pasiūlymai ir du pranešimai, kurie Komisijos manymu yra labai įdomūs ir naudingi, leis mums susitarti, ko tikrai norėčiau.

Luis de Grandes Pascual, *Teisės reikalų komiteto nuomonės referentas*. – (ES) Gerb. pirmininke, gerb. J.-P. Jouyetai, Komisijos nary, ponios ir ponai, kalbu kaip Teisės reikalų komiteto nuomonės dėl Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimo referentas.

Norėčiau padėkoti Teisės reikalų komitetui už man suteiktą paramą ir pranešėjai R. Lefrançois ir pasakyti, kad vadovaudama šiam darbui ji siekė supratimo ir dialogo, kad šiuo ypač svarbiu klausimu būtų pasiektas sutarimas.

Ponios ir ponai, šis pasiūlymas dėl pamatinio sprendimo gali būti laikomas nereikalingu. Europos Vadovų Taryba jau nagrinėjo šį klausimą savo konvencijoje dėl terorizmo prevencijos pripažindama trejojo pobūdžio baudžiamąsias veikas, kurias Komisija įtraukė į savo pasiūlymą: viešas kurstymas vykdyti teroristinius nusikaltimus, teroristų verbavimas ir rengimas.

Tačiau tiesa ir tai, kad jis suteikia pridėtinės vertės, nes jo geresnė terorizmo apibrėžtis ir jis išsamesnis, nes į jį įtrauktas svarbus bausmių sąrašas.

Visiškai nuoširdžiai norėčiau pasakyti, kad šis Komisijos veiksmas yra būtinas ir tai yra labai vertingas indėlis.

Nėra reikalo nerimauti dėl pagrindinių teisių, neprieštaraujama ir raiškos laisvei. Ponai ir ponios, Ispanijos teroristų grupuotė ETA įtraukta į Europos Sąjungos teroristinių grupuočių sąrašą ne dėl savo pasisakymų, bet dėl savo veiklos, nes naudojasi prievarta, žmonių grobimu, smurtu, teroru ir žudymu savo tikslams pasiekti. Todėl į šį sąrašą ji įtraukta ne dėl savo pasisakymų, bet dėl savo veiklos.

Ispanijos Parlamente yra už nepriklausomybę pasisakančių frakcijų, kurios kalba visiškai teisėtai, pritaria nepriklausomybei ir, savaime suprantama, jokių būdu dėl to nėra persekiojamos.

Kalbama ne apie nusikaltimų dėl nuomonės nustatymą, bet apie bendradarbiavimą naudojant šiuolaikines technologijas ir veiksmingai kovojant su terorizmu.

Norėčiau priminti, kad vakar Ispanijoje teroristų grupuotė ETA naudodamasi baidybos metodu – mašinoje padėta bomba – nužudė garbingą žmogų, ginkluotųjų pajėgų karininką Juaną Luisą Conde.

Šiuo klausimu Europos Sąjunga turi kalbėti vieningai, tvirtai ir kompetentingai. Mes turime mokėti nustatyti nesunkios baudžiamosios veikos pobūdžius, nes jei teismai manys, jog esama sunkumų, viršų visuomet ims nekaltumo prezumpcija, o šios galimybės praleisti nevalia.

ETA ir visos pasaulio teroristų grupuotės turėtų žinoti, kad Europos Sąjunga su jomis kalba vienu balsu, jie turėtų netekti bet kokios vilties, turėtų būti tikri, kad juos užguls demokratinė ES našta ir kad mes nepasiduosime, kol jų visiškai nepašalinsime iš savo šalių gyvenimo.

Panayiotis Demetriou, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, Tarybos pirmininke, šiandien prieš mus du labai svarbūs pranešimai. Jie neįprasti dėl savo darnaus požiūrio ir dėl to, kad yra platesnio bendradarbiavimo dėl bendrai sutartų klausimų: kovos su terorizmu, žmogaus teisių apsaugos, žinoma, kartu ir asmens duomenų apsaugos, rezultatas.

Terorizmas – mūsų amžiaus rykštė. Tai – hidra su daugybe galvų, nežmoniška, žiauri, negailestinga. Todėl su juo reikia kovoti visais teisėtais būdais ir visuomet turėti galvoje, kad nevali pažeisti žmogaus teisių. Būtent tai pasiekta R. Lefrançois pranešime.

Buvo pasakyta, kad pasiūlymas dėl kovos su terorizmu grindžiamas Europos Vadovų Tarybos konvencija. Tačiau mes nutarėme pakeisti „viešo kurstymo“ apibrėžtį tam, kad teisiškai ji būtų suprantamesnė visose šalyse. Mes kalbame apie „viešą raginimą“, kuris labiau atitinka konvencijos dvasią ir tikslą, kurio norime siekti.

Svarstydami šį pranešimą dėmesį telkėme į žmogaus teisių klausimą. Surengėme išsamias diskusijas dėl formuluočių ir įtraukėme nuostatas siekdami užtikrinti mano minėtą derėjimą.

Papildomi dalykai tikriausiai sutrikdys šią pusiausvyrą, o bet kuris mėginimas smulkiau apibrėžti terorizmą kelia problemų: Europai prieiti prie šios apibrėžties nebuvo lengva užduotis. Europos Vadovų Taryboje buvau trejus metus. Mes bandėme rasti terorizmo apibrėžtį ir nepavyko. Dabar, kai pasiekėme šią apibrėžtį, nėra reikalo jai nepritarti.

Bet kuriuo atveju, kalbant apie žmogaus teisių klausimą, pasiūlymo įvadinėje dalyje yra 10 pastraipa; joje plačiai ir išsamiai nagrinėjamos saugomos specifinės teisės: susibūrimų teisė, profesinių sąjungų teisė ir visos su tuo susijusios teisės. Todėl papildomai dėl to stengtis nebereikia.

Baigdamas norėčiau pridurti, kad visa tai yra geros rankos. Tačiau mums derėtų pažvelgti į kitą sritį: savo dėmesį turėtume nukreipti į terorizmą puoselėjančias visuomenes. Turėtume kalbėtis su protingais žmonėmis, nuosaikiais, kad būtų palaužta šiose visuomenėse teroristams teikiama moralinė parama. Į tai turėtume nukreipti savo pastangas, mintis, programas ir kampanijas.

(Plojimai)

Claudio Fava, *PSE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. J.-P. Jouyetai, gerb. J. Barrotai, ponios ir ponai, praėjus septyneriems kovos su terorizmu metams, manau, kad dabar esame patyrę sudarinėdami terorizmo grėsmių, jo poveikių ir pribloškiančių padarinių sąrašą. Taip pat manau, kad vienas iš baisiausių šių padarinių – pusiausvyros netekimas, t. y. kai atsakant į teroro grėsmę prarandamas pusiausvyros pojūtis.

Pusiausvyros reikia nagrinėjant ne dirbtines, bet galias, esmines šio smurto priežastis ir ji ypač svarbi pasirenkant tinkamą prevencinę ir baudžiamąją politiką, bet neatsisakant mūsų teisinės kultūros pagrindinių principų. Ši pusiausvyra naudinga, bet sudėtinga, nes ji turi būti perkelta į taisykles, kurios nepalieka jokios vietos veiksmų laisvei. Todėl pritariu Komisijos iniciatyvai persvarstyti 2002 m. pamatinį sprendimą, su sąlyga, kad bus atkreiptas dėmesys į pačiu laiku pateiktas rekomendacijas, kurios yra šiandien svarstomuose dviejuose pranešimuose.

Pirmasis pasiūlymas, gerb. J.-P. Jouyetai ir J. Barrotai, yra tai, kad privalome išvengti įtarumo kultūros, nes grįsdami savo visuomenę įtarumu ir įsivaizduodami integraciją bei abipusio nepasitikėjimo principu sukurtą imigracijos politiką padėtume teroristams, nes pagrindinis terorizmo tikslas – skaldyti.

Todėl svarstydami teroristų nusikaltimus ir kurstymo sąvoką, kuri mums atrodo ir apibendrinta, ir subjektyvi, pirmenybę teikiame teisiškai nuoseklesnei ir konkretesnei viešo raginimo sąvokai. Manau, jog tai ne toks painus ir subjektyvus principas ir tai ne terminologijos problema, gerb. J. Barrotai, bet esminis klausimas: kurstymas tinka kalbant apie piktnaudžiavimus, kraštutinumus, jis tinka kalbant ir apie pernelyg didelį dėmesį socialiniam jautrumui, kuris dažnai sukelia pernelyg dideles ir sumišusias reakcijas. Visa tai veda prie

antrojo pavojaus, kurio privalome išvengti, t. y. kovą su terorizmu aiškinti kaip priežastį, kuri pateisina pagrindinių teisių veikimo srities persvarstymą, mažinimą ir keitimą.

Iš šių dviejų pranešimų tikimės aiškaus ir nedviprasmiško signalo šiuo klausimu: kovą su terorizmu ir veiksmams, kurie paruošia kelią terorizmui, derindami su pagarba pagrindinių teisių chartijai, o ypač raiškos laisvei ir susivienijimų laisvei, be kurių mūsų kultūros grįžtų į barbarų laikus, – tai iššūkis, kurį mes visi, kaip įstatymų leidėjai, esame pašaukti įveikti. Gerb. J. Barrotai, privalome pasakyti tiesą: kyla pavojus, kad kovą su terorizmu paversime kultūrų ir religijų konfliktu, kad kalbėsime rasistine kalba. Šis pavojus labai realus, tai parodė praėjusių kelių dienų posėdis Kelne, kai jame neatsakingai dalyvavo šio Parlamento narys M. Borghezio. Taigi šiuo klausimu šis Parlamentas turėtų griežtai pasakyti, kad fašistinė nepakanta neturi nieko bendra su kova su terorizmu!

Šiandien čia svarstomuose dviejuose pranešimuose atliktas didelis darbas ir laikomasi šio požiūrio: kovoti su terorizmu, užkardyti žiaurų teroristų smurtą ir kartu užtikrinti, kad tinkamai suderintas mūsų piliečių saugos poreikis ir jų laisvės bei pagrindinės teisės. Šiuo klausimu, gerb. pirmininke, gerb. J.-P. Jouyetai ir gerb. J. Barrotai, iš Tarybos ir Komisijos reikalaujame budrumo ir pažadame, kad šis Parlamentas darys viską, kad dirbtų kartu su jumis.

Alexander Alvaro, ALDE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos Pirmininke, savo pranešimais R. Lefrançois ir M. Roure nuveikė didelį darbą ir dėliauosi, kad galėjome joms padėti. Mes daug pasiekėme, taip pat daug pakeitėme. Apgailestauju, kad M. Roure pranešimas vis dar strigo Taryboje, nors mes jį pataisėme. Dėl to manau, kad J.-P. Jouyet kalboje kažko trūko, t. y. mes priimame klausimus ir paskelbiame juos pirmąsias svarbos. Tai kelis kartus girdėjome ir iš visai neseniai Tarybai pirmininkavusios Vokietijos. Deja, tai tiesiog nepaverčiama veiksmams. Parlamentas negali tenkintis vien tuščiais žodžiais.

Dėl R. Lefrançois pranešimą, nuostabu yra tai, į ką niekas iš jūsų dar neatkreipė dėmesio. Jame duodama suprasti, kad turime vieną iš tų retų atvejų, kai deriname materialinę baudžiamąją teisę, visiškai aišku, pranokdami aplinkos sritį. Tai visiškai pranoksta tai, ką Europos Sąjunga darė iki šiol. Civilinėje teisėje tai matėme tarpvalstybiniuose klausimuose. Tačiau materialinės baudžiamosios teisės derinimas siekia kur kas giliau, nei čia buvo kalbėta. Taigi Komisija tikriausiai supranta, kodėl rengiame tokias intensyvias diskusijas dėl viešo kurstymo ar raginimo sąvokų. „Raginimas“ – tai kiekvienoje valstybėje narėje įprastas teisinis terminas. Europos Vadovų Tarybos valstybės narės sąvoką „kurstymas“ pasirinko kaip kompromisą. Tai padarė ir Rusija.

Nemanau, kad turėtume svarstyti, ar šiuo klausimu visi turime bendrą teisinį pagrindą. Per diskusijas su R. Lefrançois siekiau paaiškinti, kad vien tik mano šalies požiūriu, sąvoka „raginimas“, kaip ir čia suformuluota, kelia problemų, nes mūsų sistemai svetima, kad už raginimą galima bausti, kai nėra iš anksto apgalvoto neteisėto pirminio nusikaltimo. Taip išlygoje vertinamas kurstymas ar raginimas – abi šios sąvokos blogiausiu atveju yra apgavystė. Jos abi neįstengia apibrėžti nusikaltėlio išankstinio sumanymo. Jis visiškai priklauso nuo trečiųjų šalių suvokimo, ar tai, ką kažkas pasakė, galima būtų laikyti rimtu raginimu įvykdyti teroristinį nusikaltimą, ar ne. Dabar svarstau, kur nubrėšite ribą tarp teroristo ir įtūžusio piliečio, kurį įskundė jo kaimynas.

Į tai atsižvelgdami, privalome paliesti ir esamas teises sistemas. Žinau, kad kai kuriais požiūriais Ispanijos teisinė sistema skiriasi, bet taip yra dėl to, kad ji galėtų kovoti tarp savo piliečių atsiradusiais teroristais. Patikėkite, dėliauosi, kad esu gana jaunas ir man neteko gyventi Vokietijoje baisiais RAF (Raudonosios armijos frakcijos) laikais, tačiau vėl svarstomi atitinkami įstatymai. Be abejo, ypatingais atvejais šalys turi imtis nepaprastų priemonių. Tačiau per praėjusius septynerius metus matėme ir tai, kad daugelį sprendimų, kurie buvo priimti veiklos įkarščio pradžioje, dabar turi būti atšaukti. Todėl taip pat dėliauosi, kad nepaisant partinių skirtumų, šiame pranešime daug dėmesio skiriama žmonės ir pagrindinėms jų teisėms.

Dėl M. Roure pranešimą, kur kas svarbiau, kad Taryba imasi veiksmų. Neturime apgaudinėti savęs dėl Lisabonos sutarties. Visi norime, kad ji būtų priimta iki 2009 m. Europos rinkimų, bet visi taip pat žinome, kad galima norėti, bet negauti. Dabar turime pamėginti šį pranešimą įpinti į šias diskusijas, ypač atsižvelgdami į šiuo metu Komisijos vedamas derybas su JAV dėl ES ir JAV duomenų apsaugos susitarimo. Tiesą sakant, nevalia leisti, kad abi šalys egzistuočiau nepriklausomai viena nuo kitos. Taigi norėčiau, kad mes ne tik pasinaudotume politine valia, bet galų gale priimtume ir politinį sprendimą, ir būtų sudarytos sąlygos pamatiniam sprendimui dėl duomenų apsaugos įsigaliojoti.

Neįtikėtinai daug dirbdamos, Komisija ir Taryba siekia imtis veiksmų ekonominės asmens duomenų apsaugos srityje. Kai matome, kas vyksta Jungtinėje Karalystėje, Vokietijoje ir kitose valstybėse narėse, kur esama valdžios institucijų tvarkomų asmens duomenų praradimo ar vagystės atvejų, mums būtinai reikia imtis

skubių veiksmų šioje srityje. Tai kaip niekada susiję su piliečių teisėmis, nes jie negali užkirsti kelio tokiam valdžios elgesiui. Jei iškyla abejonių dėl įmonės, piliečiai vis dėlto gali pasirinkti kitą.

Brian Crowley, *UEN frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti einančiam Tarybos Pirmininko pareigas ir Komisijos pirmininko pavaduotojui, taip pat pranešėjoms už labai svarbius pranešimus.

Kai svarstome su terorizmu ir duomenų apsauga susijusius klausimus ir kartais pažiūrėjus į Parlamentų diskusijų esmę, atrodo, kad vyksta konfliktas tarp tų, kurie nori labiau apsaugoti individualias teises bei laisves ir tų, kurie nori apsaugoti visus gyventojus nuo smurto pavojaus bei grėsmių ar net raginimo smurtuoti, kaip jau minėjo keli mano kolegos. Kai dėl šių pasiūlymų imamės veiksmų, tam tikru lygmeniu turėtume būti tikri, kad mūsų siūlomas ir šiame Parlamente iš dalies keičiamas teisės aktas turi aiškų teisinį pagrindą, kad jam įsigaliojus, jis pranoktų iššūkius ir būtų nepriekaištingas. Vienas iš sunkumų, su kuriais susiduriame, yra tai, kad dėl pamatinio sprendimo, dėl teisinio pagrindo, arba dėl teisinio pagrindo stokos atsižvelgiant į tam tikrus to pamatinio sprendimo aspektus, mes galime būti apkaltinti veidmainyste – paprasčiausiai besidedą veikią, kai iš tiesų nesiimame jokių ryžtingų veiksmų.

Jei prisiminsime šiame Parlamente pradėtą bendradarbiavimo teisminiais ir policijos klausimais istoriją, 90 proc. šio bendradarbiavimo buvo grindžiama abipusiu įvairių valdžios institucijų pasitikėjimu valstybių narių lygmeniu. Tai buvo vienintelis veiksmingas būdas rasti priemonę judėti į priekį, nes net jei pateiksite susitarimus ar sprendimus, bet jei kiekvienos valstybės narės valdžios institucijos nebus pasirėngusios bendradarbiauti ir keistis ta informacija, negalės būti jokio tikrai turiningo bendradarbiavimo ar pažangos.

Turime būti labai atsargūs duomenų apsaugos ir renkamų asmens duomenų klausimu, nes daugelis iš mūsų žinome, kad mūsų pačių valstybėse narėse yra daug agentūrų ir šalies, ir vietos lygmeniu, saugančių kiekvieno atskiro žmogaus duomenis. Šiuo metu didžiausia panika yra Jungtinėje Karalystėje dėl tapatybės vagystės ir didelį susirūpinimą kelia pamesti kompiuteriai, kuriuose yra valstybės institucijų – ar tai socialinės apsaugos, gynybos, ar policijos – asmenų duomenys, informacija, kurios niekada atskirai niekam neskelbtumėte. Tačiau atrodo, kad tokie duomenys nėra saugūs.

Todėl Europos lygmeniu turime atidžiai rengti Europos pamatinį sprendimą, kuris leistų valstybėms narėms bendradarbiauti, tačiau kuris neprimestų šios kontrolės valstybėms narėms. Tai sakau todėl, kad asmenys gali pareikalauti didesnės apsaugos iš šalies valdžios institucijų, kai jos netinkamai naudoja, piktnaudžiauja ar praranda jų turimus duomenis, nei tai būtų galima pagal šį pamatinį sprendimą ir kitais būdais; jei šį pamatinį sprendimą dėl duomenų apsaugos skatinsime taikyti ir šalies duomenims, pažeisime jau esamas teises. Kadangi Europos lygmeniu einame pirmyn su nauju planu, galima šiek tiek neaiškiai atsakyti į sunkumus dėl duomenų apsaugos, su kuriais susiduriame. Tačiau siekiant, kad šis teisės aktas būtų veiksmingas, jis privalo būti ne tik aiškus, bet taip pat juo turi pasitikėti žmonės, kuriuos jis turi saugoti, o ne jiems kenkti.

Kathalijne Maria Buitenweg, *Vers/ALE frakcijos vardu*. – (NL) Gerb. pirmininke, esu įsitikinusi, kad Taryba tikrai nori pagerinti piliečių saugumą ir ypatingą reikšmę skiria piliečių teisėms. Galbūt aistringai pritariate šiems pranešimams, bet jei juos atidžiai perskaitėte, būsite pastebėję, kad išvadą, kurią darome, yra visiškai kitokia nei jūsų pačių. Tiesą sakant, manome, kad jūsų priimti pasiūlymai yra paprasčiausiai netinkami ir gali pažeisti piliečių teises.

Kodėl mes vertiname kitaip? Pirmiausia parlamentai tradiciškai daugiau dėmesio skiria pilietinėms teisėms, nei vyriausybės, ir tai kelia problemų kalbant apie sprendimų priėmimą. Tačiau Parlamentas ypač nori išnagrinėti šių sprendimų poveikį visuomenei ilgalaikiu požiūriu. Vertindami valdžios ir piliečių santykius istoriniu požiūriu, matome, kad valdžia turi išimtinę jėgos panaudojimo teisę, o piliečiai turi pagrindines teises, kurių valdžia negali pažeisti, kol tai nėra būtina, paveiku ir proporcinga. Tačiau jei piliečiai pernelyg dažnai mato valdžios nebūtinus ir nepagrįstus veiksmus, jų pasitikėjimas ta valdžia ir bendradarbiavimas su ja mažėja ir ateityje tikrai turėsime didžiulę saugumo problemą. Pasitikėjimą sunku įgyti, bet lengva prarasti

Mano nuomone, pasiūlymas dėl duomenų apsaugos neteikia numatomos apsaugos ir Taryba atsidūrė keblioje padėtyje praplėsdama šį pamatinį sprendimą.

Pradėdama nuo M. Roure pranešimo, norėčiau nuoširdžiausiai padėkoti pranešėjai už visus metus, kuriuos ji praleido pateikdama šį pranešimą Parlamente. Aš labai norėčiau daug ko paklausti Tarybos. Pasiūlymas susijęs su policijos ir teismų bendradarbiavimu Europoje, t. y. su saugumu susijusiomis tarnybomis. Tačiau ir čia einantis Tarybos Pirmininko pareigas gali man paprieštarauti, suprantu, kad dabar pabrėžiama, kad Taryba mano, jog šie pasiūlymai jos nesaisto, pavojus kyla pagrindiniams šalies saugumo interesams. Apie kokius interesus čia kalbame, ir ar galite pateikti pavyzdį, kuris jus paskatintų šį pamatinį sprendimą tiesiog išmesti į šiukšlių dėžę?

Kitas klausimas, kurį jau iškėlė M. Roure, yra dėl slaptų duomenų. Kaip suprantu, yra tam tikrų duomenų, kurių pageidauja Taryba, bet ar ji gali man paaiškinti, kodėl jai reikėtų žinoti, ar asmuo buvo profesinių sąjungų narys? Norėčiau, kad pateiktumėte man pavyzdį, kada būtų naudinga žinoti, ar asmuo buvo Nyderlandų profesinių sąjungų federacijos (PSF) narys. Ar tai turėtų nurodyti priešišką veiklą? Dėl Dievo meilės, kokiomis aplinkybėmis tai būtų svarbu? Žmonių lytinis gyvenimas? Jei kalbame apie aktyvią pedofiliją, visiškai teisinga, kad tai nusikaltimas ir, žinoma, jis gali būti registruojamas. Tačiau kodėl iš tiesų pageidaujate daugiau informacijos?

Kalbant apie duomenų perdavimą trečiosioms šalims, vis dar prisimenu juokingą akimirką per Vokietijos pirmininkavimą, kai Tarybos narys pareiškė, kad kartais iš tiesų prireikdavo duomenis labai greitai perduoti Iranui. Išsižiojo visi Rūmai. Be abejo, jis nenorėjo pasakyti „perduoti duomenis Iranui“! Todėl dabar užduosiu klausimą: ar Tarybos narys užtikrins, kad duomenys jokiais aplinkybėmis nebus perduoti Iranui? Ar galite man nurodyti ir straipsnio numerį, kuriuo remdamiesi tai laiduosite?

Nors manau, kad apsaugos lygmuo nepakankamas, aš iš tiesų pritariu tikslui – geresniam policijos ir teismų bendradarbiavimui Europos lygmeniu (žinoma, kad jis blogai vyksta net šalies lygmeniu). Kai kabama apie šio bendradarbiavimo gerinimą, yra vienas pagrindinis žodis – „pasitikėjimas“. Čia taip pat yra pasitikėjimo klausimas. Aš raginu Tarybą, kuri dirba nepakankamai, šį pasitikėjimą kelti ir taip gerinti bendradarbiavimą. Juk pasitikėjimas turi būti kažkuo pagrįstas, pvz., svarbių duomenų apsauga ar įtariamųjų teisės, kurios pridera pagal įstatymą, bet jūs to nesuteikiate. Visą mano kadenciją jūs dirbate įtariamųjų procedūrinių teisių klausimu, bet taip nieko ir nepasirodė. Be to, kur jūs tikrai galėjote padėti paskatinti bendradarbiavimą, šito nepadarėte. Vietoj to pateikėte primityvų pamatinį sprendimą dėl kovos su terorizmu.

R. Lefrançois šiuo klausimu pateikė vykusį pranešimą, už kurį norėčiau jai taip pat nuoširdžiai padėkoti. Mano klausimas išlieka: kokią problemą iš tiesų stengiasi spręsti Taryba? Raginti smurtauti draudžiama visose valstybėse narėse (taip ir turėtų būti), bet dabar baudžiamoji atsakomybė taikoma ir kurstymui. Kas yra „kurstymas“? Kažkas rašo, kad JAV yra sukčių valstybė, blogio ašis, su kuria privalu kovoti. Jei tas žmogus rašo: „kas ne su mumis, tas – prieš mus“, ar tai kurstymas? Jei vakarietis sąmoningai kuria antimusulmonišką filmą siekdamas įžeisti žmones, ar jis kursto išpuoliui? Ar aš dabar pats kurstau?

Neaiškus teisės aktas – blogas teisės aktas. Aš taip pat pritariu nusikaltimu laikyti raginimą smurtauti Europos lygmeniu, bet ne tokiais priemonėmis. Jei palygintume tekstus visomis kalbomis, net neaišku, ką svarstome: „kurstymą“ ar „raginimą“. Moteris gali provokuojamai rengtis, bet tai nereiškia, kad ji skatina prievartavimą. Šiuo požiūriu 1 straipsnio 1 dalis kelia nerimą, nes joje teigiama, kad asmuo gali būti pripažintas kaltu dėl teroristinių nusikaltimų, nepaisant to, ar jis tiesiogiai, ar ne, propagavo tokias veikas. Mano frakcija mano, kad iš tiesų einama pernelyg toli.

PIRMININKAVO: M. MAURO

Pirmininko pavaduotojas

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos Pirmininke, turėdama mažai laiko, norėčiau aptarti tik M. Roure pranešimą. Kai kalbame apie asmens duomenų, tvarkomų vykdančios policijos ir teismų bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, norėčiau labai aiškiai pasakyti, kad manau, jog mums reikia vienodų Europos reglamentų.

Pastaraisiais metais buvo pradėti keli su šių duomenų tvarkymu susiję projektai, ypač antrosios kartos Šengeno informacinė sistema ir Vizų informacinė sistema (VIS). Tačiau šie duomenys svarbūs ir dėl pasiūlymo dėl valstybių narių keitimosi nuosprendžių registro informacijos išrašais ir netgi Europos keleivių duomenų įrašų sistemai. Aukštu duomenų apsaugos lygmeniu suinteresuoti visi piliečiai ir, mano nuomone, jį gali užtikrinti tik vienodi ES lygmens reglamentai.

Einantis Tarybos Pirmininko pareigas pasakė, kad dabartinis Tarybos sprendimas – geriausias sprendimas, kurį galima buvo pasiekti. Tarybos pirmininke, turiu jums pasakyti, kad esu nusivylusi naujuoju Tarybos pasiūlymu, nes nebuvo atsižvelgta į pagrindinius Parlamento reikalavimus ir manau, kad jame numatyta duomenų apsauga kai kuriais atžvilgiais vis dėlto mažesnė už Europos Vadovų Tarybos konvenciją (Nr. 108). Beje, šį pasiūlymą kritikuoja visos skirtingų požiūrių frakcijos, ir aš manau, kad ši nedviprasmiška žinia Tarybai turėtų teikti peno pamąstymams.

Ypač turėtume užtikrinti, kad pamatinis sprendimas taikomas ir tvarkant šalies duomenis, kitaip abejotina visa pasiūlymo prasmė.

Norėčiau pabrėžti ir tai, ką pasakė mūsų pranešėja M. Roure, kad neturėtų būti tvarkoma ypač slapta duomenų kategorija, t. y. asmens etninę kilmę, politinį požiūrį ir religinius įsitikinimus atspindintys duomenys. Jei iš viso turime leisti kokias nors išimtis šiam principui, labai svarbu, kad iš anksto būtų gautas atitinkamos teismo institucijos pritarimas; šios duomenų kategorijos nederėtų tvarkyti tiesiog automatiškai.

Taryba ilgą laiką žada Parlamentui, kad ji priims šį pamatinį sprendimą. Manau, jog dabar pats laikas Tarybai pagaliau ištesėti savo pažadą, o šis pamatinis sprendimas tikrai vertas to popieriaus, ant kurio jis atspausdintas.

Pritariu šiame pranešime visiems siūlomiems Parlamento pakeitimams, nes manau, kad mums reikalingas aukščiausias galimas duomenų apsaugos lygmuo, bet Tarybos pamatinis sprendimas, toks, koks yra dabar, to vis dėlto neužtikrina.

Gerard Batten, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, šie Tarybos sprendimai – mūsų šalių teismų ir teisinių sistemų derinimo į vieną bendrą ES sistemą proceso dalis. Jau dabar pagal Europos arešto orderį esant mažiausioms apsaugos priemonėms bet kurį ES pilietį viena šalis gali išduoti kitai. Net jei šalies teisės sistema ar šalies vyriausybė žino, kad daroma didžiulė skriauda, ji negali šio užkardyti.

Pagal naujas bylos nagrinėjimo už akių taisykles, dabar galime būti teisiami ir nuosprendis priimtas kitoje ES valstybėje mums net nežinant, kad taip nutiko, ir tada susidurti su ekstradicija ir įkalinimu. Mums gali būti skirta bauda ar konfiskuotas mūsų turtas ir mūsų šalies teisinės sistemos ar vyriausybės negalės to užkardyti ar mūsų apsaugoti.

Pagal Lisabonos sutartį planuojama Europos prokuroro pareigybė, turinti plačios apimties galias tirti ir traukti baudžiamojon atsakomybėn tuos, kurie kaltinami nusikaltimais prieš ES interesus, kuriai talkintų Europolas, kurio pareigūnai turi imunitetą nuo baudžiamojo persekiojimo dėl to, ką daro ar sako vykdydami savo pareigas. Ir, žinoma, turime pačios Europos Sąjungos sukarintos policijos pajėgas – Vičencoje formuojamą Europos žandarmeriją, kuri turės galias kirsti valstybės sienas pilietiniams neramumams ES valstybėse narėse malšinti.

Visa tai daroma mūsų apsaugos nuo terorizmo vardu; tačiau iš tiesų vykdoma, be abejo, nesibaigianti Europos Sąjungos misija didinti ir įtvirtinti savo paties galią bei viešpatavimą kiekvienoje mūsų šalies gyvenimo srityje. Terorizmas iš tiesų yra reali grėsmė, kurio vienintelis didžiausias šaltinis pasaulyje šiandien – fundamentalistinė ideologija, pažodinis ir kraštutinis islamas. Tačiau su terorizmu turėti kovoti viena su kita bendradarbiaujančios šalių vyriausybės; šios kovos nederėtų naudoti kaip pateisinimo Europos Sąjungos galiai didinti.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, iš įvairių sluoksnių dažnai girdima, kad kova su terorizmu kelia grėsmę mūsų laisvėms, tačiau šis skirstymas klaidingas. Raiškos laisvė, spaudos laisvė ir teisė į privatumą iš tiesų yra pagrindiniai mūsų Vakarų visuomenės bruožai, bet, kaip ką tik sakė pirmiau kalbėjusysis, būtent šioms atviroms visuomenėms dabar grėsmę kelia musulmoniškasis ekstremizmas, skatinantis prieš šias vertybes nukreiptus teroro išpuolius. Šio pranešimo priemonės – tai vienas žingsnis, bet tik vienas, teisinga kryptimi. Valstybės ne tik privalo saugoti savo piliečius nuo terorizmo, bet taip pat turi imtis visų priemonių viešajai tvarkai užtikrinti.

Tačiau čia norėčiau pastebėti, kad daug kalbėtojų šios dienos diskusijoje nežymiai minėjo Italiją. Vis dėlto Italijos vyriausybė turi visą teisę kovoti su nelegalia imigracija ir nusikalstamumu taip, kaip ji mano esant reikalinga, jei ši kova pagrįsta objektyviais, teisėtais veiksniais. Be to, praeitos savaitės gėdingas klausymas Romoje, kuriame keli šių Rūmų kraštutiniai kairieji nariai apkaltino Italijos karabinierius romų vaikų kankinimu, buvo įžaidimas italams ir nepridera šiems Rūmams. Todėl viliuosi, kad Europos Parlamento pirmininkas mūsų visų vardu atsiprašys Italijos vyriausybės.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, ponai ir ponios, norėjau kalbėti dabar, nes, deja, turiu dalyvauti tarpinstituciniame dialoge. Dėl to atsiprašu Parlamentui ir pranešėjui. Aš tik norėjau atsakyti frakcijų vadovams pasisakydamas, pirma, dėl R. Lefrançois pranešimo ir po to pasakytų kalbų, ypač dėl sąvokų „raginimas“ ir „kurstymas“ skirtumo, kad jos paimtos iš Europos Vadovų Tarybos konvencijos 5 straipsnio ir pažodžiui įtrauktos į Tarybos tekstą siekiant užkirsti kelią įvairiam jų taikymui. Mes manome, kad turėtume pasitikėti teisėjais, kad jie šią baudžiamąją atsakomybę taikys protingai ir, kaip visiškai teisingai pasakė L. de Grandes Pascual, deramai atsižvelgdami į aplinkybes, ypač dėl Ispanijos terorizmo. Galiausiai norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Tarybos tekste daugiausia atsižvelgiama į 2 straipsnio išlygą dėl raiškos laisvės ir į 14 straipsnio išlygą dėl proporcingumo.

Dėl M. Roure pranešimo norėčiau pasakyti, kad aš taip pat sutinku su K. M. Buitenweg ir A. Alvaru, kad trečiajame ramstyje turėti reglamentą, kuris suteikia teisę atitaisyti, yra tikra pažanga. Taip pat girdėjau visus

jūsų, ypač S.-Y. Kaufmann, reikalavimus dėl taikymo srities. Prancūzijos nuomonė buvo tokia pati, kaip ir Komisijos, tačiau turime būti realistai. Mes galėtume vieningai priimti kitokį tekstą. Norėtume siekti daugiau, taip pasakė ir Komisijos narys J. Barrot, bet jei tik taikymo sritis būtų išplėsta, o tai būtų tikrai gerai, nematau, kad greitai pasiektume tokios pažangos.

Reikia siekti kompromiso, nustatyti pusiausvyrą. Sutinku su M. Roure, kad tai nėra visiškai patenkinamas sprendimas, bet vis dėlto pažanga ir mes turime jį priimti, tokį, koks jis yra. Kaip ir sakiau, mes taip pat turime išlygą dėl įvertinimo. Raginu Komisiją, pirmininko pavaduotoją (žinau, kad jis taip padarys) geriausiai išnaudoti šią išlygą dėl įvertinimo ir nuostatas dėl duomenų rinkimo, to tai reiškia, kad mes taip pat atsižvelgiame į bylas pagal šalies suverenitetą. Jūs paminėjote šiame pranešime pasirodžiusią tam tikrų duomenų įtrauką. Asmeniškai aš taip pat būčiau patenkintas, jei duomenų apie religiją ir lytį įtrauktis būtų persvarstyta arba, bent jau, būtų geriau suformuluota nei dabar.

Atsakydamas K. Dillenui dėl romų, kaip jis žino, rugsėjo 16 d. romų aukščiausio lygio susitikimas pademonstravo Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos ir Komisijos išipareigojimą romų klausimu. Ten buvo pirmininko pavaduotojas ir mes kritiškai įvertinome buvusias priemones, kuriomis valstybės narės išipareigojo ateityje skatinti romų integraciją į visuomenes; klausimas, kuris labai netikėtai atsirado Komisijos nario V. Špidlos socialinėje darbotvarkėje.

Tai viskas, ką norėjau pasakyti atsakydamas į pasakytas kalbas, kurios yra šios labai įdomios diskusijos dalis.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, Tarybos Pirmininke, pirmiausia pagirsiu Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją dėl to, kad kartu svarstome šiuos klausimus, nes jie rodo, kaip sunku išlaikyti pusiausvyrą: įveikti pagrindinį iššūkį – terorizmą ir apsaugoti duomenis. Gėda, kad einantis Tarybos pirmininko pareigas negali išbūti iki galo. Šiai diskusijai tai būtų labai naudinga.

Pirma, dėl duomenų apsaugos jau girdėjome, kaip čia daug Tarybai pirmininkavusių šalių aiškino mums apie didelę ir reikšmingą pažangą. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos ir Europos demokratų vardu norėčiau atkreipti dėmesį, kad šiuo klausimu mūsų pranešėją M. Roure remia visas Parlamentas, nes mums čia reikalinga pažanga.

Mums labai svarbūs trys klausimai. Itin norėčiau pabrėžti, kad mes pritariame keitimuisi duomenimis. Iš Šengeno informacinės sistemos žinome, kad keisdami duomenimis galime susekti daug nusikaltėlių ir kad keitimasis duomenimis užtikrina sėkmę ir saugumą. Tačiau svarbūs kiti aspektai: man ypač svarbi piliečių teisė žinoti (piliečių teisių stiprinimas) ir taikymo sritis, kuri jau kelis kartus buvo svarstyta. Pirmininko pavaduotojas J. Barrot nurodė, kad šiuos sprendimus jam svarbu turėti kaip paramą, ypač per derybas su JAV. Tačiau norėčiau pridurti, kad jei JAV prieštarautų, kad šis teisinis pagrindas taikomas tik Europos klausimams, o ne Europos lygmeniu dėl padėties valstybėse narėse, ji turės argumentą prieš mus, nes mes net nedrįstame šio teisinio pagrindo iki galo įgyvendinti Europos Sąjungoje.

Dėl kovos su terorizmu, manau, gėda, kad nors Taryba nuolat skelbia naujus požiūrius šioje srityje, daugelis veikimo priemonių nėra praktiškai įgyvendinamos. Visi prisimename, kad prireikė daugiau nei metų paskirti naują ES kovos su terorizmu koordinatorių G. de Kerchove, kad greitai veiktume duomenų išsaugojimo klausimu, bet, deja, matėme, kaip delsiama įgyvendinti, ir kad Europolas vis dar neturi pajėgų kovoti su organizuotu nusikalstamumu – šiam sektoriui skirto departamento. Todėl turėtume dirbti ir kovoti labiau atsidavę ir daryti didesnę pažangą veikdami, užuot tik ginčiję dėl formulotės.

Dėl musulmoniško terorizmo, didžiausių problemų turime su atsivertusiais – tais, kurie auga mūsų visuomenėje, subręsta ir tada atsiverčia į islamą. Turime savęs paklausti, kas negerai mūsų visuomenėje ir kas negerai musulmoniškoje aplinkoje, kad šie žmonės tampa radikalūs. Į tai turime atsižvelgti.

Europoje galime gyventi saugiai ir dėl to, kad turime atsidavusias policijos pajėgas, kurioms dabar reikėtų padėkoti.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėjas parengus puikius pranešimus, tačiau daugiausia ketinu aptarti M. Lefrançois pranešimą.

Palaipsniui per teisės aktus artėjame prie terorizmo klausimo. 2002 m. pamatinis sprendimas leido mums sukurti bendrą apibrėžtį ir teroristinių nusikaltimų teisinę bazę.

Siekiant apsaugoti ir reaguojant į naujas ir senas teroristines grėsmes, teroristams vis labiau naudojant informacines technologijas, tarp jų ir internetą, į šiandien pateiktus pakeitimus įtrauktos tris naujos veikos.

Teroristinės veiklos grandinė labai ilga: ji prasideda nuo nuomonės įdiegimo vaikui ir fanatizmo sužadavimo ir prieina iki žudymo.

Šis pasiūlytas pakeitimas apsiriboja viešu kurstymu vykdyti teroristinius nusikaltimus ir teroristų verbavimu ir rengimu, kuris dabar apima tradicinius ir šiuolaikinius terorizmo sklaidos būdus.

Tačiau mes neišskiriame metodų; mums reikia itin atsargiai brėžti ribą tarp to, kas nepriimtina, todėl baustina, ir raiškos laisvės kaip pagrindinės teisės.

Viešai raginant, ši riba dar labiau neaiški. Todėl siekiant kažką apibrėžti kaip nusikaltimą, būtinai turi būti ketinimas ir pavojaus apraška. Visa kita – raiškos laisvė, kurią saugo pats pamatinis sprendimas, ES sutarties 6 straipsnis, Pagrindinių teisių chartija ir Europos Vadovų Tarybos konvencija.

Daugelis valstybių narių dar neratifikavo konvencijos ir taip labai mažai prisideda prie kovos su terorizmu ar laisvių apsaugos.

Nei pirminis pamatinis sprendimas, nei dabartinis iš dalies pakeistas tekstas nėra konvencijos pakaitalai; atvirkščiai, konvencijos ratifikavimas sustiprintų Europos teisėkūrą suteikdamas jai pridėtinės vertės ir pilnesnę teisinę bazę.

Kaip Priumo sutartyje ir daugelyje kitų tekstų, taip ir Europos teisės aktuose neišskiriamas teroristų pobūdis; juos galima taikyti ir Europos Sąjungoje, ir tarptautiniam terorizmui.

Praėjusiais metais Europolas užregistravo 583 teroro išpuolius – 24 proc. daugiau nei ankstesniais metais, iš kurių 517 įvykdė Ispanijoje ir Prancūzijoje veikiančios separatistų grupės. Buvo suimtas 201 musulmonų teroro išpuoliais įtariamas žmogus.

Norėčiau pasveikinti policijos pajėgas už jų pagirtiną darbą ir pastangas stabdyti terorizmą ir sulaikyti teroristus.

Gerb. pirmininke, gaila, kad mano šalis vėl žinių dėmesio centre. Mūsų terorizmo tradicijos senos ir baisios. Žinome, kad demokratijoje nėra vietos teroristams, nėra jos ir tiems, kurie juos skatina, puoselėja ir jiems padeda. Todėl manau, kad esama kito teisinio sumanymo, kuris pabaigtų mūsų teisės aktą, – numatyti baudžiamąją atsakomybę už demonstracijas, kurios diskredituoja ar žemina teroro aukas ir jų šeimas. Gera būtų į tai atsižvelgti darant kitus pakeitimus.

Gerb. pirmininke, baigsiu apgailestaudamas, kad negalime taikyti Lisabonos sutarties Protokolo Nr. 10, kuris būtų paspartinęs, žmonių manymu, tokių reikšmingų ir neatidėliotinų klausimų nagrinėjimą.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Gerb. pirmininke, pradėsiu nuo tvarkos klausimo ir norėčiau paprašyti šių Rūmų pirmininko parašyti Tarybai pirmininkaujantiems Prancūzijai ir nurodyti, jog manome esant nepriimtina tai, kad Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija negali dalyvauti visoje tokioje svarbioje diskusijoje.

(NL) Gerb. pirmininke, terorizmas nebuvo sugalvotas 2001 m. rugsėjo 11 d.; jis buvo visuomet. Be to, kaip ką tik pastebėjo pirmiau kalbėjusysis, Europolo pranešime dėl terorizmo padėties ir tendencijų Europos Sąjungoje iš tiesų teigiama, kad didžiąją daugumą visų išpuolių įvykdė ne musulmonų ekstremistai, bet separatistai, kraštutinių dešiniųjų ir kraštutinių kairiųjų pajėgos.

Tačiau nuo 2001 m. nauja tai, kad visos pasaulio vyriausybės ėmėsi kovoti su terorizmu siekdamos apriboti piliečių teises ir laisves. Visiškai pritariu bendradarbiavimui kovojant su nusikaltėliais ir visiškai sutinku su H. Weberio žodžiais, bet labai dažnai imamasi priemonių, pvz., asmens duomenų rinkimo, tikslais, kurie neturi nieko bendro su terorizmu. Pvz., keleivių duomenų įrašo (angl. PNR) duomenys naudojami kontroliuojant imigraciją ar kovojant su „įprastais“ nusikaltimais. Tai visiškai teisėta, tačiau tada daiktus vadinkime jų tikraisiais vardais.

Iškilmingos Tarybos deklaracijos dėl piliečių teisių ir privatumo skamba kažkaip nenuoširdžiai, kai čia net nėra Tarybos, ir ypač, kai ji nepasirengusi įgyvendinti Europos Parlamento rekomendacijų, kaip konkrečiai išdėstyta M. Roure pranešime. Galbūt tuomet Tarybai derėtų liautis verkti krokodilo ašaromis dėl airių „ne“.

Galiausiai turiu du konkrečius klausimus. Norėčiau paprašyti Komisijos, nes Tarybos čia nėra, suteikti informacijos apie aukšto lygio kontaktinę grupę. Po dvejus metus trukusių derybų už uždarytų durų ir neturėdamas įgaliojimo, JAV Valstybės saugumo sekretorius Michaeli Chertoff dabar ragina Komisijos narį J. Barrotą gruodžio mėn. pasirašyti susitarimą. Norėčiau sužinoti, ar Komisijos narys J. Barrot mūsų vardu pasakys „ne“.

Mano antrasis klausimas yra šis. Derybos vedamos ES vardu dėl sistemos, leidžiančios muitinei Europoje be jokio paaiškinimo ar apribojimų prie sienos apieškoti ir konfiskuoti nešiojamus kompiuterius. Norėčiau sužinoti, kokia padėtis yra šiuo klausimu.

Pirmininkas. – Manau, jog svarbu jums pranešti, kad Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija prieš diskusijos pradžią deramai atsiprašė ir informavo mus, kad R. Dati negalėjo dalyvauti diskusijoje, nes užtruko dėl pateisinamų priežasčių ir kad ją pakeitęs J. P. Jouyet negalėjo pasilikti.

Tačiau jūsų protestas vis dėlto svarbus ir mes jį perduosime, bet turiu pabrėžti, kad Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija atsiprašė iš anksto.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, terorizmas – viena iš didžiausių šių laikų grėsmių. Rugsėjo 11 d. išpuoliai privertė mus tai aiškiai suprasti. Terorizmas remiasi ir psichologiniu, ir socialiniu, ir žiniasklaidos poveikiu. Dėl to kilo begalė klausimų, kaip išvengti tokių grėsmių, kurios įgijo pasaulinį mastą. Baimės, teroro ir išpuolių prieš visuomenę sklaida – toks terorizmo veidas.

ES privalo apsaugoti savo piliečius. Ypatingas dėmesys turi būti teikiamas teroristų naudojamoms IRT, ypač internetui, kuriuo platinamos propagandinės laidos ir mokymo priemonės. Su tuo mums tikrai reikia kovoti. Kova su terorizmu, ypač kova su jo grėsmingiausią atmainą – musulmonišku terorizmu, kurio tikslas – visiškas Vakarų civilizacijos sunaikinimas, turi tapti ES prioritetu. Ką galima padaryti? Pasirinkimas paprastas: arba mes sunaikinsime terorizmą, arba terorizmas nubaus pasaulį apokalipse.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, galime (turime) diskutuoti remdamiesi pagrindiniais principais, bet negalime neaptarti konkrečios priemonės. Kalbu apie teroristinių organizacijų sąrašą. Rugsėjo 3 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimo teisinis įvertinimas visiškai aiškus. Ir ES, ir JT teroristinių organizacijų sąrašų sistema pažeidžia pagrindines piliečių teises ir todėl turi būti reformuota.

Kas įvyko? Šis ES teroristinių organizacijų sąrašas naudojamas visiškai pilkoje zonoje be jokios Parlamento kontrolės. Iš tiesų keista, kai mes, kaip Parlamentas, girdime, kad liepos 15 d. Žemės ūkio ir žuvininkystės tarybos posėdyje, kuriame susibūrė žemės ūkio, miškininkystės ir kaimo plėtros srityse besispecializuojantys politikai, be diskusijų ir nežinant, kas jame yra, buvo priimtas naujas ES teroristinių organizacijų sąrašas. Žinome, kad kai čia visiškai pilkoje zonoje paminama tarptautinė teisė, kyla problemų užsienio politikoje. Mes norime tai pakeisti ir tam prašau jūsų paramos. Labai dėkoju.

Giusto Catania (GUE/NGL). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš taip pat nusivyliau, kad išėjo Prancūzijos ministras, nes galėjo sužinoti, pvz., kad jo pateikta informacija neteisinga. Tiesą sakant, B. Dührkop teisi sakydama, kad didžioji dauguma Europos Sąjungoje įvykdomų teroro išpuolių yra savarankiško pobūdžio ir nieko bendra su Al-Qaida neturi, o tai prieštarauja J.-P. Jouyeto pareiškimui.

Tada galėjome atsisakyti tos dažnai mums siūlomos dviprasmiškos islamo ir terorizmo atitikties. Tai dažna tendencija ir gaila, kad šiame Parlamente yra jos pasekėjų. Turiu omeny M. Borghezio užimtą poziciją, kurią jis neseniai pademonstravo Kelne, nes jei šis pamatinis sprendimas galiotų, jis tikrai būtų apkaltintas terorizmo kurstymu. M. Borghezio veiklą apibūdinau kaip kurstymą ir Europos jungtinės kairiųjų konfederacijos ir Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų frakcijos vardu norėčiau pateikti oficialų prašymą Parlamento pirmininkui oficialiai įspėti M. Borghezio.

Manau, per pastaruosius metus priimta kovos su terorizmu strategija yra nevykusi ir pernelyg priklauso nuo JAV interesų Irako ir Afganistano kare, sudarant teroristinių organizacijų sąrašą ir apribojant įstatymo viešpatavimą. Būta pernelyg daug netinkamo asmens duomenų tvarkymo atvejų ir manau, turime dirbti visi kartu (ir dabar aš baigiu), kad užtikrintume, jog nevaržome atskirų laisvių, kad išplėstume demokratines erdves ir užtikrintume, kad saugumo ir kovos su terorizmu vardu nepadedame siekti pačių teroristinių organizacijų tikslų.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Gerb. pirmininke, siekdama užtikrinti konfidencialumą, raiškos laisvę ir teisinį tikrumą, R. Lefrançois siūlo svarbius pakeitimus. Nusikaltimu derėtų laikyti raginimą, o ne kurstymą vykdyti teroristinius nusikaltimus. Privatumo apsauga taip pat turi būti taikoma elektroniniam paštui ir kitokiam elektroniniam bendravimui ir pabrėžiami pagrindiniai visų mūsų teisės aktų, proporcingumo, būtinumo ir nediskriminavimo principai.

Puiku. Tačiau yra didelis „bet“: kas nutiko subsidarumui? Su koku terorizmu reikia kovoti ES lygmeniu? Praėjusią savaitę Ispanijoje buvo įvykdytas baisus teroro išpuolis ir mes reiškiamo užuojautą Ispanijos žmonėms, tačiau šis nusikaltimas nėra ES reikalas, kaip ir dešimtmečius Šiaurės Airijoje trukęs terorizmas. Akivaizdu, kad terorizmo baimė sąmoningai išnaudojama siekiant valstybių narių sąskaita plėsti ES pozicijas

teisingumo ir policijos reikalų srityse. Subsidiarumas – tinkama politinių kalbų tema, bet nebūdinga teisės aktams.

Jana Bobošiková (NI). – (CS) Ponai ir ponios, šį rytą Čekijos ambasadorius Pakistane tapo bombų išpuolio auka toje šalyje. Vakar trys čekų kariai buvo sužeisti per raketų antskrydį Afganistane. Šiais laikais terorizmas turi tiesioginį poveikį ir mano šalies piliečiams. Nėra abejonių, kad tai vienas iš klastingiausių ir pavojingiausių civilizacijos reiškinių ir mes negalime pasiduoti šiam bailiam ir baisiam blogiui, bet privalome su juo kovoti. Vis dėlto karas su terorizmu negali tapti visa apimančiu užkalbėjimu. Nepaisant visų kruvinų terorizmo padarinių, kasdienis nepasitikėjimas ir nerimas dėl saugumo negali būti laikomas svarbesniu už laisvę. Todėl atmetu Komisijos pasiūlymą, kad raginimą įvykdyti teroristinę veiką derėtų laikyti nusikaltimu. Pasiūlyme siekiama bausti žodinius ir rašytinius kreipinius ir taip kelia tikrą grėsmę raiškos laisvei ir pagrindinėms žmogaus teisėms. Man, kaip politikai demokratai, tai nepriimtina.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, ponios ir ponai, pradėsiu nuo M. Roure pranešimo, kuriam dar kartą pritariu dėl jame išsakytų pastangų pasiekti politinį susitarimą dėl pasiūlymo dėl pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų apsaugos trečiajame ramstyje, kuris nėra pagrįstas mažiausiu bendru vardikliu, būtinu duomenų apsaugos lygmeniu ir rimtais trūkumais. Norėčiau pakartoti savo poziciją, kurią čia kelis kartus skelbiau anksčiau: būtina neatidėliojant priimti teisinę priemonę, kuri laiduotų duomenų apsaugą trečiajame ramstyje ir užtikrintų duomenų apsaugos lygmenį, bent jau atitinkantį pirmajame ramstyje Direktyvos 95/46/EB garantuojamą lygmenį.

Su dideliu malonumu klausiausi pirmininko J. Barroto pareiškimų. Jis supranta Parlamento susirūpinimą, bet man gaila, kad tuščia Tarybos kėdė – gyvas politinio kurtumo pavyzdys, matomas per kiekvieną pirmininkavimą. Manęs visiškai nedžiugina Tarybos atsakymas.

Dėl R. Lefrançois pranešimo, 2002 m. mes priėmėme pamatinį sprendimą, kuriame suderinome „terorizmo“ apibrėžtį ir taikomas bausmes. Keli kalbėtojai jau minėjo internetą, naujas informacines technologijas ir jų teikiamus pranašumus, bet minėjo, kad tinklu gali naudotis ir nusikaltėliai. Kaip jau buvo sakyta, esama apie 5 000 terorizmą propaguojančių tinklalapių, kurie yra radikalizmo ir verbavimo priemonės, taip pat informacijos apie teroro priemones ir būdus šaltinis. Todėl mums reikia iš dalies pakeisti 2002 m. direktyvą, kad siekiant kovoti su internetiniu terorizmu, būtų sukurtos reikalingos priemonės. Pritariu R. Lefrançois pasiūlymams, kuriuose būtinybė kovoti derinama su privaloma pagarba žodžio ir susibūrimų laisvei.

Pagaliau, gerb. pirmininke, labai svarbu, kad valstybės narės ratifikuotų 2005 m. Europos Vadovų Tarybos konvenciją dėl terorizmo prevencijos, kad būtų užtikrintas priemonių įgyvendinamas vienu metu ir kartu išsamesnis ir visapusiškesnis teisinis režimas.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gerb. pirmininke, per pastaruosius metus Europos Komisijoje ir Taryboje diskusijos dėl terorizmo beveik nuolat kildavo dėl akivaizdaus pritarimo mūsų pagrindinių teisių apsaugai. Beveik tokius pačius padarinius sukelia ydingi teisiniai pasiūlymai, kurie tas pačias teises pažeidžia.

Tipinis pavyzdys – tai šiandien svarstomas pasiūlymas kovoti su terorizmu internete. Pripažįstama, kad kai kurie teroristai naudoja internetą kaip priemonę terorizmui kurstyti ir kad mes privalome juos sustabdyti.

Tačiau pasiūlymas baigiamas šia kraštutine priemone: siekdami kovoti su terorizmu internete, turėtume įkalinti bet kurį pilietį, kuris rašo tai, ką policija galėtų interpretuoti kaip ketinimą *skatinti* terorizmą, atkreipti dėmesį, net „nekurstyti“. Be to, kiekvienas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai remia teroristinius nusikaltimus, yra laikomas kaltu. Kitaip tariant, kiekvienam išdrįsusiam žodžiu ar raštu pareikšti politinę nuomonę, kurią galima aiškinti kaip paramą terorizmui, kyla pavojus būti suimtam. Kitur pasiūlyme teigiama, kad žmonės gali būti persekiojami net jeigu jie savo rašiniais neketino raginti vykdyti teroristinio nusikaltimo vien tik remiantis tuo, kad jų žodžiai, policijos nuomone, turėjo tokį poveikį. Kitaip sakant, visiškai panaikinamas vienas iš pagrindinių baudžiamosios procedūros principų.

Laimei, R. Lefrançois pranešimas šiam kvailam pamatiniam sprendimui grąžina akivaizdžias demokratinės visuomenės vertybes. Jis apsaugo spaudos laisvę ir mūsų elektroninių laiškų turinį nuo valdžios institucijų išankstinio sekimo ir jame aiškiai teigiama, kad bet kuri baudžiamoji atsakomybė „neturi būti taikoma taip, kad būtų mažinama arba ribojama <...> radikalių, poleminių ar prieštarinių nuomonių reiškimas viešai diskutuojant opiais politikos klausimais, įskaitant terorizmą“ Vilius, kad Taryba priims šiuos paaiškinimų nereikalaujančius pakeitimus. Niekas šiuose Rūmuose nemenkina poreikio kovoti su terorizmu, bet kai kova su juo skatina priemones, kurios galiausiai tildo mūsų demokratiją, tada Europos Parlamentas visiškai teisėtai privalo joms nepritari.

Šių dienų Europoje kyla pavojus, kad viena iš tų akivaizdžių tiesų nebus laikoma savaime suprantamu dalyku. Absurdiška teigti, kad kovojame su terorizmu siekdami „apsaugoti savo demokratiją“ ir siūlyti priemones, kurios prieštarauja pagrindiniams demokratijos principams. Moralinis demokratijos pranašumas yra tai, kad jai apsaugoti yra įvairių būdų, tačiau į juos tikrai neįeina išankstinė demokratinės visuomenės piliečių minčių ir žodžių stebėseną, jau nekalbant apie išankstinį sekimą ar laikymą nusikaltimu saviraišką, kai nesutinkama su tuo, kas akivaizdu daugumai.

Raginu pritarti R. Lefrançois ir M. Roure pranešimams. Nedalyvaujančiai Tarybai sakau: „Klausykite!“.

Sarah Ludford (ALDE). - Gerb. pirmininke, dabartinėje EB veikloje teisingumo ir vidaus reikalų srityse esama esminių trūkumų: neturint Lisabonos sutarties, ypač trūksta visiškai skaidrios ir demokratinės teisėkūros (aš taip pat apgailestauju, kad išeidamas J.-P. Jouyet parodė savo abejingumą mūsų nuomonėms ir nesvarbui, atsiprašė jis ar ne,) ir antra, trūksta pusiausvyros ir pagarbos pagrindinėms teisėms. Deja, abu šie trūkumai akivaizdūs čia svarstomose dviejose priemonėse.

Baudžiamoji atsakomybė už „viešą kurstymą įvykdyti teroristinį nusikaltimą“ – miglota sąvoka, galinti turėti šurpinantį poveikį kalbos laisvei, kai jau turime visiškai tikslią baudžiamojo nusikaltimo raginti sąvoką.

Kitų priemonių teikiama asmens duomenų, kuriais keičiamasi neva teisėtvarkos tikslais, apsauga yra menka ir turi didelių spragų. Galiu pranešti Rūmams, kad Jungtinėje Karalystėje Duomenų išsaugojimo direktyva (žymus prieš trejus metus pirmininkavusios JK pasiekimas) naudojama siekiant šimtams su teisėtvarka nesusijusių agentūrų suteikti galimybę naudoti asmenų kontaktinius duomenis. Vietos tarybos naudoja ją siekdamas patikrinti, ar tėvai nemelavo gyveną populiarios mokyklos mikrorajone, tai galbūt nevisai padoru, bet nėra didelis nusikaltimas.

Gėda, kad vidaus reikalų ministrai leido tokiems eurofobams, kaip JK nepriklausomybės partija ir Didžiosios Britanijos konservatoriai, griežtai kritikuoti visas ES pastangas dėl tarpvalstybinio nusikalstamumo. Mes žinome, kad didžioji Europos visuomenės, kartu ir JK, dauguma pritaria ES veiksams sugauti nusikaltėlius ir teroristus, pvz., pasitelkiant Europos arešto orderį. Tačiau JK nepriklausomybės partija ir Toriai, kurie teigia didžiausią pirmenybę teikiant teisei ir tvarkai, linksmai pamojuoja bet kuriam per Lamanšą pabėgusiam nusikaltėliui. Neturėtume jiems leisti pasprukti nenubaustiems dėl propagandos, ypač dėl to, kad vidaus reikalų ministrai savo ribotu požiūriu, kuriame nepakankamai dėmesio skiriama pilietinėms laisvėms (ar tai apsauga nuo įsiveržimo į privatumą, ar ginamųjų teisės), daro viską, ką gali, kad pakirstų visuomenės pasitikėjimą policijos bendradarbiavimu.

ES vyriausybės kvailai leido G. Battenui ir kitiems į jį panašiems energingai imtis spręsti sprendimo už akių pripažinimo klausimą, kai jie, vadovaujant JK vyriausybei, nesugebėjo sustiprinti gynybos teisių. Pakalbėkime apie siaubingą eurofobų ir silpnabūdės leiboristų vyriausybės sąjungą!

Pagaliau noriu paklausti, kur visuose šiuose manevruose yra teisingumo ministrai. Jiems reikia rimtai imtis spręsti vidaus reikalų ministrų sukeltą netvarką ir pradėti kurti tikrą Europos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Mums reikia Lisabonos sutarties, kad į šį projektą būtų įnešta skaidrumo ir demokratijos, ir greitai, prieš Europos Parlamento rinkimus.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Klausant šių diskusijų, kartais susidaro išpūdis, kad mes pamirštame, jog pamatinis sprendimas skirtas demokratinėms valstybėms – ES valstybėms narėms, turinčioms tvirtą demokratijos pamatą. Todėl nėra priežasties ir reikalo skubiai ir neatidėliojant riboti pamatinio sprendimo poveikio įvedant tokias sąvokas, kaip „raginimas“ ar „tikras teroro išpuolių pavojus“. Kokia ta įtarumo kultūra, apie kurią kalbėjo C. Fava, ar nepasitikėjimą valstybe? Kas turėtų vertinti, kiek pavojus iš tiesų tapo tikras? Gal vieno ar kito Europos miesto gatvėmis turi tekėti kraujas, kad mes 100 proc. būtume tikri, jog grėsmė susijusi su rengimu, raginimu ir kurstymu?

Pvz., teismų lygmeniu, šias ir kitas išlygas dėl garantijų galima aiškinti piktavališkai. Galų gale jas galima panaudoti kaip ideologijos išraišką, klaidingai suprantamas žmogaus teises, o tai pakenktų kovos su terorizmu veiksmingumui. Aš kreipiuosi į valstybes nares prašydamas labiau pasitikėti ir nemenkinti pamatinio sprendimo, išlaikyti pamatinio sprendimo ir Europos Vadovų Tarybos tautų šeimoje parengtos kovos su terorizmu konvencijos darnumą.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, terorizmą, kaip veiklą, turi pasmerkti visi šiuose Rūmuose esantys nariai. Tačiau tai neturėtų apsunkinti mūsų tikrojo saugumo apsaugos. Iš tikrųjų ES priimti sprendimai likviduoti šiuos baisius nusikaltimus mus padalija labai neužtikrintus.

Vis reakcingesnių priemonių priėmimas patvirtina, kad buvome teisūs iš pradžių nepritardami viso sumanymo dvasiai ir kad dabar teisūs nerimaudami dėl pagrindinės savo piliečių laisvių apsaugos. Pateiktuose pakeistuose pasiūlymuose raginama dar daugiau investuoti į priemones ir politiką, pagal kurias nekaltus žmones galima pasodinti į teisiamųjų suolą ir juos nuteisti. Vien tik įtarimu paremtos priemonės panaikina pagrindinius teisinius nekaltumo prezumpcijos principus.

Kaip viešas raginimas ar kurstymas gali būti nusikaltimas, kai neturi jokių padarinių ar neskatina jokių veiksmų? Kiek nereali gali būti kurstymo apibrėžtis? Kada kurstymas laikytinas viešu? Kada jis tikrai pavojingas ir todėl baustinas?

Deklaratyvių nuostatų dėl raiškos laisvės apsaugos nepakanka: pasiūlymo įgyvendinimą lemia už tų apibrėžčių esanti mąstysena. Šios nuostatos prieštarauja Europos Žmogaus teisių konvencijos 10 straipsniui ir gali paskatinti numatyti baudžiamąją atsakomybę už demonstracijas, kalbas ir kt.

Mūsų manymu, ES dar kartą priima sprendimą remdamasi politiniais sumetimais, užuot stengdamasi apsaugoti tikrąsias piliečių laisves. Ji mėgina mūsų nerimą išsklaidyti deklaratyviomis išlygomis, kurios negali užtikrinti saugumo tų, kuriuos pageidaujama laikyti galimais teroristais.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Kokią širdgėlą, kokias kančias, kokią skausmą, kokią neapykantą sukelia terorizmas! Laimė, esame išmokyti slėptis, apsaugoti ir nekęsti, nes tokios yra mūsų pagrindinės teisės ir iki tiek jos buvo sumažintos. Tačiau nebuvo mokyta pagrindinės pareigos – nekurstyti terorizmo. Terorizmas nėra amoralus elgesys; tai gali būti baudžiamoji veika, įvykdyta protestuojant, kerštaujant; neabejotina, kad tai baisus nusikaltimas, bet ne amoralumas. Nemačiau teroristų, kurie būtų iškrypėliai ir mirtų su savo aukomis. Terorizmą kursto. Kadangi jis kurstomas ir jo kurstytojai juo naudojasi, terorizmas žudo.

Mes, Parlamento nariai, privalome ginti europiečius, bet turime ginti ir tuos, kurie žudomi Islamabade, Šarm el Šeihe ir visai neseniai Alžyre. Dabar Parlamento pareiga apsaugoti nekaltuosius.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Ashley Mote (NI). - Gerb. pirmininke, prieš dvi savaites Didžiosios Britanijos musulmonų tarybos pirmininkas kreipėsi į šiam pastate vykusią sueigą, kuriame jis kategoriškai atmetė tikėjimų sąveiką ir pareikalavo, kad vietos gyventojai būtų įpareigoti priimti naujai atvykusiuosius ir kad atvykėliai turėtų teisę gyventi atsiskyrę. Jis visiškai neužsiminė apie musulmonų fundamentalistų pašalinimą iš savo paties bendruomenės, nepaisant to, kad jis supranta (nes privalo), jog musulmonai ir tik musulmonai žino, kaip aptikti ir sustabdyti savo fanatikus.

Tai ne škotų regbio žaidėjai susprogdino metro traukinius Londone ir ne Velso ūkininkai, net ne anglų kriketo žaidėjai. Tai padarė grupė paveiktų musulmonų jaunuolių, kurie laukė susitikimo su 72 mergelėmis rojuje, manydami, kad jie turi Dievo duotą teisę skersti netikinčiuosius. Mes kovojame ne su terorizmu. Tai – religinis karas ir pats laikas į tai pažiūrėti rimčiau.

Urszula Gacek (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, daugelis kolegų išmintingai pastebėjo, kaip rasti teisingą sprendimą tarp teroro išpuolių užkardymo ir mūsų pilietinių laisvių, ypač atsižvelgiant į duomenų saugojimą ir rinkimą, apsaugos.

Norėčiau iškelti klausimą dėl to, kokie duomenys apie mūsų piliečius yra renkami, kaip jie saugomi ir prieinami. Pateiksiu tik vieną duomenų rinkimo pavyzdį, kuris tikriausiai padarys įspūdį daugumai šioje salėje esančių kolegų. Mes dažnai keliaujame oru ir esame oro uostų parduotuvių klientai, ir bet ką perkant reikalaujama pateikti įlaipinimo kortelę. Kol įvairūs maitų tarifai kvepalams, alkoholiui ir tabakui tai gali pateisinti, ar kada nors pagalvojote, kodėl reikia įlaipinimo kortelės, kai perkate laikraštį?

Kam reikia žinoti, ar jūs perkate dešinės pakraipos „Daily Telegraph“, ar kairės pakraipos „Libération“? Jei tai neturėtų jokios paskirties, kam juos rinkti?

Antra, mums reikia didinti garantijas dėl duomenų kaupimo ir galimybės jais naudotis. Kaip mes įtikinsime savo piliečius, kad prašymas aukoti asmenines laisves, yra pagrįstas, jei valstybių narių valdžios institucijos pametė milžiniškas duomenų bazes, pvz., Jungtinėje Karalystėje, ar jos buvo paskelbtos internete, kaip buvo paskelbti mokesčių dokumentai Italijoje?

Vien tik šie pavyzdžiai rodo, kodėl Komisijai ir Tarybai derėtų pasiklausti LIBE komiteto, kuris be kitų sąlygų reikalauja, kad būtų draudžiama tvarkyti politines pažiūras atskleidžiančius duomenis ir kad pamatinis sprendimas būtų taikomas ir šalies duomenų tvarkymui.

Tik esant šioms ir papildomoms Parlamento siūlomoms apsaugos priemonėms piliečiai pritars duomenų rinkimui. Antraip turėsime Europos informacijos šieno stirtą, kurios šiaudus blaškys vėjas ir mes negalėsime šioje šieno kaugėje rasti adatos iš patarlės, adatos, kuri yra pagrindinė informacijos dalis, užkardanti teroristų žiaurumus.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, nėra jokių abejonių, kad ir toliau turime ryžtingai kovoti su terorizmu. Todėl ypač pritariu tam, kad mes ir toliau plėtotume reikalingas priemones ir jas pritaikytume prie įgytų įžvalgų. Tačiau viena turi būti aišku: šią kovą galime laimėti tik remdamiesi įstatymu. Įstatymų ir moralės nuostatų nepaisymas terorizmą tik stiprina, o ne silpnina. G. Busho administracijos veiksmai tai labai aiškiai parodė. Čia Europa čia gali būti pavyzdžiu.

Tačiau visos visuomenės sauga ir laisvė visuomet susijusi su individo laisve. Tereikia tik pažvelgti, pvz., į Baskijos regioną. Žmonės gyvena bijodami, apimti siaubo, nes vaikščiojimas gatvėmis ar apsilankymas ne tame bare gali turėti lemtingų padarinių. Mūsų darbas – apsaugoti piliečius nuo tokių grėsmių. Šito siekiant kartais būtinas kitų asmeninių laisvių suvaržymas. Tačiau mūsų piliečiai turi turėti galimybę patikėti, kad šie suvaržymai taip pat tinkami ir kad žvalgybos tarnybos jų duomenų neplatins po visą pasaulį. Trumpai tariant, mūsų piliečiai neturėtų vieną dieną atsimerkti ir pamatyti, kad Orwello vizijos jau nebe utopija. Būtent tai ir yra esmė: gyvenimo saugos ir tvarkos užtikrinimas nepažaidžiant privatumo.

Dabar norėčiau padėkoti abiem mano kolegėms, čia pateikusioms du puikius pranešimus. Abiejuose aišku, kad mes reikalaujame didesnių Tarybos pastangų pagrindinėms teisėms apsaugoti, kad pageidaujame rūpestingiau ir labiau saugoti tvarkomus asmens duomenis. Mes visiškai pritarsime Tarybai dėl visų naudingų ir kovai su terorizmu tinkamų priemonių.

Europos Parlamento socialistų frakcija visuomet sieks, kad visi piliečiai saugiai jaustųsi gatvėje, dideliuose renginiuose ar savo namuose. Laisvė – pernelyg brangus turtas, kad, nesvarbu kuria pusei, leistume ją atimti. Mums tai labai gerai žinoma iš mūsų pačių skausmingos Europos istorijos.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Gerb. pirmininke, jau daug pasakyta, taigi šiuo klausimu nesileisiu į ilgas kalbas. Tiesiog norėčiau atkreipti dėmesį į naują reikalą būklę: terorizmas mūsų visuomenėje padarė tai, ko anksčiau nebuvo. Terorizmas sudarė sąlygas vyriausybėms ir išmokė valstybes nepasitikėti ne tik įsiveržėliais iš išorės, bet ir visais savo piliečiais. Dėl to jį sunku valdyti.

Nieko nėra sunkiau nei užtikrinti saugumą ir pagarbą teisėms. R. Lefrançois ir M. Roure pranešimai suteikia ypač subalansuotą sintezę, kurios reikia siekiant užtikrinti piliečių ir jų laisvių apsaugą.

Vyriausybės nežino, kaip pasirinkti tarp šių dviejų būtinybių. Joms tai neįprasta ir dabar jos po truputį to mokosi; be abejo, Europos Parlamentui ir šiems Rūmams tenka garbė pasižymėti suteikus pusiausvyros siekiant pažangos šiose dviejose – piliečių saugumo ir jų laisvių užtikrinimo – srityse.

Man atrodo, kad dviem M. Roure ir R. Lefrançois pranešimais iš dalies pakeistas pamatinis sprendimas – tai septynerių metų darbo vaisius ir todėl jis ypač brangus. Tačiau tai tik vienas žingsnis šiuo keliu. Vyriausybės turi išmokyti, kaip suderinti piliečių valdymą ir jų gyvenimo apsaugą. Mes galime atlikti svarbų vaidmenį padėdami jiems priimti reikalingus sprendimus, kurių, mano nuomone, jie vieni priimti negali ar negali jų taikyti savo valstybėse.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, teroro išpuoliai, kaip neseniai Islamabade įvykdytas išpuolis, aiškiai rodo, kad terorizmas – iš tiesų bauginanti tikrovė. Todėl turime pritarti bet kuriam pasiūlymui veiksmingai kovoti su terorizmu; kitaip tariant, Europos tautoms suteikti patenkinamą saugumą.

Svarstomame pranešime pasisakoma prieš šiuos tikslus siekiant užkardyti terorizmo reiškinį raginimo tarpsniu, tačiau jame taip pat daroma užuomina į Lisabonos sutartį. Pranešime išdėstyti tikslai ir jų pagrindimas vienas kitą paneigia. Negalime veiksmingai kovoti su terorizmu mažindami ar ribodami tam tikras piliečių teises. Liūdna, bet tai kaina, kurią turime mokėti.

Iki šiol Europos Sąjunga nesiėmė jokių žingsnių, skirtų tarptautinei veiklai koordinuoti, ir vaizduoja kovojanti su terorizmu virtualioje kartu ir žodinėje srityje. Europos Parlamento Socialistų frakcijos iniciatyva – Europos Parlamente įkurtas CIA reikalų komitetas, kuriam nieko nepavyko nustatyti, ir tik pakenkė kovai su terorizmu. Privalome tikėtis, kad šįkart prisidengdami pagrindinių teisių apsauga, neisime ta pačia kryptimi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, Tarybos ir Komisijos pasiūlymas, kuriam pranešimas apskritai neprieštarauja, – tai nepaprastai reakcingas išpuolis prieš net pačias pagrindines demokratines piliečių teises ir laisves. Jo tikslas – stiprinti institucinę malšinimo struktūrą, kurią galima būtų naudoti liaudies kovoms malšinti.

Įvedant naują „smurto radikėlijimo“ sąvoką, kurią vainikuoja „kraštutinių ideologijų“ sąvoka, pasiūlyme nusikaltimu laikomos pasirinktinai visos raiškos, nuomonės, požiūrio ir ideologijos suvokimo formos ir tai skatina abejoti išnaudotojiška kapitalistine sistema.

Kartu su tuo į Europos terorizmo įstatymo pakeitimą įtraukiamos tris naujos baudžiamosios veikos, visos susijusios su interneto naudojimu. Esant šiai viduramžiškai institucinei struktūrai, represiniams mechanizms sudaromos sąlygos drausti ir bausti minčių sklaidą prisidengiant tuo, kad jos puoselėja ir kursto teroro išpuolius. Kartu, vadovaujantis ta pačia filosofija, pasipriešinimo ir kovos formos, skatinančios abejoti ES politika ir siekia ją pakeisti, laikomos teroristiniais nusikaltimais.

Užuot priėmę šiuos reakcingus įstatymus, žmonės turi atsakyti nepaklusnumu ir nepavaldumu.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Gerb. pirmininke, šiandien kalbame apie Tarybos pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų, tvarkomų, kaip policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose dalies, apsaugos pavidalo. Tai labai svarbus, išsamos tyrimo reikalaujantis klausimas. Tačiau pačioje pranešimo pradžioje yra nuoroda į Lisabonos sutartį ir į tuos pokyčius, kuriuos sukels jos įsigaliojimas. Norėčiau jums priminti, kad po arių referendumo ši sutartis tikrai nebeegzistuoja ir negerai stengtis taip gerinti reikalus. Pranešime siūlomi Parlamento pakeitimai skatins dar didesnę pusiausvyrą nei siūlo Komisija. Manau, kad mums derėtų leisti valstybėms narėms pateikti išsamesnes šalies lygmens apibrėžtis ir ne viską aiškinti Briuselyje; tai taikytina ir asmens duomenų apsaugai.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, norėčiau iš pradžių pasveikinti dvi koleges nares, parengusias šiandien mūsų svarstomus pranešimus. Kova su terorizmu neabejotinai yra visų mūsų bendras, aiškus tikslas. Vis dėlto pagal mūsų teisinę sistemą reikalaujama, kad būtų ginamos mūsų individualios teisės ir asmens duomenys.

Taigi kai kalbama apie Tarybos kišimąsi į individualias teises, aš tam visiškai prieštarauju. Tačiau mūsų dėmesį norėčiau sutelkti į kitą dalyką. Dažnas didelis asmens duomenų kiekio nutekėjimas keliose valstybėse narėse mane įtikino, kad iki šiol tokių duomenų apsauga yra neveiksminga.

Ar man reikia priminti įvykius Jungtinėje Karalystėje, kurie įpareigoja ne ką kitą, kaip ministrą pirmininką Gordoną Browną savo piliečių atsiprašyti? Ar man derėtų priminti, kad, pranešimo duomenimis, pusei šalies gyventojų gresia klastotės ar banko sukčiavimo pavojus? Ar man reikia priminti, kad Vokietijoje jau būta atvejų, kurie verčia vyriausybę imtis griežtų priemonių? Esu tikras, kad panašių atvejų, apie kuriuos aš nežinau, buvo ir kitose šalyse.

Todėl atsižvelgdamas į tokius reiškinius, aš labai nenoriu pritarti asmens duomenų perdavimui iš vienos šalies į kitą. Aš baiminuosi, kad vienintelis šia procedūra pasiektas rezultatas bus būtent tai, ko siekia teroristai: piliečių pasitikėjimo valstybe mažėjimas. To reikėtų išvengti.

PIRMININKAVO: L. COCILOVO

Pirmininko pavaduotojas

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, įstatymas neapibrėžia terorizmo, bet vis dėlto visi žinome, kuo šis reiškinys yra grindžiamas. Tūkstančiai europiečių patys patyrė teroristų padarytus žiaurumus. Mes pageidaujame visuomenės, kuri būtų be protinio užkrato, t. y. terorizmo. Todėl turime apsiginkluoti. Mes privalome apsiginkluoti prieš šį reiškinį, tačiau tai daryti turime išmintingai ir veiksmingai. Privalome kovoti su terorizmu, bet ne atsakomuoju, nors ir bibliiniu, principu „akis už akį, dantis už dantį“. Mes – demokratinė visuomenė, ir turime į ES standartus įrašytas vertybes, kuriomis giliai tikime, – tai pagrindinės teisės, pagarba žmogaus orumui ir privatumo apsauga, kuri apima ir asmens duomenis. Todėl dėkoju pranešėjoms už darbą.

Aš džiaugiuosi matydama pasiūlymą dėl Komisijos išvadų pakeitimų, bet kartu norėčiau paprašyti veiksmingų ir darnių veiksmų, kurie visus, ypač vaikus ir jaunimą, apsaugotų nuo teroristų propagandos ir agitacijos. Šiuos lengviausiai pasiduodančius asmenis, nes yra jauni, atviri ir pasitikintys, privalu apsaugoti nuo internetu ir kitomis žiniasklaidos priemonėmis dažnai aiškiai žodžio laisvės vardu platinamų pavojingų tekstų.

Raginimas – tinkamas žodis tokiai veiklai apibrėžti, tačiau negana jį įrašyti į pamatinį sprendimą. Mums reikia sukurti mechanizmus, sukurti veiksmingą Europos sistemą ir geras procedūras, kurios leis protingai pažaboti tai, ką mes šiandien vadiname nusikaltimu. Be tokių priemonių, be bendros politikos šiuo klausimu, mes nepasieksime mūsų taip trokšamos sėkmės.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Diskusija dėl to, ką daryti su terorizmu, dar labiau reikalinga, atsižvelgiant į tragiškus pastarųjų dienų įvykius Pakistane ir Ispanijoje. Europos Sąjunga, kuri siekia suteikti savo piliečiams aukštą apsaugos ir teisingumo lygmenį, dabar susiduria su naujais iššūkiais ir grėsmėmis dėl informacinių ir ryšių technologijų, įskaitant internetą, plėtros. Pasirodę nauji teroristų naudojami metodai, pvz., daugybės tinklalapių, naudojamų teroristinei propagandai, kūrimas reikalauja tvirto Europos Sąjungos atsako.

Aš pritariu pranešėjos R. Lefrançois užimtai pozicijai, kad svarbiausia yra sukurti tinkamą teisinį pagrindą dėl internetinio terorizmo ir kartu saugoti pagrindines ES piliečių laisves ir teises, kaip laiduoja Pagrindinių teisių chartija. Be to, manau, jog svarbu, kad visos valstybės narės ratifikuotų Europos Vadovų Tarybos konvenciją dėl terorizmo prevencijos.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Europos Parlamentas gina žodžio laisvę visoje Europoje, kartu Kelne, nes Kelnas yra Europos dalis, kiekvieno, kuris nori atvirai pasisakyti prieš fundamentalizmą ir musulmonišką totalitarizmą, kurių ideologinis pagrindas yra ne islamas, bet musulmonų fundamentalistinis terorizmas.

Taigi cenzūros užtenka; ginkime tą teisę!

Yra mėginimų sudaryti slaptus susitarimus ir apginti teisę į laivę suteikiant galimybę bet kuriam norinčiam mečėtėse kalbėti už terorizmą; jei jie įterpia kelis žodžius prieš rasizmą ir ksenofobiją, daugiau negalime jų cenzūruoti ir negalime užkirsti jiems kelio skleisti propagandą. Mums neleidžiama kalbėti ir todėl aš tildau save!

Pirmininkas. – Dėkoju, gerb. M. Borghezio; aš manau, o veikiau darau išvadą iš jūsų sprendimo nutilti, kad jūsų kalba baigta.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kaip paprastai, pranešimuose siekiama duomenų apsaugą suderinti su terorizmo užkardymu. Be abejo, visi norime paspartinti kovą ir laimėti karą su terorizmu, bet atvirai, kažin ar turėdami šiuos du tikslus, kuriuos svarstome (kaip ir su visais kompromisais), sumažinsime iniciatyvų taikymo sritį. Policijos bendradarbiavimas ir individualių teisių apsauga dažnai yra nesuderinamos sritys, tačiau čia sugebėta rasti tinkamą pusiausvyrą.

Tačiau neabejotina, kad ES piliečius vargina nuolatiniai, jei ne dusinantys, jų privatumo apribojimai ir taip pat aišku, kad tai visiškai beprasmiškos priemonės saugant mus nuo teroristų. Tiesą sakant, nepaisant visuotinės asmenų, ryšių ir judėjimo kontrolės, teroristai ir toliau atverčia į savo tikėjimą ir sėja mirtį. Deja, mūsų iniciatyvos nesiekia taip toli, kaip nusikalstama tam tikro musulmoniško radikalizmo ranka, ir todėl su juo kovojant, tikriausiai derėtų laikytis kitokio požiūrio.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad čia pirmiau kalbėjusysis padarė klaidingą sąsają. Tai, kas įvyko Kelne, nesusię su draudimu kalbėti prieš fundamentalizmą ar drausti demokratų kalbas, bet su neišvengiama grėsme piliečiams. Dešinieji ekstremistai ir jų viešas elgesys kėlė pavojų visuomenės saugumui. Tai visai kas kita ir negalima to painioti, net siekiant poveikio čia, Parlamente; manau, jog tai labai nemalonu.

Antra, tai, kad čia, Parlamente, sutarėme imtis veiksmų prieš terorizmą yra protinga, teisinga ir skubu. Kadangi visuomet sunku rasti pusiausvyrą dėl duomenų apsaugos, čia, Parlamente, kiekvienam atskirai beprotiškai sunku priimti kiekvieną sprendimą. Tačiau tiesa ir tai, kad kai matome tai, kas nutiko „Marriott“ viešbutyje Islamabade ar tai, kas dabar vėl vyksta Ispanijoje, kai nuolat susiduriame su tokio pobūdžio smurtu ir visi žinome, kad tai, ką šie žudikai planuoja, planuojama šiuolaikiniais informacijos kanalais ir toliau tvarkoma per žiniasklaidą naudojant šiuolaikines informacijos ir ryšių technologijas, mums taip pat nelieka kito kelio. Komisija buvo teisi siūlydama šiuo klausimu siekti susitarimų visos Europos mastu.

Tai sudėtingas uždavinys pusiausvyrai išlaikyti ir toks jis bus. Tačiau mūsų pareiga – apsaugoti žmonių gyvybes. Kalbant tiesmukai, kokia nauda iš duomenų apsaugos, jei žmonės miršta? Todėl gerai, kad čia tiesiog apsvaistysime su teroristų verbavimu, finansavimu ir išpuolių įgyvendinimu bei jų šloviniu susijusias šiuolaikines informacines technologijas ir susitarsime, kaip su jais kovoti visoje Europoje ir dėl to šalių reglamentus papildyti Europos susitarimais ir sutartimis. Tai – mūsų pareiga. Šioje srityje reikia imtis veiksmų.

Pagaliau tai ir teigiama Europos reklama, kad mes gebame spręsti tokius svarbius klausimus, net jei atskirus sprendimus priimti nėra paprasta.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pasinaudoti proga ir nuoširdžiai pasveikinti pranešėjas R. Lefrançois ir M. Roure, nes savo pranešimuose juos pasiekė tai, kas mano nuomone, yra nepaprastai svarbu. Kiekvieną kartą, kai susiduriame su teroro aktu, turime būti labai atidūs, kad savo priimamais įstatymais, būtent nustatydami šias priemones savo visuomenėje, kuri grindžiama lygybe, laisve ir įstatymo viešpatavimu, neprisidėtume prie teroristų siekių, nes tai turbūt reikštų, kad jie faktiškai pasiekė savo tikslą, o nei vienas iš mūsų šito nenorime.

Todėl man nepaprastai svarbu, kad duomenims, kurie gali būti perduodami tik labai griežtai reguliuojamais atvejais, perduoti būtų taikomi dideli apribojimai ir kad labai griežti apribojimai gali būti nustatyti duomenims, perduodamiems į trečiąsias šalis.

Be to, manau, kad žodis „kurstymas“ yra neteisingas. Jis nedera mūsų konstitucinei sistemai, o sąvoka „raginimas“ tikrai tinka labiau. Taip pat svarbu užtikrinti, kad būtų spaudos laisvė, raiškos laisvė, bendravimo privatumas ir telekomunikacijų slaptumas.

Viskas, ką galiu dabar padaryti, tai prašyti, kad visa tai įvyktų. Jei būtume turėję Lisabonos sutartį, man dabar nereikėtų šito prašyti, nes būtume taikę bendro sprendimo procedūrą. Tačiau gera matyti, kad tai demaskavo tuos ten, gale, toli dešinėje sėdinčius narius, kurie keikė Lisabonos sutartį. Jie nori mažiau teisių piliečiams, mažiau laisvės ir silpnesnio Parlamento. Esu tikras, kad rinkėjai į tai atsižvelgs per šiuos artėjančius rinkimus.

Toomas Savi (ALDE). –Gerb. pirmininke, paprastai pritariu pranešimams, bet šiuo metu diskusijos dėl Europos Sąjungos kovos su terorizmu man atrodo gana keistai, nes Tarybai pirmininkaujančioji šalis prieštaraudama Europos Teisingumo Teismo sprendimui, Europos pirmosios instancijos teismui ir Jungtinės Karalystės Apeliacinei komisijai dėl uždraustų organizacijų ir Irano liaudies modžahedų organizaciją (ILMO) įtraukdama į ES juodąjį teroristinių organizacijų sąrašą, šiai kovai labai pakenkė.

Paaiškėjo, kad ankstesnis sprendimas ILMO įtraukti į juodąjį sąrašą tariamai buvo abejotino smulkių nacionalinių interesų paskatinto diplomatinio sandėrio rezultatas.

Europos Sąjunga negali ir toliau nesilaikyti įstatymo, todėl raginu savo kolegas prisidėti prie naujai sudaryto Europos teisingumo komiteto, kuriam vadovauja Alejo Vidal-Quadras, raginantis nedelsiant išbraukti ILMO iš juodojo sąrašo.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, mūsų atviros demokratinės visuomenės yra stiprybė, bet patį jų atvirumą galima išnaudoti ir paversti pažeidžiamumu. Būtent šį aspektą šiandien svarstome. Be abejo, saugumas nėra kažkoks techninis procesas. Saugumas ir laisvė papildo vienas kitą ir mūsų didžiausia apsauga yra kiekvienos mūsų tautos susivienijusi, darni bendromis demokratinėmis vertybėmis ir abipusiu pasitikėjimu grindžiama visuomenė.

Tačiau pastaraisiais metais mūsų institucinėms ir tradicinėms vertybėms nuolat grasinama ir viduje, ir iš išorės. Kartu matome, kaip mūsų pačių visuomenėse auga subkultūros, kurios niekina mūsų liberalias vertybes ir sąmoningai siekia sukurti alternatyvias politines ir teises struktūras, kartais naudodamos smurtą ir slėpdamosi už mūsų sudėtingų ir kilnių teisinių sistemų ir liberalaus požiūrio į žmogaus teises.

ES dažnai nepadėdavo. Deja, kiekvieną krizę ji vertina kaip galimybę išplėsti savo pačios galias ir retai klausia, ar jos veiksmai vienoje srityje turi žalingą poveikį kitai. Pvz., aš abejoju atvirų sienų politika, atsainiu požiūriu į prieglobstį ir imigraciją ir siekiu į teisyną įtraukti Pagrindinių teisių chartiją.

Nors ir esu tikras, kad visi norime rasti kovos su terorizmu būdą, man visiškai neaišku, kodėl ES mano, jog šiuo pamatiniu sprendimu būtina kartoti veiklą, kurios jau ėmėsi Europos Vadovų Taryba.

Visos ES valstybės narės kartu su 19 kitų valstybių yra šios organizacijos narės ir turbūt jos jau bus išleidusios atitinkamus įstatymus. Tačiau yra Europos Vadovų Tarybos kompetencijos sritis, kuriai persvarstymas būtų naudingas, aš kalbu apie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (EŽTK). Ši konvencija buvo parengta visiškai kitomis aplinkybėmis, beveik prieš 50 metų. Teismai ją aiškina taip, kad dažnai trukdo deportuoti teroristus iš mūsų šalių. Jei norime padaryti kažką naudingo, galbūt galėtume sutarti, kad būtų naudinga naujai pažvelgti į EŽTK.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Ponai ir ponios, asmens duomenys – slapta informacija, kurią tvarkyti reikia ypač atsargiai. Saugant duomenis spragų neturi būti; jie privalo būti saugomi tinkamai. Būtent toks ir yra

pakeitimų, kuriuos pranešėjos pateikė dėl pasiūlymo dėl Tarybos pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų, tvarkomų policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos tikslas. Aš taip pat sveikinu pranešėją atlikus šį darbą.

Pamatinis sprendimas labai paveiks vieną iš pagrindinių Europos Sąjungos piliečių teisių – teisę į privatumą. Kadangi Europos Parlamentas visuomet ryžtingai pritardavo tvirtam apsauginiam pamatiniam sprendimui, kuris leistų turėti aukštą duomenų apsaugos lygmenį, Tarybai derėtų rimtai apsvarstyti Parlamento pakeitimus. Asmens duomenų keitimai turėtų reglamentuoti lengvai suprantamas pavyzdinės praktikos kodeksas; jis padėtų patikimai apsaugoti ir užtikrinti pagarbą pagrindinėms žmonių teisėms.

Pirmaeilės svarbos klausimas turi būti, kaip iš tiesų yra naudojami asmens duomenys. Asmens duomenų, kurie atskleidžia žmogaus rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėse organizacijose, sveikatos būklę ar lytiškumą, tvarkymą privalu reguliuoti taip pat griežtai, kaip reguliuojama vaistinėse. Asmens duomenų tvarkymo nevalia apriboti vien tik išlyga, kurioje teigiama, kad leidžiama tvarkyti, kai tai būtina ir kai užtikrinamos apsaugos priemonės; tai pernelyg apibendrinta, išimtis privalo išdėstyti išsamiai. Galimybė naudoti šiuos duomenis ir juos atskleisti privalo tik vadovaujantis įstatymu; privalu užtikrinti visišką saugumą. Tam mums reikia visiškai pagrįsto, konkretus, apsaugančio pamatinis sprendimo ir priežiūros sistemos. Mūsų vaidmuo – apsaugoti mūsų piliečių pagrindines teises ir kartu pažaboti terorizmą. Abiejų tikslų siekime kiek galima atsargiau.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, norėčiau padėkoti pranešėjoms už puikų darbą, kuris labai pagerino Komisijos pasiūlymus. Anksčiau man buvo sunku pritarti pranešimams, kuriuose sprendžiami su terorizmu susiję klausimai, nepaisant to, kad terorizmą rimtai laikau vienu iš didžiausių Europos Sąjungos patikimumo, gebėjimo veikti išvien ir bendrai prisiimti atsakomybę išmėginimų. Su visa derama pagarba savo kolegoms nariams iš valstybių narių, kurias kamuoja terorizmo siaubas, privalau pasakyti, jog didžiausia mūsų pareiga – užtikrinti, kad demokratija niekada nebūtų ginama nedemokratinėmis priemonėmis. Įstatymo viešpatavimą privalu saugoti kartu paisant piliečių privatumo.

Neaiški Komisijos formuluotė dėl baudžiamumo už viešą kurstymą kartu su kitais pasiūlymais išplėsti taikymo sritį dėl terorizmą pateisinančių kalbų yra tokia plati ir laisvai aiškinama, kad galima rimtai abejoti teisės akto tikslu – visoje Europos Sąjungoje pasiekti bendrą apsaugos lygmenį. Kovoti su terorizmu reikia turint bendrą pagrindą, bet atsižvelgiant į įvairias ES teises tradicijas ir standartus ir ypač paisant demokratinę tradicijų ir vertybių.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, šį kartą dauguma čia kalbėjo apie karą su terorizmu, ir sakė, kad sunku kovoti su nekonkrečiu subjektu, kuris neturi kariuomenės ir neturi teritorijos, bet tik taktiką.

Šis keistas karas nėra laimėtas, ir jį laimėti bus tikrai sunku, tačiau esama teigiamų rezultatų, pvz., vien tik tai, kad po rugsėjo 11 d. JAV nepatyrė daugiau išpuolių. Tačiau už šią sėkmę buvo sumokėta, ir aš pritariu R. Lefrançois susirūpinimui, kuri mano, jog skiriama riba tarp žodžio laisvės ir įstatymų pažeidimo kartais būna gana neaiški, ir galima įžvelgti pavojų, kad pastangos didinti Europos piliečių saugumą faktiškai baigsis tų piliečių teisių ir laisvių ribojimu.

Šiuos du reikalavimus suderinti labai sunku. Iš dalies dėl to, kad esame nepažįstamoje teritorijoje: mums terorizmas pernelyg naujas reiškinys, kad galėtume remtis precedentais ar turėtume patirties, iš kurios galėtume pasimokyti. Neabejotina, kad kovos su terorizmu vardu vykdomi neteisėti veiksmai, daugiausia tai daro ta šalis, kuri kovodama su terorizmu, daug nuveikė ir mūsų labui, tai JAV. Siekiant terorizmą kontroliuoti, reikia mokėti kainą, t. y. varžyti piliečių laisves.

Kita vertus, lengva neklysti, kai nieko nedaroma arba daroma mažai. Todėl, jei norime Europos Sąjungoje užtikrinti saugesnę ateitį, privalome daryti daugiau; privalome gerinti valstybių narių veiklos koordinavimą ir iniciatyvas, kurių imasi slaptosios tarnybos, o svarbiausia privalome neleisti, kad visą atsakomybės našta prisiimtų viena JAV. Jei tai padarysime, galbūt sugebėsime pabandyti įtvirtinti savus principus, kaip ir mintis apie tą miglotą ribą tarp piliečių saugumo ir žmogaus teisių pažeidimo.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Kovoiant su terorizmu, ES institucijos turi tobulai bendradarbiauti, ypač kai šis reiškinys suintensyvėjo. Terorizmas tapo pagrindiniu stabilumo ir taikos pasaulyje priešu. Jei prisiminsime rugsėjo 11-osios įvykius ar tuos, kurie buvo prieš kelerius metus Madride ir Londone, turėsime puikų siaubo, baimės ir kančių paveikslą

Siekdami užtikrinti piliečių saugumą, turime skubiai imtis veiksmų ir kovoti su terorizmu artimai bendradarbiaudami su vietos ir regiono valdžios institucijomis. Nė viena pamatinio sprendimo dalis negali mažinti ar varžyti pagrindinių teisių ir laisvių, pvz., raiškos, susivienijimų ar susibūrimų laisvės. Radikalių, ginčytinų ar prieštaringų nuomonių raiška opiais politiniais klausimais, tarp jų terorizmo klausimu, nepatenka į pamatinio sprendimo taikymo sritį. Kol išlaikoma pusiausvyra tarp pagarbos laisvėms ir piliečių saugumo užtikrinimo, priimtina bet kuri iniciatyva.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Du pranešimai dėl pamatinių sprendimų – tai dvi plataus reglamentų, direktyvų ir kitų su kovos su terorizmu susijusių dokumentų spektro dėlionės dalys. Aš pritariu abiem pranešimams, nes manau, jog mums reikalingi abu pamatiniai sprendimai ir buvo priimtas teisingas sprendimas dėl priemonių, skirtų asmens saugumui ir laisvei. Manau, ateityje Komisija ir Taryba daugiau dėmesio turėtų skirti šiems klausimams.

Pirma, daugėja kovos su terorizmu įstatymų ir svarbus šių įstatymo skaidrumas. Turime nereikalingų ir nepraktiškų įstatymų ar jų nuostatų, kuriuos reikia iš naujo apmąstyti ir įvertinus atšaukti.

Antra, įstatymų taikymas ir dėl to veiksminga kova su terorizmu priklauso ne vien tik nuo geros teisėkūros, bet ir nuo veiksmingo valstybių narių, jų policijos ir saugumo tarnybų bendradarbiavimo. Čia mes dar nepasiekėme deramo bendradarbiavimo lygmens.

Mums reikia išnagrinėti ir sugretinti ES ir valstybių narių turimus kontrolės mechanizmus. Ypatingą dėmesį privalome skirti duomenų bazės praradimo ar piktnaudžiavimo atvejams ir šiuo klausimu valstybės narės taip pat turėtų

Galiausiai reikia labiau kelti visuomenės sąmoningumą, kad žmonės lengviau suprastų, kodėl būtinos tam tikros priemonės.

Sveikinu parengus abu pranešimus.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Deja, paskutiniai įvykiai Pakistane – tai dar vienas besąlygiškas įrodymas, kad šios dienos diskusija vyksta pačiu laiku. Ši diskusija turi suteikti aiškų ir kategorišką atsakymą į du principinius klausimus: pirma, ar iš tiesų pasiūlytu dokumentu prisidėti prie kovos su nusikalstamumu padarėme užtektinai, antra, ar tai darydami paisėme žmogaus teisių ir tinkamai apsaugojome mūsų piliečių asmens duomenis. Per ilgą šio dokumento istoriją būta daug ginčų ir pakeitimų ir norėčiau ypač gerai įvertinti pranešėjas už jų puikiai nuveiktą darbą, kad pagaliau pasiekė sutarimu grįstą ir suderintą tekstą.

Ypatingas dėmesys teiktinas M. Roure pranešime siūlomiesiems pakeitimams, pagal kuriuos reikalaujama rinkti asmens duomenis, laikytis Konvencijos Nr. 108 ir duomenų subjektą privalomai informuoti apie tikslus, kuriais tvarkomi su juo susiję duomenys. Vis dėlto kai kurie Tarybos pasiūlyti pakeitimai verčia nerimauti. Aš visiškai pritariu M. Roure pakeitimui atsakyti Tarybos pasiūlyme esančio 1 straipsnio 1 dalies, pagal kurią nacionalinio saugumo byloms praktiškai netaikomas dabartinis pamatinis sprendimas. Esu tikra, kad jei ši nuostata bus išlaikyta, tai teisinis sprendimas, dėl kurio po kelių valandų balsuosime, leis apeiti įstatymą ir net jį pažeisti, nes „nacionalinis saugumas“ yra labai abstrakti sąvoka ir ją galima įvairiai aiškinti. Pvz., neseniai Bulgarijoje buvo atvejis, kai iš Nacionalinio sveikatos draudimo fondo be leidimo buvo mėginta išgauti duomenis, asmens duomenis, bet šį mėginimą sužlugdė tik skubūs fondo valdybos veiksmai.

Privalu didinti kontrolės funkcijas, šalių priežiūros valdžios institucijų ir Europos duomenų apsaugos priežiūrėjo galias. Deja, tyrimai rodo, kad šios valdžios institucijos veikiau ir gana dažnai naudojamos tik konkrečioms įstatymo nuostatomis laikytis, bet iš tiesų neturi jokių poveikio priemonių ar tyrimo funkcijų. Europos Sąjungos valstybėms narėms privalu siūlyti didinti šias funkcijas.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, pirmiausia norėčiau aptarti antrąjį pranešimą, t. y. pamatinį sprendimą dėl kovos su terorizmu. Žinome, kad siekiant kovoti su terorizmu, reikia imtis veiksmų, nes, kaip žinia, Europoje esama daugiau kaip 300 Al-Qaeda iniciatyvų ir 500 prieinamų tinklalapių, kuriose esama net nurodymų, kaip pasigaminti bombas. Tai aišku, ir manau, kad būtina bandyti išlaikyti pusiausvyrą, t. y. apsaugoti pagrindines laisves, tačiau taip pat imtis visų galimų priemonių mirtinai teroristų veiklai užkardyti.

Norėčiau pabrėžti vieną aspektą. Manau, Europos Parlamentas darytų lemiamą klaidą, jei keistų sąvokas ir sąvoką „viešas kurstymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą“ pakeistų sąvoka „raginimas“. Dėl labai paprastos priežasties, nes raginimo įrodyti negalima tol, kol dar nemirė žmonės, o tuomet tai jau per vėlu. Niekas šito nesuprastų ir nepriimtų. Tačiau jei į šį teisės aktą įtraukiamas viešas kurstymas, yra galimybė įsikišti, jei kurstoma bendrai nepaklusti įstatymui ar kurstoma baustina, su teroristine veikla susijusi veikla.

Tai reiškia, kad yra galimybė išgelbėti gyvybes dar prieš įvykdant teroro išpuolį. Todėl apgailestaučiau, jei Parlamentas pasuktų klaidingą kelią ir šias sąvokas pakeistų, apgailestaučiau dar ir todėl, kad Europos Vadovų Taryba nustatė, jog turėtų būti viešo kurstymo sąvoka. Jei teisingai supratau, Taryba ir Komisija taip pat laikosi tos pačios nuomonės, kuriai turėtume pritarti – tai kreipimasis į jus visus – ir palikti sąvoką „viešas kurstymas“, nes jis suteikia galimybę gelbėti gyvybes prieš įvykstant teroro išpuoliams.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, norėčiau iš pradžių padėkoti M. Roure už parengtą pranešimą dėl asmens duomenų, tvarkomų policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos.

Be abejonės, greitas pamatinio sprendimo dėl duomenų apsaugos priėmimas trečiajame ramstyje padės apsaugoti asmens duomenis, privatų gyvenimą ir pagrindines visų valstybių narių piliečių teises. Mums, socialistams, tai pirmą kartą svarbus klausimas. Ne tik dėl to, kad dabartiniai teisiniai sprendimai šioje srityje nėra tinkami, bet svarbiausia – dėl jo reikšmės visiems gyvenantiems ES.

Manau, kad anksčiau Tarybos parengtame teisės akte buvo pernelyg daug spragų. Jis užtikrino tik būtiną, bet tikrai ne deramą apsaugą. Dėl to aš visiškai pritariu pranešėjos pasiūlytiems Tarybos projekto, kuris mūsų netenkino, pakeitimams, ypač susijusiems su piliečių DNR, sveikatos, lytinės pakraipos duomenimis. Visi su asmeniniais ir įslaptintomis gyvenimo sritimis, pvz., su rasine ir etnine kilme susiję duomenys, ar su religiniais įsitikinimais ar pasaulėžiūra susijusi informacija, reikalauja ypatingos apsaugos ir juos tvarkyti būtų leidžiama tik išskirtinėmis, tiksliai įstatyme apibrėžtomis aplinkybėmis ir teismui pritarus.

Ypač svarbu ir tai, kad pranešėja pasistengė sureguliuoti duomenų apsaugos problemą, kai duomenys ir toliau tvarkomi, perduodami trečiosioms šalims ar fiziniams asmenims, nes būtent tada vyksta daugiausiai pažeidimų.

Mums reikia tikslaus pamatinio sprendimo, kuris duomenis apsaugotų bent tokiu lygmeniu, kurį pirmajame ramstyje užtikrina 1995 m. direktyva ir Konvencija Nr. 108.

Charles Tannock (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, kartais baiminuosi, kad tokios dažnos šių Rūmų diskusijos terorizmo klausimu atspindi nerimą keliantį sutarimo dėl mūsų atsako į jį nebuvimą. Be abejo, dešimtmečiais visame pasaulyje teroristų vykdomi žiaurumai, tarp jų neseniai Islamabade teroristų įvykdytas sprogimo išpuolis turėjo atverti mums akis ir mes turėjome pamatyti jo tikrą, baisią prigimtį ir būtinybę ryžtingai bei tvirtai pasipriešinti jo Vakarų demokratijai ir gyvensenai keliamai grėsmei.

Todėl džiaugiuosi, kad ES šalys kartu dirba siekdamos apibrėžti ir skirti dideles baudžiamąsias sankcijas tiems, kurie kursto terorizmą. Prisimenu demonstracijas Londone, kurios sutapo su pranašų Mahometą vaizduojančių karikatūrų publikacija Danijoje. Be abejo, mes Europoje didžiulioje savo teisėmis į žodžio ir raiškos laisvę, bet plakatus nešantys protestuotojai, reikalaudami nukirsdinti tuos, kurie įžeidžia islamą, ragindami smurtauti, jie aiškiai peržengė ribą, skiriančią laisvą žodį nuo smurtą kurstančio neapykantos žodžio.

Neseniai Jungtinėje Karalystėje svarstėme ikiteisminio sulaikymo nepateikus kaltinimo dėl įtarimo dėl dalyvavimo teroristinėje veikloje termino ribų. Aš asmeniškai manau, kad policijai ir saugumo tarnyboms turime suteikti jiems reikalingus išteklius mūsų piliečiams apsaugoti, žinoma, taikant griežtos teisinės apsaugos priemones.

Pagal nuomonių apklausas, dauguma žmonių mano šalyje ir likusioje Europoje šito tikrai nori. Be to, kalbant apie duomenų išsaugojimą, aš dažnai nerimauju dėl to, kaip šie rūmai labiau laikosi absoliutizmo, o ne darnaus požiūrio į piliečių laisves. Taip pat, jei būtų tinkamos ir aiškos apsaugos taisyklės, kaip dalytis informacija, mes turėtume remti savo teisėtvarkos institucijas.

Pagaliau Europos Sąjungai derėtų įtraukti *Hezbollah* į uždraustų teroristinių organizacijų sąrašą. Tai, kad ji šito nepadarė anksčiau, susidūrusi su *prima facie* įrodymais, rodo akivaizdžią ES ryžto stoką išspręsti tai, kas padeda tiems, kurie galėtų sugriauti mūsų demokratinę gyvenseną.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gerb. pirmininke, mūsų valstybių narių policijos pajėgoms būtina keistis informacija siekiant kovoti su teroro grėsmėmis ir iš tiesų užkardyti žiaurumus. Mano paties Airijos saloje tokiais mainais buvo užkardyta daug žiaurumų.

Dėl giliai įsišaknijusio nepasitikėjimo Airija ir JK ilgai nenorėjo keistis informacija. Padariniai buvo siaubingi. Todėl nenuostabu, kad aš apskritai pritariu keitimuisi informacija. Tačiau aš, kaip ir mano kolegos, esu sunerimęs, kad Tarybos persvarstyti pasiūlymai nepakankamai apsaugo asmens duomenis, kaip bendrais

bruožais nurodyta Martine Roure pranešime. Mes neįveiksime panašių į ETA, IRA ir kitus, kurie niekina demokratiją ir žmogaus teises, patys pažeidinėdami demokratines normas.

Todėl prašau Komisijos ir Tarybos rimtai atsižvelgti į mūsų, kaip tiesiogiai išrinktų politikų, nerimą. Svarbu, kad Europos Sąjungos pažanga nebūtų sustabdyta ir kad mes nesudarytume išpūdžio, kad ES gali veikti nepaisydama valstybių narių teisės. Vyliausi, kad šiuos klausimus galėsime išspręsti pagal naujas Lisabonos sutarties bendro sprendimo procedūras. Deja, dabar tai neįmanoma, bet mes ir toliau turime dirbti siekdami stiprinti šio Parlamento ir Europos Sąjungos teisėtumą. Šito nepadarysime kenkdami asmens teisėms.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, aš pritariu šiam pranešimui. Iš pradžių noriu pasakyti, kad labai pritariu kovai su terorizmu ir visą savo politinį gyvenimą praleidau kovodamas su IRA ir lojalistų terorizmu Airijoje, taigi prašau, priimkite tai, kaip pasakytą.

Tačiau privalome užtikrinti, kad mūsų turimos kontrolės ir pusiausvyros užtektų piliečiams apsaugoti nuo valstybės teroro ar valstybės, ES, žurnalistų, organizacijų, pavienių asmenų ar tuo tikslu veikiančių agentūrų – tų, kurie vagia ar kitaip įgyja privačią ir slaptą informaciją – piktnaudžiavimo duomenimis.

Vaistas negali būti blogesnis nei liga. Tokių duomenų kaupimas ir naikinimas – labai svarbi šios garantijos dalis. Bet kuris mėginimas trikdyti asmenis ar bet kuri mėginimo šantažuoti forma – politinio, finansinio ar kitokio šantažo – turėtų būti laikoma ypatinga veika ir visų teisingai mąstančių žmonių griežtai smerkiama.

Šių duomenų naikinimas dažnai paliekamas privačiam sektoriui, kad praėjus tam tikram laikui jie būtų sunaikinti. Manęs netenkina, kad ypač privatusis sektorius, ar tuo požiūriu viešasis sektorius – turi užtektinai tinkamų apsaugos priemonių duomenų, kurie daugiau nebereikalingi kovojant su terorizmu, sunaikinimui. Manychiau, jog tiems privatus ar viešojo sektoriaus asmenims, kurie neapsaugo privačios informacijos ir leidžia ją piktnaudžiauti ir ją klaidingai aiškinti, derėtų taikyti griežčiausias bausmes ir raginu Komisiją į tai atsižvelgti. Mūsų, kaip Parlamento narių, darbas yra užtikrinti, kad demokratija gali gyvuoti. Todėl privalome užtikrinti, kad turime visas reikalingas priemones visomis jėgomis kovoti su terorizmu, bet tai nereikia, kad galime nepaisyti mūsų piliečių reputacijos, konfidencialumo ar privatumo ir raginu Komisiją į tai atsižvelgti.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Ponios ir ponai, terorizmas – viena iš didžiausių grėsmių demokratijai, ekonomikai ir socialinei plėtrai Europoje ir visame pasaulyje. Deja, šiuolaikinės informacijos ir ryšių technologijos atlieka didelę vaidmenį skleidžiant teroro grėsmę. Pigiau, greitai ir lengvai prieinamu visame pasaulyje internetu dažnai piktnaudžiauja teroristai siekdami skleisti teroristinę informaciją ir verbuoti naujus narius ir šalininkus. Todėl pritariu Tarybos pamatiniam sprendimui iš dalies keičiančiam Pamatinį sprendimą 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu dar ir dėl to, kad jame numatoma taikyti baudžiamąją atsakomybę už raginimą įvykdyti teroristinį nusikaltimą, teroristų verbavimą ir teroristų rengimą. Pritariu šiam pakeitimui, nes esu tikras, jog labai svarbu gauti tarptautinį atsaką dėl tarptautinės terorizmo grėsmės. Nė viena ES valstybė narė negali viena pati susitvarkyti su šia problema. Reikia koordinuotų visų valstybių narių pastangų. Tačiau demokratijoje, demokratinėse Europos Sąjungos valstybėse kovoti su terorizmu privalu pagal demokratinį įstatymo viešpatavimo principą atsižvelgiant į žmogaus ir piliečių teises. Todėl aš pritariu mūsų dviejų pranešėjų pasiūlytiems pakeitimams tik dėl šių elementų stiprinimo. Baigdamas norėčiau paraginti visus dalyvaujančiuosius – Tarybą, Komisiją ir Parlamentą – sparčiai priimti šį kompromisinį pasiūlymą.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Trečiajame tūkstantmetyje pasaulinio kaimo grožiui grėsmę kelia pasaulinis terorizmas. Kadangi atskiros šalys dėl subsidiarumo principo gali kontroliuoti tik 10–15 proc. internetinės erdvės, likusi yra fizinių subjektų ir šeimų reikalas, manome, kad pirmą kartą reikia visuotino požiūrio ir atsakas į pasaulinį terorizmą turėtų būti nauja samprata „Pasaulinio kaimo pasaulinė rūpyba“. Tokiu požiūriu ir visuotinės interneto erdvės apsaugos strategija Europos Sąjunga įrodys, kad yra susirūpinusi pasaulio ir savo pačios saugumu.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Gerb. pirmininke, nepaisant siaubingų terorizmo padarinių, tarptautinis terorizmas, deja, vis dar prieštaringas klausimas. Mes norime apsaugos, bet reiškiamo nepasitenkinimą valdžios institucijoms dėl kainos ir vargo, kai jos siūlo įgyvendinti tam skirtas priemones. Mes smerkiame teroro išpuolius, bet protestuojame prieš mūsų teisių dalinius apribojimus, nepaisydami to, kad labai gerai žinome, jog nusikaltėliai piktnaudžiauja mūsų demokratine sistema.

Būtų idealu, jei bet kurį mūsų teisių apribojimą kompensuotų atitinkamai didesnis mūsų saugumas teroristinių išpuolių akivaizdoje. Mes taip pat linkę priešintis teisės akty, skirtų kovoti su terorizmu, suvienodinimui, nors žinome, kad padariniai taip pat pražūtingi. Be to, esant švelnesnei bausmei, išpuoliai gali padažnėti.

Todėl siekdami veiksmingos apsaugos nuo terorizmo, tikriausiai turėtume apsispręsti ir pirmiausia suderinti šiuos prieštarigus požiūrius.

Marios Matsakis (ALDE). - Gerb. pirmininke, vargu ar be teroro išpuolio praeina diena. Terorizmas – mūsų visuomenės kūno pūliuojanti infekcija. Kaip bet kuri kita infekcija, palikta negydoma, ji plis tol, kol suluošins ar net pražudys pacientą.

Reikia drastiškų priemonių. Kai kurios jų prieštaringos ir, be abejo, iš dalies pažeidžia asmenines laisves, bet į viską atsižvelgus, jos būtinos. Idealiame pasaulyje griežta asmens duomenų apsauga yra pirmoje vietoje, bet, deja, terorizmu sergančiame pasaulyje privalu daryti nuolaidas. Išskirtinės aplinkybės reikalauja išskirtinių priemonių.

Manau, jog taip galvodami privalome nagrinėti sprendimus dėl kovos su terorizmu. Jei mums būtinai reikia rinktis tarp kai kurių nedidelių kompromisų dėl asmens laisvių ir kur kas veiksmingesnio kovos su terorizmu būdo, mano nuomone, turėtume pasirinkti pastarąjį. Baigiu šiuo klausimu: jei tam tikrų baisių nusikaltimų, pvz., pedofilijos skatinimas internetu yra nusikaltimas, ir nebe pagrindo, kodėl taip neturėtų būti terorizmo skatinimo atžvilgiu?

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, pensininkų ir pensininkų partijos, kuri mane čia pasiuntė, į Europos Parlamentą, vardu norėčiau pasakyti mūsų nuomonę, kaip kovoti su terorizmu: daugiau Europos Parlamento ir Europos piniginių lėšų derėtų skirti žmonių, iš kurių teroristai gauna didžiausią paramą, kančioms palengvinti. Šias lėšas privalu kontroliuoti, kad jos būtų naudojamos žmonių labui, o ne neteisėtiems tam tikrų korumpuotų vadovų interesams. Todėl manau, jos turėtų būti naudojamos Italijos ministro pirmininko Silvio Berlusconi pasiūlytam „Maršalo planui“ – padėti Palestinos žmonėms.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Norėčiau pakalbėti apie M. Roure pranešimą. Teisė į asmens duomenų apsaugą – pagrindinė teisė. Piliečiai, kurių duomenys yra tvarkomi, turi ir šalies, ir ES lygmeniu gerbtinas teises. Esama daug ES reglamentų ir direktyvų, pagal kuriuos reikalaujama keistis informacija dėl Europos piliečių įvykdytų nusikaltimų valstybėje narėje, kuri nėra jų gyvenamoji vieta. Tinkami pavyzdžiai būtų reglamentas dėl galimybės verstis krovinių vežimo keliais ar direktyva dėl sklandesnio tarpvalstybinio kelių eismo saugumo užtikrinimo. Pagal visus šiuos Europos reglamentus reikalaujama įrengti informacinę sistemą, leidžiančią valstybėms narėms keistis pranešimais ir informacija.

Visos atitinkamos IT sistemos turėtų turėti atvirąjį komponentą ir saugųjį komponentą, kuriame būtų duomenys apie valstybėse narėse įvykdytus nusikaltimus; pastaruoju komponentu galėtų naudotis tik atitinkamos institucijos ir tik pagal asmens duomenų apsaugos reglamentus.

Jim Allister (NI). - Gerb. pirmininke, pastarosiomis dienomis matydami tolesnius žiaurios teroro išpuolius Pakistane, Ispanijoje, Jeruzalėje ir mano paties šalyje kelis „Airijos respublikos armijos“ (angl. IRA) atnaujintų teroristinių pasikėsinimų, nei vienas iš mūsų negali būti ramus dėl baisios terorizmo rykštės. Tačiau naivu manyti, kad esama panacėjos visai Europai. Taip, mums reikia veiksmingos ekstradicijos, ir taip, mums reikia veiksmingai bendradarbiauti, tačiau iki mažiausio bendrojo vardiklio suderintas teisės aktas – daugiau kliūtis nei pagalba.

Pirmiausia tai šalies sprendimo klausimai. Pvz., Jungtinė Karalystė siekia numatyti 42 dienų sulaikymą, tai, manau, yra daugiau nei būtina, tačiau teisę priimti sprendimą turi Londonas, o ne Briuselis.

Vadovaudamiesi šiuose pranešimuose esančiu požiūriu, mes tą veiksmų laisvę greitai atimsime iš valstybių narių. Tai galbūt atitinka ekspansinę ES darbotvarkę, bet tai neįveiks terorizmo.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Kaip Rumunijos piliečių atstovas, manau, kad itin svarbu, kad Europos Parlamentas dalyvauja sprendimų priėmimų procese dėl asmens duomenų, rinktų vykdančią įstatymą, apsaugos. Turėtume atsižvelgti į tai, kad svarbiausia – Europos piliečių teisė į duomenų apsaugą; bet galimybę naudotis tokia informacija privalo turėti ir su terorizmu ir nusikalstamumu kovojančios institucijos.

Šis pranešimas labai svarbus kuriant teisinį pagrindą, nustatantį asmens duomenų kokybę, apibrėžtį ir ypatumus ir jų perdavimą trečiosioms šalims ar asmenims. Teigiamai vertinu nuostatą, kurioje teigiama, kad duomenis laikytini ne ilgiau nei reikalinga, valstybės narės raginamos pradėti procedūras ir technines priemones, skirtas šiems apribojimams įgyvendinti.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti savo koleges R. Lefrançois ir M. Roure parengus pranešimus, bet taip pat pasinaudoti proga ir pasakyti, kad Prancūzijos policija ką tik

suėmė svarbų teroristą, todėl sveikinu Prancūzijos vyriausybę ir Prancūzijos policiją. Manau, visų šalių politinės institucijos turėtų bendradarbiauti su mūsų policija, teisėjais ir vyriausybėmis.

Jacques Barrot, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti visą Europos Parlamentą dėl šios diskusijos aukšto lygmens. Europos Parlamentas iš tiesų teisėtai laukia Lisabonos sutarties ratifikavimo, bet šį ryt labai didele dauguma pritardamas šiems dviem – R. Lefrançois ir M. Roure – pranešimams, jis parodė brandą. Šiuose pranešimuose siekiama suderinti bendrą apsaugą nuo terorizmo, kurią turime laiduoti savo piliečiams, ir atskirą mūsų laisvių apsaugą. Manau, jog teisingų sprendimų turime ieškoti derindami šiuos du aspektus.

Gerb. pirmininke, labai glaustai apibendrinsiu diskusiją. Pirmiausia grįšiu prie R. Lefrançois pranešimo dėl kovos su terorizmu. Norėčiau tik pasakyti, kad nors žodžio laisvė, kartu ir teisinga kritika, yra vienas iš pagrindinių Europos demokratijos ramsčių, raginimas rasinei neapykantai prisidengus žodžio laisve laikomas nepriimtiniu. Rasistinės kalbos – piktnaudžiavimas raiškos laisve ir negali būti toleruojamas.

Antra, norėčiau priminti, kad Komisijos pasiūlymas buvo parengtas remiantis nuodugniu poveikio vertinimu. Buvo surengta daug konsultacijų ir Komisijos pasiūlymas ištis grindžiamas Europos Vadovų Tarybos konvencija dėl terorizmo prevencijos ir mes mėginome vadovautis konvencijoje esančiomis suderintomis nusikaltimų formuluotėmis.

Jei R. Lefrançois ir daugelis EP narių, kurie pritarė „raginimo“ sąvokai, man leis, tiesiog trumpai norėčiau apginti sąvoką „kurstymas“. Šios „kurstymo“ sąvokos pranašumas yra jos naujumas, todėl Europos Vadovų Taryba ją ir naudojo. Jos naujumas reiškia, kad Europos Sąjungoje ji gali turėti bendrą ir tikslią apibrėžtį. Kurstymas nėra aiškinimui pasiduodanti samprata. Manau, ją galima tinkamai apibrėžti per teismų praktiką. Gerai, kad norime išvengti bet kurių faktiškai vykstančių teroro išpuolių, nors baudžiamojon atsakomybėn traukiame ir tuos, kurie daugiausia kalbomis ragino tokį išpuolį, net jei jis ir neįvyko. Čia ir yra problema. Tačiau sprendimą rasti paliksiu Tarybai ir Parlamentui.

Tai pat norėčiau pasakyti, kad dabartinio pamatinio sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje yra išlyga dėl žmogaus teisių apsaugos, susijusi (manau R. Lefrançois pritaręs) su visu pamatiniu sprendimu.

Galiausiai, gerb. pirmininke, norėčiau pabrėžti šios kovos su terorizmu veiklos įtraukimą į integruotą Europos Sąjungos institucinę struktūrą reikšmę. Šį tekstą įterpdami į Europos teisę, laiduojame jo poveikumą. Kalbant apie konkrečius aktus, tai suteiks mums vienodą teisinį pagrindą baudžiamųjų sankcijų ir jurisdikcijos taisyklių pobūdžio ir lygmens požiūriu. Taigi bus galima taikyti 2002 m. pamatiniame sprendime nurodytus Europos Sąjungos bendradarbiavimo mechanizmus.

Apibendrinamas, gerb. pirmininke, dar kartą dėkodamas pranešėjoms ir Parlamentui už visą per paskutinius dvejus metus jų nuveiktą darbą šiuo svarbiu klausimu, norėčiau tikėtis, kad, atsižvelgus į visą nuveiktą darbą ir būtinybę veiksmingai kovoti su terorizmu, kaip daugelis iš jūsų pabrėžėte, dabar sprendimas bus greitai priimtas.

Dabar pereinu prie antrojo teksto, kuris neatskiriamas nuo pirmojo. Manau, tai buvo geras Parlamento sumanymas juos susieti ir vienu metu reikalauti duomenų ir asmens laisvių apsaugos. Be abejo, labai dėkoju M. Roure, kuri šį derinį ir duomenų apsaugą energingai gynė. Iš tiesų buvo svarbu, kad šis tekstas pasirodytų kartu su tekstu dėl kovos su terorizmu siekiant, kad artimoje ateityje teisėtvarkos pajėgos turėtų konkrečias duomenų apsaugos taisykles. Kaip sakiau, ir nenoriu šito perdėti, Komisija, kaip ir Parlamentas, akivaizdžiai norėjo labiau apsaugoti duomenis. Ministras J.-P. Jouyet minėjo, kad Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija turėjo atsižvelgti į tai, ar galima pasiekti kompromisą, nors norėjo to paties. Taigi galiu tik pasakyti, kad Komisija stengsis gerai panaudoti išlyga dėl įvertinimo ir 6a dalies „kadangi“. Todėl mes klausome Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir stengsimės atsižvelgti į jūsų pageidavimą persvarstyti pamatinį sprendimą siekiant įvertinti jo taikymo srities išplėtimą. Bet kuriuo atveju, Komisija tai gali padaryti ir aš asmeniškai stengsiuos tai daryti. Žinau, jog Europos Parlamentas norėtų, kad šis persvarstymas vyktų labai greitai. Aš tik viliuosi, kad Taryba persvarstymui pritarės per tiek laiko, kad Europos priemonė būtų labai greitai sutvarkyta.

Tai viskas, ką norėjau pasakyti, gerb. pirmininke. Taip pat norėčiau kiekvienam kalbėjusiajam padėkoti už aukšto lygmens diskusiją tokiu svarbiu klausimu, kuris turi tapti Europos pavyzdžiu užtikrinant veiksmingą bendrą apsaugą nuo teroro grėsmių ir, žinoma, toliau atsižvelgiant į atskirą laisvių ir asmens teisių apsaugą. Manau, Parlamentas dar kartą parodė savo brandą ir gebėjimą ateityje bendrai priimti sprendimus šiuo klausimu.

Roselyne Lefrançois, pranešėja. – (FR) Gerb. Pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti visiems šį rytą kalbėjusiems savo kolegoms EP nariams už aukštą jų kalbų lygmenį. Vien tik jų skaičius aiškiai rodo didelį susidomėjimą šiuo klausimu. Kad nenagrinėčiau visų kalbų išsamiai, norėčiau paminėti tik tris ar keturias.

C. Fava aiškiai parodė, kokia tai sunki užduotis. Mums reikia vengti įtarumo ir nepasitikėjimo kultūros, bet kartu turime atsižvelgti į aplinkybes bei užtikrinti ir piliečių saugumą, ir laisvių apsaugą.

L. de Grandes Pascual aiškiai paaiškino terorizmo apibrėžties pridėtinę vertę sakydamas, kad mūsų naudotos apibrėžtys buvo reikšmingesnės ir taip pat primygtinai reikalavo nusikaltimų sąrašo. Kadangi kova su terorizmu – bendras darbas, mums reikėtų pasiūsti ryžtingą žinią ir kartu saugoti asmens laisves.

Gerb. P. Demetriou, jūs minėjote terorizmo ryškę, su kuria turime kovoti. Tačiau naudojote sąvoką „viešas raginimas“ sakydamas, kad ši sąvoka geriau suprantama visoms valstybėms narėms. S. Ludford šiam klausimui taip pat pritaria. Ji taip pat mano, jog ši sąvoka tinkamesnė atsižvelgiant į tai, kad mums reikia užtikrinti pagrindines laisves.

Pranešimas iš tiesų yra ilgo ir sudėtingo derybų proceso padarinys. Tačiau aš tikrai manau, kad rezultatu galime būti patenkinti, ypač kovos su terorizmu ir pagarbos pagrindinėms laisvėms deriniu.

Mano kolegės M. Roure pranešimas neabejotinai patenka į šią antrą kategoriją, nes asmens duomenų apsauga – vienas iš pagrindinių jos pranešimo sudedamųjų dalių. Apgailestauju tik dėl vieno dalyko, kuriam pritaria ir mano kolegos Parlamente, ypač mano kolegos nariai iš Žaliųjų ir Europos laisvės aljanso frakcijos, kad šio teksto, kuris turi tokį didelį poveikį Europos piliečių laisvėms, įgyvendinimas nepatenka į visišką Teisingumo Teismo jurisdikcijos kontrolę.

Kad taip būtų, pamatinį sprendimą būtų reikėję priimti pagal Lisabonos sutarties tvarką. Net prieš airių referendume išsakytą „ne“ ir abejonių dėl naujos sutarties įsigalėjimo 2009 m. sausio 1 d. Taryba aiškiai norėjo veikti kuo greičiau, kad išvengtų perėjimo prie bendro sprendimo priėmimo. Vis dėlto Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete mes stengėmės dirbti kiek galima sąžiningiau ir nuodugniau ir neatsilikti nuo Tarybos.

Liepos 15 d. balsavimu mano pranešimo projektas buvo priimtas 35 balsais už, 4 prieš ir 1 susilaikius. Tikiuosi, plenariniame posėdyje jis didžiajai daugumai taip pat patiks.

Martine Roure, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti visiems savo kolegoms nariams, nes ši diskusija parodė, kad Europos Parlamentas buvo vieningas tikrai sudėtingu klausimu, o mes esame Europos Parlamento atstovai, mes esame tautų atstovai. Tai verta dėmesio.

Šiandien ypač kreipiuosi į pirmininkaujančiąją Prancūziją. Mes prašome Tarybos vykdyti anksčiau pirmininkavusiųjų šalių seniai prisiimtus įsipareigojimus. Šį pamatinį sprendimą reikia priimti greitai ir atsižvelgti į Europos Parlamento pakeitimus. Taryba turi laikytis savo žodžio. Mes turime dirbti pasitikėdami vieni kitais. Tai labai svarbu ir viliuosi, kad ši žinia bus perduota R. Dati, kuri, deja, nedalyvauja šios pirmosios svarbos diskusijose, dėl ko mes labai apgailestaujame.

Ypač norėčiau padėkoti Komisijos nariui J. Barrotui už mums labai brangią paramą.

Pirmininkas. – Bendra diskusija baigta.

Balsavimas vyks šiandien 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Titus Corlăţean (PSE), raštu. – (RO) Pastaraisiais metais susirūpinimą dėl teisinės sistemos, susijusios su asmens duomenų apsauga pagal trečiąjį ramstį, kūrimo reiškė visos ES pirmininkaujančios valstybės narės. Vis dėlto 2006 m. patvirtintas pamatinis sprendimas panašus į kompromisą, kuriuo buvo nustatyti patys mažiausi bendri reikalavimai asmens duomenų apsaugos srityje. Todėl galime tik pritarti naujoms EP konsultacijoms dėl pamatinio sprendimo taikymo srities išplėtimo ir jo poveikio pagrindinėms teisėms vertinimo. Visų pirma šiais pakeitimais turėtų būti siekiama užtikrinti tokį patį duomenų apsaugos lygį kaip pirmajame ramstyje, todėl atsižvelgdamas į tai apgailestauju, kad Taryba pakeitė pradinį Komisijos pasiūlymą. Taip pat gaila, kad Taryba išbraukė nuostatą dėl valstybių narių duomenų apsaugos institucijų darbo grupės, nes tai yra žingsnis atgal kuriant veiksmingą asmens duomenų apsaugos sistemą.

Petru Filip (PPE-DE), raštu. – (RO) Veiksminga asmens duomenų apsauga išlieka savaime suprantamu reikalavimu, keliamu šiuolaikinei demokratijai. Jei tam tikromis aplinkybėmis ši apsauga reikalauja pakeisti Bendrijos duomenų bazes taip, kad tam tikri asmeninės ar materialinės padėties duomenys negalėtų būti priskiriami asmeniui, kurio tapatybė gali būti nustatyta, turime suprasti, kad šiai visuotinei informacijos saugojimo ir apdorojimo sistemai valdyti reikalinga tobulesiausia saugos sistema. Kadangi praktiškai saugumas negali būti užtikrinamas mums tiesiog patvirtinus bendrųjų principų sistemą, manau, kad galimus pavojus būtina pragmatiškai vertinti bendradarbiaujant valstybių teisėsaugos ir teismų sistemoms, kurioms šioje srityje būdinga skirtingo lygio patirtis.

Siekdamas daugiau aiškumo, norėčiau pakartoti, kad naujosios valstybės narės būtina perduoti šios srities patirtį taip, kad nebūtų pakenkta visuotiniam sistemos saugumui.

Dumitru Oprea (PPE-DE), raštu. – (RO) Atsižvelgdamas į didėjančią terorizmo mastą, jo skverbimąsi į kibernetinę erdvę, galimybę greičiau daryti įtaką visuomenei ir ribotas galimybes pakankamai greitai nustatyti teroristų tapatybes, manau, kad saugant visų piliečių pilietines teises bei laisves bei sėkmingai kuriant sistemą, skirtą greitai nustatyti tapatybę ir tirti nusikaltimus, ypač nukreiptus prieš asmenų, valstybių ir šalies infrastruktūros saugumą, toks sprendimas sveikintinas.

Pritariu sprendimui vertinti pamatiniame sprendime nustatytus tikslus kaip svarbiausią Europos siekį, ypač kalbant apie bendrąją asmens duomenų apsaugos reguliavimą, leisiantį valstybėms narėms įgyvendinti vienodas taisykles ir principus. Be to, manau, kad būtinos rekomendacijos dėl informacijos klasifikavimo atsižvelgiant į tarptautines klasifikacijas, kad įgyvendinant saugumo priemones būtų pašalinti visi skirtumai tarp valstybių narių ir kitų valstybių.

Užtikrinant duomenų apsaugą ir kuriant saugos sistemas, turėtų būti atsižvelgta į du pagrindinius strateginius planus: „Visa, kas nėra aiškiai draudžiama, yra leidžiama“ ir „Visa, kas nėra aiškiai leidžiama, yra draudžiama“.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), raštu. – (PL) Klausimas dėl padidėjusio teroro išpuolių pavojaus Europoje – vienas svarbiausių iššūkių kalbant apie mūsų žemyno saugumą. Šiandien mums kelia grėsmę politinis teroras, kurį valdo šalys, pasisakančios už bendradarbiavimą su mumis, ir nusikalstamo pobūdžio grupuotės, tačiau, atrodo, kad didžiausią grėsmę mums kelia islamiškasis fundamentalizmas.

Stebiuosi, kad tie, kas valdo Europą, tuo nesirūpina. Mūsų visiškai atvirumas neribotam skaičiui atvykstančiųjų iš islamo šalių, kuriam taip pritaria socialistai ir liberalai, ateityje Bendrijos gyventojams atneš tragedijų bangą. Neleiskime neribotos Europos islamizacijos!

Teikime pagalbą nepasiturintiems šalims, tačiau nepaverskime savo žemyno vieta, kur išbandomos žmonių pakantumo ribos. Naujai atvykstantieji dabar reikalauja vis didesnių teisių, o vietiniai Europos gyventojai turi su visu tuo sutikti ir kartu leisti sunaikinti daugelio šimtmečių senumo tradicijas. Tai pavojinga. Vienu iš pavyzdžių, prie ko tai galėtų privesti, yra Šiaurės Airija, kurioje tarpusavyje kovojančios grupuotės yra tiesiog žmonės, praktikuojantys skirtingas krikščioniškas religijas.

Marian Zlatea (PPE-DE), raštu. – 2001 m. rugsėjo 11 d. išpuoliai visiškai pakeitė pasaulį. Tos dienos teroro išpuoliai ne tik pakeitė amerikiečių požiūrį į pasaulį ir jo suvokimą, bet taip pat pasiūlė viso pasaulio demokratinėms visuomenėms naują požiūrį į šį šiuolaikišką pasaulį, kuriame tokie teroro išpuoliai, kaip, pvz., 2004 m. kovo mėnesį nusiaubę Madridą, o 2005 m. liepos mėn. – Londoną, dažnai kelia didelę grėsmę.

Šiandien teroristai naudojami šiuolaikinėmis ryšių priemonėmis, pvz., internetu, kad galėtų rengti mokymus, verbuoti narius ir planuoti išpuolius. Šios technologijos naudojimas yra unikali grėsmė Sąjungai ir mes turėtume kartu dirbti kovodami su terorizmu, pasitelkdami visas mūsų turimas priemones.

Vis dėlto siekiant, kad mūsų demokratinė visuomenė veiksmingai pasipriešintų šioms grėsmėms, greta kovos su terorizmu turi būti stiprinamos mūsų pagrindinės teisės ir laisvės. Norint atremti terorizmo grėsmę, ES būtina turėti bendras nuostatas, o galiojantys teisės aktai turėtų būti atitinkamai pakeisti.

Šiuolaikinis terorizmas taiko naujus veiklos būdus, tačiau su juo ES turi kovoti tokiu pat pajėgumu ir ryžtu, kaip ir su įprastu terorizmu.

Gerard Batten (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, kalbėsiu trumpai. Kalbu remdamasis 145 straipsniu, kad galėčiau paneigti pastabas ir komentarus, kuriuos apie mane šioje diskusijoje savo kalboje pateikė Sarah Ludford.

Ji sakė keletą dalykų, tačiau ji ypač pasakė, kad esu „eurofobas“ ir kad kalbant apie nusikaltėlių išdavimą aš „linksmai pamojuočiau atsisveikinimui nusikaltėliams, pasprukusiems Lamanšo kanalu“.

Norėčiau patikslinti faktus. Nesu „eurofobas“. Kaip niekas kitas myliu Europos žemyną, jo istoriją, jo kultūrą, jo pasiekimus, tačiau esu „ES-fobas“. Nekenčiu ES, kuri yra antidemokratiška ir nedemokratiška. Kalbant apie Europos arešto orderį ir procesų vykdymą *in absentia*, norėčiau, kad Anglijos arba Škotijos teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl nusikaltėlio išdavimo, turėtų galimybę įvertinti *prima facie* įrodymus prieš įtariamąjį ir, žinoma, turėtų įgaliojimus užkirsti tokiam išdavimui kelią. Jie privalo turėti galimybę nuspręsti, ar tai tinkama nagrinėti byla ir užtikrinti teisingą procesą.

Tai darau, siekdamas apsaugoti Didžiosios Britanijos piliečių interesus, pvz., Andrew Symeou, 19 metų Londono gyventoją, kuriam dėl kaltinimų žmogžudyste rugsėjo 30 d. gresia išdavimas Graikijai. Įrodymai prieš jį kelia daug abejonių ir jų neįmanoma patikrinti, kaip ir fakto, kad liudininkai galimai buvo kankinami siekiant iš jų išgauti parodymus.

Suprantu Sarah Ludford jautrumą šiuo klausimu, nes jos Liberalų demokratų partija akivaizdžiai parėmė netinkamą pusę ir ji visai pagrįstai bijo, kad 2009 m. rinkėjai padarys atitinkamas išvadas.

Pirmininkas. – Prieš sustabdydamas posėdį norėčiau nuraminti saugos tarnybas, nes pasklido gandas, kad į salę pateko asmuo uždengtu veidu. Tai buvo tiesiog M. Borghezio, kuris protestuodamas pajuokavo, taigi salėje negresia joks pavojus saugumui. Tiesiog norėjau nuraminti saugos tarnybas.

(Posėdis sustabdytas 12 val. prieš balsavimą ir atnaujintas 12.05 val.)

PIRMININKAVO: Diana Wallis

Pirmininko pavaduotoja

5. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkė. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos informacijos: žr. protokolą.)

5.1. Bendrijos statistika, susijusi su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (A6-0267/2008, Helmuth Markov) (balsavimas)

5.2. Suderinimas su reguliavimo procedūra su tikrinimu. Laukinės faunos ir floros rūšių apsauga kontroliuojant jų prekybą (A6-0314/2008, Miroslav Ouzky) (balsavimas)

5.3. Krovinių vežimo keliais statistinės ataskaitos (A6-0258/2008, Georg Jarzembowski) (balsavimas)

5.4. Europos kūrybiškumo ir naujovių metai (2009 m.) (A6-0319/2008, Katerina Batzeli) (balsavimas)

5.5. Europos Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų kategorijos, kurioms taikomos bendrijų protokolo dėl privilegijų ir imunitetų nuostatos (A6-0339/2008, Agustin Diaz de Mera Garcia Consuegra) (balsavimas)

5.6. Taisomojo biudžeto projektas Nr. 6/2008 - vykdomosios įstaigos (A6-0353/2008, Kyösti Virrankoski) (balsavimas)

5.7. Tolesni veiksmai po 2002 m. Monterėjaus vystymosi finansavimo konferencijos (A6-0310/2008, Thijs Berman) (balsavimas)

5.8. Vidaus rinkos rezultatų suvestinė (A6-0272/2008, Charlotte Cederschiöld) (balsavimas)

5.9. Mokytojų rengimo kokybės gerinimas (A6-0304/2008, Maria Badia i Cutchet) (balsavimas)

5.10. Bolonijos procesas ir studentų judumas (A6-0302/2008, Doris Pack) (balsavimas)

5.11. Teisės aktų derinimas su naujuoju sprendimu dėl komitologijos (A6-0345/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.12. Rizikos draudimo fondai ir privatus kapitalas (A6-0338/2008, Poul Nyrup Rasmussen) (balsavimas)

- Prieš pradedant balsavimą

Jonathan Evans (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, remdamasis 9, 93 ir 94 straipsniais, susijusiais su skaidrumu, pareiškiu, kad turiu interesų, susijusių su klausimais, dėl kurių turi būti balsuojama, todėl nedalyvausiu šiame balsavime. Apie interesus taip pat esu pasakęs, kai nagrinėjome šį klausimą ir nedalyvavau diskusijoje ir balsavime dėl šio klausimo.

5.13. Institucinių investuotojų skaidrumas (A6-0296/2008, Klaus-Heiner Lehne) (balsavimas)

5.14. Reglamento (EB) Nr. 999/2001 nuostatų, susijusių su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, pakeitimas (A6-0279/2008, Gyula Hegyi) (balsavimas)

5.15. Atliekų statistika (A6-0282/2008, Johannes Blokland) (balsavimas)

5.16. Kai kurių teisės aktų suderinimas su reguliavimo procedūra su tikrinimu, „Omnibuso“ reglamento antroji dalis (A6-0100/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.17. Natūralaus mineralinio vandens naudojimas ir prekyba (nauja redakcija) (A6-0298/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.18. Dažikliai, kuriuos galima dėti į vaistus (nauja redakcija) (A6-0280/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.19. Specialios paskirties maisto produktai (nauja redakcija) (A6-0295/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.20. Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų techninė apžiūra (nauja redakcija) (A6-0299/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.21. Maisto produktų ir maisto ingredientų gamyboje naudojami ekstrahentai (nauja redakcija) (A6-0284/2008, József Szijer) (balsavimas)

5.22. Kova su terorizmu (A6-0323/2008, Roselyne Lefrancois) (balsavimas)

5.23. Asmens duomenų apsauga (A6-0322/2008, Martine Roure) (balsavimas)

5.24. Peticijų komiteto svarstymai (2007 m.) (A6-0336/2008, David Hammerstein) (balsavimas)

- Dėl 31 straipsnio

David Hammerstein, pranešėjas. – (ES) Atsižvelgdamas į paskutinius teismo sprendimus, pateikiu šį žodinį pakeitimą, kurį perskaitysiu anglų kalba:

„muitinės tarnybos Graikijoje ir toliau konfiskuoja, tačiau tai yra tik ypatinga priemonė, Graikijos piliečių“, įterpiu „laikinai“ ir įterpiu paskutinį sakinį: „atkreipia dėmesį į 2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-156/04, kuriame palankiai vertinami dauguma šioje byloje pateiktų Graikijos valdžios institucijų paaiškinimų; teigiamai vertina Graikijos priimtų naujų teisės aktų įgyvendinimą siekiant išspręsti pirmiau minėtame sprendime nurodytas problemas;“.

Pirmininkė. – Šiam žodiniam pakeitimui niekas neprieštarauja.

- Baigus balsavimą

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, manau, kad atsižvelgdamas į veiksmingai naudojamą balsuoti skirtą laiką galiu pasakyti trumpą, bet pagrįstą pastabą. Kalbėdamas tų asmenų vardu, kurie gali dirbti ir dirba – skaitykite rezultatus ekrane – norėčiau padėkoti jums už tai, kad sugebėjote veiksmingai atlikti šį darbą. Tikiuosi, kad kiti pirmininkai, įskaitant H.-G. Pötteringą, kuris dirba labai veiksmingai, paseks šiuo pavyzdžiu.

Pirmininkė. – Ačiū. Mes labai stengiamės!

5.25. Žemės ūkio kalnų regionuose padėtis ir perspektyvos (A6-0327/2008, Michl Ebner) (balsavimas)

6. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

– Pranešimas: **Katerina Batzeli (A6-0319/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, tai pranešimas, suteikiantis man galimybę paminėti Liverpulio miestą, esantį mano rinkiminėje apygardoje. Būdamas Kultūros miestu, jis pasinaudojo teikiamais privalumais ir labai gerai atliko šį vaidmenį, o Liverpulio gyventojai nuostabiai į tai reagavo. Nors šiame pranešime nurodyti Europos metų tikslai yra girtini, turime įvertinti su tuo susijusius padarinius biudžetui.

Iš tiesų nėra sveikintina perdėta biurokratija ir sutelktas dėmesys valstybės pastangomis skatinti tai, kas vadinama „kūrybiškumu ir naujovėmis“. Mokesčių mokėtojų pinigai būtų panaudojami daug geriau, jei panaikintume tokio pobūdžio reklaminę veiklą ir tiesiog suteiktume žmonėms realią galimybę patiems priimti sprendimus.

– Pranešimas: **Thijs Berman (A6-0310/2008)**

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, ar reikėtų stebėtis, kad, pažodžiui cituojant šį pranešimą, kai kurios valstybės narės pavargo teikti paramą? Manau, kad ne. Vis daugiau valstybių narių ir kitų rėmėjų jau nebenori skirti lėšų įvairiems korumpuotiems režimams, kurie iš tiesų visiškai nesirūpina geru valdymu ir savo piliečių gerove.

Maždaug prieš metus iš patikimo šaltinio, paramos agentūros „Oxfam“, sužinojome, kad karai Afrikoje jau apytikriai kainavo tiek pat, kiek per keletą pastarųjų metų šiam žemynui suteikta šimtų milijardų eurų vertės vystomoji pagalba. Afrikai laikas imtis prasmingų žingsnių visų pirma demokratijos, gero valdymo ir kovos su korupcija srityse. Tik tada galėsime kalbėti apie tiksliai nukreiptą vystomąją pagalbą. Tiesiog besąlygiškai ginti vystomosios pagalbos biudžeto didinimą ir kaip dogmą pateikti įvairaus pobūdžio procentus yra visiškai neatsakinga, todėl balsavau prieš šį pranešimą.

– Pranešimas: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, tai klišė, tačiau jaunimas – mūsų ateitis, ir todėl pirmas pripažinsiu, kad mūsų dėstytojų ir mokytojų rengimo kokybė yra labai svarbi. Žinoma, kyla klausimas, ar Europos Parlamentui dera šiuo klausimu skaityti paskaitą valstybėms narėms. Ar Parlamentas gali pareikšti savo nuomonę dėl mokytojų kontingento sudėties visuose švietimo mokyklose lygmenyse valstybėse narėse? Ar švietimas valstybėse narėse turi griežtai atitikti „daugiakultūrę visuomenę“ – žinome, ką šiuo terminu turima omenyje – ir ar švietimas valstybėse narėse turi atitikti „lyčių aspektą“, kad ir kas tai būtų?

Ar rengiant mokytojus visa tai turi būti atliekama privalomai, nes taip sako Europa? Manau, Parlamentas gali galvoti ką nori, tačiau jis yra visiškai nekompetentingas šioje srityje. Švietimas yra valstybių narių kompetencija ir, mano nuomone, taip turi likti. Tai žinoma kaip subsidiarumas, kuris turi būti gerbiamas.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, norėčiau pasakyti keletą žodžių apie M. Badia i Cutchet, mano nuomone, puikų pranešimą dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo.

Tiesa, kad mokytojų rengimas žymia dalimi yra valstybių narių vyriausybių kompetencija, ir taip turėtų būti. Vis dėlto kadangi mūsų bendras tikslas – skatinti visos Europos Sąjungos kompetenciją, žinias ir naujoves, taip pat plėtoti Europos ekonominę erdvę, privalome turėti tam tikras bendras taisykles.

Būtent todėl mums taip pat reikia platesnio bendradarbiavimo būdų keičiantis gerąja mokytojų mokymo patirtimi, nes šiuo metu, kaip visi žinome, valstybėse narėse skiriasi mokytojų rengimo programų lygis, remiantis EBPO atliktais Pizos tyrimais, yra tiesiog per dideli. Ši praraja turi būti sumažinta ir mums reikia mechanizmo, atvirojo koordinavimo sistemos ES lygmeniu, kad visi vaikai ir jaunimas galėtų gauti vienodai gerą pagrindinį išsilavinimą.

Pranešimas puikus. Norėčiau jus visus paraginti perskaityti puikų M. Badia i Cutchet pranešimą, jei jo dar neskaitėte. Ačiū.

– Pranešimas: Doris Pack (A6-0302/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjai už pranešimą dėl Bolonijos proceso ir jo poveikio studentų judumui. Numatyta suderinta aukštojo mokslo trijų pakopų sistema Europos Sąjungos valstybėse, kokybės užtikrinimas ir visų pirma kvalifikacijų pripažinimas – pagrindinis šios tarpvyriausybės iniciatyvos tikslas.

Šiandienos balsavime neabejotinai parėmiau Doris Pack pranešimą, kuriame pranešėja pabrėžia partnerystę pagrįstą požiūrį ir bendradarbiavimą kuriant strateginius planus ir įgyvendinant Bolonijos procesą. Ši iniciatyva – veržlaus bendradarbiavimo pavyzdys ne tik tarp ES valstybių, bet ir už jos ribų. Taip pat sutinku su požiūriu, kad abipusis kvalifikacijų pripažinimas turėtų būti dar labiau supaprastintas ir kad Bolonijos procesas turėtų būti vienodesnis šalies lygmeniu valstybėse narėse. Parama studentų judumui – pagrindinė būtina sąlyga kuriant Europos aukštojo mokslo erdvę.

– Pranešimas: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, P. N. Rasmusseno pranešimo tema – „rizikos draudimo fondai ir privatus kapitalas“. Jei atidžiau pažvelgtume į šio pranešimo turinį, pastebėtume, kad faktiškai jis jau nesusijęs su rizikos draudimo fondais ir privačiu kapitalu, tačiau dabar teisingai liečia finansų įstaigas ir finansų sistemos dalyvius kaip visumą. Tai svarbu. Mes pasiūlėme principų sąrašą, kuriuo remiantis būtų reguliuojamos finansų rinkos ir būtų pašalintas jose vyraujantis chaosas. Man malonu, kad per derybas P. N. Rasmussen iš esmės priėmė mūsų poziciją.

Daniel Hannan (NI). - Gerb. pirmininke, Europos Sąjunga – sprendimas ieškant problemų. Koks bebūtų klausimas, atsakymas visada – daugiau reguliavimo, todėl kaip ir reikėjo tikėtis pastaraisiais įvykiais finansų rinkose buvo pasinaudota siekiant pateisinti daugiau taisyklių iš Briuselio.

Tai man primena situaciją, susijusią su 2001 m. rugsėjo 11 d. išpuoliais, kai daugelis metų metus nepriimtų pasiūlymų suderinti teismų ir vidaus reikalų sistemą buvo pervardyti į antiteroristines priemones ir karštingojoje atmosferoje, kuri išsivyravo po šių siaubingų išpuolių, niekas nenorėjo balsuoti „prieš“.

Panašiai kaip priemonė finansų stabilumui palaikyti šiuo metu iš naujo surinktas teisės aktų rinkinys, kuris iš tiesų nėra būtinas sprendžiant problemą, ir kaip matėme iš šiandien vykusio balsavimo rezultatų, Parlamento nariai turės būti drąsūs ir nebijoti būti palaikyti spekuliantų draugais.

Turiu pasakyti, kad žiūrint į glūdinčias pastarųjų finansinių problemų priežastis man atrodo, jog „daugiau valdymo“ buvo problema, o ne jos sprendimas. Palūkanų normos per ilgai buvo laikomos pernelyg žemos ir tai buvo problema Europoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Japonijoje. Jei problema buvo susijusi su pernelyg intensyviu valdymu, sunku suvokti, kaip galime išspręsti šią problemą papildomu reguliavimu Briuselio lygmeniu.

– **Pranešimas: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, į mano gero draugo ir kolegos D. Hannano komentarus dėl K.-H. Lehne pranešimo atsakyčiau įvairiais būdais, nes daugeliu požiūrių K.-H. Lehne pranešimas – dar vienas bandymas rinkoms taikyti teisės aktus ir reguliavimą. Neturėtume skubėti priimti sprendimus.

Taip pat neturėtume skubėti priimti sprendimus taikyti reguliavimą ir teisės aktus Europos rinkoms kaip visumai. Rinkos pagal jų apibrėžimą yra skirtingos. Europos rinkos įvairiose šalyse yra skirtingos ir todėl neturėtume bandyti įvesti visa apimančio reguliavimo, taikomo joms visoms.

Svarbus dalykas, kurį šiuo klausimu visada turi prisiminti Europa ir Europos Sąjunga, yra tai, kad esame pasaulio aplinkoje. Europa ir atskiros Europos tautos konkuruoja su pasauliu ir, jeigu jos viena nuo kitos atsisvers užtvaramis, pažeisime savo pačių ir žmonių, kuriems atstovaujame, interesus.

– **Pranešimas: Roselyne Lefrancois (A6-0323/2008)**

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, kalbu čia taip pat Austrijos liaudies partijos delegacijos vardu. Balsavome už šį pranešimą paprasčiausiai dėl to, kad turime padaryti viską, ką galime, kad galėtume laiku kovoti su terorizmu.

Norėčiau atkreipti dėmesį į vieną dalyką, prieš kurį visgi norėtume ryžtingiausiai pasisakyti, nes manau, kad Parlamentas padarė klaidą. „Viešo kurstymo įvykdyti teroristinį nusikaltimą“ neturėtume keisti „raginimu įvykdyti teroristinį nusikaltimą“ dėl labai paprastos priežasties: įrodymų dėl raginimo įmanoma gauti tik po to, kai veika jau įvykdyta, t. y. kai galbūt jau žuvo žmonės. Mes teikiame pirmenybę galimybei laiku įsikišti, kol teroro išpuolis dar neįvykdytas, t. y. iš anksto, kad būtų išgelbėtos gyvybės.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, žinoma, pritariu veiksmingai kovai su terorizmu ir manau, kad ši ypatinga sritis – kova su terorizmu – yra viena iš tų, kurioms Europoje būtinas labai intensyvus tarpvalstybinis bendradarbiavimas.

Todėl šį kartą nelabai sutinku – jūs galėtumėte pasakyti, kad nesutinku – su euroskeptiškesniais balsais. Manau, kad šioje srityje jie per daug nelanksčiai žaidžia nacionalinio suverenumo korta.

Turėtume išdrįsti kalbėti daug aiškiau, taip pat ir šiame pranešime. Terorizmas Europoje kyla iš kraštutinių kairiųjų ir (arba) islamistų. Taip pat ir raginimai vykdyti terorą ir tai vyksta kai kuriose mečetėse, kurios niekam nėra atskaitingos ir Europoje pastaruoju metu auga kaip grybai. Čia glūdi 21-ojo amžiaus Europos problemos esmė. Islamas nesuderinamas su mūsų vakarietiškomis vertybėmis ir laisvėmis, todėl bijau, kad nuoširdžiai gailėsime dėl savo atvirų durų ir atvirų sienų politikos.

David Sumberg (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, tai svarbus klausimas. Tai turbūt vienas iš svarbiausių dalykų, su kuriais šiandien susiduriame Vakaruose – tarptautinio terorizmo grėsmė. Šiuo klausimu mano pozicija tikriausiai truputį skiriasi nuo mano partijos požiūrio, todėl mano nuomone, jei turime sumokėti pilietinių laisvių kainą, siekdami apsaugoti tikrąją savo piliečių laisvę, t. y. jų sveikatą, saugumą ir gerovę, ši kaina turi būti sumokėta.

Siekiant apsaugoti gyventojus nuo išorinių grėsmių per Antrąjį pasaulinį karą mano šalyje buvo įgyvendinamos priemonės, kurios prieštaravo pilietinėms laisvėms. Žmonės jas priėmė. Šiandien Europoje ir civilizuotame pasaulyje susiduriame su grėsme, kurią kelia necivilizuoti ir nelaikantys žmogaus gyvybės šventa ir saugotina asmenys. Todėl, jei mums reikia turėti įstatymus, užkertančius jiems kelią daryti žalingus darbus, privalome turėti tokius įstatymus ir juos turėti greitai.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) 2001 m. išpuoliai prieš Pasaulio prekybos centrą leido visam pasauliui suvokti, kokia milžiniška grėsmė yra organizuoti teroristiniai judėjimai. Turėdamos galimybes naudotis šiuolaikinėmis technologijomis, šios grupuotės įsigijo anksčiau nepasiekiamas ryšio priemones, dėl kurių ir kartu dėl pasiekiamų juodųjų ginkluotės rinkų šiandien jos tampa didžiausiu demokratinio pasaulio priešu. Nors Europos Sąjunga ėmėsi ryžtingų veiksmų, jai nepavyko apsisaugoti nuo tokių įvykių. Suvokdamas ypatingą poreikį veikti, kad būtų užtikrintas ES piliečių saugumas, norėčiau pažymėti, kad

geriausias būdas kovoti su organizuotomis teroristinėmis grupuotėmis – už saugumą atsakingų institucijų tarpvalstybinis bendradarbiavimas. Bendra užsienio ir saugumo politika – geras tam pagrindas, o jos plėtotė yra mūsų visų interesas.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, balsavau už R. Lefrancois pranešimą. Žinoma, jis nėra tobulas, tačiau bent jau atkreipia dėmesį į islamistų, kurie ragina smurtauti ir kviečia musulmonus džihadui, problemą. Visi žinome, kad yra labai daug mečečių, fundamentalizmo užuovėjų, kur jauni žmonės verbuojami į teroristines organizacijas, o tikintieji kasdien kviečiami į šventąjį karą su mūsų europietiškomis vertybėmis.

Pats laikas duoti signalą ir imtis ryžtingų veiksmų taip pat ir prieš teroro išpuolių bendrininkus.

– Pranešimas: Martine Roure (A6-0322/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, balsavau už šį pranešimą tiesiog dėl to, kad turime imtis visų priemonių siekdami, kad būtų veiksmingai organizuojamas tarpvalstybinis policijos ir teismų bendradarbiavimas. Kad pasiektume šį tikslą, būtini duomenų mainai, bet turime užtikrinti, kad šioje srityje Europoje galiotų vienodi reikalavimai.

Pasijutau suvaržytas dėl 10 pakeitimo, prieš kurį norėjau balsuoti, tačiau atskirai balsuoti nebuvo įmanoma. Šiuo klausimu M. Roure nenorėjo, kad šis pamatinis sprendimas nepažeistų esminių ir konkrečių nacionalinio saugumo interesų. Priešingai, aš žinoma norėčiau, kad pamatiniai sprendimai taip pat nepažeistų esminių nacionalinio saugumo interesų, susijusių su šalies vidaus saugumu, ir leistų pradėti savarankiškus veiksmus. Manau, tai gyvybiškai svarbu atsižvelgiant į atskirų valstybių narių interesus.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, po to, kai komitetas pritarė, Parlamentas didele balsų dauguma taip pat ką tik nusprendė, kad apdorojant asmens duomenis jokiais aplinkybėmis negalima vertinti duomenų apie rasinę ar etninę priklausomybę arba kitus parametrus.

Mano nuomone, 7 straipsnio pirminės redakcijos tekstas Tarybos pasiūlyme buvo protingas ir suderintas, tačiau Parlamentas, kurio politinis korektiškumas tapo legendiniu, žinoma, jį pakeitė. Šiuo klausimu Parlamentas eina neteisingu keliu. Ne tik kova su nusikalstamumu, bet ir bet koks teisingas viešųjų reikalų tvarkymas reikalauja tikslios pagrindinės informacijos, o asmens etninė ar nacionalinė priklausomybė šiuo požiūriu galėtų būti labai svarbi. Tai visiškai nesusiję su rasizmu ar diskriminacija.

Niekada nenustosiu stebėtis, kaip kai kurie EP nariai stalinistiniais metodais ragina uždrausti dešiniųjų pažiūrų disidentams viešai kalbėti arba netgi grasina jiems įkalinimu ar parlamentinės neliečiamybės praradimu ir tuo pat metu jų ryžtas atvėsta, kai kovos su terorizmu aplinkybėmis kalbama apie visiškai įprastų duomenų apdorojimą.

– Pranešimas: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Victor Boştinaru (PSE). - Gerb. pirmininke, šiandienos balsavimas buvo svarbi akimirka piliečiams, kovojantiems už savo teises, savo europines teises. Šalių vyriausybės vėl palieka savo piliečius likimo valiai ir atmeta jų teisėtus reikalavimus. Teikdami peticijas Europos piliečiai gali pareikšti nuomonę, gali išsaugoti savo vyriausybių atskaitomybę. Pagaliau jie gali gauti teisingumą, kurio nusipelnė. Vis dėlto tai svarbi akimirka ne tik Europos žmonėms – tai kritiškas laikas ir Europos Parlamentui.

Šiandien Europos Parlamentas, balsuodamas už D. Hammersteino pranešimą, rodo, kad yra pasiryžęs ginti ir saugoti Europos piliečius. Šiandien Europos Parlamentas turi galimybę atkurti bent dalį pasitikėjimo ir vilties, kuriuos kai kas Europoje prarado. Daugelis mūsų brangių piliečių sunkiai dirbo, kad patektų į ES, tačiau narystė susijusi ne tik su pareigomis, bet ir su teisėmis. Šiandien esame čia, kad parodytume savo įsipareigojimą Europai, kurio iš mūsų tikisi piliečiai.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcija ką tik pasinaudojo pranašumu balsuoti dėl D. Hammersteino pranešimo slapta – taip sakant tylomis – Europos Parlamento būstinėje, nors tai niekaip nesusiję su pačiu pranešimu.

Norėčiau paaiškinti, kad balsavau už šį Žaliųjų frakcijos pakeitimą, nes sutinku, kad keliaujantis liaudies teatras – Europos Parlamentas, jau išieškoja pakankamai mūsų mokesčių mokėtojų pinigų, neįsiskačiuojant kas mėnesį vykstančios migracijos iš Briuselio į Strasbūrą. Todėl aš taip pat pritariu – ir tai atspindi mano balsavimas – vienai būstinei ir vienai darbo vietai Europoje. Siekdamas aiškumo tiesiog norėčiau pridurti, kad, mano nuomone, turėtų vykti atviros diskusijos ir kad, mano nuomone, ši vienintelė būstinė nebūtinai

turi būti Briuselyje. Pagaliau Europos institucijų buvimas šiame mieste ir regione taip pat sukelia socialinę, politinę ir žmogiškąją naštą, apie kurią reikia diskutuoti ir kurios jokių būdu negalima pakankamai įneiginti.

– **Pranešimas: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Kalnai – svarbi erdvė biologinei įvairovei, daugelio gyvūnų prieglobstis ir vieta, kurioje auga unikalių rūšių augalai. Jie taip pat dažnai vadinami vandens bokštais, nes teikia vandenį upėms. Jų kraštovaizdį ir aplinkos privalumus labai vertina turistai. Vis dėlto sąlygos gyventi ir užsiimti žemės ūkio veikla šiose vietovėse yra toli gražu ne palankiausios.

Daugelyje ES kalnų regionų pastebime, kad mažėja gyventojų, mažėja pasiliekančių gyventi žmonių veiklos aktyvumas ir atsisakoma žemės ūkio veiklos. Tai ypač vyksta kaimo vietovėse, mažiau patraukliose turistams ir užmirštuose. Problemos kyla dėl didelio atstumo iki miestų, atšiaurių klimato sąlygų, susisiekimo sunkumų, didelių gamybos sąnaudų ir nepakankamos galimybės naudotis visų rūšių paslaugomis, įskaitant netgi švietimą ir sveikatos apsaugą. Kalnų ir žemumų vietovių regioninės disproporcijos yra aiškiai matomos.

Todėl būtina skubiai teikti specialią paramą kalnuotų vietovių ūkininkams, kurie ne tik augina tradiciškai aplinką tausojančius produktus, sveikus maisto produktus, bet ir rūpinasi aplinka ir puoselėja kalnų regionų kultūrą ir tradicijas. Bendroji žemės ūkio politika turėtų daryti daugiau, kad būtų remiami šie regionai ir žmonės, kurie ten gyvena, kovodami su kylančiais iššūkiais.

– **Pranešimai: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008), Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

Peter Skinner (PSE). – Gerb. pirmininke, nėra aklesnių už tuos, kurie negali matyti. Pastebėjau, kad D. Hannan ir D. Sumberg šiuo metu, deja, išėjo iš salės, tačiau kiekvienas, kuris galvoja, kad finansų sektoriuje nėra neramumų, turėtų tiesiog paimti ir skaityti laikraščius arba žiūrėti televiziją. Tikėti, kad P. N. Rasmussen pranešime ir L.-H. Lehne pranešime atlikta daugiau nei bandyta tinkamai pasakyti, kad mums būtina turėti galimybę veikti ir kad tai būtina daryti kolektyvinės teisėkūros lygmeniu, reikia ignoruoti tiesą, taip pat ignoruoti pasaulinės ekonomikos tikrovę. Atvirai kalbant, sėdėjimas atsilošus kur nors mažoje Anglijoje kai kuriems žmonėms gali padėti palengvinti savo sąžinę, bet nepadės žmonėms mokėti būsto paskolų, nepadės žmonėms išsaugoti savo namų ir neišsaugos darbo vietų paslaugų sferoje ir pramonėje. Tik remiami Europos Sąjungos ir reguliuodami veiklą galėsime kaip nors spęsti problemą.

Tiesa, kad rinkos tikisi, jog būsime jautrūs, tačiau jos taip pat nesitiki staigios reakcijos. Tačiau taip pat tiesa, kad jei nieko nedarysime, tik ramiai stovėsime ir nieko nesakysime, tada, atvirai kalbant, mes iš tiesų būsime apkaltinti bailumu esant dideliui sujudimui ir krizei.

– **Pranešimas: Roselyne Lefrancois (A6-0323/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, visiškai pritariu R. Lefrancois pranešimo tikslui, tačiau šiomis aplinkybėmis tiesiog norėčiau pasinaudoti galimybe paaiškinti – nes parėmiau pranešimą ir negalėjau pasisakyti šiuo klausimu – norėčiau paraginti Komisijos narį A. Tajani paspartinti rengiamus dvišalius susitarimus su kitų trečiųjų šalių oro uostų institucijomis dėl saugumo oro uostuose, kuris buvo sustiprintas dėl teroro išpuolių, ypač dvišalius susitarimus, susijusius su neapmuitinamų skystų produktų pirkimu. Tai galbūt labai nežymus klausimas šiandienėmis pagrindinių pasaulinių iššūkių aplinkybėmis, tačiau ES mes turime laimėti mūsų piliečių širdis ir protus, tai parodydami savo darbu. Šią vasarą, kai žmonės lankė gimines užsienyje arba giminės iš Australijos, JAV ar kitų šalių atvyko aplankyti jų Airijoje, Didžiojoje Britanijoje, Vokietijoje ar Prancūzijoje, keliaujant tranzitu į galutinę kelionės tikslą pagrindiniuose Europos oro uostuose iš jų atėmė visus neapmuitinamus skystus produktus, kuriuos jie manė įsigiję teisėtai. Tai nedidelio masto problema – tie iš mūsų, kurie keliauja kiekvieną savaitę, taikstysis su nesąmonėmis, kai iš mūsų atiminės lūpdažius, ir aš esu įsitikinusi, kad tai labai padės kovoti su terorizmu. Nenoriu sumenkinti labai rimtos problemos, tiesiog noriu įnešti truputį sveiko proto, racionalaus ir dvišalio bendradarbiavimo, kad mūsų piliečiai – mūsų rinkėjai – galėtų suprasti, ką darome ir kodėl tai darome.

– **Pranešimas: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, dėl D. Hammersteino pranešimo laikiausi PPE-DE linijos ir balsavau prieš Žaliųjų frakcijos pakeitimą dėl dviejų Parlamento būstinių. Noriu paaiškinti, kodėl taip pasielgiau. Ne todėl, kad sutinku su kelionėmis į Strasbūrą kiekvieną mėnesį ir kartais kas antrą mėnesį. Iš istorinės perspektyvos suvokiu, kodėl patekome į padėtį, kurioje esame. Suprantu, kad 12 apsilankymų Strasbūre per metus yra Sutarties dalis ir mes esame pasirašę, tačiau tai darau racionaliai ir ramiai. Tie iš mūsų, kurie labai susirūpinę dėl nepakankamų prieigos galimybių, sunkumų atlikti darbą, poreikio vežti

visas mūsų bylas, darbuotojus, komitetų darbuotojus, Parlamento darbuotojus, frakcijų darbuotojus į Strasbūrą keturioms dienoms dvylika kartų per metus, mano, kad daugiau negalima pateisinti milžiniškų išlaidų.

Tai nuostabus pastatas ir manau, kad jiems pagaliau pašalinus kliūtis galėsime šiam pastatui rasti kitą labai svarbią paskirtį. Strasbūras ir Prancūzija nusipelnė ne mažiau, bet pagrindinė institucija turi įsikurti tame pastate. Vis dėlto tikėtis, kad dirbsime veiksmingai žmoniškųjų išteklių ir išlaidų požiūriu, ir kartu tęsti šias ilgai trunkančias keliones į Strasbūrą yra nepateisinama, todėl balsuodama tiesiog remiu tuos, kurie sako, kad plenariniams posėdžiams reikia vienos būstinės, tačiau prašau racionalių diskusijų, o ne šališkų politinių diskusijų šiuo klausimu.

Paaikškinimai dėl balsavimo

– Pranešimas: Helmut Markov (A6-0267/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už Tarptautinės prekybos komitetui atstovaujančio EP nario iš Vokietijos H. Markovo pranešimą, iš dalies keičiantį pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1172/95.

Pritariu Komisijos sprendimui, kuriuo siekiama, kad teisės aktai būtų aiškesni, paprastesni ir skaidresni, kad būtų suderinta Bendrijos išorės prekybos statistikos sistema, atsižvelgiant į būtinus pokyčius atliekant muitinį įforminimą, padidintas išorės prekybos statistinių duomenų aktualumas, tikslumas, teikimas laiku ir palyginamumas bei sukurta kokybės vertinimo sistema, padėta susieti prekybos statistiką su verslo statistika, pasinaudojant vadovaujantis muitinės deklaracijų informacija surinktais papildomais prekybos statistiniais duomenimis reaguojama į vartotojų poreikius ir pagaliau, atsižvelgiant į Europos statistikos praktikos kodekso nuostatas, kontroliuojama išskirtinė prieiga prie slaptų išorės prekybos duomenų. Pritariu pakeitimams, kuriais siekiama geriau pasinaudoti komitologijos procedūra ir tikrinimu.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nes reglamento projektu nustatoma teisinė sistema, būtina Ekstrastato sistemos (Išorės prekybos tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių statistikos sistemos) kokybei ir skaidrumui gerinti į muitinės procedūras įtraukiant bendrąsias muitinės deklaracijas, kad būtų supaprastintos duomenų pateikimo ataskaitose procedūros. Tinkamas šio reglamento įgyvendinimas leis geriau palyginti išorės prekybos statistinius duomenis ir stiprinti išskirtinės prieigos prie slaptų išorės prekybos duomenų kontrolę.

– Pranešimas: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Dažnai savęs klausdavome, ar verta paskirti metus tam tikrai temai. Tokia idėja siekiama viešumon iškelti pačią temą. Tai būdas atkreipti dėmesį ir papildomai įsigilinti į tam tikrą temą. Čia negali būti nieko blogo.

Idėja taip paplito, kad išrinkdami temą privalėjome protingai pasirinkti. Dažnai tai yra prioritetų klausimas.

Kūrybiškumas ir naujovės – ideali tema, nes šie procesai daro poveikį pačiai esmei to, ką reiškia Europa, ir kryptčiai, kuria turi judėti Europa.

Kūrybiškumas ir naujovės negali būti įvertinti tuštumoje. Jie turi būti suvokiami pagal tai, kokį įnašą jie gali duoti. Pirmas ir svarbiausias dalykas – jų svarba gamybos sferoje. Kūrybiškumo ir naujovių svarba taip pat turi būti įvertinta paslaugų sistemoje.

Tik dėl kūrybiškumo ir naujoviškų idėjų Europa gali išlikti konkurencinga. Tik būdami žingsniu priešakyje tam tikri sektoriai gali išlikti. Europa suvokė poreikį daugiau investuoti į mokslinius tyrimus ir plėtrą, o tai yra šios kūrybiškumo ir naujovių temos sinonimas.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už EP narės iš Graikijos K. Batzeli pranešimą, patvirtindamas pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos kūrybiškumo ir naujovių metų (2009 m.).

Remiu pasiūlymus, kuriais siekiama iš esmės paaikškinti pasiūlymo tikslus ir juos sutrumpinti. Kalbant apie finansavimą taip pat sutinku, kad iš pasiūlymo būtų išbrauktos visos nuorodos į Mokymosi visą gyvenimą programą, kad, kur tinkama, galėtų būti naudojamosi taip pat kitų sričių, pvz., kultūros, ryšių, įmonių,

sanglaudos, kaimo plėtros, mokslinių tyrimų ir informacinės visuomenės programomis ir politikos priemonėmis.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už K. Batzeli pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos kūrybiškumo ir naujovių metų (2009 m.), nes manau, kad kūrybiškumas ir naujovės – esminiai dalykai, padėsiantys Europai būti konkurencingai globalizuotame pasaulyje.

Kūrybiškumas – pagrindinė naujovių varomoji jėga ir dėl ekonominių, ir dėl socialinių priežasčių. Europos kūrybiškumo ir naujovių metai skatins politines diskusijas, atkreips visuomenės dėmesį į naujovių ir kūrybiškumo svarbą ir Sąjungoje skleis informaciją apie gerą patirtį. Taip pat esu įsitikinusi, kad svarbu, jog Parlamentas pasirinko bendrąjį sprendimą šioje srityje, kuris jam leis turėti įtakos šiam svarbiam dokumentui.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Anksčiau esame kritikavę įvairias „Europos metų“ kampanijas, skirtas įvairioms temoms, pvz., tarpkultūriniam dialogui ir kūrybiškumui bei naujovėms. Šie „Europos metai“ apkrauna ES biudžetą, taigi mokesčių mokėtojus, tačiau mažai veikia tikrovę.

Jei reikia „Europos metų“, juos turėtų finansuoti privatus rėmėjas, o ne mokesčių mokėtojai. Todėl pasirinkome balsuoti prieš pristatytą pranešimą, nors jame buvo pateikti tik išsamūs Komisijos pasiūlymo pakeitimai.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), raštu. – (ES) Balsavau už pranešimą su sąlyga, kad Komisija visose srityse įsipareigojo diegti naujoves. Kūrybiškumo ir naujovių metais naujovės turi būti diegiamos visose organizacijose ir institucijose, nesvarbu viešosiose ar privačiose, siekiančiose ar nesiekiančiose pelno, visose gyvenimo srityse; ypač turi būti skatinamos socialinės naujovės ir naujovės, palaikančios aplinkos tvarumą. Taip pat turime atsižvelgti į nevalstybines institucijas, kurioms šioje srityje turi tekti pagrindinis vaidmuo. Be to, turėtų būti skatinamos atviros naujovės. Naujovės, kurios, taip pat būdamos pagrįstos vidinėmis galimybėmis, įtraukia visus galimus šaltinius: vartotojus, tiekėjus, tinklus ir pan., ir kurios, neapsiribojant gaminiais ir technologijomis, įtraukia neapčiuopiamus ir iš esmės daugialypius aspektus, skatinančius vertės kūrimą. Pagaliau, mums reikia plėtoti bendradarbiavimo kultūrą, darbą tinkluose ir priemonių bei metodų naudojimą, kurių tikslas tokiuose tinkluose sukurti dinamiškas galimybes, leidžiančias jiems vystytis kartu su savo aplinka ir vykdyti naujausius mokslinius tyrimus bei gauti rezultatus, kurie būtų apčiuopiami konkurencingumo ir vertės kūrimo visuomenei požiūriu.

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Balsavau už K. Batzeli pranešimą dėl Europos kūrybiškumo ir naujovių metų (2009 m.)

Manau, kad informavimo ir rėmimo kampanijos, renginiai ir iniciatyvos Europos, valstybių narių ir vietos lygmeniu, kuriais siekiama skatinti kūrybiškumą ir iniciatyvą, yra labai svarbūs. Kūrybiškumas – taip pat svarbus veiksnys lavinant asmeninius ir socialinius įgūdžius. Šie rėmimo metai skirti Europos kūrybiškumui ir gebėjimui diegti naujoves gerinti, kad ji galėtų atremti tam tikrus globalizacijos keliamus iššūkius.

Šis pranešimas pabrėžia kūrybiškumo ir naujovių svarbą. Šiuos paramos metus matau kaip puikią galimybę skleisti informaciją apie kūrybinius procesus ir įvairią praktiką.

David Martin (PSE), raštu. – Remiu Katerinos Batzeli pranešimą dėl 2009 m. paskelbimo Europos kūrybiškumo ir naujovių metais. Pranešimas ne tik išsamiau apibūdina iniciatyvą, bet ir tinkamai atkreipia dėmesį į pavojų, kad tokie Europos metai gali tapti viešųjų ryšių akcijomis.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Kad žmonės išgyventų regionuose, kuriuose susiduriama su sunkiomis gamtos sąlygomis, jie privalo veikti kūrybingai ir naujoviškai. Todėl Europos gyventojai šiandien gali pažvelgti atgal į proveržį sukėlusį pasiekimų istoriją ir todėl specialistų bendrovės visame pasaulyje reikalingos dėl savo idėjų gausumo.

Tačiau Europa taip pat vertinama kaip kultūrinė tvirtovė ir todėl tam turi būti skiriamas ypatingas dėmesys atsižvelgiant į Europos kūrybiškumo ir naujovių metus (2009 m.). Lincas, greta Vilniaus Lietuvoje, šiuo metu rengiasi jam patikėtam Europos kultūros sostinės (2009 m.) vaidmeniui. Kūrybiški ir naujoviški projektai, kuriuose dalyvauja aplinkiniai regionai, užtikrins ypatingus kultūrinius išgyvenimus.

Šiam projektui reikia pritarti, jei už šio prestižinio vardo matome naujai pasipuošusius miestų kvartalus, stovi nauji pastatai ir pradedami vykdyti projektai – su sąlyga, kad šiame procese nebus užmirštas tvarumas. ES turi būti pabrėžiama, kad reikia užtikrinti, jog lėšos nebūtų švaistomos vienkartiniais renginiais, kad pasibaigus metams sukurtos struktūros staiga neišgaruotų ore. Kultūros sostinės projektas bus sėkmingas

ir naujoviškas tik tada, jei kultūra visam laikui išliks tokia mieste. Šiems apmąstymams pateiktame pranešime turi būti skiriama daugiau svarbos, todėl balsuodamas susilaikiau.

– Pranešimas: Augustin Diaz de Mera Garcia Consuegra (A6-0339/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – Balsavau už kolegos iš Ispanijos A. Diaz de Mera Garcia Consuegra pranešimą, patvirtindamas pateiktą pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69, nustatantį Europos Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų kategorijas, kurioms taikomos Bendrijų protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 12 straipsnio, 13 straipsnio antrosios pastraipos ir 14 straipsnio nuostatos. Tarybos sprendimas, įsteigiantis Europos policijos biurą (Europolą) ir užtikrinantis Europolo finansavimą iš bendrijos biudžeto, bus taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d. arba nuo pasiūlymo, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69, taikymo datos, jei pastarasis įsigalios vėliau.

Siekiant užtikrinti, kad sprendimas dėl Europolo būtų taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d., reikėjo laiku iš dalies pakeisti Tarybos reglamentą (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69 nurodant, kad imunitetas teisminiam procesui nebūtų taikomas jungtinėje tyrimo grupėje, kuri buvo sudaryta bent dviejų valstybių narių jų pačių iniciatyva, dalyvaujantiems Europolo darbuotojams.

Gerard Batten (IND/DEM), raštu. – Atrodo, kad šis pakeitimas riboja Europolo darbuotojų imunitetą teisminiam procesui, tačiau tai galioja tik jungtinėje tyrimo grupėje dalyvaujantiems Europolo darbuotojams. Tai tik priedanga siekiant sudaryti išpūdį, kad apribojamas Europolo darbuotojų imunitetas, kai iš tiesų po 2010 m. Europolo įgaliojimai bus išplėsti, o jo pareigūnų imunitetas bus dar didesnis. Netikiu, kad Europolo pareigūnams apskritai turėtų būti suteiktas imunitetas nuo bet kokio oficialaus persekiojimo ir todėl balsavau prieš šį pakeitimą.

David Martin (PSE), raštu. – A. Diaz de Mera Garcia Consuegra pranešime dėl darbuotojų kategorijų, kurioms taikomos privilegijos ir imunitetai, siekiama paaiškinti iki šiol galiojusias gaires šiuo klausimu. Todėl balsavau už šį pranešimą.

– Pranešimas: Kyösti Virrankoski (A6-0353/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už EP nario iš Suomijos K. Virrankoski pranešimą dėl siūlymo patvirtinti Taisomojo biudžeto projektą Nr. 6/2008 Europos Sąjungos 2008 finansiniams metams, į kurį įtraukta: Konkurencingumo ir naujovių – Verslininkystės ir naujovių pagrindų programos stiprinimas didinant 3,9 mln. EUR įsipareigojimų asignavimus, įsipareigojimų asignavimų didinimas 2,24 mln. EUR, skirtas be kitų išlaidų taip pat daliai Eurojusto naujojo „Arc“ pastato nuomos mokesčio ir susijusioms išlaidoms padengti, pareigybių koregavimas trijose vykdomosiose agentūrose, biudžeto struktūros, kurios reikia Kuro elementų ir vandenilio bendrajai įmonei (KEV BĮ, penktajai bendrajai įmonei, kuri turėtų būti įsteigta pagal Septintąją pagrindų programą) sukūrimas ir 30 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų ir 1,9 mln. EUR mokėjimų asignavimų paskyrimas. Visiškai pritariu pranešėjo požiūriui, kad pagal Finansinio reglamento 179 straipsnio 3 dalį Europos Parlamentas, kaip biudžeto valdymo institucijos dalis, turėjo būti informuotas apie Eurojusto naujojo pastato nuomą, nes tai turėjo rimtų finansinių padarinių biudžetui.

– Pranešimas: Thijs Berman (A6-310/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už EP nario iš Nyderlandų T. Bermano pranešimą savo iniciatyva dėl tolesnių veiksmų po 2002 m. Monterėjaus vystymosi finansavimo konferencijos. Mums nuolat reikia patvirtinti Parlamento pasiryžimą išnaikinti skurdą, skatinti tvarų vystymąsi ir siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) kaip vienintelio būdo pasiekti socialinį teisingumą ir geresnę gyvenimo kokybę milijardui žmonių visame pasaulyje, gyvenantiems didžiausiame skurde. Europos Sąjunga – didžiausia tarptautinė vystymosi rėmėja, skirianti beveik 60 proc. visos pasaulio Oficialios vystomosios pagalbos (OVP). Pritariu pasiūlymui suteikti smulkiesiems verslininkams, ypač ūkininkams, galimybę pasinaudoti finansavimu, nes tai būtų priemonė padidinti maisto produktų gamybą ir tvarus maisto krizės sprendimo būdas. Taip pat pritariu pasiūlymui paraginti Europos investicijų banką įsteigti garantijų fondą, iš kurio būtų remiamos mikrokreditų ir apsaugos nuo rizikos programos, kurios tiksliai atitinka skurdesnių besivystančių šalių vietos maisto gamintojų poreikius, tačiau šis pasiūlymas turi prasmės tik Komisijai suteikus įgaliojimus.

Marie-Arlette Carloti (PSE), raštu. – (FR) 2001 m. ES priėmė didelius įsipareigojimus: 2015 m. skirti 0,7 proc. savo turto vystymuisi.

2007 m. Europa nusigręžė nuo savo įsipareigojimo, o bendros jos pastangos sumažėjo drastiškai.

Dėl to skurdžiausiai gyvenantys planetos žmonės papildomai negaus iki 1,7 mlrd. EUR.

1,7 mlrd. EUR, kurie užtikrintų sveikatos apsaugą tūkstančiams vaikų laikais, kai 11 mln. žmonių kasmet miršta, negalėdami pasinaudoti sveikatos apsauga.

1,7 mlrd. EUR, kurie užtikrintų galimybę įgyti pradinį išsilavinimą kai kuriems iš 114 mln. jo negaunančių vaikų.

Didžiausia ES atsakomybė, kai kalbama apie tarptautinį solidarumą, yra laikytis savo žodžio.

Vis dėlto ES privalo užtikrinti šios pagalbos veiksmingumą, kad labiausiai nuskriaustų žmonių padėtis iš tiesų pagerėtų.

2002 m. Monterėjaus konferencijoje buvo parengtas planas, kuriame kalbama apie „susietos pagalbos“ pabaigą, skolų nurašymo iniciatyvų spartinimą ir naujoviškų finansinių schemų, pvz., „Tobino mokesčio“, taikymą.

Praėjus šešeriems metams ES vis dar turi daug nuveikti. Po kelių savaičių vyksianti Dohos konferencija turėtų jai leisti vėl pradėti judėti pirmyn. Pusė žmonių to tikisi...

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) 2008 m. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio vystymosi tikslų ataskaitoje rašoma, kad tarptautinė bendruomenė privalo ir toliau būti pasiruošusi priimti didelę dalį atsakomybės už žmonijai kylančius iššūkius. Milžiniškas skurdas ir badas, vaikų mirtingumas, prasta motinų sveikata, ŽIV/AIDS, maliarija bei kitos ligos ir nepakankamas visuotinis pradinis išsilavinimas – tik kai kurie iššūkiai, kurie nusipelnė visų pasaulio šalių dėmesio ir pripažinimo.

Atspindint Junilistano partijos poziciją, pranešime pažymima, kad daugeliu atvejų šie iššūkiai reikalauja tarptautinio koordinavimo. Vis dėlto Junilistano partija mano, kad toks bendradarbiavimas turėtų būti nukreipiamas į organizacijas, turinčias platų tarptautinį įteisinimą ir didelę patirtį, pvz., Jungtines Tautas, o ne į ES. Junilistano partija prieštariauja pranešimo dalims, kuriose garsiai ginama tiesioginė atskirų ES valstybių dvišalių pagalbos schemų kontrolė. Pagalba yra ir turi likti valstybių narių reikalu. Todėl Junilistano partija balsavo prieš šį pranešimą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Be daugelio klausimų ir komentarų dėl pranešimo turinio (ir praleistų dalykų) taip pat reiktų pažymėti jame išreikštą pasmerkimą dėl Oficialios vystomosios pagalbos (OVP) dydžio:

- „... pažymi, kad 2007 m. pagalba mažėjo nerimą keliančiu tempu: nuo 47,7 mlrd. EUR (...) 2006 m. iki 46,1 mlrd. EUR (...) 2007 m. ...“;

- „nurodo, kad jeigu dabartinės tendencijos išsilaikys, ES 2005 – 2010 m. suteiks 75 mlrd. EUR mažiau pagalbos, nei buvo pažadėta“;

- „reiškia didžiulį susirūpinimą dėl to, kad dauguma valstybių narių (18 iš 27, ypač Latvija, Italija, Portugalija, Graikija ir Čekija) 2006 – 2007 m. nepajėgė padidinti OVP lygio, o kai kurių šalių, pvz., Belgijos, Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės, pagalbos lygis drastiškai sumažėjo daugiau nei 10 proc.“;

- „pažymi, kad 2007 m. paskelbtas pagalbos lygis kai kuriais atvejais buvo mažesnis dėl dirbtinio skaičių padidėjimo 2006 m., kuris susidarė dėl skolų sumažinimo; ...“;

- „mano, jog tai, kad dažnai prisižadami didinti finansinę pagalbą, o iš tikrųjų skiriamos žymiai mažesnės sumos, yra visiškai nepriimtina ...“;

Žodžiai, patys už save kalbantys ...

Filip Kaczmarek (PPE-DE), raštu. – (PL) Balsavau už šį pranešimą. Vystomosios pagalbos finansavimas nėra lengva užduotis. Nelengva paaiškinti Europos mokesčių mokėtojams, kodėl jų pinigai išdalijami taip toli nuo jų „kilmės“ šalies. Tačiau pagalbos išteklių poreikis, kylantis taip pat dėl siekio įgyvendinti Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT) ir dėl ankstesnių pažadų, yra milžiniškas.

ES mastu kai kurių valstybių požiūris tampa ypatinga problema. Kai kurios valstybės narės, pvz., Prancūzija ir Didžioji Britanija vėl sumažino savo Oficialią vystomąją pagalbą (OVP). Nereikia daug pastangų įsivaizduoti, kokią neigiamą poveikį tai turi tų šalių motyvacijai, kurios yra mažiau pasiturinčios nei minėtos šalys ir kuriose vystomoji pagalba tik pradeda atsirasti.

Taip pat turime gerai pažvelgti į būdus, kuriais sudaroma statistika. Kiekviena šalis norėtų priskirti kiek įmanoma daugiau išlaidų vystomosios pagalbos kategorijai. Iš tikrųjų tai sukelia kai kurias gana juokingas situacijas. Mano šalyje, Lenkijoje, praeitą savaitę buvo paskelbta ataskaita apie pagalbą 2007 m. Ji atskleidžia, kad didžiausia Lenkijos teikiama pagalba gavėja buvo Kinija. Taip yra ne todėl, kad Kinija yra neturtingiausia pasaulio šalis, ir ne todėl, kad Kinijai teikiama pirmenybė skiriant Lenkijos vystomąją pagalbą. Kinija tapo didžiausia Lenkijos vystomosios pagalbos gavėja tiesiog todėl, kad eksporto prekybos sutartys su šia šalimi buvo įtrauktos į vystomosios pagalbos kategoriją.

David Martin (PSE), raštu. – Prieš lapkričio mėn. pabaigoje prasidedant Dohos konferencijai dėl vystymosi finansavimo, būtina bendroji Europos pozicija dėl vystomosios pagalbos finansavimo būdų veiksmingumo, skaidrumo ir lankstumo. T. Bermanno pranešime šiek tiek pasistūmėta pirmyn padedant siekti šio tikslo. Sutinku, kad būtina reforma siekiant užtikrinti gausesnį besivystančių šalių atstovavimą TVF ir Pasaulio Banke. Iš tiesų, taip pat sutinku su pranešėjo raginimu padrąsinti valstybes nares tinkamai parengti grafiką, kad būtų pasiektas tikslas 2015 m. valstybinei vystomajai pagalbai skirti 0,7 proc. Europos BVP. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Jan Mulder (ALDE), raštu. – (NL) Liaudies partijos už laisvę ir demokratiją (VVD) nariai Europos Parlamente balsavo už T. Bermanno pranešimą, o viena iš tai lėmusių priežasčių – pranešime pateikti naudingi komentarai apie galimą Europos investicijų banko vaidmenį besivystančiose šalyse. Vis dėlto VVD nariai atsiriboja nuo pranešime nustatyto tikslo skirti 0,7 proc. vystomajam bendradarbiavimui. Svarbu ne vystomojo bendradarbiavimo dydis, o kokybė.

Toomas Savi (ALDE), raštu. – Neramumai pasaulio finansų sistemoje privertė valstybių narių vyriausybes rimtai įtempti jėgas. Pvz., Estijos vyriausybė grūmėsi išstisus mėnesius rengdama suderinto 2009 m. biudžeto projektą.

Nors parėmiau T. Bermanno pranešimą, turiu rimtų abejonų dėl galimybės per keletą ateinančių metų pasiekti numatytą Oficialios vystomosios pagalbos lygį. Kadangi ES negali taikyti priverstinių priemonių, susijusių su vystomąja pagalba, būtų naivu tikėtis, kad valstybės narės, patirdamos finansinį netikrumą, labai padidins savo įnašą.

– Pranešimas: Charlotte Cederschiöld (A6-0272/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Europos vidaus rinka – vienas svarbiausių Europos integracijos proceso pasiekimų. Tik gerai veikianti vidaus rinka gali užtikrinti konkurencingas sąlygas verslui ir padėti plėtoti Europos ekonomiką. Vidaus rinkos rezultatų suvestinė – priemonė, leidžianti stebėti su vidaus rinka susijusių direktyvų įvedimo, tinkamo perkėlimo ir teisingo taikymo pažangą.

Vidaus rinkos rezultatų suvestinėje pateikiamų rezultatų tyrimas teikia kai kurios ypatingai įdomios informacijos apie valstybių narių darbą įvedant ES teisės aktus. Tai būdinga politinė priemonė, kuri vis dėlto turėtų būti traktuojama rimtai ir naudojama kaip priemonė, skatinanti atsakingus asmenis vykdyti spartesnę ir tinkamą perkėlimą. Tai ypač aktualu naujosiose valstybėse narėse, kuriose trūkumai kalbant apie teisės aktų perkėlimą dažnai yra didesni nei valstybių ar vyriausybių vadovu deklaruojamas tikslas. Vidaus rinkos rezultatų suvestinė taip pat turėtų būti dažniau naudojama diskusijose dėl vidaus rinkos būklės. Todėl svarbu pereiti prie labiau pasiekiamos suvestinės formos, kuria taip pat galėtų naudotis piliečiai, besidomintys vidaus rinkos klausimais.

Pranešėjas atkreipė dėmesį į tai, kad tam tikros direktyvos, pvz., Paslaugų direktyva, veiksmingam vidaus rinkos veikimui yra svarbesnės nei kitos direktyvos. Pritariu pranešėjo nuomonei šiuo klausimu ir manau, kad Europos Komisija turėtų atkreipti dėmesį į rodiklius, kurie geriau atspindi tiesioginę direktyvų svarbą verslui ir piliečiams.

Marian Złotea (PPE-DE), raštu. – (RO) Šiandien balsuodamas už vidaus rinkos rezultatų suvestinę, išreiškiu savo paramą vidaus rinkos direktyvų vykdymui laiku ir tiksliai perkėlimui į valstybių narių teisę, nes šios direktyvos yra būtina veiksmingo vidaus rinkos veikimo, konkurencingumo skatinimo, taip pat socialinės ir ekonominės ES sanglaudos sąlyga. Dvi rezultatų suvestinės – atitinkamai vidaus rinkai ir vartojimo rinkai – kartu prisideda gerinant vidaus rinką, naudingą vartotojams.

Rezultatų suvestinė turėtų skatinti laiku ir tikslų perkėlimą, tačiau tuo pat metu ji turėtų tapti priemone, leidžiančia politiką formuojantiems asmenims pastebėti kliūtis ir sritis, reikalaujančias naujų iniciatyvų. Tikiuosi, kad šiandienos balsavimo rezultatas leis stiprinti SOLVIT tinklą ir kad valstybės narės vartotojų

naudai skatins šio tinklo teikiamas paslaugas. Valstybės narės taip pat privalo užtikrinti, kad SOLVIT centrai būtų tinkamai aprūpinti darbuotojais siekiant sumažinti tyrimui būtiną laiką ir sparčiau nagrinėti skundus.

– Pranešimas: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Geriausių kandidatų mokytojo profesijai įdarbinimas turi būti visų švietimo ministerijų prioritetas. Profesija turi būti pakankamai patraukli. Mokytojai turi gauti naudos iš atlyginimo lygio, kuris atspindi jų svarbą visuomenėje.

Investicijos į švietimą niekada nebus išeikvotos tuščiai. Mokytojams rengti turi būti skiriama daugiau lėšų. Profesija turi teikti pasitenkinimą. Ji turi būti siejama su sėkminga karjera.

Svarbu remti mokytojų švietimą pasitelkus Mokymosi visą gyvenimą programą. Tam tikro naujumo pasiekama per mokytojų mainų, kurie vyksta tarp įvairių šalių mokyklų, programas.

Mokytojo vieta klasėje. Biurokratija, kuri pasireiškia per administravimo lygio ir popierizmo didinimą, mažina laiką, kurį mokytojai praleidžia su savo mokiniais.

Vis didesnį susirūpinimą kelia smurtas mokyklose. Mokyklose daugėja agresijos, kurios šaltinis – mokiniai arba jų tėvai. Būtina dėti visas pastangas siekiant pažaboti smurtą ir agresiją mokyklose.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už EP narės iš Ispanijos M. Badia i Cutchet pranešimą savo iniciatyva dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo ir ryžtingai pritariu išvadai, kad „pagerinus mokytojų rengimo kokybę gerėja mokinių mokymosi rezultatai“. Visiškai sutinku, kad užtikrinant platesnio masto ir geresnės kokybės mokytojų rengimą, visų švietimo ministerijų prioritetas turėtų būti mokytojais įdarbinti geriausius kandidatus. Reikia skubiai skatinti judumą ir užsienio kalbų mokymąsi. Vis dėlto taip pat turėtume skatinti puikų gimtųjų kalbų mokėjimą, nes tai leidžia mokiniams lengviau įgyti žinių. Visas šis bendradarbiavimas bus labai naudingas, kai ateis laikas mokyklose organizuoti (mokinių ir mokytojų) mainus, neatsižvelgiant į studijų lygmenį, remiantis studentų programoje „Erasmus“ jau taikytu modeliu.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Kaip buvęs mokytojas, dirbęs daugiakultūroje Antverpeno mokykloje su problemineis mokiniais, galiu tik pritarti pranešėjo išreikštam susirūpinimui dėl mokymo kokybės ES.

Vis dėlto pačios valstybės narės, o ne ES turi nustatyti, kaip galima pagerinti mokymo kokybę. Jei esama srities, kurioje turi būti vadovaujama subsidiarumo principu ir pagarba kultūrų įvairovei, tai tokia sritis, žinoma, yra švietimas. Švietimas neturi būti daugiakultūris, kaip nurodyta šiame pranešime – jis tik turi būti kokybiškas. Iš savo patirties pasakysiu, kad, pvz., Flandrijoje per daug dažnai mačiau, jog būtent daugiakultūrės „koncentracijos mokyklos“, kuriose yra daug migrantų vaikų, žlugdo kokybę. Ideologiniai akiniai nėra būdas šiai problemai spręsti.

Todėl nuoširdžiai balsavau prieš šį pranešimą.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už M. Badia i Cutchet pranešimą dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo ir manau, kad švietimo gerinimas Europos Sąjungoje – svarbiausias veiksnys skatinant aukštos kokybės švietimą ir mokymą, kuris vėliau prisideda kuriant darbo vietas ir didinant Europos konkurencingumą ir augimą, vadovaujantis Lisabonos strategijos tikslais.

Kalbant apie smurtą mokyklose norėčiau pakartoti būtinybę kurti priemones ir procedūras kovoti su šiuo reiškiniu, o tam reikia stiprinti pedagogų ir tėvų bendradarbiavimą.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Galutinio balsavimo dėl šio pranešimo metu nusprendėme balsuoti „prieš“. Tai labai svarbus klausimas – toks svarbus, kad turi likti valstybių narių ir jų paskirtų institucijų kompetencija.

Valstybės narės privalo būti atsakingos už švietimo organizavimą ir mokymo turinį. Tai dar vienas Europos Parlamento Kultūros ir švietimo komiteto bandymas kištis į sritį, kuri nėra Sąjungos kompetencija, bet į kurią kai kas nori įtraukti Sąjungą mūsų visų labui.

Šis pranešimas savo iniciatyva yra mokesčių mokėtojų pinigų švaistymas, su kuriuo Europos Parlamentas neturėtų turėti nieko bendra.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – M. Badia i Cutchet pranešimas yra labai pagirtinas. Mokytojų rengimo kokybė turi tiesioginės ir svarbios įtakos mūsų vaikų išsilavinimui, o ES masto bendradarbiavimas siekiant užtikrinti aukštus reikalavimus mokymo kokybei turi būti skatinamas. Vis dėlto nemanau, kad sprendimai,

susiję su mokymo turiniu ir mokyklų valdymu, turėtų būti priimami atsižvelgiant į kultūrinį ir politinį įvairių tautų atskirų švietimo sistemų kontekstą. Kai kur M. Badia i Cutchet pranešime siekiama nurodyti problemų sprendimus ES mastu, todėl atitinkamai susilaikiau nuo galutinio balsavimo.

David Martín (PSE), raštu. – Remiu M. Badia i Cutchet pranešimą. Norėdami išsaugoti aukštą mūsų švietimo sistemos kokybę, privalome turėti gerai parengtus mokytojus. Mokytojų mokymas turi vystytis kartu su šiuolaikinės klasės poreikiais ir aš manau, kad šiame pranešime tai pripažįstama.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – M. Badia i Cutchet pranešime dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo šiandien paliečiamos kai kurios svarbios problemos.

Pranešime teisingai atkreipiamas dėmesys į tinkamą mokytojų atlyginimo lygį ir tinkamą jų mokymą bei mokymo įrangą.

Vis dėlto būtent valstybių narių vyriausybės turi finansuoti mūsų švietimo sistemas, kad būtų mokomi mūsų vaikai. Airijoje šiandien vaikai vis dar mokomi surenkamuose namuose, o ne tam tinkamuose, saugiuose pastatuose. Vienam mokytojui tenkančių mokinių skaičius išlieka per didelis, kad būtų įmanomas geriausias mūsų vaikų mokymas. Šios problemos turi būti sprendžiamos pirmiausia ir visų pirma Airijoje tinkamai vykdant trumpalaikes ir ilgalaikes investicijas.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Informacinių ir ryšių technologijų plėtra šiuo metu kelia didesnius reikalavimus profesijos mokymui, nes švietimo aplinka tampa vis sudėtingesnė ir įvairi.

Balsavau už M. Badia i Cutchet pranešimą, kuriame nagrinėjamas Komisijos komunikatas dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo. Komunikate vertinama esama mokytojų rengimo ir mokymo padėtis ES. Pranešime atspindimos įvairios galimybės ES valstybėse narėse.

Sąjungoje yra daugiau kaip 27 skirtingos mokytojų mokymo sistemos, tačiau iššūkiai, su kuriais susiduria mokytojai, visose valstybėse narėse iš esmės yra vienodi.

Iš mokytojų reikalaujama mokytojo kvalifikacijos, kuri turi tiesioginio poveikio ne tik mokinių žinių lygiui, bet ir jų asmenybių formavimui, ypač pirmaisiais mokykloje praleistais metais. Mokytojai taip pat patiria milžinišką psichologinį stresą, ir jiems lieka labai nedaug energijos savišvietai.

Anksčiau mokymas buvo gerbiama ir vertinama profesija. Šiandien mokytojo profesija nepatraukli. Mokytojai, kurių dauguma yra moterys, negauna atitinkamo visuomenės pripažinimo, padėties ir visų pirma atlyginimo. Pvz., mano šalyje, Slovakijoje, mokytojo atlyginimas yra gerokai mažesnis nei vidutinis šalies atlyginimas.

Manau, kad pranešimas atkreips valstybių narių dėmesį siekiant užtikrinti, kad mokytojo profesija būtų tinkamai įvertinta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Šiandien balsuojame dėl dviejų pranešimų, kurie, atrodo, papildo vienas kitą: D. Pack pranešimo dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo ir M. Badia i Cutchet pranešimo dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo.

Šiomis dviem iniciatyvomis siekiama padidinti Europos švietimo konkurencingumą ir taip padidinti Europos Sąjungos kaip visumos galią ir konkurencingumą.

Akcentuoti švietimą – puikus dalykas, bet lengviau yra nesirūpinti. Daugelyje šalių susiduriame su visomis pagrindinėmis mokytojų rengimo sistemos nuodėmėmis. Geriausiems abiturientams trūksta paskatų ir motyvacijos pasirinkti mokytojo profesiją; mokytojų statusas (ypač pradinėse ir vidurinėse mokyklose) yra, atvirai kalbant, žemas; mokytojai yra blogai apmokami ir neinvestuojama į jų tobulėjimą. Ryšys tarp mokytojo rengimo kokybės ir mokymo kokybės, vadinasi, ir mokinių žinių, yra akivaizdus. Todėl nesirūpinimas šia sritimi turi pražūtingų padarinių – ne tik kultūrinių, bet ir ekonominių.

Pranešime pateiktos rekomendacijos valstybėms narėms, atrodo, yra teisingos: geriausių kandidatų įdarbinimas, statuso, mokytojų pripažinimo ir atlyginimo lygio gerinimas, investavimas į mokymą visuose individualios karjeros lygmenyse, keitimasis gerąja patirtimi 27 skirtingose ES švietimo sistemose ir mokyklos įgaliojimų didinimas.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), raštu. – (PL) Aukštas mokymo lygis – esminė aukštos kokybės švietimo dalis, kuri turėtų būti pagrindinis veiksnys, lemiantis ilgalaikį Europos konkurencingumą ir gebėjimą kurti naujas darbo vietas.

Iš Komisijos tyrimo aiškėja, kad:

- kvalifikacijos kėlimas privalomas tik vienuolikoje valstybių narių (Austrijoje, Belgijoje, Vokietijoje, Estijoje, Suomijoje, Vengrijoje, Lietuvoje, Latvijoje, Rumunijoje, Maltoje ir Didžiojoje Britanijoje),
- tose valstybėse narėse, kuriose kvalifikacija keliama, tam paprastai skiriama mažiau nei 20 val. per metus ir ne daugiau kaip penkios dienos per metus,
- tik pusėje Europos šalių naujiems mokytojams pirmaisiais darbo metais siūloma kokia nors sisteminga pagalba (pvz., supažindinimas su darbu, mokymas, mentorystė).

Jei norime, kad mokiniai būtų tinkamai parengiami gyvenimui ES, iš mokytojų turėtų būti reikalaujama taikyti naujausius mokymo metodus. Mokytojų rengimo kokybės gerinimas galėtų užtikrinti, kad ES turės aukštos kvalifikacijos darbuotojus, kurių jai reikia atremiant 21-ojo amžiaus iššūkius.

– Pranešimas: Doris Pack (A6-0302/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už kolegės iš Vokietijos D. Pack pranešimą savo iniciatyva dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo. Pritariu kolegės požiūriui, kad studentų judumo didinimas ir įvairių švietimo sistemų kokybė nuo 2010 m. turėtų būti pirmosios svarbos klausimas Bolonijos procese, kurio tikslas – sukurti bendrą Europos aukštojo mokslo erdvę. Siekiant studentų judumo, privalu imtis veiksmų, nes judumo problema pranoksta aukštojo mokslo sritį ir yra susijusi su socialinių reikalų, finansų ir migracijos bei vizų politikos sritimis. Ypač reikėtų remti studentus iš socialiai remtinių visuomenės grupių, pvz., siūlyti nebrangų ir tinkamą būstą. Pritariu siūlymui įvesti bendrą Europos studento tapatybės kortelę, kad būtų palengvintas judumas ir sudarytos sąlygos studentams gauti nuolaidas būstui ir pragyvenimui, kultūros renginiams ir transportui.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – Bolonijos proceso, kuris buvo pradėtas 1999 m. birželio mėn. Bolonijoje, tikslas yra iki 2010 m. sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę. Pagrindinis proceso tikslas – reformuoti aukštojo mokslo sistemą ir pašalinti likusias kliūtis studentų ir dėstytojų judumui.

Balsavau už pranešimą, nes sutinku, kad mūsų universitetams reikia naujoviškos ir metodiškos mokymo programų reformos, kuri geriau skatintų studentų judumą ir kvalifikacijų perkėlimą. Taip pat remiu pranešėjos rekomendacijas gauti patikimus statistinius studentų judumo ir jų socialinės bei ekonominės padėties duomenis.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Kitais metais sukaks 10 metų, kai buvo pasirašyta Bolonijos deklaracija, todėl būtina iš naujo nustatyti šio proceso tikslus.

Norint rimtai iš naujo nustatyti šiuos tikslus reikės svarstyti, kaip Bolonijos procesas buvo įgyvendinamas valstybėse narėse. Mums reikės ištirti, ar Bolonijos proceso vardu vykdyti strateginiai planai iš tiesų leido suvienyti Europos aukštojo mokslo erdvę, kuri galėtų atremti iššūkius, susijusius su konkurencingumu tarptautiniu mastu.

Remiu šią iniciatyvą – tai apčiuopiamas įnašas nustatant problemas ir iššūkius, kurie kilo per 10 įgyvendinimo metų, ir klausimus, kurie turi likti prioritetiniais. Tai galioja studentų judumui – turtingesnio ir labiau konkurencingo švietimo kertiniam akmeniui ir esminiam įnašui siekiant kurti Europos pilietybės koncepciją.

Svarbu paraginti valstybes nares įvertinti šio proceso poveikį užtikrinant, kad jauni žmonės būtų tinkamai kvalifikuoti ir parengti. Kaip pažymi pranešėja, turime neprarasti iš akiračio proceso tikslų ir studentų, kurie yra visų klausimų, susijusių su jų išsilavinimu, centre.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už D. Pack pranešimą dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo, nes tikiu, kad aukštos kokybės, veiksmingas ir naujoviškas Europos aukštasis mokslas, prieinamas kiekvienam Europos piliečiui, yra gyvybiškai svarbus Europos Sąjungai, kad ji galėtų išlikti konkurencinga ir jai sektųsi globalizacijos keliamų reikalavimų akivaizdoje.

Turėdama tai omenyje, manau, kad tokios priemonės kaip grįžtamųjų studentų mainų ir nuolatinio dėstytojų mokymosi įvairiose studijų srityse skatinimas ir studentų judumo finansavimo priemonių kūrimas yra esminiai dalykai siekiant Bolonijos proceso tikslų.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nors pranešėja sako, kad yra labai susirūpinusi studentų judumu Europos Sąjungoje, ir mano, kad turėtų būti remiamos valstybių narių pastangos modernizuoti ir naujoviškai reformuoti savo aukštojo mokslo sistemas, iš tiesų visame pranešime šis klausimas sprendžiamas sutelkiant

dėmesį į Bolonijos procesą ir į tai, kas laikoma absoliučiai būtinu atremiant globalizacijos keliamus iššūkius, primygtinai tvirtinant, kad procesas turi būti gilinamas. Todėl balsuodami susilaikėme, nes nesutinkame su šiuo tyrimu.

Vis dėlto sutinkame, kad atėjo laikas svarstymams ir diskusijoms dėl Bolonijos proceso, ypač bandant nustatyti, kaip pasikeitė švietimo sistemos ir kaip šie procesai bei pokyčiai paveikė aukštojo mokslo kokybę atskirose valstybėse narėse.

Visi Europos piliečiai, nepaisant jų pilietybės, šalies ar gimimo vietos, privalo turėti teisę gauti aukštos kokybės išsilavinimą. Be to, judumas gali turėti teigiamos įtakos ne tik asmeniui, dalyvaujančiam judumo programoje, bet ir aukštojo mokslo institucijoms ir visuomenei kaip visumai. Taip pat nereikėtų užmiršti jo socialinės dimensijos, kaip tai buvo iki šiol.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šis Europos Parlamento Kultūros ir švietimo komiteto pranešimas savo iniciatyva kaip įprasta peržengia Komiteto kompetenciją keliant naujas idėjas dėl to, kaip ES turėtų platesniu mastu dalyvauti švietimo procese. Tai sritis, kuri šiuo metu yra valstybių narių kompetencija, ir manome, kad taip ir turėtų būti ateityje.

Be kitų dalykų pranešime siūloma ES įvesti bendrą Europos studento tapatybės kortelę. Manome, kad neįtikėtina, jog vien šie pasiūlymai padidintų studentų judumą. Labiau tikėtina, kad jie padidintų biurokratiją, susijusią su studentų veikla. Pranešėja aiškinamojoje dalyje taip pat rašo apie teisinio pagrindo ES lygmeniu poreikį studentams.

Šiais pasiūlymais siekiama suardyti ES pasiektus susitarimus dėl politinės atsakomybės masto įvairiose politikos srityse. Todėl balsavome prieš šį pasiūlymą.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), raštu. – (PT) Kitais metais sueis 10 metų nuo Bolonijos deklaracijos pasirašymo, todėl reikia iš naujo nustatyti šio proceso tikslus.

Norint rimtai iš naujo nustatyti šiuos tikslus reikės svarstyti, kaip Bolonijos procesas buvo įgyvendinamas valstybėse narėse. Mums reikės ištirti, ar Bolonijos proceso vardu vykdyti strateginiai planai iš tiesų leido suvienyti Europos aukštojo mokslo erdvę, kuri galėtų atremti iššūkius, susijusius su konkurencingumu tarptautiniu mastu.

Remiu šią iniciatyvą – tai apčiuopiamas įnašas nustatant problemas ir iššūkius, kurie kilo per 10 įgyvendinimo metų, ir klausimus, kurie turi likti prioritetiniais. Tai galioja studentų judumui – turtingesnio ir labiau konkurencingo švietimo kertiniam akmeniui ir esminiam įnašui siekiant kurti Europos pilietybės koncepciją.

Svarbu paraginti valstybes nares įvertinti šio proceso poveikį užtikrinant, kad jauni žmonės būtų tinkamai kvalifikuoti ir parengti. Kaip pažymi pranešėja, turime neprarasti iš akiračio proceso tikslų ir studentų, kurie yra visų klausimų, susijusių su jų išsilavinimu, centre.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Bolonijos proceso tikslas yra iki 2010 m. pabaigos sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę. Be kitų dalykų taip pat siekiama padėti studentams pasirinkti iš didelės siūlomų švietimo įstaigų įvairovės. Trijų pakopų švietimo įvedimas, išsilavinimo kokybės užtikrinimas ir kvalifikacijų bei studijų trukmės laikotarpių pripažinimas yra lemiami Erdvės veikimui.

Aišku, kad Europos aukštojo mokslo erdvė bus tuo patrauklesnė, kuo išsilavinimo kokybė valstybėse narėse bus geresnė ir tolygiau paplitusi. Todėl labai svarbu remti valstybių narių pastangas modernizuoti ir reformuoti savo aukštojo mokslo sistemas. Visi Europos piliečiai, nepaisant jų pilietybės, šalies ar gimimo vietos, privalo turėti teisę įgyti aukštąjį išsilavinimą.

Didėjantis studentų judumas – vienas iš laukiamų Bolonijos proceso privalumų. Judumas daro teigiamą poveikį ne tik persikeliantiems asmenims, bet ir aukštojo mokslo institucijoms. Keitimasis požiūriais, įvairovė ir naudojimas kitų patirtimi iš esmės yra akademinės patirties sudedamoji dalis. Taip pat neturėtume pamiršti, kad čia esama socialinės dimensijos: judumas užtikrina galimybę gauti neįkainojamos ir turtingos patirties mokslinės, kultūrinės ir socialinės įvairovės sferoje.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), raštu. – (RO) Nors balsavau už šį pranešimą, norėčiau atkreipti dėmesį į du klausimus, kuriuos Komisija turi atidžiai išnagrinėti ir išspėsti.

Visų pirma turime pažvelgti į geografinį stipendijų, skiriamų pagal Mokymosi visą gyvenimą programą, pasiskirstymą. Daugelis universitetų, kurie naudoja studentų mainų programomis, yra susitelkę senosiose valstybėse narėse. Tuo pat metu studentų skaičius naujosiose valstybėse narėse yra daug mažesnis. Komisija

turi imtis neatidėliotinių veiksmų, pvz., suteikti leidimą didesniai skaičiui universitetų, galinčių dalyvauti akademinių mainų programose, taip padidinant naujųjų valstybių narių patrauklumą iš visos Europos atvykstantiems studentams. Komisija taip pat privalo užtikrinti, kad galimybė gauti Europos stipendijas būtų suteikiama proporcingam skaičiui studentų iš kiekvienos valstybės narės.

Antra, manau, kad pranešimo 11 straipsnis turi būti taikomas visoms valstybėms narėms, neatsižvelgiant į jų rekomendacijų statusą. Šis akademinio judumo laikotarpis, kuris trunka semestrą ar metus, gali ženkliai prisidėti ir prie jaunųjų europiečių žinių, ir prie jų asmenybės raidos. Vis dėlto turiu pridurti, kad tokios nuostatos įterpimą turėtų lydėti atitinkama finansinė parama valstybėms narėms.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), raštu. – (ES) Įvairūs sektoriai, kritiškai vertinantys Bolonijos procesą, mano, kad dėl pokyčių universitetinis išsilavinimas taps prieinamu tik elitui. Šiame pranešime raginama teikti specialią paramą studentams iš socialiai remtinų visuomenės grupių, pvz., siūlyti nebrangų ir tinkamą būstą ir atsižvelgti į tai, kad atvykus dažnai būtina papildoma parama. Nors pateikiau pakeitimą šiuo klausimu, siūlydamas paramą teikti visoms išlaidoms, kitaip tariant, neapsiribojant parama būstui, manau, kad pranešimas grindžiamas visuotinio išsilavinimo, kuris būtų prieinamas visai visuomenei, idėja.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Balsuojant D. Pack ir jos pranešimas dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo užsitikrino mano paramą. Tai – geras, dalykiškas pranešimas. Šiandien ES toliau matome nepakankamas išlaidas moksliniams tyrimams ir akademiniam mokymui. Bolonijos idėja, kuriai jau sukako 9 metai (ir kuri šiuo metu vienija 46 šalis), 2010 m. turėtų leisti sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę.

Pagrindiniai šio proceso principai įgyvendinami trijose prioritetinėse veiksmų srityse. Tai studijų ciklas (apima tris pakopas: bakalauro, magistro ir daktaro), aukštos kokybės išsilavinimo teikimas ir įgytų kvalifikacijų ir aukštojo mokslo studijų laikotarpių pripažinimas. Visa, ko reikia – tai nuolatinių ir darnių valstybių narių veiksmų, taip pat mūsų universitetuose.

Vertinimo sistemos, pagrįstos vadinamaisiais Europos kreditų perkėlimo sistemos (angl. European Credit Transfer System, ECTS) kreditais, turi būti aiškios, suprantamos ir vienodos. Tai leis mums išsaugoti lankstaus ir judaus išsilavinimo galimybę jaunimui įvairiuose akademinuose centruose ir labai reikalingus pedagoginių darbuotojų mainus. Nors aukštasis mokslas nėra ES kompetencija, tačiau privalome siekti glaudaus bendradarbiavimo ir koordinavimo, kartu išsaugodami valstybių narių nepriklausomybę šioje srityje. Taip pat privalome prisiminti, kad visiems ES piliečiams turime užtikrinti vienodas galimybes įgyti kiek įmanoma aukštesnio lygio išsilavinimą, o tam būtini ir organizaciniai švietimo sistemos pokyčiai, ir tinkamos finansinės sąmatos.

David Martin (PSE), raštu. – D. Pack pranešimas dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo – konstruktyvus įnašas diskusijose dėl studentų judumo. ES studentų galimybė laisvai judėti Europoje turi išlikti pagrindine Bolonijos proceso sudedamąja dalimi. Visų sričių studentai privalo turėti teisę naudotis ES kultūrinių ir intelektualinių turtų teikiama galimybėmis. Todėl balsavau už šį pranešimą pateiktas rekomendacijas.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Be abejonės, reikia remti tikslą, kuris yra Bolonijos proceso dalis, kad studentai galėtų lengviau pasirinkti iš didelio skaičiaus aukštos kokybės dėstomų dalykų. ES taip pat skyrė daug dėmesio studentų judumui, o be to, nori gerinti abipusį mokymo pripažinimą.

Tai, kad šiuo požiūriu ne viskas vyksta sklandžiai, kol kas nekelia abejonų. Yra rimtų problemų ne tik dėl pripažinimo – manoma, kad kai kurios mokymo programos, pakeistos į bakalauro ir magistro pakopą, yra tokios specializuotos, kad studijų vietos pakeitimas (savo šalyje arba užsienyje) nebeįmanomas, o tai prieštarauja Europos aukštojo mokslo erdvės ir judumo didinimo tikslui. Kritikai taip pat mano, kad Europos kreditų perkėlimo sistema (angl. European Credit Transfer System, ECTS) atskirose šalyse administruojama taip skirtingai, kad studijų rezultatų jau beveik neįmanoma palyginti. Šiuo požiūriu siekis susumuoti tarpinius rezultatus bus naudingas, todėl balsavau už šį pranešimą.

Dumitru Oprea (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už pranešimą dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo dėl kelių priežasčių: Bolonijos procesas buvo viena iš pačių revoliucingiausių pasaulinės švietimo ir mokymo rinkos sudėtinųjų dalių. Pati darbo rinka nebuvo pasirėngusi tokiam pokyčiui. Ji iki šiol nėra iki galo pasirėngusi trijų pakopų studijų sistemai (bakalauro, magistro laipsnis ir daktaro laipsnis) pagal 3-2-3 struktūrą. Kita vertus prieš pradedant taikyti naująją sistemą įmonės dažnai įdarbindavo pirmosios pakopos studentus.

Kita pažangos sudėtinė dalis buvo studentų judumas Europos aukštosiose mokyklose ir bendra laipsnių sistema, kurią palengvino Europos kreditų perkėlimo sistema (angl. European Credit Transfer System, ECTS).

Šių sistemų sėkmę patvirtino tendencijos pagrindiniuose pasaulio universitetuose, kurie perkeldavo studentus į kai kurias geografines vietas, kuriose universitetai turėjo senesnius filialus.

Kitas revoliucinis pasiūlymas susijęs su Europos profesinio mokymo kreditų perkėlimo sistema (angl. European Credit system for Vocational Education and Training, ECVET), kurio tikslas yra perkelti, pripažinti ir kaupti mokymo pasiekimus, asmens sukaupus formaliumi, neformaliu ir savaiminiu būdu siekiant įgyti kvalifikaciją, neatsižvelgiant į laiką, praleistą mokantis ar įgyjant šiuos įgūdžius ir gebėjimus. Tai – pasaulinė tendencija.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) D. Pack nusipelnė mūsų padėkos už savo įnašą kuriant Bolonijos procesą ir už kūrybingas mintis apie šį procesą, kuris yra iniciatyva, leidžianti Europos studentams pasirinkti savo mokymosi kelią ir karjerą neatsižvelgiant į valstybės sienas. Ši iniciatyva, kuri didina Europos švietimo sistemos konkurencingumą, per kultūrinę ir mokslinę skvarbą praturtina pačias tautas.

Aišku, kad spręsti klausimus, susijusius su mokymo turiniu ir jo kokybės gerinimu visuose lygmenyse, šiuo metu gali ES valstybės narės. Šiuo požiūriu dar reikia daug ką nuveikti. Judumas ir jo didinimas Europos lygmeniu, kuris yra pagrindinė D. Pack pranešimo idėja, pvz., Lenkijoje, vyksta nutekant vertingai darbo jėgai, kurios gana dažnai neįmanoma susigrąžinti. Sutinku su pranešėjos teiginiais, kuriais remiantis, svarbiausias dalykas – studentų judumas, kartu kuriant paskatų ir lengvatų sistemą, kad jauni žmonės galėtų pasinaudoti pasiūlymais studijuoti ten, kur jiems patinka.

Vis dėlto svarbu būtų, kad visiškai išsilavinę ir susiformavę žmonės grįžtų į savo šalis ir jų kilmės šalyje būtų galima pasinaudoti jų gebėjimais. Tai – iššūkis naujosios valstybės narės ir manau, kad protinga Bolonijos proceso tąsa yra žingsnis šia linkme.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Suvienyta Europa – tai ne tik bendros valiutos, laisvo žmonių judėjimo ir bendros prekių bei paslaugų rinkos klausimas. Tai taip pat, o gal ir visų pirma, Europos intelektualinės, kultūrinės ir socialinės dimensijos klausimas.

Tarpvyriausybė iniciatyva, žinoma kaip Bolonijos procesas, prasidėjusi beveik prieš 10 metų, yra daugiausiai skirta palengvinti studentams pasirinkti kiek įmanoma kokybiškesnius dėstomus dalykus. Viena iš pagrindinių idėjų sukurti Europos aukštojo mokslo erdvę sudėtinių dalių – didinti studentų judumą ir švietimo kokybę, nes tai dalykai, sudarantys konkrečias galimybes asmeniniam, socialiniam ir moksliniam tobulėjimui.

Manau, kad siekiant pagerinti išsilavinimo kokybę ir patrauklumą, svarbu įgyvendinti veiksmus ir Europos lygmeniu (Europos Parlamentas judumą laiko prioritetiniu klausimu), ir valstybių narių lygmeniu.

Privalome atsižvelgti į tai, kad Europos Sąjungoje aukštasis mokslas nėra Europos Komisijos kompetencija. Studijų turinys ir organizavimas išlieka atskirų valstybių narių kompetencija, todėl jų ir pačių universitetų vaidmuo toks svarbus. Jie turėtų pabrėžti būtinybę kurti Europos doktorantūros mokymo programą ir stengtis užtikrinti specialią paramą studentams iš socialiai remtinų visuomenės grupių.

Kitas svarbus dalykas – verslo ir universitetų dialogas ir abipusis keitimasis patirtimi, todėl aukštojo mokslo institucijos turėtų labiau bendradarbiauti su privačiuoju sektoriumi, siekdamos rasti naujų ir veiksmingų būdų bendrai finansuoti studentų judumą.

– Pranešimas: József Szajer (A6-0345/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už kolegą iš Vengrijos J. Szajer pranešimą savo iniciatyva dėl rekomendacijų Europos Komisijai dėl teisės aktų derinimo su naujuoju sprendimu dėl komitologijos. Siekiant užtikrinti teisės aktų kokybę, Komisijai turėtų būti pavedama nagrinėti ir, atsižvelgiant į technologijų pažangą ir ekonominius pokyčius, greitai pritaikyti vis daugiau neesminių ir labiau techninio pobūdžio teisės aktų aspektų. Vis dėlto šias galias lengviau suteikti teisės aktų leidėjui užtikrinus institucines priemones, kurias taikant jis galėtų patikrinti, kaip šiomis galiomis naudojamas. Reikia pažymėti, kad šiuo metu vykstantis Bendrijos *acquis* derinimas pagal komitologijos sprendimą vis dar nebaigtas, nes tebesama teisės aktų, pagal kuriuos gali būti priimanomos įgyvendinimo priemonės, kurioms netaikytina naujoji reguliavimo procedūra su tikrinimu. Pritariu – ir mano nuomone, tai yra svarbu, jei norime, kad Europos demokratija veiktų tinkamai – kad reikia suteikti Europos Parlamentui papildomų išteklių visoms komitologijos procedūroms vykdyti ne vien esamų pereinamuoju laikotarpiu, bet taip pat rengiantis galimam Lisabonos sutarties įsigaliojimui, siekiant užtikrinti, kad trys institucijos tinkamai vykdytų visas komitologijos procedūras.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), raštu. – (ES) Sutinku su pranešimu, kuriame rašoma, kad siekiant užtikrinti teisės aktų kokybę Komisijai turėtų būti pavedama nagrinėti ir, atsižvelgiant į technologijų pažangą

ir ekonominius pokyčius, greitai pritaikyti vis daugiau neesminių ir labiau techninio pobūdžio teisės aktų aspektų. Vis dėlto šias galias lengviau suteikti teisės aktų leidėjui užtikrinus institucines priemones, kurias taikant jis galėtų patikrinti, kaip šiomis galiomis naudojamas. Parlamentas turėtų prižiūrėti šį tikrinimą, kuris nepaisant to, kad šia tema buvo diskutuojama daugelį metų, iki galo vis dar nėra išspręstas. Iki šiol esama Parlamento komitetų, kuriems trūko informacijos apie sprendimus, priimtus taikant komitologijos procedūrą. Todėl Parlamentas turi ir toliau būti labai budrus.

– Pranešimas: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Johannes Blokland (IND/DEM), raštu. – (NL) Labai svarbu toliau tirti, kaip galima tobulinti Europos Sąjungos priežiūros institucijas. Vis dėlto P. N. Rasmusseno pranešimas susijęs su rekomendacijomis Europos Komisijai dėl rizikos draudimo fondų.

Dėl procedūrinių priežasčių neremiau Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcijos pateiktų konstatuojamųjų dalių pakeitimų. Konstatuojamosios dalys nėra vieta, kurioje reikėtų pateikti esamos finansų rinkų padėties vertinimus.

Šį ryt balsavau prieš 6–10 pakeitimus ne todėl, kad prieštarauju finansų rinkų priežiūrai Europoje, bet todėl, kad šis pranešimas nėra tinkama vieta pradėti šią iniciatyvą.

Aš siūlyčiau, kad Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas svarstyty finansų rinkų priežiūros ir jos stiprinimo Europos lygmeniu būtinumo klausimą. Jei šiuo klausimu bus parengtas geras pranešimas, labai tikėtina, kad vis dar galėsiu paremti šią Žaliųjų frakcijos iniciatyvą.

Szabolcs Fazakas (PSE), raštu. – (HU) Priešingai nei tikėtasi, praėjusiais metais Amerikoje prasidėjusi finansų krizė, kurią sukėlė nereguliuojami spekuliaciniai finansiniai procesai, toli gražu nesumažėjo ir dabar sukrėtė visą pasaulį, taip pat ir Europą.

Dabartinė krizė reikalauja iš Europoje sprendimus priimančių asmenų ilgalaikių paradigmos pokyčių dvejose srityse, kad ateityje ne tik sumažėtų finansų krizės pavojus, bet ir būtų skatinamas stabilus ekonomikos augimas.

Procesai Amerikoje parodė, kad rinka pati nesugeba susidoroti su šia ir panašiomis krizėmis. Todėl turime kiek galima greičiau sukurti Europos centrinę finansų priežiūros instituciją, kurią Vengrija siūlė pernai ir vėliau pripažino ES pirmininkaujanti Prancūzija ir kuri be kitų dalykų taip pat prižiūrėtų, kad tokie rizikingiems, spekuliaciniams sandoriams bankų ir finansų sistemoje galėtų būti taikomi reikalavimai, leidžiantys juos stebėti ir vertinti. Tai taptų būtina sąlyga Europai palaipsniui perimant palaužtą Amerikos vaidmenį pasaulio finansuose.

Siekiant, kad Europos ekonomika, kuriai taip pat sudavė smūgį dabartinė krizė, kuo greičiau vėl imtų augti, pirmiausia būtina nedelsiant suteikti finansavimą realiai ekonomikai, o ne rizikingiems, spekuliaciniams finansų ir bankų sferos sandoriams. Tam būtina, kad Europos centrinis bankas ne tik sutelktų dėmesį į kovą su infliacija, kaip tai darė iki šiol, bet taip pat skatintų realios ekonomikos atsigavimą, nustatydamas lengvatines palūkanų normas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsavome prieš šį pranešimą, nes, nepaisant pasitaikančių simbolinių gestų ir kritikos dėl finansų krizės, į jį neįtrauktos specialios priemonės kovoti su finansinės veiklos svarbos didėjimu ekonomikoje, nereguliuojamomis spekuliacijomis, finansinių priemonių ir produktų platinimu siekiant užtikrinti vis didesnę spekuliacinę pelną ir nepriimti sprendimai dėl mokesčių oazių ir bankų paslapties panaikinimo.

Kaip pareiškėme plenarinio posėdžio diskusijoje, dėl padarinių visada kenčia tie patys žmonės: darbuotojai, netenkantys darbo, ir visuomenės dalis, turinti mokėti didesnes palūkanas taip pat Europos Sąjungoje ir ypač šalyse, kuriose ekonomika yra silpnesnė, pvz., Portugalijoje, kurioje skola sudaro 120 proc. BVP, o namų ūkių išiskolinimas sudaro apie 130 proc. jų gaunamų pajamų.

Todėl pabrėžiame būtinybę remti teises užtikrinančių darbo vietų kūrimą, gamybą, mažinti skurdą, didinti darbininkų ir pensininkų perkamąją galią, remti kokybiškas viešąsias paslaugas ir didinti lengvatinių kreditų apimtį mažiausioms, mažoms ir vidutinėms įmonėms.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondai – didelės rizikos investavimo priemonės. Siekiant atkurti investuotojų, visuomenės ir pagaliau priežiūros institucijų pasitikėjimą, sandoriams turi būti taikomi skaidrūs ir pakankamai toboli teisės aktai.

Junilistano partija pritaria daugeliui šio pranešimo teiginių ir pasiūlymų dėl veiksmų.

Nepaisant to, nusprendėme balsuoti prieš šį pasiūlymą kaip visumą. Taip pasielgėme, nes pranešime pirmenybė teikiama ES lygmens priemonėms, nors šioje situacijoje visiems turėtų būti akivaizdu, kad sprendimų dėl galimos rizikos, susijusios su tokiais priemonėmis kaip rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondai, pirmiausia turėtų būti ieškoma pasaulio lygmeniu.

Jens Holm ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Belieka apgailestauti, kad P. N. Rasmusseno pranešimas dėl rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondų buvo susilpnintas trimis didžiausioms Parlamento frakcijoms po derybų pasiekus kompromisinį susitarimą. Taip pat belieka apgailestauti, kad Žaliųjų ir GUE/NGL frakcijų pateikti pakeitimai, kurie buvo paimti tiesiai iš P. N. Rasmusseno pranešimo projekto, nebuvo priimti per plenarinio posėdžio balsavimą. Pvz., vienoje iš pastraipų, kuri buvo susilpninta palyginti su pirminiu projektu, pabrėžta būtinybė didinti deramą skaidrumą visuomenei, investuotojams ir priežiūros institucijoms, įskaitant visus ateityje steigiamus naujus priežiūros organus. Vis dėlto galutiniam balsavime nutarėme paremti šį pranešimą. Taip pasielgėme dėl poreikio ir būtinybės skubiai kovoti su kenksminga spekuliacija ir rinkų nestabilumu. Šiuo požiūriu pranešimas gali būti vertinamas kaip žingsnis teisinga kryptimi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – P. N. Rasmusseno pranešimas pasirodė tinkamu laiku, praėjus savaitei po sąmyšio finansų rinkose, kuris parodė, kaip, Škotijos Ministro Pirmininko žodžiais, „sukčiai ir spekuliantai“ paaukėjo seniausią Škotijos banką. Didžiosios Britanijos reguliavimo institucijos apleido į bėdą patekusį Škotijos finansų sektorių ir aš remiu intensyvesnę rinkos reguliavimą. Balsavau už pranešimą, kuriame pateikta keletas rekomendacijų, kurias reikėtų apsvastyti ir laukti dienos, kai nepriklausomos Škotijos reguliavimo institucijos kartu dirbs šioje srityje, bendradarbiaudamos su mūsų partneriais ES.

Ona Juknevičienė (ALDE), raštu. – Ir pasaulio, ir vietos finansų rinkos kuria sudėtingas finansų priemones, kurioms finansų institucijos sunkiai gali sukurti tinkamas reguliavimo ir priežiūros sistemas. Dėl to įmanomi neskaidrūs veiksmai, o tarp rinkos dalyvių pasitaiko spekuliacijos atvejų, kurie iškraipė finansų rinkas. Dėl to remiu 2 pakeitimą, pateiktą Žaliųjų frakcijos, kuri ragina iš esmės įgyvendinti Europos reguliavimo ir priežiūros sistemą, kad būtų užtikrintas finansų stabilumas.

Kartika Tamara Liotard ir Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – Belieka apgailestauti, kad P. N. Rasmusseno pranešimas dėl rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondų buvo susilpnintas trimis didžiausioms Parlamento frakcijoms po derybų pasiekus kompromisinį susitarimą. Taip pat belieka apgailestauti, kad Žaliųjų ir GUE/NGL frakcijų pateikti pakeitimai, kurie buvo paimti tiesiai iš P. N. Rasmusseno pranešimo projekto, nebuvo priimti per plenarinio posėdžio balsavimą. Nepaisant to, per galutinį balsavimą nutarėme paremti pranešimą. Taip pasielgėme dėl poreikio ir būtinybės skubiai kovoti su kenksminga spekuliacija ir rinkų nestabilumu. Šiuo požiūriu pranešimas gali būti vertinamas kaip žingsnis teisinga kryptimi.

Astrid Lulling (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už kompromisą, kurį derybose sunkiai pasiekė trys politinės šio parlamento frakcijos, ir esu patenkinta išsamiu ir pasvertu pranešimo turiniu. Pranešėjas bandė užkrauti finansų krizės našta rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondams, nors šie produktai nėra nei šios krizės priežastis, nei jos katalizatoriai, ir aš sveikinu pranešėją, kuris tai pripažino ir tinkamai pataisė pranešimą.

Rekomendacijomis, kurias rengiame Komisijai, siekiama apimti visus svarbius veikėjus ir finansų rinkos dalyvius ir pašalinti spragas reglamentuojančiuose teisės aktuose, kad būtų įvardytos tokios praktikos, kurios prisidėjo prie nekilnojamojo turto rinkos griūties Jungtinėse Amerikos Valstijose ir peraugo į pasaulinę finansų krizę, ir kad būtų su jomis kovojama.

Todėl įvardijame blogas rizikos valdymą praktikas, kai kurių investavimo produktų skaidrumo trūkumą ir kreditų reitingo agentūrų interesų konfliktus, kurie yra pagrindinės šiuo metu patiriamos finansų krizės priežastys.

David Martin (PSE), raštu. – Kolegos, pastaroji finansų krizė pareikalavo daug aukų, viena iš kurių buvo HBOS bankas, kurį praeitą savaitę perėmė Lloyds TSB. Tokių didelio masto nuostolių akivaizdoje ne tik daromas destabilizuojantis poveikis pasaulio ekonomikai, bet ir tiems, kas šioms bendrovėms patikėjo savo pinigus ir savo ateitį. Per pastarąsias keletą savaičių pasaulis sužinojo, kad mūsų požiūris į rinkos reguliavimą yra pasenęs. Mums reikia pasaulinio masto priemonių, kad galėtume reguliuoti globalizuotą finansų sistemą.

Todėl ES ir Europos Parlamentui tenka svarbus vaidmuo sprendžiant pagrindines krizės priežastis ir jis privalo veikti atsakingai bei balsuoti už P. N. Rasmusseno pranešimą. Skatindama rizikos draudimo ir

privataus kapitalo fondų bendrovės būti apdairesnes ir skaidresnes atliekant sandorius, ES leis sukurti tvirtą pagrindą, kuris padės atkurti labai reikalingą finansų sektoriaus stabilumą.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Belieka apgailestauti, kad P. N. Rasmusseno pranešimas dėl rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondų buvo susilpnintas trimis didžiausiomis Parlamento frakcijoms po derybų pasiekus kompromisinį susitarimą. Taip patbelieka apgailestauti, kad Žaliųjų ir GUE/NGL frakcijų pateikti pakeitimai, kurie buvo paimti tiesiai iš P. N. Rasmusseno pranešimo projekto, nebuvo priimti plenarinio posėdžio balsavimo metu. Nepaisant to, per galutinį balsavimą nutarėme paremti pranešimą. Taip pasielgėme dėl poreikio ir būtinybės skubiai kovoti su kenksminga spekuliacija ir rinkų nestabilumu. Šiuo požiūriu pranešimas gali būti vertinamas kaip žingsnis teisinga kryptimi.

Vis dėlto įgyvendinant šias idėjas būtina „stipresnė ranka“. Paslaptinga daugelio rizikos draudimo fondų kilmė nepriimtina, nes dabar veikianti sistema neužtikrina skaidrumo visuomenei. Todėl sunku įvertinti rizikos draudimo fondų kilmę, o piliečiai negali įsitikinti šių fondų gebėjimu prisidėti prie tvarios socialinės sanglaudos ir ekonomikos stabilumo.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Pranešime paminėtas susirūpinimas, kurį lydi tinkamas nagrinėjamų finansinių produktų svarbos pripažinimas, paskatino mane iš esmės sutikti. Atsižvelgiant į tai, kad išgyvename aiškaus sąmyšio finansų rinkos laikotarpį, svarbu reaguoti tvirtai, bet ramiai ir žinant faktus. Daugelį pastarųjų dešimtmečių ekonomikos pasiekimų Europoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose ir sparčiai augančioje ekonomikoje aiškiai lėmė finansų rinkų lankstumas. Koreguojančių veiksmų, kurių reikia dabartinei sistemai, požiūriu svarbu energingai imtis krizės priežasčių, bet nesunaikinti gerųjų sistemos savybių. Būtent taip Europos Komisija turi suvokti šį Europos Parlamento raginimą veikti.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Europos Parlamentas ES sistemoje turi atlikti žmonių balso vaidmenį. Šį balsą ypač sustiprina darbas, atliekamas Peticijų komiteto, kuris priima piliečių iniciatyvų pateiktus klausimus. Geras pavyzdys yra „vienos būstinės“ kampanija perkelti Europos Parlamento būstinę iš Strasbūro į Briuselį, po kurios Komiteto pastangomis buvo pradėta oficiali diskusija.

Žinoma, kai kurios rekomendacijos valstybėms narėms yra pakankamai kraštutinės, o kai kurie pasiūlymai nėra labai gerai apsvastyti. Vis dėlto Peticijų komiteto darbas – gyvybiškai svarbi piliečių vardu ES atliekamo darbo dalis ir man tai buvo esminis veiksnys priimant sprendimą paremti šį pranešimą.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Finansų pasaulis svyruoja iš pamatų. Eiliniai Amerikos mokesčių mokėtojai moka gelbėjimo plano kainą (700 mlrd. USD), o tie, kurie sukėlė šią problemą, išsisuka nenubausti. P. N. Rasmusseno pranešimas Europos Parlamentui buvo priemonė, leidžianti ko nors imtis gerinant kai kurių finansų sektoriaus sričių – rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondų – tikrinimą. Esant tokiai staigiai krizei turėjome galimybę paraginti Europos Komisiją priimti griežtesnius teisės aktus. Todėl Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcija pateikė įvairius šio pranešimo pakeitimus, tačiau Parlamentui juos atmetus balsavome prieš šį pranešimą. Nebus jokios Europos institucijos, atsakingos už finansų sektoriaus priežiūrą, jokių Europos teisės aktų, reglamentuojančių rizikos draudimo fondų registravimą ir priežiūrą, ir jokių apribojimų per daug išsikerojusioms privačioms investicijų bendrovėms. Būtent tą savaitę, kai kapitalistinė sistema priartėjo prie žlugimo, Europos Parlamentas praleido savo progą. Mes, Žalieji, duodame ženklą, kad ir toliau pasišvėsime griežtai varžydami laisvąją rinką, kurios vienintelis tikslas, atrodo, yra spekuliuojant kuo greičiau nedidelei žmonių grupei sukrauti pelną. Socialiniu ir ekonominiu požiūriu tai neatsakinga.

– Pranešimas: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Ona Juknevičienė (ALDE), raštu. – (LT) Visada pasisakau už rinkos liberalizavimą, nes manau, kad tai yra pagrindinė prielaida konkurencijai tarp rinkos dalyvių, kuri yra visada naudinga vartotojui, nes suteikia galimybę pasirinkti ir pirkti kokybiškas prekes ar paslaugas už žemiausią kainą.

Tačiau balsuodama dėl pranešimo dėl tarpinstitucinių investuotojų skaidrumo palaikiau pranešėją K.-H. Lehne, kuris prašo Komisijos pasiūlyti normas, pagal kurias investuotojams būtų uždrausta „grobstyti“ įmones (vadinamasis turto išpardavimas dalimis) ir piktnaudžiauti savo finansine galia taip, kad tai vėliau sukeltų tik problemų išgytati įmonei ir ateityje neturėtų jokio teigiamo poveikio nei jai, nei jos darbuotojų, kreditorių ir verslo partnerių interesams.

Manau, kad Europos Komisija turi ištirti, ar valstybės narės įgyvendino priemones, kuriomis būtų pasipriešinta turto išpardavimui dalimis.

David Martin (PSE), raštu. – Pritariu bendram požiūriui, pateiktam K.-H. Lehne pranešime dėl institucinių investuotojų skaidrumo. Pastarojo laiko įvykiai finansų rinkose rodo būtinybę imtis pasaulinio masto veiksmų, kad būtų pagerintas rinkos reguliavimas. Gerai veikiančios rinkos priklauso nuo pasaulio požiūrio į skaidrumą ir šis pranešimas – žingsnis teisinga kryptimi. Balsavau už jame pateiktas rekomendacijas.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Aštri ir tebesitęsianti „k kazino stiliaus“ kapitalizmo krizė slegia Amerikos mokesčių mokėtojus ir viso pasaulio ekonomiką dėl nepavykusių spekuliacinių žaidimų, kuriuos žaidė bendrovės. Reikia radikalių pokyčių reguliuojančių teisės aktų sistemoje, susijusių su skaidrumo priežiūra ir auditu. Komisija privalo nedelsdama veikti ir pasiūlyti išsamią sistemą, kuria būtų apibrėžtas bendras skaidrumo modelis. Politika, kuria buvo siekiama mažiau teisės aktų, apgailėtina žlugo.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Skaidrumas turėtų būti kelrodis principas, kuriuo vadovaujantis turėtų veikti rinkos, ypač finansų rinkos. Vis dėlto tai neturėtų būti vienintelis svarstymas, kad principas netaptų taisykle, painiojančia siekiamą rezultatą (sveika ir veiksminga finansų rinka) su siūlomomis priemonėmis šiam tikslui pasiekti (pakankamai reguliuojamos ir prižiūrimos rinkos). Vykstant politinei ir ekonominei diskusijai dėl finansų rinkos, Komisijai svarbu šia prasme interpretuoti šią rekomendaciją, išsipareigojant ginti Europos finansų rinkų kokybę. Neužmirškime, kad didžiausia ekonominė nauda visuomenei atsiranda sklandžiai ir iš esmės laisvai veikiant rinkoms.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Skaidrumas gyvybiškai svarbus atkuriant pasitikėjimą finansų rinkomis. Pastarieji mėnesiai taip pat parodė, kokios problemos gali kilti sudėtingoje ir sparčiai veikiančioje rinkoje, jei nėra galimybės suvokti ir sekti pažangius produktus. Pastaruoju metu, žinoma, buvo problemų nebiržinių (angl. OTC) produktų rinkoje, tačiau turėtų būti užtikrinama daugiau skaidrumo taip pat kitose finansų rinkos srityse. Todėl atsižvelgdamas į tai, kad šios problemos labai sudėtingos, nutariau balsuodamas susilaikyti, nes pakeitimai, kurie būtų suteikę pranešimui būtiną masą, nebuvo priimti.

– Pranešimas: Gyula Hegyi (A6-0279/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už EP nario iš Vengrijos G. Hegyi pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais. Remiu pasiūlytus pakeitimus, kuriais siekiama priimant tam tikras priemones, susijusias su gyvūninės kilmės produktais, gautais iš atrajotojų medžiagų arba turinčių šių medžiagų, taikyti reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Tai taip pat galioja vertinimui, ar valstybių narių taikomas apsaugos lygis yra lygiavertis, nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 999/2001, kalbant apie priemones, taikomas aptikus užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos atvejus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsavome už šį pranešimą, nes užkrečiamoji spongiforminė encefalopatija (USE), žinoma kaip karvių pasiutligė, yra rimta grėsmė mūsų sveikatai.

Kaip žinome, ši mirtina užkrečiama liga plinta per baltymą, kuris gali būti nustatomas užkrėstoje mėsoje ir pažeidžia žmogaus smegenis. Šią epidemiją buvo įmanoma sumažinti Europoje taikant griežtą reguliavimą.

Šiame pranešime pranešėjas papildė ankstesnio pranešėjo atliktą didelį darbą ir įtraukia naujų elementų, kurie turėtų būti tvirtinami pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Todėl sutinkame, kad Komisijos pasiūlymas turėtų būti iš dalies keičiamas siekiant užtikrinti, kad kontrolė nesumažėtų. Turime būti itin atsargūs ir užtikrinti, kad dėl reguliavimo procedūros su tikrinimu nesulėtėtų kovos su šia lyga priemonių įgyvendinimas. Taip pat teikdami išimtis valstybėms narėms, turėtume išvengti spragų teisės aktuose. Atsižvelgdami į šio pranešimo svarbą, tikimės, kad Europos Komisija į jį atsižvelgs. Atsižvelgiant į plačiai pagarsėjusius, su USE susijusius skandalus, Europos visuomenei reikia skaidrumo ir ji turi teisę į jį.

David Martin (PSE), raštu. – G. Hegyi pranešime dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamento (EB) Nr. 999/2001, nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, siekiama pateikti pakeitimus dėl užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos – mirtinos ligos, plintančios per užkrėstą mėsa – suvaldymo. Reguliavimo procedūros, susijusios su šiuo klausimu, papildymas taip, kad būtų labiau įtrauktas Europos Parlamentas, yra teigiamas žingsnis. Todėl remiu šį pranešimą.

– Pranešimas: Johannes Blokland (A6-0282/2008)

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Kiekvienais metais ES turi kovoti su dviem milijardais tonų atliekų, iš kurių 40 mln. tonų yra pavojingos atliekos. Komunalinės atliekos kartu su pramoninėmis atliekomis tikriausiai sudaro pagrindinę visų atliekų dalį, nors pramoninės atliekos kelia neproporcingai didesnę pavojų. Visa tai atskleidžia statistiniai duomenys ir todėl ES užsibrėžė didingą tikslą iki 2010 m. šalinamų atliekų kiekį sumažinti 20 proc.

Bet kuriuo atveju reikia tikėtis, kad, pvz., poreikis gauti statistinius duomenis žemės ūkio sektoriuje nesibaigs tuo, kad mūsų ūkininkai bus surišti raudonu kaspinu. Kadangi pranešime man nepavyko rasti jokių požymių, balsavau už šį pranešimą.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes šiuo nauju teisėkūros pasiūlymu Reglamentas dėl atliekų statistikos derinamas su komitologija, t. y. reguliavimo procedūra su tikrinimu.

Europos Parlamento rezoliucija taip pat ragina Komisiją laiku pateikti bandomųjų tyrimų vertinimo ataskaitas siekiant išvengti sutampančių pranešimų apie duomenis, susijusius su atliekų statistika.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), raštu. – (RO) Nepakankami duomenys apie atliekų atsiradimą ir valdymą neleidžia Europos Sąjungai įgyvendinti suderintos atliekų tvarkymo politikos. Reikia statistinių priemonių, leidžiančių įvertinti atitikimą aplinkos blogėjimo prevencijos principui, kai naudojamos atliekos ir atliekama atliekų stebėseną jų atsiradimo, surinkimo ir šalinimo metu. Valstybės narės pripažino, kad esama nepakankamai statistinių duomenų ir kad šiame pranešime pateiktos apibrėžtys yra nepakankamos, kad būtų įmanoma palyginti valstybių rezultatus. Būtent todėl duomenų kaupimas gali būti atliekamas daug geriau Bendrijos lygmeniu, nepažeidžiant subsidiarumo principo.

Kalbėdami apie žemės ūkio, žuvininkystės ir miškininkystės statistinius duomenis, turėtume atsižvelgti į šiame pranešime pateiktą žemės ūkio ir biologinių atliekų apdorojimo nagrinėjimo mastą. Todėl yra keletas esminių klausimų, reikalaujančių ypatingo dėmesio siekiant užtikrinti duomenų tikslumą, vadinasi, ir statistinės informacijos derinimą Bendrijos lygmeniu.

– Pranešimas: József Szijer (A6-0298/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Spektras, kaip ir kiti gamtiniai ištekliai (saulė, vanduo, oras), yra vieša gėrybė. Vien tik rinkos mechanizmai, nors jie ir yra veiksminga priemonė optimaliai ekonominei vertei (privaciai ir viešajai) sukurti, negali patenkinti bendrojo intereso ir suteikti viešųjų gėrybių, kurios yra būtinos informacinei visuomenei sukurti. Todėl būtina derinti politikos ir rinkos priemonės.

Geresnis koordinavimas ir didesnis lankstumas yra būtinas, jeigu norime veiksmingai išnaudoti šį ribotą išteklių. Vis dėlto tarp lankstumo ir harmonizavimo lygio taip pat būtina sukurti tam tikrą pusiausvyrą, siekiant padidinti spektro pridėtinę vadaus rinkos vertę.

Spektrui valstybių sienos neegzistuoja. Kad valstybė narė spektrą naudotų veiksmingai, reikia glaudesnio ES koordinavimo, ypač europinių paslaugų plėtros ir derybų dėl tarptautinių susitarimų atvejais.

Nors spektro valdymas paliekamas nacionalinei kompetencijai, tik ES principai užtikrina, kad ES interesai galės būti veiksmingai ginami pasaulyje.

Urszula Gacek (PPE-DE), raštu. – (PL) Pritariu tolesnei ekonominių interesų apsaugai vietovėse, kuriose naudojamas mineralinis vanduo, kaip tai užtikrina Europos Parlamento direktyva dėl natūralaus mineralinio vandens naudojimo ir prekybos.

Pajamos, kurias gauna apskritys ir verslas, ypač Mažosios Lenkijos (lenk. Małopolska) vaivadijoje, yra pagrindinis įnašas į regiono plėtrą ir jo kaip poilsio bei turizmo objekto patrauklumą.

Svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad šiose vietovėse dažnai vystomas žemės ūkis ir jose nėra daug galimybių užsitikrinti pajamas, nes vietovės yra kalvotose ir kalnuotose teritorijose, tačiau savo gelmėse jos slepia vertingą mineralinį ir šaltinių vandenį, turintį gydomųjų savybių.

– Pranešimas: József Szijer (A6-0280/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Valstybių narių įstatymuose pateikiami natūralaus mineralinio vandens apibrėžimai.

Tie įstatymai nustato sąlygas, kuriomis natūralus mineralinis vanduo yra pripažįstamas natūraliu mineraliniu vandeniu, ir jie reglamentuoja šaltinių naudojimo sąlygas. Jie nustato konkrečias minėto vandens pateikimo į rinką taisykles. Šių įstatymų skirtumai trukdo laisvam natūralaus mineralinio vandens judėjimui, sukurdami skirtingas konkurencijos sąlygas, ir todėl tiesiogiai veikia vidaus rinkos funkcionavimą.

Šiuo konkrečiu atveju galima pašalinti esamas kliūtis kiekvienai valstybei narei įsipareigojant leisti savo teritorijoje pateikti į rinką kitos valstybės narės pripažintą natūralų mineralinį vandenį ir nustatant bendras mikrobiologinių reikalavimų atitikties taisykles ir sąlygas, kuriomis tam tikras mineralinis vanduo turėtų tam tikrą pavadinimą.

Natūraliam mineraliniam vandeniui taikomų bet kokių taisyklių svarbiausias tikslas yra apsaugoti vartotojų sveikatą, neleisti, kad vartotojai būtų klaidinami, taip pat užtikrinti sąžiningą prekybą.

– Pranešimas: József Szijer (A6-0299/2008)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Žinoma, kad motorinių transporto priemonių techninės apžiūros – svarbi vairuotojų, keleivių ir pėsčiųjų saugumą užtikrinanti priemonė. Jos taip pat yra svarbios kovojant su klimato kaita išmetamo CO₂ požiūriu.

Šalies Vyriausybė privalo nustatyti sistemą, kuri prisidėtų gerinant vairuotojų, keleivių ir pėsčiųjų sveikatą ir saugumą.

Maltoje ir Goze yra vienas didžiausių privačių automobilių tankis skaičiuojant vienam gyventojui. Dėl didelių registracijos mokesčių automobiliai Maltoje yra labai brangūs. Dėl to piliečiams labai sunku savo automobilius pasikeisti į veiksmingesnius. Vyriausybė privalo nedelsdama spręsti automobilių registracijos klausimą ir turi tai daryti kitame biudžete.

Žmonės naudojami privačiu transportu, nes padėtis viešajame transporte yra nepriimtina. Laikas atlikti visuotinę viešojo transporto peržiūrą.

Be to, daugelio mūsų kelių būklė yra siaubinga. Iš ES Struktūrinių fondų 2007–2013 m. skirtos lėšos sudaro 53 proc. Šiomis aplinkybėmis visų pagrindinių kelių būklė turi pasiekti standartą.

– Pranešimas: Roselyne Lefrancois (A6-0323/2008)

Graham Booth, Nigel Farage ir Jeffrey Titford (IND/DEM), raštu. – Jungtinės Karalystės nepriklausomybės partija (UKIP) laiko terorizmą pagrindine problema. Tiesiog nemanome, kad ES turi spręsti dėl veiksmų kovojant su terorizmu. Mūsų požiūriu, dėl tinkamų saugumo priemonių labiausiai turi spręsti valstybės narės, vykdydamos tarpvyriausybinių bendradarbiavimą.

Philip Bradbourn (PPE-DE), raštu. – Didžiosios Britanijos konservatoriai rėmė pranešimą, nors turėjo tam tikrų išlygų dėl ES dalyvavimo šioje srityje būtinybės atsižvelgiant į tai, kad jau yra Europos Vadovų Tarybos konvencija, kurioje nagrinėjami šie klausimai. Pritariame glaudžiam valstybių narių bendradarbiavimui, taip pat pasaulinio masto kovos su terorizmu požiūriu. Vis dėlto esame neįsitikinę požiūriu „vienas dydis tinka viskam“ veiksmingumu Europos lygmeniu.

Marco Cappato (ALDE), raštu. – (IT) Balsavau prieš pasiūlymą į Europos teisę įtraukti naują nusikaltimą įgyvendinant Europos Vadovų Tarybos konvenciją – „kurstymą“ arba „viešą kurstymą įvykdyti teroristinį nusikaltimą“, nes manau, kad Komisijos pateikta apibrėžtis yra per daug neaiški ir pagrįsta tik subjektyviais elementais, kelia grėsmę žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, ypač žodžio laisvei Europoje.

Iš tiesų bet koks viešas pareiškimas, žiniasklaidoje paskelbtas pareiškimas arba bet koks internete paskelbtas pranešimas, kuris koku nors būdu – daromas tiesiogiai arba netiesiogiai, „tyčia“ ir „kelia pavojų, kad gali būti įvykdyti tokių nusikaltimų“ – galėtų būti palaikytas raginimu įvykdyti teroristinį nusikaltimą, taps nusikaltimu Europos lygmeniu. Skelbiamas tikslas – sunaikinti „terorizmo propagandą“ internete. Pranešėja bandė patikslinti Europos Komisijos tekstą, kad jame būtų labiau gerbiamos žmogaus teisės, siekdama įvesti daugiau teisinio aiškumo. Vis dėlto manau, kad turėtume atmesti šį pasiūlymą iš dalies dėl to, kad pasiūstume aiškią žinią Komisijai ir Tarybai, kurios jau pranešė nenorinčios priimti Parlamento pasiūlymo.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Švedijos aktas dėl spaudos laisvės atspindi pagrindines Švedijos visuomenės vertybes. Negalime priimti įstatymų dėl kovos su terorizmu, kurie prieštarauja Švedijos Konstitucijai. Yra daug kitų būdų ir galimybių siekti tų pačių tikslų.

Pasiūlymai, dėl kurių šiandien balsavome, nesiūlo jokios erdvės išimčiai, kuri mums leistų Švedijoje išsaugoti savo įstatymus.

Remiame patobulinimus, kuriuos pasiūlė Europos Parlamentas, tačiau negalime remti viso pasiūlymo. Vis dėlto, kadangi Taryboje buvo pasiektas susitarimas, neprieštaraujantis Švedijos Konstitucijai, nutarėme susilaikyti ir nebalsuoti prieš šį pranešimą.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) R. Lefrancois pranešime siūloma keletas gerų priemonių gerinti kovos su terorizmu veiksmingumą ir koordinavimą ES. Todėl balsavau už šį pranešimą. Prieš keletą dienų ETA surengti išpuoliai ir kruvinas išpuolis Islamabade parodė, kad niekada negalime būti per daug budrūs ir veiksmingi šioje kovoje. Tarpvalstybinis bendradarbiavimas kovojant su terorizmu, kuris šiandien yra daugiausiai islamiškos kilmės, yra svarbus, jei norime pasiekti rezultatų.

Vis dėlto taip pat negalime nekreipti dėmesio į praeities klaidas. Pagaliau, Šengeno erdvė ištisus metus užtikrino galimiems teroristams ir nusikaltėliams idealią aplinką įgyvendinti savo nusikalstamus planus ir dažnai išlikti nenubausiems. Europai reikia skubiai apmąstyti savo atvirų sienų politiką ir pražūtingus šios politikos padarinius atsižvelgiant į imigraciją, nusikaltimus ir islamiškąjį ekstremizmą. Kitaip čia siūloma sistema taip pat pasirodys esanti bevertė.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už R. Lefrancois pranešimą dėl Tarybos pamatinio sprendimo, iš dalies keičiančio Pamatinį sprendimą 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu, nes manau, kad kovos su terorizmu priemonės mums reikia priderinti prie naujų informacinių ir ryšių priemonių, kuriomis gali naudotis teroristai.

ES pamatinio sprendimo peržiūra leis įtraukti sąvoką, kaip terorizmą apibrėžiančią tam tikrus parengiamuosius veiksmus, pvz., verbavimą teroristinei veiklai ir mokymą ją vykdyti, viešą kurstymą vykdyti teroristinius nusikaltimus, kurie taps kriminaliniais nusikaltimais visose valstybėse narėse. Taip pat svarbu pažymėti reikšmingus pakeitimus, kuriuos pateikė Europos Parlamento Socialistų frakcija, siekdama užtikrinti pagrindines laisves – žodžio laisvę ir teisę burtis į asociacijas.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Dabartinėje tarptautinės ir Bendrijos teisės sistemoje esama daugiau nei būtina priemonių, būtinų kovojant su tikru terorizmu ir su juo susijusiu organizuotu, smurtiniu ir tarptautiniu nusikalstamumu.

Šiuo pasiūlymu siekiama padidinti saugumo priemones, kurios buvo patvirtintos 2001 m. rugsėjo 11 d. įvykių pretekstu ir sukėlė grėsmę piliečių teisėms, laisvėms ir garantijoms.

Šiame pranešime, kaip pažymi pati pranešėja, pateikiamos dviprasmiškos apibrėžtys, kurios neužtikrina pagarbos pagrindinėms teisėms.

Kaip ir Pamatiniame sprendime 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu pateikiamos terorizmo apibrėžties atveju, vėl išlieka galimybė įgyvendinti saugumo priemones ir laikyti nusikaltėliais asmenis ar jų grupes, kurios pasisako prieš valstybinį terorizmą arba apie jį rašo.

Šis pasiūlymas neatspindi jokios pridėtinės vertės kovojant su tikru terorizmu ir susijusiu tarptautiniu nusikalstamumu, o iš tiesų kelia tikrą grėsmę įvairių valstybių narių piliečių saugumui ir pagrindinėms laisvėms.

Kaip pažymėjome, mums labiau reikia ne įgyvendinti saugumo priemones, o spręsti tikrąsias terorizmą skatinančias priežastis.

Kaip jau nurodėme, „nekeisime laisvės į saugumą, nes tada neteksime abiejų dalykų“. Todėl balsavome prieš šį pasiūlymą.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Šeštadienį, rugsėjo 20 d. savižudis sprogdintojas Pakistano sostinės širdyje susprogdino sunkvežimį prieš „Marriott“ viešbutį, paversdamas jį sudegusiais griuvėsiais ir užmušdamas ne mažiau kaip 60 žmonių.

Šis išpuolis buvo priskiriamas Pakistano Talibanui, susijusiam su Al-Qaeda.

Sekmadienį, rugsėjo 21 d. ir pirmadienį, rugsėjo 22 d. atėjo eilė baskų separatistų organizacijai ETA, kuri per tris išpuolius praliejo kraują. Manoma, kad šiems išpuoliams buvo ruošiamasi Prancūzijoje.

Terorizmas neturi sienų, o Šengeno erdvė – puiki vieta verbuoti, daryti ideologinę įtaką ir atlikti logistinę pasirengimą išpuoliams.

Prancūzijos Vidaus reikalų ministrė Michele Alliot-Marie šia tema pasakė, kad „Prancūzijos kalėjimai yra radikalių islamistų verbavimo šiltnamis“. Sąžiningas pripažinimas! Iš tiesų terorizmas turi daug priežasčių, tačiau šiandien jos daugiausiai glūdi radikalių islamistų ginkluotoje kovoje. Keista, tačiau nėra teisės aktų nuostatų, kurių tikslas atskleisti ir užkirsti kelią verbavimui kalėjimuose arba kai kuriose vadinamosiose „pažeidžiamose“ aplinkose.

Europos Sąjunga siekia suteikti sau pagrindinius kovos su terorizmu įstatymus.

(Paaiškinimas dėl balsavimo sutrumpintas remiantis Darbo tvarkos taisyklių 163 straipsniu)

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Balsavau už R. Lefrancois pranešimą, nes pagrindinis kovos su terorizmu principas turi būti teroristinių nusikaltimų prevencija.

Kurstymas vykdyti teroristinius nusikaltimus, teroristų verbavimas ir rengimas – trys parengiamosios veikos, kurias taip pat reikia laikyti nusikaltimais. Vis dėlto taip darant būtina ir toliau saugoti pagrindines teises. Todėl balsavau už termino „raginimas“, o ne už „kurstymas“ vartojimą, nes jis tikslesnis ir suteikia mažiau erdvės interpretuoti. Būtina imtis veiksmų prieš internetą kaip virtualią teroristų rengimo stovyklą, nes naujos informacinės ir ryšių technologijos reiškia, kad teroristams tampa vis paprasčiau skleisti savo propagandą.

ES privalo aiškiai ir ryžtingai priešintis terorizmui, o patvirtinant tris naujus nusikaltimus žengiamas svarbus žingsnis šia kryptimi. Vis dėlto spaudos laisvė, žodžio laisvė ir teisė į susirašinėjimo privatumą ir telekomunikacijų paslaugų, kurioms taip pat priklauso el. paštas ir kitos elektroninės korespondencijos rūšys, turinio slaptumą neturėtų būti varžomos ir todėl pritariu R. Lefrancois pasiūlytiems pakeitimams.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) ES mes tikrai turime laikinai neaktyvių teroristinių grupių narių (angl. sleeper), kurie bet kuriuo metu gali pradėti veikti. Vis dėlto nereikėtų užmiršti, kad teroristai neatsiranda iš niekur, o atvyksta į šalį ir užauga tai šaliai priešiškoje aplinkoje. Jeigu ES iš tiesų nori veiksmingai kovoti su terorizmu, ji turi stengtis kovoti su lygiagrečių visuomenių ir panašių darinių kūrimusi ir vystymusi, o ne labiausiai kaltinti visus tuos, kurie pabrėžia sambūvio su migrantais problemą. Kovojant su terorizmu taip pat neturėtų būti paslapčia ribojamos piliečių teisės, kaip tai pastaruoju metu viešumon iškėlė Europos Teisingumo Teismas, arba apleidžiama kova su nusikalstamumu, dėmesį išskirtinai sutelkiant į terorizmą.

Jei atsižvelgsime į tai, kad terorizmo keliamos grėsmės priešakyje stovi islamistų fanatikai, jau seniai pavėlavome palaužti neapykantą kurstančius islamistų pamokslininkus ir įtraukti rengimą teroristų stovyklose į baudžiamųjų veikų sąrašą Europos mastu. Todėl balsavau už R. Lefrancois pranešimą.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Pastarieji išpuoliai Baskų šalyje dar kartą rodo, kad terorizmas – kasdienė tikrovė ir kad mums reikia veiksmingų priemonių kovojant su terorizmu. Naujasis Tarybos pamatinis sprendimas dėl kovos su terorizmu, žinoma, yra žingsnis pirmyn ir aš pritariu jo priėmimui.

Esu nustebusi, kad 2001 m. rugsėjo 11 d. Niujorko teroro išpuolių 7-ųjų metinių minėjimas liko nepastebėtas Europos Parlamente. Turėtume stengtis neužmiršti tų išpuolių aukų ir turėtume pabrėžti, kad vykdant kasdienes Europos Parlamento uždavinius transatlantiniams santykiams būtina teikti pirmenybę.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Kovos su terorizmu teisinės sistemos aiškumas yra toks pat būtinas kaip ir aiškumas bei ryžtingumas sprendžiant visą šią problemą. Šiuo požiūriu suprantamas Komisijos susirūpinimas dėl sistemų, priemonių ir metodų, kuriais verbuojami teroristai, ypač tie, kurie mokomi Europos šalyse – dažnai čia jie yra gimę ir užaugę. Šioje srityje turime užtikrinti, kad policija ir valstybė turėtų būtinas priemones veikti, ypač prevencines. Veiksmai, kuriais siekiama kovoti su šiuo reiškiniu neįtraukiant policijos ar teismų institucijų, taip pat yra svarbūs. Tai klausimas, kaip užtikrinti, kad kartu su teisinės sistemos reakcija taip pat turėtume budrią ir atidžią politinę sistemą, kuri galėtų imtis veiksmų stiprindama įtrauktį, skatindama nuosaikiosios daugumos balsą arba kovodama su atskirtimi, susijusia su nelegalia imigracija. Todėl politinės institucijos turėtų būti atidžios ir veiklios. Nors neįmanoma užkirsti kelio visiems teroro išpuoliams, galima išvengti aplinkos, kuri skatina, provokuoja ir kursto terorizmą.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Vienas pagrindinių Europos Sąjungos tikslų laisvės, saugumo ir teisingumo bendrosios erdvės politikos sistemoje yra užtikrinti savo 500 mln. piliečių saugumą. Siekdamas šio tikslo Europos Sąjunga ir jos valstybės narės privalo priimti šiuolaikinio terorizmo metamą iššūkį.

Labiausiai prieštaringas klausimas, susijęs su pasiūlymu persvarstyti Tarybos pamatinį sprendimą dėl kovos su terorizmu, yra reikalavimas įtraukti viešo kurstymo vykdyti teroristinius nusikaltimus sąvoką.

Tarp žodžio laisvės ir įstatymo pažeidimo belieka siaura linija. Negalime leisti, kad didinamas saugumas imtų riboti piliečių teises ir laisves.

Todėl laikausi nuomonės, kad būtina užtikrinti aukščiausią įmanomą teisinį svarstomo pamatinio sprendimo lygmenį ir tai turėtų būti atliekama tiksliau apibrėžiant viešo kurstymo vykdyti teroristinius nusikaltimus sąvoką. Naujai sukurtas dokumentas privalo būti aiškus ir suderintas teisiniu požiūriu siekiant, kad jis taptų veiksminga priemone kovojant su terorizmu ir kartu užtikrintų aukštą pagrindinių žmogaus teisių ir laisvių lygį.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), raštu. – (PL) Išpuoliai Madride ir Londone mums parodė, kokia svarbi problema ES yra terorizmas.

2008 metai buvo nepaprastai gausūs įvykių, pradedant vasario 1 d. išpuoliu Bagdade per laidotuves, per kurį žuvo 30 žmonių, ir baigiant rugsėjo 20 d. išpuoliu prieš „Marriott“ viešbutį Islamabade, per kurį žuvo daugiau nei 60 žmonių ir daugiau nei 250 buvo sužeisti. Iš viso 2008 m. buvo surengti daugiau nei 49 teroro išpuoliai. Palyginimui reikėtų pridurti, kad tai toks pat išpuolių skaičius, koks buvo įvykdytas nuo 2002 iki 2007 m. (iš viso).

Vienas veiksmingiausių būdų kovoti su terorizmu – pašalinti jo priežastis.

Todėl manau, kad Europos Sąjunga turėtų stengtis iš visų jėgų kovoti su terorizmu pasaulio mastu, atsižvelgdama į žmogaus teises. ES turėtų padaryti Europą saugesnę, sudarydama sąlygas savo piliečiams naudotis laisve, saugumu ir teisingumu, kurie daugiausiai turi priklausyti nuo valstybių narių valios.

– Pranešimas: Martine Roure (A6-0322/2008)

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Balsavau prieš šį pranešimą visiškai tuo įsitikinęs. M. Roure pranešimas ne pirmą kartą parodo, kaip politinis korektiškumas apakina Europą. Akivaizdu, kad kovodama su nusikalstamumu ir terorizmu vyriausybė turi teisę rinkti kiek įmanoma daugiau duomenų apie galimus įtariamuosius, įskaitant duomenis apie etninę kilmę. Netgi pranešėja tai pripažįsta.

Visgi kodėl civilinės institucijos, gerbdamos asmens privatumą, taip pat neapdoroja kitų duomenų, jei tai užtikrina gerą valdymą? Kodėl, pvz., Italijos Vyriausybė neturėtų kaupti nelegalių imigrantų pirštų atspaudų, jei tai – vienintelė galimybė nustatyti jų tapatybę?

Pirminis Tarybos pasiūlymas šiuo klausimu buvo daug labiau suderintas. Kaip ir kairiųjų atveju, kurie kaip pilnavertė policija imasi veiksmų prieš disidentus visoje Europoje – būdamas flamandu žinau apie tai keletą dalykų – taip ir šiuo atveju siekiama prižiūrėti pilietines laisves. Tiesiog per daug juokinga apie tai kalbėti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Atsižvelgdami į tai, kad šiuo atveju Taryba „konsultuoja“ Europos Parlamentą, norėtume pabrėžti, kad nors parėmėme EP pateiktus pasiūlymus, kurie visgi susilpnina anksčiau priimtas pozicijas, mes manome, kad šis pasiūlymas neatitinka to, kas būtina šioje „asmens duomenų, tvarkomų bendradarbiaujant policijai ir teismams baudžiamosiose bylose, apsaugos“ srityje.

Be kitų lemiamų mūsų neigiamo šio pranešimo vertinimo aspektų, pabrėžiame tai, kad jame neatmetama galimybė, nors ir pridedamos (tariamoms) sąlygos, tvarkyti „asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politinius, religinius ar filosofinius įsitikinimus, priklausymą profesinėms sąjungoms, taip pat duomenis apie asmens sveikatą ar intymų gyvenimą“, tai nepriimtina!

Kaip buvo nurodyta diskusijoje, tai – pranešimas, pagrįstas pačiais mažiausiais bendrais reikalavimais tokioje svarbioje srityje kaip piliečių teisių, laisvių ir garantijų apsauga įvairiose valstybėse narėse, kurie yra mažesni, nei nustatyta kitose, ypač Europos Vadovų Tarybos, teisinėse priemonėse.

Asmens duomenų apsaugos užtikrinimas – neatidėliotinas ir būtinas klausimas. Jis negali būti išspręstas teisine priemone, kuri dėl savo trūkumų ir spragų nesaugo neatitikties ir nepakankamos apsaugos atveju.

Dėl to susilaikėme.

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Balsavau už M. Roure pranešimą, kuris tvarkant asmens duomenis užtikrina aukštą duomenų apsaugą.

Nederėtų kovoti su terorizmu piliečių pagrindinių teisių sąskaita, todėl būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą. Tarybos susitarimas turi trūkumų ir todėl negali to užtikrinti. Pranešimas pašalina trūkumus ir pakeičia Tarybos susitarimą, kad šis klausimas ir asmens duomenų perdavimas būtų reguliuojami griežčiau. Pranešime duomenų tvarkymo tikslas ir proporcingumas nusakomi tiksliau, nustatoma griežtesnė duomenų perdavimo trečiosioms šalims kontrolė ir raginama sudaryti ekspertų grupę, kuri turės veikti ir kaip priežiūros institucija, ir kaip atstovavimo vieta.

Užsitęsios diskusijos Europos organuose rodo, kad klausimas ginčytinas ir opus. Pasiiekti susitarimą šiuo klausimu sunku, tačiau tai neturėtų vesti link paviršutiniško rezultato ar susilpninti duomenų apsaugos ES. Asmens duomenys visada turi būti tvarkomi labai rūpestingai ir užtikrinant visapusišką apsaugą.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Nors šiame pamatiniame sprendime Komisijos siūlomos priemonės nepakankamos palyginti su tomis, kurias norėčiau matyti, pritariau bendram principui nustatyti minimalų asmens duomenų apsaugos lygį.

Europos Parlamento Piliečių laisvių komitetas gerai pasidarbavo tobulindamas pasiūlymą, kuris, manau, bus apsvarstytas.

Sinn Féin pritaria aukščiausiam įmanomam piliečių duomenų apsaugos lygiui ir toliau remis visas priemones, kurios pagerins privatumo ir piliečių teisių būklę šioje srityje.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Tarybos pasiūlymas jokių būdu negali būti priimtas toks, koks yra dabar. Juo įtvirtinamas asmens duomenų apsaugos praradimas yra nepriimtinas. Reikalinga išsami teisinė sistema duomenų apsaugos srityje, kuri užtikrintų esminę tokių duomenų apsaugą ir draustų valstybei ir asmenims tvarkyti tokius duomenis tarptautiniu ir valstybių narių lygmeniu. Europos Parlamento kritika ir rekomendacijos dėl Tarybos pasiūlymo iš esmės yra žingsnis teisinga linkme, bet to nepakanka.

– **Pranešimas: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nusprendėme balsuoti už pranešimo dėl Peticijų komiteto svarstymų 2007 m. (A6-0336/2008) 1 pakeitimą. Taip nusprendėme dėl to, kad manome, jog pats Europos Parlamentas privalo turėti galimybę spręsti dėl savo būstinės. Vis dėlto manome, kad atsižvelgiant į mūsų klimato ir aplinkos interesus, taip pat dėl ekonominių priežasčių, Europos Parlamentas privalo turėti tik vietą būstinę – Briuselyje.

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Europos Parlamento Peticijų komitetas teikia neįkainojamą paslaugą Europos Sąjungos piliečiams, perduodantiems savo rūpesčius Komisijai, abejojantiems dėl valstybių narių, regionų ir vietos institucijų atliekamo ES teisės taikymo ir nerimaujantiems dėl piliečių teisių pažeidimo atvejų.

Staigiai didėjantis Europos Parlamento gautų peticijų skaičius pastaraisiais metais rodo didėjantį piliečių įsitikinimą, kad Parlamentas gali jiems pasitarnauti, ir komiteto, kurį būtina tinkamai finansuoti ir aprūpinti darbuotojais, poreikį.

2007 m. sulaukta ne mažiau kaip 65 peticijų iš Airijos, ir šią šalį aplankė Komiteto misija, siekdama nustatyti ES vandens ir aplinkos direktyvų pažeidimų faktus.

Esu įsitikinęs dėl lemiamo Peticijų komiteto vaidmens kaip organo, teikiančio pagalbą su taisyklių pažeidimais susidūrusiems piliečiams, taip pat kaip tilto, jungiančio juos su visų lygmenų ES administracija ir vyriausybe, padedant jų išrinktiems EP nariams.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Šis pranešimas nusipelnė susilaikymo. Žinoma, gerai, kad Europos piliečiai turi galimybę teikti peticijas valdžios institucijoms, įskaitant „Europos valdžios institucijas“, tačiau apgailestauju dėl federalistinių šio pranešimo atspalvių. Vienas iš pavyzdžių yra visiškai beprasmis būdas, kaip jame giriama Pagrindinių teisių chartija, kuri buvo išprausta į Lisabonos sutartį. Kitas pavyzdys – jame pateiktas raginimas siekti didesnio Komisijos veiksmingumo – reikia suprasti „kišimosi“ – valstybių narių atžvilgiu.

Man taip pat kelia nerimą tai, kaip šiuo pranešimu buvo naudojamosi siekiant pagrįsti vieną Europos Parlamento būstinę, kuri būtų Briuselyje. Žinoma, mums visiems nusibodo pinigų švaistymas dėl Europos Parlamento „skilimo“, tačiau ši viena būstinė, žinoma, galėtų būti tiesiog Strasbūre.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Iš tiesų šis pranešimas – Europos Parlamento Peticijų komiteto veiklos ataskaita. Vis dėlto, kadangi pranešime spindinčia išraiška ir tikintis greito Lisabonos sutarties patvirtinimo minimi keli jos punktai, nutarėme balsuoti prieš šį pranešimą kaip visumą.

Mūsų giliu įsitikinimu, Lisabonos sutartis buvo atmesta, nes rinkėjai vienoje valstybėje narėje ir viename referendume šiai sutarčiai pasakė „ne“. Be to, esama dar daugiau valstybių narių, kuriose be abejonės dauguma rinkėjų atmestų Lisabonos sutartį, jei jiems būtų suteikta tokia galimybė.

Nemokšiskumui, kurį šiame pranešime rodo Europos Parlamento Peticijų komitetas įvairiais klausimais, negalime pritarti.

Dėl vienos Europos Parlamento būstinės klausimo, pritariame principui, kad dėl Europos Parlamento būstinės valstybės narės turi spręsti kartu, tačiau taip pat laikome tikslingu, kad Europos Parlamentas pasakytų savo nuomonę šiuo klausimu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už D. Hammersteino pateiktą savo pranešimo 1 pakeitimą. Šiandien sužinojome, kad kitą mėnesį Europos Parlamentas dar kartą susiruoš į savo kasmetinę kelionę į Strasbūrą, kuri mokesčių mokėtojams kainuoja milijardus eurų. Privalome baigti šį keliaujantį cirką, o pats Parlamentas privalo būti diskusijų centre.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Balsavau už D. Hammersteino pranešimą dėl Peticijų komiteto svarstymų 2007 m., nes jame skaidriai pateikiamas teigiamas šio komiteto veiklos poveikis.

Pats Komitetas, kuriam pirmininkauja M. Libickis, savo veikla parodė, kad yra labai reikalingas. Jis suteikia galimybę ES piliečiams teikti peticijas dėl savo kaip piliečių teisių pažeidimų, dėl kurių kaltos valstybių narių valdžios institucijos. Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 191 straipsnyje nurodyta, kad „kiekvienas Europos Sąjungos pilietis, taip pat kiekvienas valstybėje narėje gyvenantis ... asmuo turi teisę individualiai arba kartu su kitais piliečiais ar asmenimis pateikti Europos Parlamentui peticiją bet kokių reikalų, priklausančių Bendrijos veiklos sritims ir turinčių jam ar jai tiesioginį poveikį“.

Manau, kad e. Peticijų duomenų bazės sudarymas – svarbus pasiekimas šio komiteto veikloje. Ši duomenų bazė leidžia užtikrinti prieigą internete prie visų dokumentų, susijusių su kiekviena peticija. Taip pat reikėtų paminėti didėjančią elektroniniu būdu pateikiamų peticijų dalį. Praėjusiais metais ši dalis buvo 42 proc. Pateikdamas atitinkamus paaiškinimus, Peticijų komitetas glaudžiai bendradarbiauja su susijusiomis Europos Komisijos tarnybomis ir su Europos įgaliotiniu, taip pat su atitinkamais valstybių narių, regionų ir vietos valdžios institucijų atstovais. Komiteto atstovų apsilankymai faktams nustatyti labai padeda atlikti šį darbą. Gerai veikiantis sekretoriatas daug nuveikia didindamas savo darbo veiksmingumą.

Ona Juknevičienė (ALDE), raštu. – (LT) Daugiau nei 1 mln. Bendrijos piliečių parašų surinkta palaikyti Europos Sąjungos lygmeniu organizuota pilietinė akcija dėl vienos Europos Parlamento darbo vietos. Tai suteikė teisę kreiptis į Europos Parlamento Peticijų komitetą prašant nustatyti nuolatinę Europos Parlamento darbo vietą. Manau, dabartinė Europos Parlamento darbo organizavimo sistema yra neefektyviai ir reikalauja nepagrįstų finansinių lėšų. Taip iššvaistomi Bendrijos mokesčių mokėtojų pinigų, kurie galėtų ir turi būti panaudojami tikslingai, kad sukurtų pridėtinę vertę žmonėms. Dar 2005 m. rengiant pranešimą dėl Europos Parlamento biudžeto patvirtinimo siūliau, kad Europos Parlamento darbas vyktų vienoje vietoje, nereikėtų deputatams išlaidauti kelionėms, o Parlamentas neturėtų finansuoti tiek pačių deputatų, tiek Parlamento personalo komandiravimo išlaidų. Tačiau šiandien per balsavimą nepalaikiau Žaliųjų politinės grupės vardu pateiktos pataisos dėl vienos Europos Parlamento darbo vietos Briuselyje. Manau, kad neteisinga įvardyti, kad Briuselis išskirtinai turi tapti nuolatine Europos Parlamento darbo vieta, nes šiuo klausimu turi susitarti pačios valstybės narės, tai yra jų kompetencija.

David Martin (PSE), raštu. – Džiaugiuosi, kad pranešime pripažįstama didėjanti Peticijų komiteto svarba. Palyginti su 2006 m., šiemet gautų peticijų skaičius padidėjo 50 proc. Taip pat pritariu pranešėjo susirūpinimui dėl ilgo laiko, kurį užtrunka Komisija ir Teisingumo Teismas, kol išsprendžia Komiteto gautas bylas. Balsavau už šį pranešimą.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Sveikinu D. Hammersteiną su šios dienos pranešimu dėl Peticijų komiteto.

Ypač sveikinu tai, kad pranešime kritikuojama Airijos vyriausybė dėl daugelio klausimų. Airijos vyriausybės sprendimas vis tiek statyti M3 greitkelių per vieną didžiausią istorinį paveldą turinčią nacionalinę vietovę yra nepateisinamas. Reikėtų arba atsisakyti projekto arba jį patikslinti, kad būtų apsaugoti mūsų istoriniai paminklai.

Ši kampanija turi būti tęsiama ir Airijoje, ir Europoje, kad būtų užtikrinta, kol nevēlu, jog projektas bus sustabdytas, nors vyriausybė to nenori.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau už D. Hammersteino pranešimą dėl Peticijų komiteto darbo, kuris yra vienas pagrindinių bendravimo tarp piliečių ir Europos institucijų kanalų. Reikia padidinti Peticijų komiteto derybų ir piliečių poreikių atstovavimo efektyvumą, stiprinant komiteto institucinį vaidmenį ir didinant komiteto bendradarbiavimą su Europos Komisija, Europos Ombudsmenu ir valstybių narių valdžios institucijomis.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Tai, kad Parlamentas nesugebėjo pritarti 1 pakeitimui dėl vienos vietos klausimo, nuvilia. Tai – antroji Strasbūro dalinė sesija, vykstanti Briuselyje ir mes įrodėme, kad galime veiksmingai posėdžiauti ir balsuoti Briuselyje. Mums nebereikia sesijų rengti Strasbūre. Raginu kolegas pasirašyti Rašytinę deklaraciją 75, kurioje Parlamentas raginamas rengti posėdžius Briuselyje ir daugiau nerengti Strasbūro sesijų.

– **Pranešimas: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nusprendėme balsuoti prieš šį pranešimą, nes prieštaraujame specialios paramos kalnų regionų ūkininkams, kuri teikiama išmokų už melžiamas karves forma, įvedimui. Nors džiaugiamės dėl išsamios kalnų regionams skirtos strategijos, didesnė parama pienininkystės sektoriui nėra teisingas kelias. Jei bendrai siekiama sumažinti bendrosios žemės ūkio politikos dalį ES biudžete, lėšų perkėlimas iš pirmojo ramsčio į antrąjį nėra tinkamas.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pranešime dėl žemės ūkio kalnų regionuose padėties ir perspektyvų nurodomos, tačiau tik iš dalies, specialios problemos, su kuriomis tuose regionuose susiduria ūkininkai ir penėjimui skirtų gyvulių augintojai. Didžiausios problemos – neprieinamumas, didelės išlaidos transportui, sudėtingos dirvožemio sąlygos pasėliams ir pan. Tačiau pranešime nekalbama apie valstybių narių ir ES atsakomybę dėl infrastruktūros trūkumo ir dėl to, kad nėra specialių priemonių. Tokiomis priemonėmis turėtų būti siekiama kiek įmanoma sumažinti šių regionų dėl gamtos sąlygų turimą nepalankią padėtį žemės ūkio produktų gamybos ir teikimo į rinką srityje ir tinkamai pasinaudoti turimais privalumais.

ES vartoja miglotas frazes ir tuščius gerų ketinimų pareiškimus. Tačiau visos priemonės, kurių imamasi, pasirodo neveiksmingos ir jomis nesugebama sustabdyti tų regionų gyventojų mažėjimo. Tokios pat neproduktyvios pozicijos laikomasi ir pranešime, kur stengiamasi išskalbtį Bendrijos politiką. Pranešime neminimas nuoseklus ES finansavimo žemės ūkiui mažinimas, fiskaliniai biudžetai ir neigiamas BŽŪP poveikis.

Priešingai, ES ir toliau kartoja tas pačias senas priemones, kuriomis stengiamais patvirtinti būsiančio BŽŪP „sveikatos patikrinimo“ pagrindus.

Būtina išankstinė gyvenimo sąlygų gerinimo ir pajamų iš žemės ūkio didinimo kalnų regionuose sąlyga – pačių ūkininkų priešinimasis BŽŪP ir specialaus finansavimo kalnų regionams reikalavimas, kuriuo būtų siekiama pagerinti infrastruktūrą ir paremti žemės ūkio gamybos procesą.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Europos Parlamento Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas nori atkreipti dėmesį į specialius interesus, susikertančius šiame sektoriuje. Jei reikia įdiegti specialią nuostatą kalnų regionų ūkininkams, kyla klausimas, ar reikia parengti specialias priemones ir susitarimus, skirtus apsaugoti žemės ūkį Norlande.

Mes griežtai prieštaraujame šiam pranešimui dėl šio principo. Birželio judėjimas dar kartą pažymi, kad Europos Parlamentas neturi bendro sprendimo galių ES žemės ūkio politikoje. Jei jis tokias galias turėtų, Sąjunga patektų į protekcionizmo ir brangių subsidijų įvairioms žemės ūkyje dalyvaujančioms grupėms spąstus.

Jan Mulder (ALDE), raštu. – (NL) Žmonių partijos už laisvę ir demokratiją (angl. VVD) nariai Europos Parlamente balsavo už M. Ebnerio pranešimą ir viena tokio balsavimo priežasčių – pranešime esantis specifinių ūkininkavimo kalnų regionuose problemų nagrinėjimas daro gerą įspūdį. Tačiau VVD partijos nariai nesutinka su pranešimo nuostatomis, kuriomis tikimasi sprendimo priėmimo procedūros dėl BŽŪP „sveikatos patikrinimo“, ir ypač dėl prašymo dėl 20 proc. šalies rezervo.

James Nicholson (PPE-DE), raštu. – Šiame pranešime pabrėžiamas svarbus kalnų regionų vaidmuo aplinkosaugoje, žemės ūkyje ir netgi kultūroje bei turizme. Svarbiausia, kad pripažįstama, jog šios sritys yra labai svarbios biologinei įvairovei išsaugoti ir miškininkystės strategijai įgyvendinti.

Tačiau šios unikalias sritys taip pat kelia didelius iššūkius jose gyvenantiems ir dirbantiems žmonėms, ypač kai kalbama apie infrastruktūrą, komunikacijas ir dideles gamybos išlaidas. Dėl to minėtoms sritims reikia taikyti suderintus ir integruotus strateginius planus, panašius į metodą, taikomą Europos Sąjungos pakrančių regionams.

Be abejonės, avininkystė yra tiesiogiai susijusi su žemės ūkiu šiose srityse ir turi būti pripažįstama, kad avių ganymas yra labai svarbus aplinkos stabilumui. Tačiau nors šis sektorius susiduria su daugeliu iššūkių, Komisija savo nauju pasiūlymu dėl elektroninio žymėjimo dar labiau pablogino padėtį. Be to, nors avių auginimu besiverčiantiems ūkininkams skubiai reikia specialios paramos, deja, neatrodo, kad tokią paramą ketinama suteikti.

Neil Parish (PPE-DE), raštu. – Aš ir mano Didžiosios Britanijos kolegos konservatoriai džiaugiamės dėl dėmesio, kuris šiame pranešime skiriamas ūkininkavimui kalnų regionuose, kuriam tikrai reikia specialių priemonių, kad tokiuose regionuose būtų užtikrinta tolesnė aplinkai naudinga ūkininkavimo veikla.

Deja, M. Ebnerio pranešime raginama imtis nemažai priemonių, kurios patenka į pirmojo ramsčio sritį, įskaitant išmokų už melžiamas karves įvedimą kalnų regionuose ir išteklių, teikiamų pagal 69 straipsnį, viršutinės ribos padidinimą iki 20 proc.

Nepritariame naujų sujungtų subsidijų pagal pirmąjį ramstį įvedimui. Tokios subsidijos nesuderinamos su vykstančiomis žemės ūkio reformomis ir taip negaunama gera vertė už Europos mokesčių mokėtojų pinigus. Iššūkius, su kuriais susiduria šie regionai, geriausia spręsti naudojant kaimo plėtros finansavimą pagal bendrosios žemės ūkio politikos antrąjį ramstį.

Todėl mes nepritarsime šiam pranešimui.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Balsavau už M. Ebnerio pranešimą, nes manau, kad tai – svarbus Europos Parlamento signalas Europos kalnų regionams. Tai noriu pagrįsti savo asmenine patirtimi, nes gyvenu kalnų regione šiaurės rytų Slovakijoje, Aukštųjų Tatrų kalnuose. Atlikau keletą tyrimų apie gyvenimo kalnų regionuose patrauklumą. Dėkoju pranešėjui už tai, kad jis į pranešimą įtraukė mano pakeitimų projektą, kurį pateikiau Regioninio vystymo komitetui, ir kuriems buvo pritarta komitete per balsavimą.

Kalnų regionai gali teikti kokybiškus ir įvairesnius žemės ūkio produktus Europos rinkai, todėl reikia geriau suderinti kaimo vystymą ir struktūrinę paramą bendrų programų vystymui bei išlaikyti kitas veiklas, pvz., biomasės panaudojimą ir kaimo turizmą, ir taip padidinti vietinių žmonių pajamas.

Kalnų regionai privalo nuolat turėti tvarų, modernų ir daugiafunkčį žemės ūkį. Tvarus miškų panaudojimas sudarys sąlygas gaminti energiją naudojant medienos atliekas. Tam tikrų gyvulių ir daržovių rūšių išsaugojimas, tradicijų, ekologinių veiklų ir turizmo išlaikymas prisidės prie kovos su klimato kaita ir taip bus saugoma bioįvairovė ir nuolatinėse pievose bei miškuose bus kaupiamas CO₂.

Esu įsitikinusi, kad kalnų regionams reikia naujų tų teritorijų apsaugos nuo potvynių priemonių, didžiausią dėmesį skiriant potvynių prevencijai, o ūkininkai ir miškininkystės besiverčiantieji galėtų remti potvynių prevencijos priemones, naudodami tiesiogines plotines išmokas, kurias gauna pagal bendrąją žemės ūkio politiką.

Brian Simpson (PSE), raštu. – Pritariu šiam pranešimui, kuriame skatinamas tvarus kalnų regionų vystymas.

Ėjimas link labiau į rinką orientuotos BŽŪP reiškia, kad kalnų regionai, kurių žemės ūkio produktų gamyba yra mažiau konkurencinga, susiduria ne tik su naujais iššūkiais, bet, tikiuosi, ir su naujomis galimybėmis.

Galbūt kalnų regionai ir negali lengvai prisitaikyti prie konkurencinių sąlygų ir gali tekti patirti papildomų išlaidų, siekiant, kad kalnų regionai gamintų labai konkurencingus produktus žemomis kainomis, tačiau būtina sutelkti dėmesį į turimų išteklių panaudojimą, įskaitant kraštovaizdžio gamtos grožį, turistų pritraukimui ir ištirti galimus tų regionų konkurencinius pranašumus, įskaitant regioninių ir tradicinių produktų įvairovę, tradicinių žinių ir gamybos procedūrų, kurios produktams suteikia konkurencinį pranašumą, gausumą.

Priešingai nei kai kurie kolegos Europos Parlamente, nemanau, kad tinkamas kalnų regionų problemų sprendimas yra mesti į tuos regionus daugiau BŽŪP pinigų. Kadangi ūkininkavimo rėmimo nauda kalnų

regionuose akivaizdi, manau, kad daug tinkamesnis būdas būtų skirti viešąjį finansavimą pagal kaimo vystymo ramstį.

Siekiant kalnų regionų tvaraus vystymo, labai svarbu panaudoti tų regionų galimybes, o ne paprasčiausiai jiems skirti daugiau viešųjų lėšų.

7. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

(Posėdis buvo nutrauktas 13.00 val. ir tęsiamas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Pirmininko pavaduotojas

8. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

9. Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistema – Avarijų jūrų transporto sektoriuje tyrimai - Keleivių vežėjų jūra atsakomybė avarijų atveju – Uosto valstybės kontrolė (nauja redakcija) – Laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bei atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrosios taisyklės (nauja redakcija) – Laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrosios taisyklės ir standartai (nauja redakcija) (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl

– rekomendacijos dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos priimtos bendrosios pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/59/EB, įdiegiančią Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą [05719/3/2008 - C6-0225/2008 - 2005/0239(COD)] – Transporto ir turizmo komitetas. Pranešėjas: Dirk Sterckx (A6-0334/2008),

– rekomendacijos dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos priimtos bendrosios pozicijos dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, nustatančios pagrindinius principus, taikomus avarijų jūrų transporto sektoriuje tyrimui, ir iš dalies keičiančios Direktyvas 1999/35/EB ir 2002/59/EB [05721/5/2008 - C6-0226/2008 - 2005/0240(COD)] - Transporto ir turizmo komitetas. Pranešėjas: Jaromír Kohlíček (A6-0332/2008),

– rekomendacijos dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl keleivių vežėjų jūra atsakomybės įvykus avarijoms [06389/2/2008 - C6-0227/2008 - 2005/0241(COD)] – Transporto ir turizmo komitetas. Pranešėjas: Paolo Costa (A6-0333/2008),

– rekomendacijos dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos priimtos bendrosios pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl uosto valstybės kontrolės (nauja redakcija) [05722/3/2008 - C6-0224/2008 - 2005/0238(COD)] – Transporto ir turizmo komitetas. Pranešėja: Dominique Vlasto (A6-0335/2008),

– rekomendacijos dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos priimtos bendrosios pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų (nauja redakcija) [05724/2/2008 - C6-0222/2008 - 2005/0237A(COD)] - Transporto ir turizmo komitetas. Pranešėjas: Luis de Grandes Pascual (A6-0331/2008, ir

– rekomendacijos dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos priimtos bendrosios pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrųjų taisyklių ir standartų (nauja redakcija) [05726/2/2008 - C6-0223/2008 - 2005/0237B(COD)] – Transporto ir turizmo komitetas. Pranešėjas: Luis de Grandes Pascual (A6-0330/2008).

Dirk Sterckx, pranešėjas. – (NL) Gerb. pirmininke Komisijos nary, Tarybos pirmininke, turėtume savęs paklausti, ar praėjus devyneriems metams po laivo „Erika“ avarijos ir beveik šešeriems metams po laivo „Prestige“ avarijos esame pasiruošę, jei kas nors panašaus nutiktų vėl. Tai – tikrasis klausimas, į kurį turime atsakyti.

Ar viskas tvarkoje? Ar turime pakankamai ekspertų, kurie yra pakankamai nepriklausomi priimti sprendimus? Ar jie gali dirbti pakankamai sparčiai? Ar baigėme visus pasirengiamuosius darbus, kad norėdami išspręsti atvejį, galėtume pasikviesti kitus specialistus ar gelbėjimo darbuotojus? Ar tokiu atveju igulos atžvilgiu imamasi tinkamų veiksmų? Ar išmokama kompensacija? Ar turime pakankamai informacijos apie laivus, plaukiojančius palei mūsų pakrantes? Tokius klausimus uždavėme po atsitikimų su laivais „Erika“ ir „Prestige“. Komisija nedelsdama pateikė pasiūlymus šiomis temomis – mes irgi keletą dalykų išdėstėme popieriuje ir dabar šiuos dalykus reikia išdėstyti.

Vyko pirmasis svarstymas, kuriame Taryba pateikė bendrą poziciją – deja, labai nuviliančią. Tačiau su dideliu pasitenkinimu turiu pasakyti, kad nuo to laiko daug neoficialiai kalbėjomės su Taryba – iš pradžių su Tarybai pirmininkavusia Slovėnija ir ypač daug su dabar pirmininkaujančia Prancūzija – ir tai davė gerų rezultatų.

Kalbant apie kompetentingas institucijas, mes beveik pasiekėme tikslą. Turime popieriuje išdėstytą gerą tekstą, kurį norėčiau paraginti visus kolegas narius visapusiškai paremti. Yra institucija, dalyvaujanti planavime, veikianti nuolat, turinti reikalingos patirties ir galinti priimti nepriklausomus sprendimus, kurie pagerintų laivų priėmimą į prieglobsčio vietą. Taip pat pasiekėme pažangos laivų stebėsenos srityje ne tik dėl įprastų radarų, bet ir dėl palydovinių stebėsenos priemonių. Turime išsamesnį informavimą apie krovinių ir žinome, kas atsakingas už tokios informacijos pateikimą. Stebėseną taip pat taikoma ir žvejybos laivams, siekiant padidinti ir mažų laivų saugumą. Sukūrėme priemones, kurių reikia imtis formuojantis ledui.

Taigi pasiekėme pažangos, tačiau dar ne viską baigėme. Ką reikia dar išspręsti? Ogi klausimus dėl tendencijos laikyti igulą nusikaltėliais, kompensacijų, kai uostai patiria nuostolius, ir privalomo pranešimo apie bunkerinį mazutą. Juk ir nedideli šios ypač teršiančios medžiagos kiekiai kartais gali padaryti labai didelę žalą aplinkai, kaip tai, pvz., nutiko laivo „Tricolor“ avarijos prie Belgijos ir Prancūzijos pakrantės atveju, kai palyginti nedidelis 180 tonų tokio mazuto kiekis padarė itin didelę žalą.

Tarybos pirmininke, norėčiau padėkoti už darbą, kurį mes, Parlamentas ir Taryba, sugebėjome kartu nuveikti dėl mano pranešimo, ir norėčiau paraginti ir Parlamentą, ir Tarybą tęsti darbus ta pačia linkme.

Dabar kalbėsiu apie du tekstus, dėl kurių neturime bendros pozicijos. Būdamas vieno iš šių tekstų pranešėju, norėčiau paraginti Tarybą priimti sprendimą ir dėl šių dviejų tekstų. Žinau, kad einantis Tarybos pirmininko pareigas sunkiai dirba šiuo klausimu, tačiau Parlamentas mano, kad du klausimai dėl laivų savininkų finansinės atsakomybės ir dėl vėliavos šalies įpareigojimų yra labai svarbūs komponentai, reikalingi norint padidinti jūrų saugumą. Pvz., norint sukurti tinkamą laivų priėmimą į prieglobsčio vietą įvairiose valstybėse narėse ir Sąjungoje, visos valstybės narės turi ratifikuoti Tarptautinę konvenciją dėl atsakomybės ir kompensacijos už žalą, susijusią su pavojaus ir kenksmingų medžiagų vežimu jūra (PKM konvenciją).

Parlamentas ragina einantį Tarybos Pirmininko pareigas daryti viską, kas įmanoma, kad užtikrintų, jog Taryba priims sprendimą ir dėl šių dviejų tekstų. Jei taip nebus, turėsime labai rimtą problemą; tikėtina, kad Parlamentas visus mūsų pasiekimus – kad ir kaip juos vertinu – įvertins nepatenkinamai. Todėl norėčiau paprašyti einančio Tarybos Pirmininko pareigas tęsti savo gerą darbą. Parlamentas – ir, be abejonės, šis pranešėjas – remia Tarybos pirmininką. Tęskime savo darbą, kad pasiektume kiek galima geresnių rezultatų saugios laivybos srityje.

Pirmininkas. – J. Kohlřecko savo vietoje nematau. Kalbės kiti pranešėjai ir jei jis pasirodys laiku, mes jam suteiksime žodį.

Paolo Costa, pranešėjas. – (IT) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, 2007 m. balandžio mėn. šiame Parlamente dalyvavome pirmajame svarstyme. Dabar yra 2008 m. rugsėjo mėn. ir nemanau, kad šis laikas praėjo veltui. Daug kas pasikeitė, pasiekta nemaža pažanga ir esu tikras, kad sugebėsime įveikti paskutinę mylią, kuri liko norint baigti svarbų uždavinį, t. y. visiems Europos ir ne Europos piliečiams, tiesą sakant, visiems, plaukiojantiems Europos jūromis, sukurti saugias sąlygas, kurios bus tikrai geresnės už dabartines.

Norėčiau priminti ne tik D. Sterckxo minėtus laivų „Erika“ ir „Prestige“ atvejus, bet – ir tai yra tikslas, kurį kėliau sau šiuo pranešimu dėl sektoriaus – ir norėčiau pasakyti, kad privalome išvengti tokių tragedijų kaip „Princess of the Stars“ avarija, nusinešusi 800 gyvybių Filipinuose, ar „tik“ 4 žmonių žūtį lėmęs krovinių laivo susidūrimas su povandeniniu sparnu Mesinos sąsiauryje, ir vėl „tik“ 2 turistiniame laive „La Besogne“ buvusių žmonių gyvybių nusinešęs susidūrimas su *bateau mouche* Paryžiuje. Reiziumuojant reikia pasakyti, kad pavojų yra visuose vandenyse, ir privalome imtis veiksmų dėl visų vandenų.

Tačiau kryptis – labai paprasta: man atrodo, kad negalime patekti į tokią padėtį, kad pasikartojančių nelaimių akivaizdoje reiktų gailėtis, jog nepriėmėme reikalingų sprendimų. Norėčiau dar kartą pabrėžti – šie sprendimai susiję ne tik su aplinkos, pakarančių ir jūrų apsauga, kaip „Erika“ ir „Prestige“ atveju, bet ir su žmonių gyvybių apsauga didelių nelaimių, kurios, laimei kol kas vyko toli nuo mūsų, ir mažesnių nelaimių atvejais. Pateikiau tik du pavyzdžius: vieną Mesinos sąsiauryje, kitą – prieš keletą dienų nutikusią nelaimę Senos upėje.

Mano pranešime taip pat pateikiama strategija, kurią, mano įsitikinimu, turėtume visi patvirtinti: kiek galima geriau pasinaudoti Europos kompetencija aplinkos apsaugos ir vartotojų apsaugos labui. Šiuo atveju tai reiškia žmonių gyvybių apsaugą ir saugos ir saugumo užtikrinimą, siekiant pagerinti dabartinę padėtį.

Tačiau turime būti atsargūs – turime naudotis tas kompetencijas, kurios nustatytos Sutartyje, visiškai neperduodant tolesnio suvereniteto, ir neatimant kompetencijos iš valstybių narių, kurios, kaip mes tikime ir norime tikėti, visiškai pritaria šiam tikslui.

Taigi, atsižvelgiant į tai, manau, privalome tęsti darbą šioje srityje, su kuria yra susijęs mano pranešimas, ir surasti priemonių, kurių apimtis gali būti išplėsta taip, kad niekas negalėtų jų atmesti, ir surasti laipsniškus įgyvendinimo metodus per protinę laiką, kuriuos visi ilgainiui patvirtintų, nereikalaujant, kad viskas būtų padaryta per vieną naktį. Atsakomybės ribojimo klausimu turime rasti būdą, kaip sujungti laivo savininko žinojimą apie jam tenkančią atsakomybę ir žalos, kuri gali atsirasti, dydį, su galimų aukų žinojimu, kad jie gaus kompensaciją. Todėl privalome rasti tam tikrus sprendimus, kurie leistų padidinti arba sumažinti šiuo metu fiksuotas ribas, kurias norime arba galėsime įdiegti. Turime užtikrinti, kad keliaujantieji mūsų laivais bus geriau informuoti ir turime sudaryti sąlygas nedelsiant imtis veiksmų atsitikus nelaimei, įskaitant išankstinius mokėjimus tam tikrais tinkamais atvejais, kurie gali būti patvirtinti.

Manau, kad susitarimą dėl šių klausimų galime pasiekti labai nesunkiai; galime rasti būdą išspręsti dar neišspręstus šios temos klausimus. Tačiau lieka svarbus klausimas: negalime sau leisti nagrinėti tiek vieną aspektą, o privalome baigti šį klausimą ir turėti galimybę pasakyti Europos piliečiams, kad dirbame visais frontais ir visuose sektoriuose.

Nebekartosiu klausimo dėl dviejų, sakykime, pranešimų, kurių trūksta. Norėčiau pasakyti pirmininkaujančiajai Prancūzijai, kad ji nuveikė milžinišką darbą, ir tikiuosi, kad ji dirbs toliau. Asmeniškai aš, ir Parlamentas, galime užtikrinti, kad bet koku atveju nuo dabar dirbsime kiekvieną dieną iki pat šių metų gruodžio 31 d., kad šis klausimas būtų baigtas per šį pirmininkavimo pusmetį ir kad jis gali būti baigtas pačiu palankiausiu visiems į mus žiūrintiesiems būdu. Esu tikras, kad galėsime didžiuotis pasiekę pažangos Europos laivybos saugumo srityje ir niekas nesijaus – kaip čia man geriau išsireiškus? – kad jie praranda atsakomybę, kurią jie nori priimti tiesiogiai.

Dominique Vlasto, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pradėdama norėčiau visiems priminti, kad laivybos saugumui ir toliau turi būti teikiama pirmenybė Europos politinėje darbotvarkėje. Negalime laukti, kol vėl nutiks didelė nelaimė jūrose, ir tik tada suprasti, kad laivybos saugumas yra prioritetas mums, politiniams lyderiams, ir mūsų gyventojams, kurie nebesitaikstys su tuo, kad pakrantės yra teršiamos, tuo labiau, kad tokios nelaimės yra katastrofiškos aplinkai ir lemia finansines išlaidas.

2007 m. balandžio mėn. Parlamente vyko pirmasis svarstymas. Tarybai prireikė daugiau nei metų, kad mums pateiktų savo bendras pozicijas ir vis tiek, pakete pateikiami tik penki iš septynių tekstų. Turiu pripažinti, kad man labai sudėtinga susitaikyti su tokia padėtimi.

Be abejonės gali būti, kad kai kurie klausimai kelia didelių problemų ir gali būti sudėtinga susitarti. Gerai, kad nors susitarėme dėl teisėkūros paketo, kuris iš tiesų yra sudėtingas, tačiau matau keletą objektyvių priežasčių, užkertančių kelią susitarimui dėl techninių, bet konkrečių tekstų, kurie iš tiesų sudaro labai vientisą visumą. Kiek prisimenu, prieš metus visi buvome labai laimingi – netgi savimi patenkinti. Be abejo, kartu su savo kolegomis nariais norėčiau sužinoti, kodėl Tarybai reikėjo tiek daug laiko dėl šio klausimo ir norėčiau, kad Taryba pasakytų mums, kas sutrukdė susitarti dėl dviejų svarbių pasiūlymų – laivų savininkų civilinės atsakomybės ir vėliavos šalies įpareigojimų, nes ypač vėliavos šalies tekstas natūraliai papildė mano pranešimą dėl uosto valstybės kontrolės. Atsižvelgiant į tai, labai lengva pamatyti, kaip vieno teksto sąveika su kitais teksta visapusiškai pateisina naudojamą „paketo“ metodą ir poreikį susitarti dėl visų tekstų.

Gali nuskambėti šiurkščiai, tačiau noriu žinoti, kas vyksta. Tačiau noriu pagirti tikras ES pirmininkaujančios Prancūzijos pastangas, kuri stengėsi įveikti blokavimą ir atgaivinti diskusijas dėl dviejų trūkstamų tekstų, t. y. G. Savary'io ir F. Fernandezo pranešimų. Susitarimo su Taryba nepavyko pasiekti ne dėl pažangos

kiekvieno iš mūsų teksto trūkumo ar dėl atskirų sunkumų dėl kiekvieno teksto, o dėl to, kad pakete šiuo metu nėra dviejų pasiūlymų ir tai akivaizdžiai kelia problemų visiems pranešėjams.

Asmeniškai aš manau, kad netrukus pasieksime susitarimą dėl kiekvieno iš pasiūlymų, nes turime tai padaryti, net jei bus panaudota taikinimo procedūra. Bet kuriuo atveju žinau, kad Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija dirba šiuo klausimu ir tikiuosi, kad jai pasiseks.

Nesu labai susirūpinusi savo pranešimu dėl uosto valstybės kontrolės, nes žinau, kad mūsų neoficialaus trišalio dialogo pabaigoje buvo išspręsta daug klausimų. Be įvairių skirtumų dėl formuluočių, lieka trys pagrindiniai nuomonių skirtumai su Taryba, kurių atžvilgiu norėčiau atstatyti per pirmąją svarstymą Parlamento turėtą poziciją.

Pirmasis klausimas – direktyvos taikymas inkaravimo vietoms, kurios yra svarbi jūrinio saugumo problema. Privalome į šį tekstą įtraukti inkaravimo vietas. Manau, kad siunčiame tvirtos ir nuoseklos politikos žinią. Neatitinkantys standartų laivai neturi turėti galimybės išvengti patikrinimo, nepaisant jų maršruto ir vietos, kurioje jie įplaukia į Europos vandenį.

Antrasis klausimas susijęs su nuolatinio draudimo taikymu. Vėlgi, manau, kad tai – priemonė, kurią reikia taikyti siekiant atgrasyti nuo netinkamo elgesio. Tiesą pasakius, ši priemonė turėtų būti naudojama retai, nes yra nedaug laivų, kurie atitinka šios priemonės taikymo sąlygas, taigi ši priemonė turi veikti ir būti taikoma tiems laivams, kurie neatitinka standarto, ir taip būtų užtikrinta, kad tokie laivai nebekurs naujų problemų ir praras nebaudžiamumo jausmą.

Trečiasis klausimas susijęs su patikrinimo sistemos taikymo lankstumo priemonėmis. Per pirmąją svarstymą pasirinkome lankstumo priemones, atsižvelgdami į specialias aplinkybes; pvz., kai patikrinimai neatlikti dėl blogo oro arba kai neatitinka saugumo sąlygos. Buvo įtraukta galimybė atidėti laivo patikrinimą ir jį atlikti kitame Bendrijos uoste.

Taryba nori daugiau.

(Pirmininkas nutraukė pranešimą)

Luis de Grandes Pascual, *pranešėjas*. – (ES) Gerb. pirmininke, D. Bussereau, Komisijos nary, ponios ir ponai, šiandien dar kartą grįžtame prie diskusijos, kurią buvome baigę per pirmąją svarstymą prieš pusantų metų.

Taip darome turėdami daugiau priežasčių nei tada džiaugtis pasiektais rezultatais, kurie yra bendradarbiavimo ir sutarimo šiame Parlamente dėl tokio opaus klausimo visuomenei, kaip saugumus mūsų jūrose, vaisius.

Tačiau apgailestauju, kad mūsų nėra pasitenkinimas visiškai arba ne toks, kokio tikėjomės, nes nepaisant mūsų išmokytų praeities pamokų, nepaisant tragiškų laivų „Erika“ ir „Prestige“ avarių, kurios vis dar yra mums prieš akis, ir nepaisant to, kad reikia veikti dabar ir nelaukti pritarimo, kuris visuomet atsiranda po nelaimių, Tarybos požiūris, deja, neleido mums baigti šio klausimo šiandien ir patvirtinti aštuonis pasiūlymus, kurie sudarytų „trečiąjį paketą“ dėl jūrinio saugumo.

Tačiau tai netrukdo man pripažinti pirmininkaujančiosios Prancūzijos valią ir už tai padėkoti, nes Prancūzija perėmė estafetę iš pirmininkavusiųjų Portugalijos ir Slovėnijos ir Taryboje nustatė tinkamą tempą, tvirtai pasiryžusi pasiekti susitarimą dėl pasiūlymo paketo, kuris turėtų būti vertinamas kaip vientisas elementas – mes visi dėl to sutariame – nes pasiūlymai yra susiję ir jie apima visus dalyvaujančius jūrų transporto grandinėje.

Todėl nėra reikalo diskutuoti, kaip, deja, mano bent kai kurių valstybių vyriausybės, dėl to, ar kurie nors iš šių pasiūlymų yra reikalingi ar tinkami. Visi ir kiekvienas iš šių pasiūlymų yra labai svarbūs.

Remdamasis tuo, raginu Tarybą neleisti išsprūsti šiai puikiai galimybei baigti šį klausimą per taikinimą, kur kai kurie iš mūsų dalyvaus padarę beveik visus namų darbus, nes iki šiol rengti neoficialūs trišaliai dialogai ir visiškai sutarimas su oponuojančiais pranešėjais davė labai gerų rezultatų ir tai galėtų būti geru pagrindu galutiniam susitarimui pasiekti.

Tačiau, ponios ir ponai, yra klausimas, kuris man kelia didelį susirūpinimą ir kurį norėčiau paminėti, nes šis klausimas, mūsų nuomone, susijęs su esminiu paketo aspektu. Kalbu apie organizacijų ir valdžios institucijų, sukurtų specialiai tam, kad būtų tvirtinami kiek galima geresni sprendimai per kiek galima trumpesnę laiką, nepriklausomumą.

Čia kalbu apie nepriklausomą instituciją, kuri bus sukurta tam, ką padaryti yra visuomet sunku, t. y. priimti sprendimą dėl laivų, kuriems reikia pagalbos, priėmimo į prieglobsčio vietą.

Ponios ir ponai, nereikia kurti nuo politinės įtakos nepriklausomos institucijos, jei tokia institucija neturi reikalingų išteklių ir sprendimo priėmimo galių, ir tuo labiau, suteikti institucijai tokias galias, kad kai prireiks jas panaudoti, institucija turės tik vieną išeitį: privalomai suteikti pagalbą laivui, net jei jis neturi draudimo ar garantijų.

Taip atsitikus, visa našta teks susijusiai valstybei narei, kuri galiausiai taps ekologinę ir socialinę žalą, kurią gali sukelti laivo, kuriam reikia pagalbos, priėmimas į prieglobsčio vietą, patyrusia auka ir tai valstybei teks tą žalą padengti.

Taigi sakau „taip“ institucijos įsteigimui, tačiau jai turi būti suteiktos galios ir nelaimėje atsidūręs laivas turėtų būti priimtas tik tuomet, jei po išankstinio padėties įvertinimo yra darytina išvada, kad tai – geriausias sprendimas ir rizika valdoma.

Turiu pasakyti, kad dėl to kovojau ne aš vienas, nes Europos asociacija, atstovaujanti visiems mūsų uostams taip pat smarkiai dėl to protestuoja.

Taip pat noriu padėkoti D. Sterckxui už jo tvirtą poziciją šiuo sudėtingu klausimu, dėl kurio jam teko kovoti mūsųje.

Ypač džiaugiuosi pasiekta pažanga dėl laivų stebėsenos priemonių, kurios yra labai svarbios mažinant rizikingas padėtis.

Kalbėdamas apie skirtumus, noriu pasakyti, kad per taikinimą jų bus ir mes labai stengsimės, kad pasiektume kompromisus ir nė kiek neabejoju, kad juos pasieksime.

Galiausiai pereisiu prie savo pranešimo. Anksčiau buvęs pasiūlymas dėl direktyvos po Tarybos nagrinėjimo, buvo padalytas į dvi teises priemones: pasiūlymą dėl reglamento ir pasiūlymą dėl direktyvos, o Transporto ir turizmo komiteto nariai sutiko, kad taip padaryti yra teisinga. Todėl mūsų nuomonė apie bendrą poziciją yra teigiama, nes joje iš esmės pritariama Parlamento siūlomai linijai: sustiprinamos stebėsenos priemonės pripažintoms organizacijoms, sukuriant nepriklausomą ir nuolatinę galias turintį bei nepriklausomai veikiantį vertinimo komitetą; pasiekama lankstesnė ir sąžiningesnė baudų sistema, kuri, be abejonės, yra veiksmingesnė, nes baudžiami tie, kurie nesielgia taip, kaip turėtų, ir tai daroma remiantis padaryto pažeidimo rimtumu ir organizacijos ekonominiais pajėgumais; galiausiai sugebėta pasiekti pažangos labai sudėtingu klasių sertifikatų pripažinimo klausimu, nustatant sąlygas, pagal kurias pripažintos organizacijos turės pripažinti viena kitą, nekeliant pavojaus laivybos saugumui ir atskaitos tašku laikant pačias reikliausias taisykles.

Be kuriuo atveju, ponios ir ponai, esu įsitikinęs, kad turime tvirtą pagrindą galutiniam susitarimui ir kad kartu rasime tvirtą sprendimą visų Europos žmonių labui.

Jaromír Kohlíček, pranešėjas. – (CS) ponios ir ponai, visuose transporto sektoriuose vyko atidus tyrimas dėl didelių transporto avarių priežasčių. Atskiros valstybės narės mano, kad tokie tyrimai ir techninių priežasčių nustatymas – esminė tokių avarių sumažinimo sudedamoji dalis. Iki šiol vienintelė išimtis buvo jūrų transportas. Be abejo, yra tam tikrų pagrindų reglamentų, tačiau jūrų transportas ir laivyba daug sudėtingesnis transporto tipas už kitus, kai tenka nuspręsti, kuri valstybė atsakinga už nelaimių priežasčių tyrimą. Laivo savininkas nebūtinai turi būti laivo operatorius ir jie abu gali būti iš skirtingų valstybių. Jūreiviai gali būti skirtingos etninės kilmės ir skirtingų tautybių. Keleiviai taip pat gali būti skirtingų tautybių. Tą patį galima pasakyti ir apie krovinį, ir kelionę užsakantį klientą. Laivas išplaukia iš vienos valstybės teritoriniuose vandenyse esančio uosto į kitą valstybę ir per kelionę kerta kitų valstybių ir tarptautinius vandenys. Tarytum to nepakanka, kai kurios valstybės savo tyrimo įstaigas, kurias raginame įsteigti, paskyrė skirtingoms valstybinės organizacijoms. Todėl tokios įstaigos nėra nepriklausomos net organizaciniu požiūriu.

Dėl avarių tyrimo jūrų transporto srityje buvo diskutuota su oponuojančiais pranešėjais ir pirmininkaujančiąja valstybe. Transporto ir turizmo komitetas nusprendė, kad reikėtų išlaikyti pagrindines direktyvos projekto nuostatas. Tai apima standartizuotus tyrimus naudojant bendrą metodiką, kur turėtų būti nustatytos galutinės datos informacijai apie tai, kuri valstybė turi atlikti tyrimą paskelbti ir galutiniam pranešimui pateikti. Be abejo, galima diskutuoti, kokius avarių tipus tirti privaloma pagal patvirtintą metodiką ir kaip tiksliai reikia apibrėžti tyrimo institucijos organizacinį nepriklausomumą. Diskutuodami apie priemones, susitarėme, kad techninio tyrimo išvados gali būti naudojamos tolesniuose, pvz., kriminaliniuose tyrimuose. Tačiau techninio tyrimo duomenys turi būti konfidencialūs. Komitete taip pat buvo išaiškinta, kad neįmanoma ignoruoti

nuostatų, kurios reikalauja sąžiningo jūreivių, esančių į jūrines avarijas patekusiųosiuose laivuose, vertinimo, nebent to neleidžia tokių nuostatų įtraukimas į kitus reglamentus. Taip pat susitarta, kad nepriklausoma tyrimo įstaiga turi turėti ekspertų iš kelių valstybių ir kad atskiros valstybės narės gali pasiekti abipusį susitarimą dėl atstovavimo tiriant jūrų nelaimes.

Norėčiau pabrėžti, kad vienas iš pagrindinių svarstomo laivybos paketo tikslų – padidinti vėliavos valstybės atsakomybę. Todėl reikia, kad siūlomas tekstas dėl skubaus pranešimo apie nustatytus techninius trūkumus liktų direktyvoje – tą patį galima pasakyti ir apie laivų, kuriems taikoma direktyva, specifikacijas. Nemanau, kad gera mintis, atsižvelgiant į patirtį, gautą tiriant tanklaivio avariją prie Ispanijos krantų, ir toliau leisti kelioms techninių tyrimų institucijoms dirbti lygiagrečiai. Jei Europos Komisija nemano esanti pakankamai kompetentinga nuspręsti dėl tyrimų vykdymo, tuomet vienintelė išeitis – tokius sprendimus turi priimti Europos Vadovų Taryba. Neabejotinai manau, kad kelių kartu vykstančių techninių tyrimų pradėjimas – prastas sprendimas. Vis dar nebaigtas tanklaivio „Prestige“ avarijos tyrimas rodo, kur veda toks atsakomybės išskaidymas jos vengiant. Teisinga visą laivybos paketą aptarti vienu metu ir taip išvengti atskirų sąvokų apibrėžimų skirtumų įvairiose sudėtinėse direktyvose ir taip padidinti sudedamųjų dalių aiškumą.

Manau, kad netgi dėl direktyvos dėl jūrų nelaimių galime pasiekti protingą kompromisą, kurį būtų galima taikyti praktikoje ir kuris prisidėtų prie jūrų nelaimių tikimybės sumažinimo ir, galbūt, prie kruopštaus persvarstymo, įskaitant techninius aspektus.

Dominique Bussereau, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, rytoj balsuosite dėl trečiojo saugios laivybos paketo. Kaip žinote, jūrų ekonomikoje sukurta maždaug 3 mln., darbo vietų, ir dėl to tai yra labai svarbus Europos Sąjungos sektorius.

2006 m. pradžioje Komisija pateikė septynis teisėkūros pasiūlymus, sudarančius paketą. Šiais pasiūlymais buvo siekiama įdiegti priemones, kurios sudarytų galimybes užkirsti kelią avarijoms jūroje ir sukurti priemones, kurių reikia imtis po avarijų, t. y. ištirti priežastis ir suteikti kompensacijas aukoms. Pakete pirmenybė teikiama laivybos saugumo ir kokybės užtikrinimui, atsižvelgiant į aplinkosaugos aspektą, ir Europos jūrų sektoriaus konkurencingumo didinimui.

Taryba, Parlamentas ir Komisija pritaria jūrinio saugumo skatinimo tikslui. 2002 m. Kopenhagos Europos Vadovų Taryboje buvo pritarta pastangoms padidinti saugumą ir priminta apie Europos Sąjungos pasiryžimą „imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų išvengta panašių katastrofų pasikartojimo“ – čia turėta omenyje laivo „Erika“ avarija. Taryba taip pat neabejojo priimdama daugelį Europos Parlamento 2004 m. balandžio 27 d. rezoliucijoje pareikštų reikalavimų. Tačiau vis dar yra nuomonių skirtumų dėl trečiojo jūrų paketo ir dėl šių skirtumų reikės šalis toliau konsultuotis.

Kadangi Komisija pateikė paketą dirbant kelioms Tarybai pirmininkavusioms valstybėms – kurių paskutinė buvo Slovėnija – Taryba patvirtino šešias bendras pozicijas dėl šių pasiūlymų: dėl avarijų tyrimų, dėl klasifikacijos, uostų valstybės kontrolės, eismo stebėsenos ir Atėnų konvencijos – visose šiose pozicijose atsižvelgiama į Europos Parlamento nuomones, pvz., tas, kurios buvo patvirtintos praėjusių metų balandžio mėn.

Nuo savo darbo pradžios pirmininkaujančioji Prancūzija labai stengėsi, kad per Parlamento antrąjį svarstymą būtų pasiektas susitarimas dėl šių šešių tekstų, dėl kurių 2008 m. birželio mėn. Taryba perdavė bendras pozicijas. Per neoficialius susitikimus, kurių tikslas buvo pasiekti skubų susitarimą dėl šių tekstų, tarp Coreper pirmininko ir pranešėjų praėjusių vasarą buvo pasiekta tikra pažanga kiekvienu iš šių klausimų. Paskutiniame savo laiške, Gerb. P. Costa, jūs tai apibūdinate kaip „esminę pažangą“.

Be to, kaip žinote, laikantis mano išipareigojimų, duotų praėjusių balandžio mėn., Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija energingai ir su entuziazmu Taryboje atgaivino diskusijas dėl likusių dviejų tekstų dėl civilinės atsakomybės ir vėliavos šalies įpareigojimų. Šis atgaivinimas labai reikalingas jūrinio saugumo požiūriu ir, Komisijos nary, taip buvo atsižvelgta į nuolatinis jūsų Komisijos prašymus. Žinote, kad pirmininkaujanti Prancūzija šį klausimą įtraukė į La Rošelyje vykusio neoficialaus susitikimo darbotvarkę, į kurią pakviečiau Europos Parlamento atstovus P. Costa ir G. Savary, kurie maloniai sutiko dalyvauti. Kaip žinote, šiuo metu tęsiame darbą dėl techninių aspektų, kad Transporto ministrų Taryba savo kito posėdžio metu, kuris planuojamas spalio 9 d., galėtų į juos atsižvelgti.

Noriu su jumis būti atviras: atsižvelgiant į dabar susidariusią padėtį, tikėjausi, kad mums pavyks išvengti taikinimo procedūros. Tačiau vis tik taip neatsitiko. Todėl dabar privalome užtikrinti, kad pasinaudosime šiuo impulsu ir pirmiausia privalome užtikrinti, kad nepadarysime taip, kad visa ši pažanga ir pastangos nueis perniek, nes tokia baigtis būtų labai prasta visuomenės akyse. Dėl to paraleliai dirbdama su likusiais

dviem tekstais, Taryba džiaugiasi, galėdama išlaikyti neoficialius ryšius su visais pirmųjų šešių tekstų pranešėjais, kad būtų pasiektas susitarimas dėl turinio.

Labai norėjau pasidalyti šiomis mintimis su jumis ir tą patį pasakysiu Tarybai, kai mes savo spalio 9 d. posėdyje nagrinėsime paskutinius du tekstus. Taryba nuspręs dėl savo pozicijos dėl taikinimo dėl pirmų šešių tekstų.

Gerb. pirmininke, tikrai tikiuosi, kad Parlamentas, Taryba ir Komisija ras bendrą būdą kaip tęsti darbą ir artimai bendradarbiauti šiais klausimais. Manau, kad mes beveik pasiekėme galutinį susitarimą, t. y. tai, ko visi troškome.

Antonio Tajani, Komisijos narys. – (IT) Ačiū, pirmininke, ponios ir ponai, ir ypač dėkoju savo kolegai. Tiek metų išbuvęs Europos Parlamento nariu, džiaugiuosi vėl būdamas šiame Parlamente. Pirmininke, D. Bussereau, ponios ir ponai, kaip galėčiau nepapasakoti apie rūpesčius ir tikslus, kurie kilo diskutuojant dėl šio laivybos paketo?

Mūsų rūpestis ir Europos žmonėms atstovaujančio Parlamento rūpestis – suteikti garantijas ar stengtis suteikti garantijas Europos piliečiams, kad nepasikartotų tokie tragiški įvykiai, kuriuos, deja, matėme keli kilometrai nuo Europos pakrančių. Buvo nelaimių, pvz., neseniai Taragonos uoste įvykusi avarija, nors ji ir nebuvo tokia didelė, kurios patvirtino, kad mūsų išpareigojimas yra teisingas ir kad mes privalome savo piliečiams pateikti atsakymus. Be abejo, neįmanoma visiškai užkirsti kelio avarijoms, tačiau be abejonės privalome padaryti visa, ką galime, kad jų išvengtume teisės aktų ir politinių veiksmų pagalba.

Kaip mes tai galime padaryti? Pirmiausia, galime tai pasiekti, nesąžiningiems operatoriams daug labiau apsunkinę gyvenimą taikydami griežtesnius ir sistemingus patikrinimus ES uostuose ir įdiegę veiksmingas nuostatas dėl pavojuje esančio laivo priėmimo į prieglobsčio vietą ir, galiausiai, griežčiau kontroliuoti organizacijas, kurioms suteikti įgaliojimai tikrinti laivus ir išduoti saugos leidimus valstybių narių vardu.

Trumpai tariant, privalome pagerinti avarijų padarinių sprendimo būdą, teikiant sąžiningas kompensacijas keleiviams ar jų šeimoms ar laivybos bendruomenei ir daugiau išmokstant iš tyrimų, kurie vykdomi po avarijų. Tai yra vienas iš svarbių klausimų – suprasti kas įvyko, kad galėtume užkirsti kelią to pasikartojimui. Dėl šių įvairių aspektų turite nuspręsti, po to, kai Taryba nusprendė dėl penkių iš septynių pasiūlymų dėl šio saugios laivybos paketo.

Kaip žinome, praėjusį balandžio mėn. Transporto ministrų Taryba negalėjo priimti sprendimo dėl vėliavos valstybės įpareigojimų ir dėl laivų savininkų civilinės atsakomybės. Turime įvertinti sunkumus, kuriuos mini valstybės narės ir apie kuriuos buvo kalbėta per neoficialų Tarybos susitikimą La Rošelyje – nuogąstavimas dėl kompetencijos, dėl dalykų, kurie patenka į tarptautinių konvencijų reguliavimo sritį, perdavimo Europos Sąjungai ir baimė dėl didesnės patikrinimų administracinės naštos.

Per Tarybos posėdį La Rošelyje, kuriame dalyvavo P. Costa, mes stengėmės – sakydamas „mes“ omenyje turiu Komisiją ir Pirmininką, bei Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją, kuriai aš dėkingas už bendradarbiaujant su Komisija nuveiktą darbą – pasiekti, kad būtų skubiai patvirtintas visas paketas, nepaliekant dviejų teisėkūros tekstų, kurie visų mūsų nuomone, ir kaip pabrėžė D. Bussereau, yra labai svarbūs.

Iš tiesų privalau šiltai padėkoti pirmininkaujančiai Prancūzijai už jos nuveiktą darbą, jos pastangas tarpininkauti ir norą įtraukti Parlamentą į sprendimo priėmimą dėl labai jautraus ir labai sudėtingo klausimo. Žinoma, negaliu sakyti, kad esu patenkintas šiandienė padėtimi. Kyla pavojus, kad bus atidėti du labai svarbūs klausimai.

Komisija nori, kad būtų patvirtintas visas paketas ir mes dirbsime ir bandysime pasiekti, kad būtų pasiektas susitarimas. Europa negali sau leisti nepateikti konkrečių atsakymų savo piliečiams; privalome turėti paprastą, tačiau įpareigojantį tikslą: visi po valstybių narių vėliava plaukiojantys lavai turi visapusiškai atitikti reikalavimus. Be to, mūsų darbas yra užtikrinti, kad laivybos nelaimių aukos gautų tinkamas vienodas kompensacijas visoje Europos Sąjungoje.

La Rošelyje stengėmės nutiesti kelią, kuris vestų į susitarimą tarp Parlamento ir Tarybos. Dirbame su Tarybai pirmininkaujančia Prancūzija, siekdami pateikti tokius tekstus, kuriems būtų pritarta ir Taryboje, ir Parlamente. Vakar buvau susitikęs su Vokietijos Transporto ministru ir jį paraginau siekti, kad Vokietija taip pat tame dalyvaudų; dalyvaudamas posėdžiuose su visomis valstybėmis narėmis stengiuosi paremti tarpininkavimo veiklą, kurią vykdo Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija su Europos Komisija.

Puikiai suprantu, kad šiuo metu Parlamentas nori į antrojo svarstymo tekstus įtraukti pakeitimus, kuriais būtų įtraukta dviejų dar neišspręstų pasiūlymų esmė. Pritariu šioms pakeitimams. Oficialiai išnagrinėtų klausimų požiūriu, žinau, kad buvo pasiekta sviri pažanga suartinant Parlamento ir Tarybos požiūrius ir

nors tokios pažangos dar negalima paversti į kompromisinius pakeitimus, esu įsitikinęs, kad dėl šios pažangos likusioji procedūros dalis vyks žymiai lengviau. Be abejo, apie šiuos klausimus ir numatytus pakeitimus galėsiu kalbėti po to, kai išgirsiu jūsų pasisakymus.

Tačiau manau, kad mes galime susitarti; būtų neteisinga sakyti, jog derybos lengvos, nes jos bus sudėtingos, tačiau tikiu, kad dar galime pasiekti tikslą netgi neprieję prie taikinimo; be abejo, negalime pasiduoti, kol neišbandėme visų variantų pasiekti visus tekstų patvirtinimo tikslo, kurie sudaro saugios laivybos paketą.

Tarybos atstovai, ponios ir ponai, galite pasikliauti aktyviu Europos Komisijos, visų kabineto vadovų ir pareigūnų ir generalinio direktorato, kuriam turiu garbės vadovauti, bei mano personalo, pasiryžimu siekti specialaus atsakymo visiems Europos Sąjungos piliečiams.

Georg Jarzembowski, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos nary, džiaugiuosi galėdamas pažymėti diskusijoje atsiradusius bendrus pagrindus – tai svarbus dalykas. Mūsų draugas, Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos Tarybos atstovas teigė, kad jo manymu, iki metų pabaigos galėsime pasiekti susitarimą. Iš tiesų, pasiekime tą susitarimą! Taip pat norėčiau padėkoti pirmininko pavaduotojams už Komisijos paramą diskusijose tarp pranešėjų ir pirmininkaujančiosios Prancūzijos Tarybos.

Tarybos pirmininke, norime pripažinti, kad jūs ir jūsų kolegos jau pasiekė apčiuopiamos pažangos atskirose diskusijose dėl šešių dokumentų. Mes esame beveik teisingame kelyje, tačiau – sakau tai jums, norėdamas paremti jūsų prieštaraujančius kolegas Taryboje – arba yra vienas paketas arba nėra jokio paketo. Todėl tikiuosi, kad lapkričio 9 d. Transporto, telekomunikacijų ir energetikos ministrų taryboje pasieksite pažangos ir dėl dviejų likusių tekstų, dėl kurių sprendimas dar nepriimtas. Nenoriu gilintis į laivų savininkų civilinės atsakomybės klausimą, tačiau manau, kad tai labai svarbu vėliavos valstybės atveju.

Tačiau akivaizdu, kad nepaisant visų nuolatinių pareiškimų dėl laivybos saugumo, jūreivių ir keleivių saugumo ir pakrančių vandenų apsaugos, valstybės narės vengia ratifikuoti ir įgyvendinti labai specifinius įpareigojimus ar netgi TJO rezoliucijas dėl jūrų apsaugos. Jei norėsime, kad būtų nustatyti šie vėliavos valstybės įpareigojimai, jei mes, Parlamentas ir Komisija, norėsime daryti spaudimą valstybėms narėms – jei reikia, ir teisme – kad jos vykdytų savo įsipareigojimus pagal TJO konvenciją dėl jūrų apsaugos ir pakrančių gyventojų, valstybės narės atsitrauks. Nors yra gerų žmonių, kurie laikosi savo vėliavos valstybės įsipareigojimų, yra ir tokių, kurie labai nenoriai sutinka su Parlamento ir Komisijos patikrinimu, kuriuo siekiama užtikrinti, kad paisoma vėliavos valstybės įpareigojimų. Tai nepriimtina.

Regėjome laivų „Erika“ ir „Prestige“ avarijas, mano kolegos kalbėjo apie kitas, naujesnes nelaimes. Mes esame įsipareigoję prieš žmones ir prieš gamtą užtikrinti, kad vėliavos valstybės laikytųsi savo įsipareigojimų.

Keista. D. Vlasto's tvirtame pranešime kalbama apie uosto valstybės kontrolę, kuri teoriškai yra mūsų būdas tikrinti trečiųjų šalių laivų, išmetančių inkarus mūsų pakrantėse, saugumą. Taigi mes tikriname laivus iš trečiųjų šalių, bet valstybės narės bijo, kad joms teks įsipareigoti, kad jos gali būti patikrintos, kaip jos laikosi vėliavos valstybės įpareigojimų, susijusių su laivų saugumu. Tai nepriimtina.

Todėl norėčiau paskatinti Tarybos pirmininką veiksmingai laimėti daugumą spalio 9 d. Sakau „daugumą“, Tarybos pirmininke, nes gali būti, jei neklystu, kad transporto sektoriuje galima priimti sprendimus daugumos nuomone. Galbūt jums teks perlaužti Tarybos *esprit de corps* – jei asmuo nenori, kiti jo neprivers norėti – nes tai susiję su aplinkos ir žmonių saugumu ir mes privalėsime pasiekti daugumos sprendimą, jei reikės.

Kreipiuosi į jus, prašydamas tęsti darbą. Didžiuojamės jumis, nes iki šiol puikiai kovojote Taryboje. Prašau, perduokite Tarybai tokią žinią: mes esame su jumis ir esame pasiruošę bei norime pasiekti gerų rezultatų su Tarybai pirmininkaujančia Prancūzija. Tačiau kai kurie turi pajudėti – taip pat Vokietijos vyriausybė. Visi kartu kovokime dėl to!

10. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Prieš suteikdamas žodį kitam pranešėjui, norėčiau informuoti narius, kad oficialioje galerijoje lydimas delegacijos lankosi Lenkijos Parlamento Pirmininkas Bronisław Komorowski.

(Plojimai)

B. Komorowski priėmė mūsų Pirmininko Hanso Gerto Pötteringo kvietimą ir prieš akimirką jie abu atidarė fotografijos parodą, skirtą kovotojo už laisvę, mūsų brangaus draugo ir kolegos Bronisławo Geremeko atminimui. Gerb. B. Komorowski, šiltai sveikiname jus atvykus į namus, į Europos Parlamentą.

11. Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistema - Avarijų jūrų transporto sektoriuje tyrimai – Keleivių vežėjų jūra atsakomybė avarijų atveju – Uosto valstybės kontrolė (nauja redakcija) – Laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bei atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrosios taisyklės (nauja redakcija) – Laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrosios taisyklės ir standartai (nauja redakcija) (diskusijų tęsinys)

Gilles Savary, PSE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, kadangi Tarybai nušlavus mano pranešimą tapau oponuojančiu pranešėju, pasisakymui turiu tik pora minučių. Todėl iš karto pereisiu prie esmės. Pirmiausia noriu pasakyti, kad kreipiuosi ne į Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją, kuris mus remia, ne į Komisijos narį, kuris mus taip pat remia, bet į Tarybą. Taip pat kreipiuosi į savo kolegas narius ir dėkoju jiems už solidarumą ir noriu pasakyti, kad laivų „Erika“ ir „Prestige“ avarijos buvo labai bloga patirtis. Valstybės narės apkaltino Europą, kad ji nesiima pakankamai veiksmų dėl šių avarijų.

Dabar padedant Komisijos nariui J. Barrotui, stengiamės sukurti, pradėdami nuo pradžių, garbingą Europos jūrų transporto erdvę. Viena mūsų siūlomų priemonių – laivų savininkų civilinė atsakomybė. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad užtikriname bent tai, kad visi laivai būtų apdrausti mokiose draudimo bendrovėse dėl laivų padarytos žalos bent jau laikantis TJO konvencijų. La Rošelyje likau patenkintas pamatęs valstybės nares, kurios prisijungė prie TJO ir staiga tapo aistringomis organizacijos gerbėjomis.

Mano patarimas joms – ratifikuoti TJO konvencijas, padedant nuo konvencijos dėl cheminių medžiagų. Šiandien ar rytoj ryte gali kilti cheminis pavojus, cheminė nelaimė. Būtumėm sugrąžinti atgal į tanklaivio „Exxon Valdez“ laikus. Praktiškai nei viena valstybė teisiškai neįsipareigojo dėl cheminio pavojaus TJO. Tai yra pirmas dalykas.

Antras dalykas – sukurti garantijos ir draudimo sertifikatą Europos jūrų transporto erdvei. Turime pasitikėti Europa, kai ji eidama į priekį kartu su savimi paima ir visą pasaulį. Tuo galėjome įsitikinti oro transporto bendrovių juodųjų sąrašų atveju. Ponios ir ponai, neseniai buvau simpoziume, kur buvo svarstoma, ar gali pasikartoti laivo „Erika“ katastrofa. Be abejo gali, ir taip nutiko 2007 m. lapkričio 11 d. Juodojoje jūroje kur Kerčio sąsiauryje nuskendo penki laivai, turėję bevečius draudimo polisus.

Iš tiesų manau, kad turime pradėti tvarkyti šį klausimą ir, manau, būtent todėl, Tarybos pirmininke, Parlamento priešinimasis nėra garbės klausimas. Tai – visuomenės sveikatos ir viešojo intereso klausimas. Mes čia niekuomet neprisiimsime kaltės dėl valstybių narių aplaidumo, jei jos nesugebės padaryti savo dalies. Dedu viltis į jus.

Anne E. Jensen, ALDE frakcijos vardu. – (DA) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos nary, kaip ir pranešėjai tikiuosi, kad esame netoli šių svarbių teisės aktų patvirtinimo. Manau, kad keista, jog Tarybai reikėjo tiek laiko, kad pateiktų bendrą poziciją dėl septynių direktyvų, kuriomis siekiama užkirsti kelią taršos nelaimėms jūrose ir padidinti pasiruošimą tiems atvejams, kai nutinka kas nors bloga.

Tenka apgailestauti, kad per tiek laiko nesugebėjome susitarti dėl dviejų direktyvų dėl vėliavos valstybės įpareigojimų ir gelbėjimo darbuotojų atsakomybės. Mano manymu, šios direktyvos taip pat privalo būti įtrauktos į bendrą paketą. Jau keli pranešėjai sakė ir aš pritariu, kad Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija nuoširdžiai stengiasi surasti sprendimą ir už tai norėčiau padėkoti Tarybai pirmininkaujančiai valstybei liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu. Tikėkimės, kad šias pastangas vainikuos sėkmė.

Be abejonės visi pritariame, kad laivyba yra pasaulinė pramonė, todėl mūsų tvirtinami teisės aktai turi būti suderinti su tarptautiniais jūrų susitarimais, remiamais TJO, ir su Paryžiaus tarpusavio supratimo memorandumu dėl uosto. Parlamentas visą laiką tai rėmė. Siekiama, kad trečiasis saugios laivybos paketas laivų vartimą karštais Europos vandenyse padarytų praeitimi. Turi būti geresnė eismo stebėseną, geresnės kokybės laivų kontrolė ir atliekamas geresnis keitimasis patirtimi dėl dalykų, kurie kelia avarijų pavojų.

Prieglobsčio uostų klausimas buvo nesantaikos tarp Parlamento ir Tarybos objektas. Tiesą pasakius, pati gyvenu netoli prieglobsčio uosto ir turiu aiškiai pareikšti savo pritarimą Parlamento reikalavimui, kad prieglobsčio uostai turi būti apsaugoti nuo nemalonių papildomų išlaidų, kai leidžiantis naftą laivas atitepiamas į uostą. Labai svarbu užtikrinti, kad dėl po to vykstančios valymo operacijos atsiradusi finansinė našta kristų ne ant mažų vietinių bendruomenių.

Ypač norėčiau pabrėžti dvi direktyvas, kurių pranešėja buvau savo frakcijoje, t. y. direktyvą dėl uosto valstybės kontrolės ir direktyvą dėl avarijų tyrimo. Dėl direktyvos dėl uosto valstybės kontrolės atsiranda sutarimas

dėl Komisijos pasiūlytų principų, t. y. kad visi laivai turi būti tikrinami, o prastos būklės laivai turi būti tikrinami ypač kruopščiai. Uosto valstybės kontrolė turi atitikti tinkamą standartą, kad visuose ES uostuose būtų vykdoma vienodesnė kontrolė. Tačiau tebėra tam tikrų prieštaravimų. Taryba nepritarė inkarus išmetusių laivų kontrolei, o ir jos pozicija dėl atsisakymo priimti pačios blogiausios būklės laivus nėra tokia tvirta, kaip Parlamento. ALDE frakcija visapusiškai pritaria pranešėjos D. Vlasto pozicijai, taigi remia pakartotinį daugelio per pirmąjį svarstymą pateiktų pasiūlymų įdiegimą.

Taip pat yra keletas aspektų, dėl kurių Parlamentas ir Taryba vis dar nesutaria dėl direktyvos dėl avarių tyrimo. Avarių tyrimai ir jų rezultatų paskelbimas turėtų užtikrinti, kad avarijos nepasikartos. Privalome pasimokyti iš įvykusių avarių ir kiek įmanoma daugiau žmonių privalo mokytis iš kitų patirties. Kaip ir aviacijoje, būtina užtikrinti, kad visos dalyvaujančios šalys teiktų kiek įmanoma atviresnę ir sąžiningesnę informaciją apie avarijos eigą. Atliekant saugumo tyrimus gauti liudytojų pareiškimai negali būti tiesiogiai naudojami pateikiant bet kokius kaltinimus, nes tokiais atvejais kaltinamajam turi būti suteiktos tinkamos teisės per apklausą. Čia sudėtinga rasti tinkamą sprendimą, todėl mes dar kartą teikiame kai kuriuos per Parlamento pirmąjį svarstymą pateiktus pasiūlymus, kuriuos Taryba atmetė. Tačiau didžiausias nesantaikos objektas – klausimas dėl to, kurie avarių tipai turėtų patekti į taikymo sritį. Taryba nori įtraukti tik pačias didžiausias avarijas, tačiau gali būti naudinga pasimokyti ir iš mažesnių nelaimių, tiesą pasakius, net iš vos neįvykusių nelaimių. Be to, Taryba nori suteikti vienodą statusą lygiagrečiai kelių valstybių vykdomiems tyrimams, o mes norime, kad būtų aišku, kuris tyrimas yra laikomas oficialiu. Bet kokia kaina turi būti išvengta avarijos tyrimo politizavimo ir to, kad valdžios institucijos neprisiimtų atsakomybės ir darytų įtaką tyrimams.

Todėl ALDE frakcija visa širdimi pritaria J. Kohlčeko siūlymui pakartotinai įtraukti per pirmąjį svarstymą pateiktą pasiūlymą.

Roberts Zīle, UEN frakcijos vardu. – (LV) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, pirmiausia norėčiau padėkoti visiems pranešėjams dėl šio paketo už tai, kad jie išlaikė nuoseklų požiūrį į šį labai svarbų teisės aktą dėl laivybos. Taip pat norėčiau pareikšti mūsų frakcijos nuogaštavimą dėl dviejų D. Vlasto pranešimo dėl uosto valstybės kontrolės aspektų. Pirmia, mums atrodo, kad mažų valstybių turinčių nedidelį laivyną atžvilgiu, 13 konstatuojamoji dalis buvo daug geriau išdėstyta bendrojoje pozicijoje, nei dabartiniame Parlamento komiteto parengtame projekte. Originaliojoje versijoje teigiama, kad valstybės narės turėtų siekti persvarstyti metodą, pagal kurį rengiami vėliavos šalies baltieji, pilkieji ir juodieji sąrašai pagal Paryžiaus tarpusavio supratimo memorandumą, kad būtų užtikrintas sąrašų teisingumas, ypač atsižvelgiant į mažus laivynus turinčias valstybes.

Kalbant tiksliau, jei bus taikomas grynai matematinis metodas, tuomet nedidelį vos kelių laivų, kurie įtraukti į pilkąją visų šių sąrašų sritį, laivyną turinčiai valstybei bus labai sudėtinga pasitraukti iš tos srities; dėl kokios priežasties laivai turi atsirasti pilkajame sąraše, jei tokiu atveju jie negali pagerinti matematinės proporcijos? Manau, kad Tarybos bendrojoje pozicijoje taikytas daug geriau suderintas požiūris ES valstybių narių, turinčių nedidelius laivynus, atžvilgiu. Tą patį galima pasakyti ir apie neribotą atsisakymą priimti, nors pilkajame sąraše esančios valstybės turėtų būti atskirtos nuo esančiųjų juodajame. Antras dalykas, manau, kad Tarybos bendrojoje pozicijoje taip pat geriau išdėstytas suderintas požiūris dėl išimčių galimybės, kai nereikia vykdyti tikrinimų, ypač kai jie vykdomi naktį, per trumpą laikotarpį ir labai toli nuo kranto; tokiu atveju neįmanoma atlikti aukštos kokybės patikrinimų valstybėse, kuriose būna atšiaurios žiemos ir šiaurės jūrose. Todėl raginu šiuo atveju dėl šio klausimo paremti poziciją, kurią Taryba patvirtino bendrojoje pozicijoje.

Michael Cramer, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojau, ponios ir ponai, katastrofos, siejamos su vardais „Estonia“, „Erika“ ir „Prestige“, sukrėtė Europą. Todėl ES privalo skubiai, veiksmingai ir svariai padaryti laivybą saugesnę.

Daug jūreivių ir keleivių praaišiję neteko gyvybių dėl to, kad saugumo reguliavimas ir taisyklės buvo netinkamos. Be to, dėl minėtų ir panašių avarių kilo baisios aplinkos katastrofos Atlanto, Viduržemio jūros ir Juodosios jūros pakrantėse. Ekologiniai nuostoliai buvo milžiniški, o nuostoliai turėjo padengti ne teršėjai, o mokesčių mokėtojai. Valstybių narių interesai neturi sutrukdyti Europos Sąjungos siekiui patvirtinti reikalingus Europos lygio ir tarptautinius privalomus teisės aktus.

Ypač Taryba per dabar vykstančias derybas turėtų suvokti, kad jos atsisakymas apmokyti nepriklausomas institucijas, suteikiant joms visą su avarijomis, kuriose dalyvauja laivai, susijusią patirtį, kad institucijos galėtų tirti avarijas, yra visiškai nesuprantamas. Kodėl neįmanoma įvykus laivų avarijoms taikyti tokios pat taisyklės, kaip ir įvykus lėktuvų katastrofoms.

Žaliųjų frakcija Europos laisvasis aljansas džiaugiasi visais septyniais Komisijos teisėkūros pasiūlymais ir todėl mes pritarime pranešėjų rekomendacijoms dėl penkių bendrųjų pozicijų, o mūsų nuomonės ir balsai

dėl P. Costos pranešimo dėl vidaus vandenų transporto išsiskyre. Tą patį galima pasakyti ir apie D. Sterckxo pranešimą dėl prieglobsčio uostų.

Specialios priemonės, pvz., prieglobsčio uostai, skaidrumas ir atsakomybė, yra mums labai svarbios. Laivybos saugumo požiūriu yra būtina išlaikyti vientisą laivybos paketą. Raginame Transporto, telekomunikacijų ir energetikos ministrų tarybą per kelias ateinančias savaites skubiai patvirtinti bendrą nuomonę dėl dviejų likusių dokumentų, t. y. dėl laivų savininkų atsakomybės ir dėl uosto valstybės įpareigojimų, kad pagaliau būtų galima patvirtinti vientisą paketą.

Tai, kad kai kurios valstybės narės nori blokuoti Europos susitarimus, motyvuodamos TJO reglamentais, kurių pačios dar neperkėlė į savo šalių teisę, yra gryna beprotybė. ES turi būti priimtas sprendimas, kol Europos nesudrebino nauja laivybos katastrofa.

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

Erik Meijer, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (NL) Gerb. pirmininke, laivyboje verslo laisvė gali baigtis pavojingais pažeidimais. Norėdami išlaikyti kiek įmanoma mažesnes sąnaudas, verslininkai linkę naudoti senus ir pavojingus laivus. Tai kelia pavojų igulai ir kitiems asmenims, bei kelia ypač rimtą grėsmę aplinkai. Sudarius galimybę registruotis po kitos, nei laivo savininko ir tikrosios veiklos, valstybės vėliava, sukuriama prastos darbo sąlygos ir tai tampa pažeidimų priežastimi. Veiklos išlaidas taip pat galima sumažinti laive atsiradusias atliekas ir krovinių liekanas išmetant į jūrą pakeliui.

Norint užkirsti kelią tokiems pažeidimams, turi būti galimybė visiškai uždrausti tyčinius pažeidimus darantiems verslininkams įplaukti į Europos uostus ir išmesti inkarus šalia uostų, bei turi būti atliekamas pakankamas skaičius patikrinimų, kad būtų nustatyta, kas yra blogai. Turi būti griežtai laikomasi Tarptautinės darbo organizacijos darbo jūroje konvencijos uosto valstybės nuostatų, principo „moka teršėjas“ ir visos taisyklės turi būti taikomos ir naktį.

Visi Tarybos bandymai tokius verslininkus vertinti atlaidžiau, nei per pirmąjį svarstymą norėjo Parlamentas, turės nepriimtinių padarinių. Taryba atmetė didžiąją daugumą iš 23 Parlamento pakeitimų dėl laivybos avarijų tyrimo ir dėl to gali kilti pavojus tyrimų nepriklausomumui. Taryba taip pat nuspaudė stabdžius svarstant laivų keleivių apsaugą ir todėl nebuvo įgyvendinti 2003 m. Atėnų konvencijos reikalavimai.

2008 m. liepos mėn. bendrojoje pozicijoje apribota atsakomybė ir įpareigojimas teikti informaciją. Taryba nepritaria Komisijos ir Parlamento pasiūlymams nelaimių jūroje srityje, kuriais siekiama užtikrinti, jog laivai, kuriems reikia pagalbos, visuomet būtų laiku priimti į prieglobsčio uostą ir kad igula būtų apsaugota nuo bausmės dėl aplaidumo, už kurį jie nėra atsakingi. Kiek galima greičiau reikia panaikinti visas pavojingas padėtis ir pažeidimus laivyboje. Dėl to svarbu, kad Parlamentas ir per antrąjį svarstymą toliau laikytųsi tos pačios krypties Tarybos atžvilgiu.

Johannes Blokland, *IND/DEM frakcijos vardu*. – (NL) Gerb. pirmininke, šiandien yra antras kartas, kai plenarinėje sesijoje diskutuojame dėl Erika III paketo. Nors gaila, kad trūksta dviejų pasiūlymų, esu patenkintas dabartine paketo forma ir esu dėkingas pranešėjams už darbą.

Tačiau vienas paketo aspektas man kelia susirūpinimą. P. Costos pranešime yra dvi dalys dėl keleivių vežėjų atsakomybės, kur užtikrinama, kad toks pat atsakomybės lygis bus taikomas keleivių vežėjams vidaus vandenimis kaip ir keleivius vežantiems jūromis. To visiškai nereikia.

Pirmiausia, nėra tokio poreikio. Beveik nesame girdėję apie avarijas vežant keleivius vidaus vandenimis. Be to, šios dvi dalys skambėtų kaip laidotuvių varpai dideliame keleivių vežėjų vidaus vandeninis skaičiui, nes jie negalėtų mokėti didžiulių draudimo įmokų, nes manytina, kad vežėjai turės pirkti draudimą, kai nustatytas toks aukštas atsakomybės lygis. Be to, kalbame apie mažesnes įmones, vežančias dešimtis keleivių, kurių apyvarta nėra tokia didelė. Mano manymu, akivaizdu ir logiška, kad neturėtume tokiems vežėjams taikyti tokio pat atsakomybės lygio, koks taikomas dideliems tūkstančius keleivių jūromis plukdantiems vežėjams. Negalime savęs paversti pajuokos objektais, nustatydami beprotiškai didelę ir labai brangią atsakomybę keleivių vežėjams vidaus vandenimis.

Be to, esu ypač nepatenkintas tuo, kaip šios dvi dalys pateko į tekstą. Transporto komiteto pirmininkas niekuomet neturėtų paskelbti, kad susiję pakeitimai yra teiktini, kai dėl šio klausimo tarp Tarybos ir Parlamento jau buvo pasiektas susitarimas per pirmąjį svarstymą. Todėl paprasčiau, kad dėl 9 ir 20 dalių būtų vykdomas vardinis balsavimas. Tikiuosi ir laikiu, kad dauguma mano kolegų narių pritars man ir atmes šias dvi dalis.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, leiskite paminėti D. Sterckxo pranešimą dėl laivų eismo stebėsenos ir pasveikinti ir patį D. Sterckxą, ir Tarybai pirmininkaujančią valstybę dėl konsultacijose pasiektos geros pažangos. Per antrąją svarstymą svarbiausias aspektas man yra nuostata dėl laivų, kuriems reikia pagalbos, priėmimo į paskirtus prieglobsčio uostus.

Daug avarių, sukėlusių ekologines katastrofas, galėjo baigtis visiškai kitaip, jei reikiamu metu būtų buvęs pasiūlytas tinkamas prieglobstis.

Norint pasiekti susitarimą su Taryba reikėjo, kad dėl prieglobsčio vietos sprendimus priimtų nepriklausomas komitetas. Taip pat reikėjo susitarti dėl patenkinamos kompensavimo prieglobsčio uostams sistemos, jei dėl prieglobsčio atsiranda kokių nors padarinių. Akivaizdu, kad čia reikia suderinto susitarimo. Taip pat pasiekta teigiamų pokyčių dėl Automatinės identifikavimo sistemos (AIS) pagal Bendrijos keitimosi laivybos informacija sistemą *SafeSeaNet*.

Baigdamas norėčiau pakartoti, kad laivyba kai kuriose valstybėse narėse svariai prisideda prie BVP. Ši pramonė daro pasaulinę įtaką. Dėl to ES pastangos padaryti jūras saugesnę aplinką žmonėms ir ekologijai turėtų būti taikomos visiems, ne tik ES laivams. Neturėtų būti nesąžiningos konkurencijos Europos laivybos sąskaita.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, būdamas P. Costos pranešimo oponuojančių pranešėju ir pranešimo dėl „vėliavos valstybės“ pranešėju, norėčiau pateikti savo pastabas dėl keleivių vežėjų civilinės atsakomybės ir dėl viso paketo bendrai.

Kalbant apie P. Costos pranešimą, didžiausią dėmesį skyriau keleivių teisių sustiprinimui įvykus avarijoms ar nelaimėms, užtikrinant tinkamą finansinę kompensaciją ir laiku suteiktą pagalbą švelninant nelaimių jūrose ir vidaus vandenyse, kur dažnai baigiamos kelionės jūra, padarinius ir pagerinant keleiviams teikiamą informaciją. Todėl pritariau šių pasiūlymų išlaikymui per antrąją svarstymą.

Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kalbant apie visą paketą, reikia pasakyti, kad kiekvienas pranešimas yra reikalingas ir kiekvienas pranešimas, be abejonės, suteikia pridėtinę vertę. Be to, manau, kad visas paketas, įskaitant tą sritį, kurios pranešėju aš buvau, t. y. vėliavos valstybės įpareigojimus, suteikia didelę pridėtinę vertę laivybos saugumui ir dėl to noriu paprašyti, kad Taryba ir Komisija ir visi pasiryžtų patvirtinti šį paketą. Be to, tikrai noriu padėkoti Tarybai pirmininkaujančiai Prancūzijai už jos pastangas tęsti Tarybai pirmininkavusios Slovėnijos darbą ir eiti pirmyn šioje srityje.

Ponios ir ponai, manau, kad tik turėdami integruotą paketą galėsime skatinti saugią laivybą. Dėl to norėčiau pasinaudoti proga ir pasveikinti visus pranešėjus. Jei į paketą nežiūrėsime kaip į visumą, gausime „supančiotą atsakymą“, nes vienintelis būdas ateityje išvengti naujų nelaimių, panašių į laivų „Erika“ ir „Prestige“ avarijas, priimti paketą kaip visumą ir tai – vienintelis metodas, kuriuo galime veiksmingai užtikrinti saugią laivybą.

Ian Hughton (Verts/ALE). – Gerb. pirmininke, atstovauju Škotijai, tautai, turinčiai ilgą laivybos istoriją ir tautai, kuri turi milžiniškas laivybos galimybes ateityje.

Škotija yra labai geroje geografinėje padėtyje, kuri sudaro sąlygas vystyti transporto centrą tarp Europos ir likusio pasaulio ir mes turime didelių galimybių kurti papildomus jūrų maršrutus, skirtus keleiviams ir kroviniams. Todėl didesnis saugumas mums yra labai svarbus, nes ir mes turėjome didelių avarių, susijusių su laivyba Škotijos vandenyse.

Pavojingų medžiagų gabenimas turėtų, be jokios abejonės, būti skaidriai deklaruojamas ir tinkamai kontroliuojamas. Įgulos turi turėti teisę būti vertinamos sąžiningai, tinkamai atsižvelgiant į jų saugumą. Privalome pasimokyti iš ankstesnių nesėkmių ir užtikrinti, kad įvykus nelaimei būtų atliekami nepriklausomi tyrimai.

Škotijos vyriausybė neseniai paskelbė, kad naujas operatorius atnaujins kelto paslaugas tarp Rosyth ir Zeebrugge uostų. Tikiuosi, kad mums ketinant perkelti transportą iš kelių į jūras, Europos Sąjunga gali aktyviau prisidėti prie tokių keltų maršrutų vystymo.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, teisėkūros paketas *Erika III* dėl saugios laivybos yra slogiai susijęs su bendresne nepopuliaria ES politika, konkurencijos didinimu ir bendru laivų savininkų ES monopolinių grupių pelnų didėjimu. Pakete nesugebėta išspręsti labai padidėjusių problemų, susijusių su žmonių gyvybių saugumu jūrose ir aplinkos apsauga.

Taryba atsisakė priimti netgi visiškai netinkamus Komisijos ir Europos Parlamento pasiūlymus, kurie toli gražu neatitinka tikrų poreikių. Vykdydama laivų savininkų nurodymus ir tarnaudama nekontroliuojamam

kapitalistinio pelno siekimui, Taryba prieštarauja netgi pačioms pagrindinėms priemonėms, skirtoms apsaugoti aplinkai ir žmonių gyvybėms jūrose.

Taryba stengiasi pakenkti kiekvienai teigiamai priemonei; ji sistemingai šalina siūlomas priemones. Taryba netoleruoja nieko, kas galėtų padaryti nors nedidelį poveikį bendrovių pelnams ar uždėti nors mažiausius apribojimus laivų savininkų atskaitomybės nebuvimui. Todėl ji atmetė netgi netinkamus pasiūlymus, kuriuose nustatyta vėliavos valstybių atsakomybė, patikrinimo įpareigojimai ir laivų savininkų civilinė atsakomybė bei finansinės garantijos.

Rimtas klausimas – laivų savininkų civilinės atsakomybės teikti kompensacijas laivybos avarijų aukoms įteisinimas, kuris atitinka 2002 m. Atėnų konvencijos protokolą, kurį ES valstybių narių vyriausybės atsisako ratifikuoti.

Netgi šiandien buvome liudininkais to, kaip buvo bandoma sugadinti tinkamą pranešėjo P. Costos pasiūlymą dėl poreikio taikyti tokią laivų savininkų ir tiekėjų atsakomybę visoms laivų kategorijoms, kurie dalyvauja vietiniuose ir tarptautiniuose pervežimuose jūra ir pervežime vidaus vandenyse.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, kas tai yra – tiltas virš sudrumstų vandenų? JK tai buvo taikūs vandenys, kol darbo nesiėmė BUSP ir beveik sužlugdė mūsų žvejybos pramonę. Dabar norite sužlugdyti mūsų jūrų prekybą.

Atrodo, kad D. Sterckx ir D. Vlasto pranešimais tiesiog siekiama naudoti automatinę identifikavimo sistemą *Galileo*, kad būtų braižomas laivų judėjimas ES vandenyse. Tai – visų laivų, esančių JK vandenyse, mūsų uostuose ar išmetusių inkarus prie mūsų krantų, šnipinėjimas, neatsižvelgiant į tai, kokiai valstybei tie laivai priklauso.

Duomenys bus apjungiami ES duomenų centre, kuris, kaip ir kiekviena duomenų bazė, yra linkęs turėti saugumo spragų. TJO baiminasi, kad patekė į blogas rankas duomenys apie laivybą ir informacija apie krovinius gali kelti pavojų laivų prekybai su Europa.

Duomenų rinkimas veda į kontrolės sistemas, o mūsų prekybos partnerių, ypač iš Didžiosios Britanijos tautų sandraugos, laivai gali būti užsakomi kitur ES prekybos karo metu. Tautai, kurios prasimaitinimas priklauso nuo jūrų prekybos, tai reiškia nepriklausomybės pabaigą. ES turėtų nuspręsti, ar Didžioji Britanija valgys, ar badaus.

JK yra labai suinteresuota šiais pranešimais, nes prekiaujame visame pasaulyje – darome tai jau kelis šimtmečius – ir visi Europos Parlamento nariai iš JK atstovauja pakrantes turintiems regionams – visi, išskyrus vieną. Dabar, kai ES stato savo protekcinę prekybos kliūtis, visos ES valstybės narės, nepriklausomai nuo to, turi jos pakrantę, ar ne, gauna vieną balso teisę.

Skatinsiu savo vyriausybę atmesti šį prastą pasiūlymą, nes Didžiosios Britanijos prekybai jūra ir pasaulinei prekybai jūra pavojų kelia biurokratai, kuriais negali pasitikėti nė dėl irklinės valtys.

Dar blogiau, pagal D. Vlasto, ES galės neišleisti laivų į mūsų vandenį. Taigi ES galės nuspręsti, ar galima užsienio kariniams laivams mus aplankyti – o jei tai bus mūsų draugų ar sąjungininkų laivai? Dėl politinių priežasčių leidimas gali būti nesuteiktas atominiam laivams, pvz., Karališkojo laivyno povandeniniams atominiam laivams. Nors dabar šie laivai padeda atbaidyti Sovietų Sąjungą ir užtikrina laisvę, kuria džiaugiatės.

Taigi, jei ES nori žaisti su parako statine kaip Gruzija ar Ukraina, gali vėl reikėti tokio tipo apsaugos. Kas nustatys politinį teisingumą tada?

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Gerb. pirmininke, gerb. D. R. Clarkai, turėtumėte atidžiau išnagrinėti šį pasiūlymą, o ne postringauti apie kitus dalykus, nes tai, ką jūs sakote, yra netiesa. Jūs tikrai nesupratote, kad šie pasiūlymai susiję su laivybos saugumu. Nenaudosiu tam savo brangių dviejų minučių, tačiau pereisiu prie tikrojo šio paketo turinio.

Eiga dėl šio saugios laivybos paketo buvo audringa. Mes, Europos Parlamentas, esame užsispyrę, nes norime viso paketo. Tačiau akivaizdu, kad užsispyrusi yra ir Taryba. Esu pranešimo dėl avarijų nepriklausomų tyrimų oponuojanti pranešėja ir Taryba iki šiol tikrai nerodė noro prisiderinti. Tačiau jei dabar abi institucijos parodytų nors kiek lankstumo ir padarytų nuolaidų, iki metų pabaigos galėtume pasiekti susitarimą.

Europos liaudies partijos (krikščionys demokratai) ir Europos demokratų frakcijai vienas svarbiausių aspektų dėl nepriklausomų avarijų tyrimų yra tai, kad toks tyrimas iš tiesų būtų nepriklausomas. Dabartinė Tarybos pozicija šiuo klausimu yra nepatenkinama. Taip pat turi būti vienas asmuo, kuriam tenka didžiausia

atsakomybė už tyrimą, nes piliečiai mano, kad kai trys valstybės narės vykdo tyrimą, tai tokie tyrimai yra labai neaiškūs ir jiems trūksta skaidrumo. Todėl reikia vieno asmens, kuriam tenka galutinė atsakomybė. Trečia, mes privalome ne tik tirti retas avarijas, kurioms daug dėmesio skiriama žiniasklaidoje, bet ir, PPE-DE frakcijos nuomone, tirti kitas rimtas avarijas, taikant šios direktyvos taisykles.

Galiausiai pritariu J. Bloklandui, kuris kalbėjo apie P. Costos pranešime esantį pasiūlymą atsakomybės režimą taikyti ir vidaus vandenims. PPE-DE frakcija tam prieštaravo ir prieštarauja dabar. Todėl norėčiau paprašyti Tarybos tvirtai laikytis savo pozicijos šiuo klausimu ir tikiuosi, kad rytoj dėl 11 ir 20 pakeitimų kvalifikuota dauguma pasiekta nebus.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, prisiminame nelaimių pavyzdžius – tų, kurios žinomos visoje Europoje. Esu iš Lenkijos, valstybės, kurioje neseniai buvo paminėtos dar vienos keltų „Jan Heweliusz“ avarijoje žuvusių dešimčių žmonių mirties metinės. Saugumas yra labai svarbus. Gerai, kad šiuo paketu siekiame saugumo. Tai – geras paketas, geras skaičiumi, nes jį sudaro septyni reglamentai. Šiame pakete turėtų būti, ir yra, atspindėtas žmonių, laivų, vandenų saugumas ir netgi ekonominės prekybos saugumas. Taigi manau, kad D. Sterckxo pranešimas, kurio papildomu pranešėju teko garbė man būti, yra ypač geras pranešimas.

Taip, laivų stebėseną turi būti vykdoma. C. Wortmann-Kool teisi, sakydama, kad privalome ištirti galimų avarių priežastis, kad užkirstume kelią avarijoms. Be to, manau, kad laivyboje turėtume taikyti panašią praktiką, kaip ir aviacijoje, kitaip tariant, tirti ir beveik susidūrimais pasibaigusius atvejus, nes taip galėtume geriau suprasti nelaimių veiksnius ir priežastis.

Nesuprantu ir tikrai negaliu pritarti R. Zile pozicijai, kuris kalbėjo apie specialių arba specifinių režimą mažoms valstybėms. Juk akivaizdu, kad ES valstybės narės dydis neturi nieko bendra, su laivų, plaukiojančių po tos valstybės vėliava, skaičiumi.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, surimtėkite! Nepaisant kelių tinkamų priemonių, dauguma siūlomų pranešimų niekada laivybos saugumui neduos daugiau naudos, nei gipsas ant medinės kojos.

Parlamentas ir Komisija apsimeta, kad prieštarauja Tarybai, tačiau ši vaidyba yra ne kas kita, kaip dar vienas šiurkštus bandymas paslėpti atsakomybę privačių interesų naudai ir pakenkti visuomenės interesams. Tai duos tik tai, kad Europos institucijos žmonių akyse turės mažiau teisėtumo, jei atsitiks dar viena nelaimė, ypač žinant, kad Europos Sąjunga dalyvauja PPO bendrajame susitarime dėl prekybos, vadinamajame GATS, ir PPO jūrų transporto komisija teigia, kad dabartinė jūrų transporto aplinka ir saugumo taisyklės yra pernelyg griežtos ir turėtų būti sumažintos. Bendruomenės, kuriose gyveno laivo „Erika“ aukos, ir kiti žmonės įvertins ES cinizmą.

Norint tinkamai išspręsti jūrų transporto saugumo klausimą, blogį reikia rauti su šaknimis. Turime pulti mokesčių rojų, kuris sudaro sąlygas jūrų transporto veiklai naudotis apsauginių bendrovių, kurios siūlo galimybę išvengti reguliavimo, priedanga. Turime nutraukti patogios valstybės vėliava naudojimosi praktiką – taip pat ir ES teritorijoje – nes dėl jos sumažėja registravimo mokesčiai ir įgulos išlaidos sumažinamos vidutiniškai 60 proc. Pirmiausia darbuotojams turime suteikti naujas teises dėl saugumo.

Tačiau jūs to niekada nepadarysite, nes tam reikia pulti pačius pasaulinio kapitalizmo pagrindus.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, kai kurie iš jūsų turbūt pagrįstai klausiate, ką Parlamento narys iš priėjimo prie jūros neturinčios valstybės Austrijos, veikia diskusijose dėl jūrų laivybos. Nėra paprasto atsakymo į šį klausimą, tačiau galima trumpai atsakyti, kodėl ši tema yra labai svarbi ir mums.

Pirmiausia – ir tai iš tiesų taikoma visoms Europos Sąjungos valstybės narėms, ne tik mums – tinkamas laivybos organizavimas jūrose ir jo saugumas yra svarbus klausimas visiems dalyvaujantiems. Visos katastrofos, ne tik susijusios su pavadinimu „Erika“, tą aiškiai mums visiems įrodo.

Tačiau – dabar prieisiu prie tikrojo aspekto, apie kurį jau kalbėjo kai kurie mano kolegos – vidaus vandenų transporto įtraukimas į taisykles dėl atsakomybės – analogo neturintis Europos kvailystės aktas. Turėtumėm tai atmesti, nepriklausomai nuo to, ar esame iš jūros ar sausumos valstybių. Tokios taisyklės sukuria per dideles išlaidas ir per didelę biurokratiją ir kelia problemą visam vidaus vandenų transportui Europoje ir neturėtume gilinti šios problemos. Veikiau priešingai. Turėtume kurti taisykles dėl atsakomybės vidaus vandenų transporte taikydami tvirtą specialų režimą, o ne dirbtinai šiam sektoriui taikyti jūrų laivybos taisykles.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Ponios ir ponai, patvirtindami šį trečiąjį laivybos paketą aiškiai reaguojame į daugelį Europos visuomenės reikalavimų, atsiradusių po laivų „Erika“ ir „Prestige“ avarijų, įvykusių prieš penkerius ir septynerius metus.

Šie vienas kitą stiprinantys pasiūlymai, kaip jau minėjo daugelis mano kolegų, sudarys mums sąlygas žengti kokybės link Europos laivybos sektoriuje, ir, ponai ir ponios, padidins skaidrumą.

Pasiūlymas dėl direktyvos dėl techninių avarijų tyrimų yra garantija, kad mums niekada nebereikės stebėti nesuprantamo spektaklio, vykusio po tragiškos „Prestige“ avarijos.

Tekste didinamas už laivybos avarių ir incidentų atsakingų organizacijų nepriklausomumas ir įpareigojimas pateikti rezultatus, kad būtų pagerintos procedūros ir keičiamasi gerosios praktikos pavyzdžiais.

Todėl norėčiau pasveikinti pranešėjus su puikiu darbu, kuris reiškia, jog aiškiai pateikta mūsų, Europos Parlamento, tvirta pozicija dėl šių pasiūlymų. Šiais pasiūlymais kaip tik siekiama Europos laivybos erdvę padaryti saugiausia pasaulyje ir prisidėti prie Europos laivynų reorganizacijos ir užtikrinti, kad operatoriams teks didesnė atsakomybė už trečiosioms šalims ir ypač nacionaliniam turtui, padarytą žalą.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Trečiasis laivybos paketas – susidūrimų, kuriuose dalyvavo laivai „Erika“ ir „Prestige“, 2008 m. gruodžio mėn. avarių Juodojoje jūroje ir avarijos Taragonos uoste praėjusių mėnesių, padarinys. Šie nelaimingi atsitikimai padarė didelės žalos pakarančių zonoms ir ypač jūrų aplinkai.

Pakete kalbama apie eismo jūroje stebėseną, avarių jūroje tyrimus, žmonių vežėjų atsakomybę įvykus avarijai, uosto valstybės kontrolę, bendrus standartus ir reglamentus, skirtus organizacijoms, dalyvaujančioms laivų tikrinime ir vykdančioms kontrolę. Norėčiau pasakyti, kad 2008 m. rugsėjo 17 d. įsigaliojo nauja Paryžiaus memorandumo versija. Labai svarbu, kad visi į Europos uostus įplaukiantys laivai atitiktų tam tikrus saugos reikalavimus. Norėčiau jums priminti, kad 2008 m. birželio 18 d. Paryžiaus memorandumo tinklalapyje paskelbtuose juoduosiuose ir pilkuosiuose sąrašuose yra atitinkamai viena ir šešios valstybės narės. Todėl ketvirtadalis valstybių narių privalo pagerinti laivų, kurie registruoti po jų vėliavomis, saugumą.

Neatsižvelgiant į jo techninę būklę, pavojuje esantis laivas turi turėti prieigą prie specialiai skirtos ir aprūpintos prieglobsčio vietos. Europos uostai turėtų suteikti tokias sąlygas, o uostų administracijoms turėtų būti grąžinamos išlaidos, patirtos dėl sausojo doko naudojimo ir laivo remonto. Manau, kad savininkų atsakomybė pervežant keleivius turėtų būti taikoma ir vidaus vandenyse. Norėčiau pasveikinti savo kolegas, kurie dirbo su šiuo laivybos paketu ir dėl jo derėjosi. Manau, kad šis paketas labai svarbus Europos Sąjungos ekonomikos ateičiai.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Tiesą pasakius, norėčiau mus visus pasveikinti dėl šio trečiojo paketo patvirtinimo ir pristatymo. Pirmiausia norėčiau pasveikinti Komisiją ir Komisijos narį A. Tajani, kuris, kaip romėnas, labai anksti parodė, kad yra pasirengęs jautriai reaguoti į visus su jūromis ir jų uostais susijusius klausimus; taip pat norėčiau pasveikinti savo kolegas pranešėjus, nes, tiesą pasakius, tai – labai sudėtingas ir platus klausimas, o jie visuomet sugebėjo išlaikyti Parlamento pozicijas, t. y. ginti didesnę visų piliečių saugumą sudėtingoje ir audringoje jūrų aplinkoje.

Taip pat manau, kad gerai, jog mes reaguojame į įvairias nelaimes ir kad Europos piliečiai turėtų matyti, jog Parlamentas ir Europos institucijos ne tik jais rūpinasi po nelaimių, bet ir mokosi iš tokių atsitikimų, ir gali žengti į priekį ir padaryti pažangą teisėkūroje. Šiuo atveju manau, kad su saugumu susiję šie klausimai: speciali aplinkos apsauga, nuo kurios, galima pasakyti ir prasidėjo visas judėjimas, bei sauga, susijusi su įvairių dalyvaujančių veikėjų atsakomybe, nustatant ir paaiškinant, kas jie yra, kaip turime į juos reaguoti, nustatant gaires ateities kovai su piratavimu ir, dar svarbiau, gerinant dirbančiųjų jūroje darbo, socialines ir profesines sąlygas. Manau, kad būtent šiais klausimais turime padaryti pažangą ir prašome Komisijos toliau juos svarstyti.

Man beliko pasakyti, kad mūsų nuomone, yra tam tikrų abejonių dėl garantijų, kurių reikia, kad būtų užtikrinta, jog prieglobsčio uostai mums visiems reikalingi.

Maria-Eleni Koppa (PSE). – (EL) Gerb. pirmininke, be jokios abejonės, didelės jūrų avarijos, kurių liudininkais buvome, Europos jūrose kartotis nebegali. Mano valstybėje, Graikijoje, pernai sudužo laivas prie Santorini, o šios avarijos priežastys dar neištirtos. Žmonių gyvybių praradimas, didelė turizmui padaryta žala ir tanklaiviuose esančios naftos pavidalu tiksinti aplinkosauginė bomba – pakankami įrodymai, kad daugiau negalime likti nerūpestingi.

Saugumo jūrose klausimas labai svarbus. Sąjunga privalo ne tik užtikrinti Europos laivybos tvarumą, bet ir nuolat ją gerinti, kad galėtų konkuruoti pasaulyje. Be to, neturėtume nepaisyti poreikio saugoti gamtos išteklius.

Jei skubiai nesiimsime veiksmų, neabejoju, kad prarasime brangų laiką, kurio reikia, norint veiksmingai reaguoti į avarijų jūrose padarinius. Pagal tarptautines taisykles atliekamas sistemingas techninis tyrimas po avarijos jūroje – veiksmingas būdas gauti geresnį priežasčių vaizdą. Todėl labai svarbus yra tyrimo įstaigų nepriklausomumas ir apgailestauju, kad Taryba negali to suprasti.

Kitas svarbus klausimas – bendradarbiavimas tarp institucijų, ypač, kai avarija paliečia kelias valstybes nares. Laivybos saugumui yra labai svarbus prieglobsčio uostų ir laivų tikrinimo sistemos klausimas. Tai turi būti taikoma ir tranzitiniais laivams, kurie turi pateikti garantijas, jog jie gali reaguoti įvykus avarijai ar kitai panašiai nelaimei.

Baigdamas norėčiau pasveikinti pranešėjus už jų tvirtą poziciją Tarybos atžvilgiu ir tikiuosi, kad po balsavimo Taryba supras mūsų poziciją ir teigiamai prisidės baigiant teisėkūros procedūrą.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, jūrų transporto sektoriaus saugumas – svarbus transporto politikos elementas, nes daugelis prekių gabenamos jūromis ir kitais vandenimis. Dėl galimų atšiaurių gamtos sąlygų, teroristinių veiksmų, tyčinių incidentų ir avarijų sumažėjęs saugumas smarkiai padidina laivų transporto riziką. Šios direktyvos patvirtinimas tampa vis svarbesnis visai Europos Sąjungai. Iki šiol savanoriškai taikyto kodekso pakeitimas šia direktyva padidina įsipareigojimus ir atsakomybę, nustatant kompetentingas institucijas ir specialias procedūras, kurias valstybės narės privalo parengti, patvirtinti ir įgyvendinti. Kadangi valstybėms narėms reikia savo teisę suderinti su šia direktyva, atsiranda visapusio valstybių ir laivų savininkų bendradarbiavimo poreikis, įgyvendinant direktyvą ir siekiant griežtos kontrolės ir derinimo.

Norėčiau pažymėti du dalykus: tai, kad reikia labiau įsigilinti į sąveiką su trečiosiomis šalimis ir kad reikia suformuluoti aiškią uostų politiką, nes mūsų jūros atviros ir tai labai svarbu. Be abejonės, labai svarbu ištirti incidentus ir jų priežastis bei poveikį. Tai susiję su incidentų skaičiaus išaiškinimu ir, svarbiausia, su prevencinių priemonių taikymu. Pastaraisiais metais mano valstybėje įvyko keli incidentai, per kuriuos žuvo žmonės, buvo padaryta žala turtui ir aplinkai. Tai labai svarbu, todėl sveikinu pranešėją pasirinkus šią temą.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Jūrų transporto sauga, greitas nelaimingų įvykių likvidavimas ir jų tyrimas ypač svarbus Baltijos regiono valstybėms. Baltijos jūra, uždara ir sekli, kurioje vanduo pasikeičia tik kartą per trisdešimt metų, yra ypač pažeidžiama. Vis intensyvėjant jūrų transportui Baltijos jūroje iš Lietuvos patyrimo žinome, kad kol kas įvykus incidentui dažnai seka ginčai ir netvarka, o per maža aiškių žaidimo taisyklių.

Todėl sveikinu pranešėją atlikus svarbų darbą. Neturėtumėme sutikti su Tarybos siūlymu, jog saugumo tyrimai būtų privalomi tik po labai didelių incidentų. Ne tik labai didelės katastrofos ir incidentai jūroje daro labai didelę žalą ekologijai, valstybių ekonomikai ir gerovei. Siekis sumažinti biurokratinis mechanizmus jokiū būdu neturėtų pakenkti tyrimų kokybei. Labai svarbu visose Europos Sąjungos valstybėse narėse taikyti vieningą incidentų tyrimo metodologiją.

Dominique Bussereau, *einantis Tarybos pirmininko pareigas.* – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, jūsų pasisakymuose girdėjau daug padrąsinamųjų žodžių. Kaip beveik visi jūs sakėte, susitarimas dėl pirmųjų šešių tekstų turėtų būti greitai pasiektas.

Be abejo, esu šiek tiek nusivylęs, kad reikėjo pradėti taikinimo procedūrą, tačiau esu paskatintas tęsti mūsų dialogą ir šį klausimą baigti.

Įsidėmėjau jūsų pranešimus: dėl to, kad trokštate valstybių atsakomybės; dėl to, jog reikia turėti galimybę atlikti tyrimus dėl didžiosios daugumos atvejų; ypač dėl TJO konvencijų ratifikavimo ir dėl to, kad tvirtai pakartojote, jog paketas negali būti suskaidytas ar padalytas. Visa tai girdėjau ir perduosiu Tarybai per mūsų posėdį spalio 9 d. Žinote, kad diskusijos bus sudėtingos, tačiau taip pat nurodėte, kad daug laiko reikėjo ir tam, kad pasiektume tai, ką esame šiandien pasiekę. Tačiau galiu patvirtinti, kad mūsų pasiryžimas tvirtas ir sveikas. Tikiuosi, kad kartu galime sukurti išsamią ir nuoseklią sistemą, kuri užtikrintų visų dalyvaujančių veikėjų atsakomybę. Manau, kad tokia yra laivybos saugumo Europoje kaina. Tam reikia pažangos dėl dviejų likusių pasiūlymų. Kaip žinote, šiuo klausimu dirbsime iki pat paskutinės mūsų pirmininkavimo minutės.

Komisijos nario A. Tajani tėvynainio pirmininko P. Costos ir Antonio Gramsci žodžiais, šiomis diskusijomis siekiame suderinti mūsų intelekto pesimizmą su mūsų valios optimizmu. Bet kuriuo atveju, iš anksto dėkoju Parlamentui už viską, ką jis gali padaryti didindamas tokį optimizmą.

Antonio Tajani, *Komisijos narys*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju D. Bussereau už pasiryžimą, kurį jis ir toliau rodo. Norėčiau kalbėti apie įvairių pranešimų esmę ir įvairius pateiktus pakeitimus.

Kalbant apie pirmąjį, D. Sterckx'o pranešimą dėl jūrų eismo stebėsenos, turiu pasakyti, kad labai džiaugiuosi didele Parlamento parama Komisijos pasiūlyme nustatytiems tikslams. Svarbiausios pasiūlymo nuostatos susijusios su prieglobsčio vietomis. Visiškai pritariu Parlamento bandymui išlaikyti nepriklausomumo principą priimant sprendimą dėl laivo, kuriam reikia pagalbos, priėmimo į prieglobsčio vietą.

Pakeitimai, kurie keičia J. Kohlīčko pranešimo dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl civilinės atsakomybės ir laivų savininkų finansinių garantijų esmę, gali būti priimti be abejonų, išskyrus du pakeitimus, susijusius su Bendrijos finansinių garantinių leidimų biuro įsteigimu. Mano personalas abejoja dėl šio pasiūlymo poveikio administraciniu ir finansiniais lygiais ir turime tai išnagrinėti daug atidžiau. Kita vertus, perskaitęs J. Kohlīčko pranešimą nudžiugau, kad nedingo Parlamento parama pasiūlymui dėl tyrimų po avarijų.

Tačiau kartais geriau turėti gerą priešą ir Komisija jautriai reagavo į argumentą, kuris kilo diskusijose su Taryba, kad norint užtikrinti tyrimų kokybę, geriau be reikalo nedidinti jų skaičiaus: svarbu tai, kad tyrimas būtų atliekamas ne tik įvykus labai didelėms avarijoms, kad būtų išmoktos naudingos pamokos ateičiai ir suvoktos avarijų priežastys. Šis tikslas, kuris bet kuriuo atveju atitinka TJO patvirtintą metodą, atspindimas bendrojoje pozicijoje, todėl negaliu pritarti 7, 13 ar 14 pakeitimams. Galiausiai trys pakeitimai – 18, 19 ir 20 – skirti į direktyvą įtraukti priemonei, skirtai išspręsti bet kokių valstybių narių nesutarimą dėl vieno tyrimo. Nors ir tiesa, kad Komisijos pasiūlyme ir bendrojo pozicijoje iš tiesų reikalaujama, kad valstybės narės vengtų tuo pačiu metu atliekamų tyrimų, taip pat reikia pasakyti, kad dalyvaujančioms valstybėms neatimta teisė vykdyti savo pačių tyrimus. Be kokių atveju, Komisija negali tapti tarpininku tarp valstybių narių, kurių kiekviena įsitikinusi, kad turi gyvybiškai svarbių priežasčių atlikti tyrimą. Šiuo atveju svarbu užtikrinti, kad tyrimo institucijos būtų nepriklausomos.

Dėl P. Costos pranešimą dėl kompensacijos keleiviams įvykus avarijoms, turiu pasakyti, kad žinote, jog Komisija yra tvirtai pasiryžusi stiprinti keleivių teises visuose transporto sektoriuose visoje Europoje. Pateikusi šį pasiūlymą prieš tris mėnesius, Komisija pradėjo tyrimą. Jei avarija įvyksta Europoje jūroje arba upėje plaukiančiame laive, aukos negauna tinkamų kompensacijų, nes taikomos taisyklės per daug skiriasi įvairiose valstybėse narėse ir atrodo, kad taisyklės yra pernelyg pasenusios. Tiesą pasakius, taisyklėse nėra nuostatų dėl privalomojo draudimo, kompensacijos lubos netinkamos, atsakomybės sistemose nustatyta, kad auka privalo įrodyti, jog avarija įvyko dėl vežėjo kaltės, o tai įrodyti įvykus laivo avarijai labai sunku.

Atlikusi šį tyrimą, Komisija matė tik vieną sprendimą: siekti suderinimo. Tai reiškia, įgyvendinti Atėnų konvenciją; derybas globoja TJO ir tai reiškia, kad konvencija turi būti taikoma visapusiškai, kad būtų užtikrinta, jog visos aukos pagal konvencijoje nustatytas sąlygas ir joje nustatytas didžiausias sumas gaus kompensaciją. Taryba parodė, kad laikosi tokios pat nuomonės. Visais Europos Parlamento pateiktais pakeitimais siekiama pagerinti būsimą reguliavimą, todėl pritariame jiems visiems be išlygų.

Kalbant apie taikymo apimtį, kuri turi būti kiek įmanoma platesnė, vis tik negalima paneigti, kad tam tikri valstybių narių ir upių transporto operatoriai susidurs su sunkumais. Todėl būtų teisėta reglamento įgyvendinimą taip išdėstyti laiko atžvilgiu, kad būtų sudarytos sąlygos prisiderinti. Todėl pritariu atitinkamiems pakeitimams. Pagal dabartinę padėtį didžiausios kompensacijos sumos priklauso nuo laivo dydžio ir aukų skaičiaus. Tai visiškai nepriimtina. Privalome tai sutvarkyti ir vienas iš būdų tai padaryti – padėti draudimo sektoriui, nustatant vieną didžiausią kompensacijos sumą, kuri bus taikoma visoje Europoje. To siekiama 12, 13 ir 14 (pirma dalis) pakeitimais, kuriems Komisija pritaria.

Kalbu ilgai, gerb. pirmininke, nes manau, kad teisinga pateikti nuomonę dėl įvairių pateiktų pakeitimų, taigi jei leisite, kalbėsiu dar dvi minutes. Dėl D. Vlasto pranešimo dėl uosto valstybės kontrolės, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjai ir Parlamentui už paramą šiam pasiūlymui, kuris lems ambicingos naujos tikrinimo sistemos Europai įgyvendinimą.

Norėčiau pasakyti du dalykus dėl dviejų svarbių klausimų: pirmasis susijęs su priemonėmis, kuriomis nustatoma, kokiomis sąlygomis negalima vykdyti laivo patikrinimų. Kyla lankstumo klausimas, kuris, kaip teisingai buvo pasakyta, turi būti pateisinamas veiklos priežastimis ir kuris yra nustatytas galiojančioje direktyvoje ir todėl, mūsų nuomone, tai turi būti išlaikyta. Todėl negaliu pritarti 19 ir 23 pakeitimams.

Svarbiausias aspektas politiškai yra uždraudimo klausimas, su kuriuo yra susiję 31 ir 32 pakeitimai. Nors Komisija gali pritarti Tarybos požiūriui, kuri siūlo ne tokią griežtą sistemą pilkajame sąrašė esantiems laivams, vis tik esu patenkintas, kad Parlamentas pritaria Komisijai nuolatinio uždraudimo klausimu.

Dėl P. de Grandes Pascual pranešimo dėl klasifikacinių bendrovių turiu pasakyti, kad esu laimingas, jog Parlamentas pritarė šio teisės akto padalijimui į direktyvą ir reglamentą, kaip norėjo Taryba. Toks metodas, mano nuomone, yra sąžiningas ir tvirtas teisiniu požiūriu. Dėl pakeitimų norėčiau pasakyti, kad 27 ir 28 pakeitimai keičia pripažintų įstaigų civilinės atsakomybės režimą, ir tai, mūsų nuomone, nesuderinama praktikoje. Bet kuriuo atveju pagal šią direktyvą dėl aplaidžių veiksmų sukeltai mirčiai ir toliau turėtų būti taikoma minimali atsakomybė.

Kalbant apie 1 pakeitimą, kuriuo norima išbraukti Tarybos į reglamento projektą įtrauktą 3 konstatuojamąją dalį, turiu pasakyti, kad mes tam galime pritarti. Ši konstatuojamoji dalis mums atrodo nereikalinga ir pavojinga; nenorėčiau, kad mūsų tikrintojai susidurtų su sunkumais atlikdami savo darbą šioje srityje. Galiausiai, kaip ir sakiau, galiu pritarti pakeitimams, kuriais norima į direktyvos projektą įtraukti kai kuriuos pasiūlymo dėl vėliavos valstybės elementus.

Gerb. pirmininke, atsiprašau, kad kalbėjau taip ilgai, tačiau pakeitimų daug, ir manau, kad gerai Parlamentui pristatyti Komisijos nuomonę.

Dirk Sterckx, *pranešėjas*. – (NL) Gerb. pirmininke, norėčiau iš pradžių pasakyti keletą žodžių savo kolegoms iš Ispanijos, dėl jų nuogąstavimo dėl prieglobsčio uostų. Jei kompetentinga institucija valstybėje narėje priima sprendimą, iš tiesų gali kilti problema dėl kompensacijos prieglobsčio uostams, į kuriuos laivai gali būti priimami. Tai aptariama mano pranešime ir, tarp kitko, tai – problema, kurios tarpusavyje iki šiol negalėjo išspręsti Taryba ir Parlamentas, t. y. viena iš sudėtingų problemų. Kaip galima ją išspręsti?

Turiu palyginti nesudėtingą šio klausimo sprendimą, t. y. tokiu atveju finansinę atsakomybę nustatyti valstybei narei. Tam nepritaria Taryba ir mes ką nors turime sugalvoti. Nėra taip, kad mes nesprendėme šios problemos ar į ją neatsižvelgėme, taigi tiesiog norėjau tai pasakyti, kad būtų išvengta bet kokių nesusipratimų.

Dabar pradėdame taikinimo procedūrą ir einantis Tarybos pirmininko pareigas, Taryba ir Parlamentas privalo užtikrinti, kad šis taikinimas bus sėkmingas. Negalime leisti, kad nepasisektų. Dar kartą privalau padėkoti jums ir jūsų kolegoms už tai, kad 90 proc. darbo jau padaryta, ypač dėl mano pranešimo. Rytoj per balsavimą to nesimatys, tačiau užtikrinu, kad galite ilsėtis ir būti tikri, viskas dėl ko susitarėme, liks popieriuje ir kad sprendime neišspręstus klausimus ir rezultatą pasieksime labai greitai.

Per taikinimo procedūrą problema bus tai, kad nėra dviejų pranešimų, trūksta dviejų tekstų ir dar kartą norėčiau pabrėžti, kad esame su jumis, Parlamentas ir Taryba privalo dirbti kartu, o tai vyksta ne visada.

Jaromír Kohlíček, *pranešėjas*. – (CS) Leiskite pabandyti apibendrinti, kodėl laivybos paketas turėtų būti nagrinėjamas vientisas, o ne kaip pranešimų rinkinys, iš kurio Taryba ir Komisija gali rinktis ir kai kuriuos pranešimus stumti į priekį, o kai kuriuos atidėti ir laukti kito pirmininkavimo ar dar ilgiau. Pirma, labai svarbu visuose pranešimuose nustatyti vienodą metodą, pagal kurį nustatoma, kuriems laivams taikomi visi pranešimai. Pradiniuose pranešimuose buvo skirtumų. Norėčiau dar kartą į tai atkreipti jūsų dėmesį. Antra, saugumas yra nedalinamas ir todėl būtina padidinti vėliavos valstybės atsakomybę. Ši atsakomybė turi būti aiškiai apibrėžta, nes be vėliavos valstybės atsakomybės bus neįmanoma tęsti darbo su šiuo paketu. Trečia, turi būti visuotinai priimtas sąžiningas jūreivių, esančių sunkumus patyrusiuose laivuose, vertinimas. Nesvarbu, ar kas nors patvirtino TJO gaires, ar ne. Ketvirta, aplinkosauga yra taip svarbu, kad diskusija dėl to, kas atsakingas už jūrų transportą, kai problemų turi vienas ar kitas laivas, turėtų būti baigta ir nevengiama atsakomybės. Kiekvienoje valstybėje bus tik vienas asmuo, kuris spręstų, kur gali plaukti sunkumų turintis laivas. Penkta, įvykus avarijai, turi būti aiškiai per nustatytą laiką pasakyta, kas vykdys techninį tyrimą, kuri valstybė atsakinga, kur turi būti nusiųsta galutinė ataskaita ir kokia turi būti ataskaitos struktūra, nes kitaip mes tiesiog žaistume. Tyrimo institucijos nepriklausomumas – akivaizdus reikalavimas. Šešta, norėčiau paprašyti jūsų, Komisijos nary ir Gerb. D. Bussereau, paklausti ne tik Europos Parlamento, bet ir Sąjungos piliečių norų ir laivybos paketą žiūrėti kaip į vientisą elementą.

Paolo Costa, *pranešėjas*. – (IT) Gerb. pirmininke, D. Bussereau, ponios ir ponai, prašau priimkite nedidelį patarimą, kilusį iš šiuo, nors ir neilgu, laikotarpiu sukauptos mano patirties. Užtikrinu, kad jums nereikia bijoti taikinimo: taikinimas – kūrybingas etapas, per kurį galima išspręsti net tokias problemas, kurios atrodo neišsprendžiamos.

Užtikrinu jus, kad pasieksime susitarimą net dėl ribotos bendros atsakomybės, kurią norėtų turėti visi laivų savininkai, nes reikia visus keleivius vertinti vienodai. Šiandien tai atrodo neįmanoma, tačiau visi mes šiek tiek pasitelkę vaizduotę be jokios abejonės pasieksime tikslą. Trumpai tariant, be valios optimizmo, kuriuo, atmindamas A. Gramscian noriu užkrėsti, taip pat prašau jūsų priimti nežinomo prancūzo 1968 m. pasakytus žodžius – šiek tiek pasitelkę vaizduotę, tikrai rasime kokią nors sprendimą.

Turiu pasakyti, kad nesu toks laimingas dėl tam tikrų mano kolegų narių pastabų ir dėl jų prieštaravimų, kurie man atrodo nesuprantami, dėl keleivių apsaugos taikymo ir vidaus vandenyse. Turiu pasakyti, kad mane liūdina, kad turiu viešai kalbėti tai, tačiau Senoje žuvęs vaikas ir jo tėvas turėtų gauti kitokią apsaugą, nuo tos, kuri būtų taikoma, jei jie būtų žuvę jūroje. Tai man atrodo visiškai nepriimtina ir negaliu patikėti, kad R. Rack, C Wortmann-Kool ir J. Blokland tikrai norėjo įrodyti, kad mažų interesų apsauga – nes čia kalbame apie labai mažas draudimo išlaidas už atvejus, kurie labai mažai tikėtini ir dėl to jų draudimo išlaidos yra labai mažos – kad kai kurių mažų operatorių mažų interesų apsauga, gali pakenkti pozicijai, kuriai, mano džiaugsmui, pritarė Komisija ir kurią išlaikyti Parlamentui būtų garbė.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Gerb. pirmininke norėčiau labai paprieštarauti P. Costos pasiūlymui susieti du Senoje žuvusius žmones su Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos atsisakymu pritarti jo pasiūlymams. To P. Costa neturėtų daryti ir noriu pareikšti stiprų protestą.

Dominique Vlasto, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, baigdamas norėčiau pasakyti, kad manau, jog šiandienė diskusija parodė bendrą norą pasiekti rezultatą. Manau, tai labai svarbu.

Nuveikta daug darbo, ypač Tarybai pirmininkaujant Prancūzijai, ir tuo galime būti patenkinti. Tikiuosi, kad po Transporto ministrų Tarybos posėdžio spalio 9 d., Tarybos pirmininke, rasime sprendimą, kuriam visi pritaris, ir niekam neleisime likti šalikelėje. Parlamentas vieningai pritaria paketui ir tikiuosi, kad mums pasiseks užtikrinti, kad paketas bus patvirtintas plenarinėje sesijoje.

Luis de Grandes Pascual, pranešėjas. – (ES) Norėčiau dar kartą padėkoti Tarybai pirmininkaujančiai Prancūzijai, kuri ne tik parodė valią bet ir įrodė savo sumanumą.

Tikėkimės, kad atsižvelgdamos į jos tvirtumą, kuris buvo matyti ir jos pasiūlyme, kai kurios vyriausybės nebus kurčios ir paklausys šio sumanumo, Prancūzijos sumanumo, ir bendradarbiaus tinkamai, kad būtų pasiekti tikslai, kurių jie ir mes esame pasiryžę siekti.

Kalbant apie Komisiją, pirmininko pavaduotojas žino, kad turėjome neoficialių trišalių diskusijų, ir tai, ką jis vadino nenuoseklumu, be abejonės, natūralu, atsižvelgiant į laiką ir parlamentines formules, tačiau tai yra visiškai ištaisoma.

Šiose trišalėse diskusijose pasiekėme tikslą dėl pranešimo dėl pripažintų institucijų, už kurį aš atsakingas, ir nekyla abejonų, kad galime pasiekti sutarimą dėl sprendimų.

Galiausiai, D Sterckx mums, kaip ispanams, rekomendavo būti jautriems ir priimti jo pasiūlymus. Kviečiu jus suprasti, jog yra gilių priežasčių, dėl kurių skiriasi mūsų pozicijos, tačiau ši pozicija nėra nepataisoma ir kad per taikinimo procedūrą bus formulių, dėl kurių sutarsime ir galėsime priimti tokią formulę, kurią visi supras ir kuri pateiks sprendimą ne tik laivų turinčioms valstybėms, bet ir tiems iš mūsų, kas nukenčia, nes turi pakrančių.

Pirmininkė – (EL) Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj, trečiądienį, 11.30 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Labai svarbu turėti bendras taisykles ir standartus, taikomus laivams tikrinti, tikrinimo institucijoms ir laivybos administracijos atitinkamai veiklai.

Taip pat svarbu, kad Europos Sąjunga padidintų savo valstybėse narėse registruotų laivų skaičių. Dėl Maltos, Kipro ir Graikijos laivų registrų Europos Sąjunga ir toliau yra viena didžiausių veikėjų tarptautinėje arenoje, kalbant apie laivų registraciją. Todėl Europos Sąjunga gali didinti standartus ir išlaikyti tam tikrą savo laivų tikrinimo lygį.

Nemažindama dėmesio saugumui, Europos Sąjunga privalo užtikrinti, kad jos narių registruose esantys laivai neemigruotų į kitas valstybes, ypač į tas, kurios leidžia laivams naudotis „patogios valstybės vėliava“.

Reikia pripažinti, kad laivyba – vienas švariausių transportavimo būdų. Ir vienas pigiausių. Turime elgtis atsargiai ir šiai svarbiai pramonei neuždėti per didelės naštos.

Priimant visas priemones, reikia į tai atsižvelgti. Reikia skatinti transportavimą jūromis ir į tai atsižvelgti reguliuojant pramonę ir nedarant jokių nuolaidų saugumo, sveikatos ir saugos prasme.

12. Piratavimo jūroje atvejai (diskusijos)

Pirmininkė. – (EL) Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl piratavimo jūroje atvejų.

Dominique Bussereau, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, rugsėjo 14 d., šeštadienį, – taigi vos prieš kelias dienas – 420 mylių nuo Somalio krantų tunus žvejojantį Prancūzijos laivą persekiojo piratai. Tai nėra vienintelis incidentas. Nuo liepos mėn. pradžios buvo užgrobta 10 laivų ir įkaitais paimti 250 jūreivių. Todėl žvejybos laivai atsisako veiklos – galima suprasti jų priežastis – ir apie 50 Prancūzijos ir Ispanijos tunų žvejybos laivų, kurie žvejojavo prie Seišelių ir Somalio, nusprendė grįžti į Seišelių archipelagą.

Be to, kad daugėja tokių piratavimo atvejų, tampa akivaizdu, kad puolimai vyksta ne tik prie krantų, bet ir vis toliau atviroje jūroje, tarptautiniuose vandenyse, trukdoma ne tik žvejybos ir tranzitinių krovininių laivų veikla, bet taip pat – ir tai yra labai svarbu – trukdoma humanitarinėse programose dalyvaujantiems laivams, ypač Pasaulio maisto programoje, pagal kurią teikiama būtiniausia pagalba didelei daliai iškeldintų Somalio gyventojų.

Šis reiškinys ėmė kelti susirūpinimą tarptautiniu lygiu. Prancūzijos prezidentas N. Sarkozy neseniai pasakė, kad tai nebėra atskiri pavieniai atvejai, o nusikalstama pramonė, kelianti pavojų vienai svarbiausių laisvių, laisvei judėti, bei laisvei vykdyti tarptautinę prekybą. Prancūzijos prezidentas savo kalbą baigė žodžiais: „pasaulis negali su tuo taikstytis!“.

Matydama tokius faktus, Jungtinių Tautų Saugumo taryba gegužės ir birželio mėn. patvirtino rezoliucijas 1814 ir 1816. Reaguodama į vis dar blogėjančią padėtį šioje srityje, Taryba šiuo metu rengia naują rezoliuciją, kuria siekiama sutelkti tarptautinę bendruomenę, kad ji remdamasi Jūros įstatymu ir Saugumo Tarybos rezoliucijomis veiksmingiau taikytų turimas malšinimo ir prevencijos priemones.

Savo ruožtu ES valstybės narės jau yra pasiruošusios tai daryti ir gegužės 26 d. pareiškė savo pasiryžimą dirbti kartu kovodamos su piratavimu prie Somalio krantų. Rugsėjo 5 d. Taryba patvirtino krizės valdymo planą. Po to, rugsėjo 15 d., Bendrųjų reikalų ir išorės santykių Taryba patvirtino strateginę karinę priemonę, skirtą galimai karinei jūrinei operacijai pagal Europos saugumo ir gynybos politiką. Norėčiau jums priminti, kad, kaip praėjusį antradienį minėto Tarybos posėdžiui pirmininkaujanti Prancūzija ir sakė Parlamento Užsienio reikalų komitetui, yra oficialiai aiškiai nustatytas karinės operacijos pradėjimas.

Prieš prasidedant operacijai, atsižvelgiant į jos skubumą, pirmąjį žingsnį žengė Taryba ir sudarė karinio laivyno koordinavimo bloką. Jam vadovauja Ispanijos vyresnysis pareigūnas ir jį sudaro keturi jūrų ekspertai, kurių vaidmuo – palengvinti nuolatinį ar vienkartinį informacijos keitimąsi tarp prekybinių laivų ir visų karinių laivų toje zonoje. Blokas yra Briuselyje ir bus atsakingas už žvalgybos ir apsaugos veiksmų, kuriuos vykdo valstybės narės prie Somalio krantų, stiprinimą. Šią iniciatyvą turėtų sudaryti trys dalys: tam tikrų pažeidžiamų tranzitinių laivų lydėjimas per Adeno įlanką, į Somalį vykstančių Pasaulio maisto programos humanitarinių konvojų apsauga ir į pietus nuo Somalio krantų esančių žvejybos plotų žvalgyba. Valstybės narės, kurios turi veikiančių karinių laivų prie Somalio krantų, kviečiamos apie tai informuoti bloką, kad būtų galima geriau apsaugoti pačius pažeidžiamiausius prekybos laivus.

Taip pat, gerb. pirmininke, Europos Sąjunga tęs pasirengimą galimai karinei jūrų operacijai pagal Europos saugumo ir gynybos politiką. Šiuo metu regione yra vykdoma informacijos rinkimo misija, kurioje dalyvauja Europos ekspertai iš Europos Sąjungos karinio štabo ir Tarybos generalinis sekretorius ir kuria siekiama parengti strateginį planą. Išvados turėtų būti pateiktos rugsėjo 29 d.

Pamatsite, ponios ir ponai, kad Europos Sąjunga ne tik rodo savo pasiryžimą veikti, bet ir tarptautinėje arenoje patvirtina savo, kaip pirmutinės veikėjos kovojant su piratavimu, poziciją. Turime duoti sau ištęklių veikti greitai ir suderintai, siekiant, be abejo, naudoti prekybos ir judėjimo laisvės interesams, nes tai – pasaulinis principas, ir galiausiai, siekiant naudoti mūsų humanitariniams tikslams.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, ponios ir ponai, Komisija griežtai smerkia kai kuriose pasaulio dalyse nuolat vykdomus nusikalstamus veiksmus,

kenkiančius ES valstybių narių interesams, t. y. piratavimo jūroje atvejus ir ginkluotus laivų, esančių valstybės jurisdikcijos vandenynse, apiplėšimus.

Tokios rūšies veiksmai daro poveikį ne tik jūrų transportui, bet ir žvejybai atvirose jūrose ir jūrų turizmui. Be to, dėl tokių veiksmų jūreivių, kurie ir taip turi dirbti sudėtingomis sąlygomis, gyvenimo sąlygos tampa dar pavojingesnės. Todėl – nes mes turime ne tik pasmerkti tokius veiksmus, bet ir imtis veiksmų patys – privalome suprasti, kad kyla pavojus grįžti kelis šimtus metų atgal į laikus, kai veikė organizuoti nusikaltėlių tinklai ir piratai, veikiantys keturiose pagrindinėse zonose: Pietų Kinijos jūroje, Malakos ir Singapūro sąsiauriuose, Gvinėjos įlankoje ir Afrikos iškyšulyje. Dauguma nusikaltimų įvykdomi šiose zonose, o nusikaltimų dažnumas ir rimtumas nuolat auga.

Be to, dar kyla susirūpinimas dėl piratavimo veiklos ir netgi jos augimo kitose pasaulio dalyse ir tai, tiesą pasakius, rodo, kad tai nėra pavieniai incidentai, o, mūsų įsitikinimu, organizuotas nusikaltėlių tinklas, kurie nori vykdyti sistemingus išpuolius prieš krovinius, turistinius ir keleivinius laivus.

Atsižvelgiant į tai, kad Europos bendrija yra Jungtinių Tautų konvencijos dėl 1982 m. Jūrų įstatymo narė, Europos Komisija visuomet yra įsipareigojusi skatinti laivybos laisvę visais jos aspektais ir kurti tinkamas priemones, užkertančias kelią neteisėtiems veiksams prieš laivus. Dėl to Komisija sistemingai rėmė visus valstybių narių ir tarptautinės bendruomenės bandymus parengti aukštos kokybės teisėkūros priemones Jungtinių Tautų ir jos specializuoto laivybos transporto padalinio, t. y. Tarptautinės jūrų organizacijos, pagrindu.

Po darbo praėjusio birželio mėn. JT neoficialiame konsultavimosi procese dėl vandenynų ir Jūros įstatymo, kur buvo sprendžiamas teisinio režimo, taikytino sugautiems piratams, klausimas, dabar stengiamasi persvarstyti tris TJO teises priemones dėl piratavimo ir ginkluotų laivų plėšimų prevencijos. Persvarstymą tikimasi baigti 2008 m. gruodžio mėn.

Išnaudodama savo teisės aktus dėl laivų ir uostų įrengimų saugumo – šie teisės aktai yra įtraukti į Bendrijos teisę kaip ISPS kodeksas, kuris yra TJO priemonė – Europos bendrija skatina, kad šiuos laivybos saugumo standartus taikytų jos tarptautiniai partneriai ir ypač Europos ir Viduržemio jūros regiono partneriai, taikydami programą *Safemad II*. Be to, rengiamasi aukšto lygio seminarui, kuris bus Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (angl. ASEAN) regioninio forumo, kuriam bendrai pirmininkaus Europos Sąjunga ir Indonezija, dalis. Taigi labai svarbus tampa bendradarbiavimas su ne Europos valstybėmis.

Vadovaudamasi panašia koncepcija, Komisija nagrinėja galimybę panaudoti stabilumo priemonę, kad būtų paremtos Malakos sąsiauryje ir Afrikos iškyšulyje veikiančios arba rengiamos regioninės iniciatyvos, kurias remia Tarptautinė jūrų organizacija, kad būtų skatinamas jūrų laivybos saugumas šiose zonose, strategiškai svarbiose Europos interesams ir tikimui.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad Europos bendrija nuolat teikia paramą valstybių, kurios yra šių rizikos zonų kaimynystėje, vystymuisi, siekiant pagerinti tų valstybių gyvenimo standartus ir tai būtina sąlyga, norint kad tos valstybės atitiktų teisinės valstybės principus. Tai taip pat būtina, norint atitraukti darbo jėgą iš nusikalstamų organizacijų ir sutelkti dėmesį į didelį skurdą, kurį patiria tam tikros žmonių grupės.

Dėl piratavimo jūroje ir ginkluotų laivų apiplėšimų prievartos atvejų turiu pasakyti, kad Komisija džiaugiasi, kad buvo patvirtinta JT Saugumo tarybos rezoliucija 1816 dėl piratavimo jūroje ir ginkluotų laivų apiplėšimų prievartos atvejų prie Somalio krantų ir, be abejo, dėl svarbių žingsnių, kuriuos padarė Europos Vadovų Taryba, savo susitikime 2008 m. rugsėjo 15 d. patvirtindama išsamų veiksmų planą. D. Bussereau pabrėžė šias iniciatyvas ir tai, kokius įsipareigojimus prisiėmė Europos Sąjunga ir valstybės narės. Džiaugiamės šiais įsipareigojimais ir jiems pritariame.

Keliamas dar vienas su nuolatiniu piratavimo augimu susijęs klausimas: ar piratai finansuoja tarptautinį terorizmą? Tai – klausimas, į kurį turime atsakyti patys, net jei šiandien nėra tvirtų įrodymų, jog terorizmas finansuojamas iš išpirkų; niekas negali sutrukdyti mums *a priori* manyti, jog tai – viena iš galimybių. Taigi, mes abejojame, ar galime atmesti šią hipotezę, ypač atsižvelgdami į tai, kad yra akivaizdūs ryšiai tarp tam tikrų prieglobstį piratams teikiančių valstybių ir slaptų teroristinių grupuočių bazių buvimo.

Komisija pradės tyrimą šiuo klausimu, siekdama daugiau sužinoti apie finansų srautus, susijusius su piratavimo jūroje. Visada turime išlikti budrūs kovodami su terorizmu, todėl bet koks įtarimas, net jei negalime nuspręsti *a priori*, turi būti atidžiai išnagrinėtas ir privalome padaryti viską, kad teroristai negalėtų gauti naudos iš nusikalstamų organizacijos pagalbos ir tokių organizacijų teikiamos organizacinės ir ekonominės paramos. Todėl ir toliau dirbsime kartu su visomis valstybėmis narėmis, su Taryba ir su ne Europos valstybėmis, kurios tikrai kovoja su piratavimu.

Georg Jarzembowski, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojau, visiškai pritariu pirmininko pavaduotojo teiginiams. Privalome atskirti atsakingų valstybių, su kuriomis mes galime bendradarbiauti kovodami su piratavimu, vargus nuo laivybos veiklos, kai nėra atsakingos valstybės, pvz., Somalyje, ir kur veiksmų turime imtis patys.

Tarybos pirmininke, su visa pagarba, manau, kad to, ką pasakėte – nepakanka. Krizės padalinio įsteigimas ir jo naudojimas – geras dalykas, tačiau tai nepadės. Šis krizės padalinys yra čia, Briuselyje, arba kur nors kitur. Mums reikia suderintos jūros operacijos vietos lygmeniu, dalyvaujant ten jau esantiems ES valstybių narių laivams. Turime kreiptis į valstybes nares, kurios dar nėra ten nusiuntusios laivų, kad jos irgi dalyvautų bendroje operacijoje jūroje.

Negalime leisti susiklostyti padėčiai, kai du piratų laivai laimingai plaukioja tuose vandenyse, puola mūsų žvejybinius ir prekybinius laivus, o mes visuomet juos vejame ir žiūrime, kaip tai sukontroliuoti. Noriu išgirsti, ką pasakys generolas, kuris netrukus čia atvyks, tačiau mums reikia aiškaus ten esančios padėties strateginio ir taktinio įvertinimo ir pakankamai personalo, galinčio kontroliuoti piratavimą, o ne nieko nedarančio, kad būtų geriau. Turime susekti tuos piratus ir juos sugauti, nes kitaip tai neveiks.

Devyniasdešimt procentų Europos importo, nuo kurio mes priklausome, atgabenama jūrų maršrutais. Pagal bendrus susitarimus turime labai aukšto lygio atsakomybę jūreivių ir žvejų, žvejojančių prie kitų valstybių pakarančių atžvilgiu, ir privalome apsaugoti šiuos jūreivius, žvejus bei turistus. Deja, zonose, kuriose, nėra vyriausybės valdžios, tai galime padaryti tik patys vystydami savo Europos veiksmus pagal JT rezoliucijas.

Taigi, Tarybos pirmininke, gerai, kad yra sukurtas krizės padalinys, tačiau kitame etape tikimės pamatyti tinkamai parengtą veiksmų bazę ir tinkamai parengtas veiklas.

Rosa Miguélez Ramos, PSE frakcijos vardu. – (ES) Ponios ir ponai, privalome skubiai spręsti šią problemą. Mano turimi skaičiai atrodo dar blogiau už D. Bussereau pateiktuosius: šiuo metu piratai kontroliuoja 13 laivų ir 300 jūreivių.

Akivaizdu, kad jei šio reiškinio nesustabdysime, jis ir toliau *in crescendo* kaip buvo iki šiol ir tas reiškinys neišnyks savaime ir padėtis nepagerės.

Prancūzijos ir Ispanijos ir kitų vyriausybių tvirtumas bei Parlamento tvirtumas davė vaisių. Per trumpą laiką užtikrinome, kad būtų patvirtinta JT rezoliucija dėl šio reiškinio, kurioje padidintos kaltinimo teisės, be to, buvo sukurtas padalinys, skirtas veiksams koordinuoti Europos lygiu.

Tačiau turite žinote, jog labai svarbu, kad pirmiausia dirbtume siekdami JT įgaliojimų pratęsimo, nes kol kas jie galioja tris mėnesius ir jei jie nebus pratęsti, mūsų naujasis padalinys turės būti uždarytas gruodžio mėn. pradžioje.

Dėl antrosios ministrų sprendimo dalies, strateginės karinės priemonės, reikia, kad ši veikla duotų mums vaisių, o didelės dalis valstybių narių turi kiek įmanoma greičiau parodyti, kad jos pasiruošusios joje dalyvauti ir pritarti tam, ką sakė G. Jarzembowski. Tai būtų pirmoji Europos karinio laivyno operacija pagal Europos saugumo ir gynybos politiką, ponios ir ponai, ir taptų svarbiu Europos matomumo ženklu.

To reikalauja aplinkybės. Piratavimas Indijos vandenyne šiuo metu – labai pelningas ir kiekvieną dieną augantis verslas. Kažkas man šiandien minėjo, kad, nors ir labai neįtikėtina, kai kuriose pakrantės su Indijos vandenyne turinčiose valstybėse piratai tampa vis labiau gerbiami.

Turime sustabdyti šią spiralę, privalome apsaugoti pažeidžiamus laivus, nežiūrint ar tai prekybiniai, ar pramogų laivai, ir didelį skaičių žvejybinių laivų, žvejojančių toje zonoje. Taip pat turime apsaugoti Pasaulio maisto programos laivus, nes rugsėjo 27 d. baigsis Kanados įgaliojimai, o mes vis dar neturime įgaliojimus perimsiančios valstybės.

Philippe Morillon, ALDE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, ar piratavimo jūroje atvejų pagausėjimas nėra galimybė Europos Sąjungai panaudoti savo priemonių, skirtų apginti savo vertybes ir interesus, jei to reikia ir kai to reikia?

Bet kuriuo atveju, nepasakokite mūsų žvejams, kurie praėjusią savaitę turėjo prašyti prieglobsčio Mahé uoste Seišeliuose, arba mūsų prekybinių ir kruizinių laivų iguloms, kurioms buvo grasinama vis labiau ir labiau Somalio teritoriniuose vandenyse, kad tai nėra Europos reikalas! Taip elgdami visi nepaisytume Europos piliečių turimų lūkesčių iš Europos: tikro saugumo, ir ypač saugumo jūrose.

Todėl, Komisijos nary, Komisijos iniciatyvos įgyvendinti Europos jūrų ir vandenynų politiką buvo taip šiltai sutiktos. Todėl, Tarybos pirmininke, spėju, jog didžioji dauguma šiame Parlamente pasibaigus konsultacijoms, kurios, kaip suprantu, dar vyksta, pritars jūsų siūlomoms priemonėms.

Šiandien žmonės sako, kad tai nėra lengva, kad gal reikėtų pirmiausia pasitarti su mūsų sąjungininkais visame pasaulyje ir pagalvoti apie atitikimą tarptautinei teisei. Veiksmai, kurių buvo imtasi, kad būtų paleisti laivų „Ponan“ ir „Carré d’as“ įkaitai, rodo, kad jei yra valios – turime ir priemonių imtis efektyvių veiksmų. Kad tik tokia valia, Tarybos pirmininke, būtų pademonstruota siekiant plataus pritarimo Taryboje!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Akivaizdu, kad kaip rodo skaičiai, Somalio pakrantė – viena pavojingiausių pasaulio pakrančių, nes vien tik praėjusiais metais net 25 laivai tapo įvairių piratavimo veiksmų aukomis.

Laivo „Playa de Bakio“ atvejis, ko gero yra geriausiai žinomas, bent jau Ispanijoje, tačiau tai tikrai ne vienintelis atvejis.

Šiandien taip pat akivaizdu, kad Somalio laikinoji vyriausybė neturi nei išteklių, nei priemonių taikai ir saugumui šalyje atkurti ir turi dar mažiau galimybių užtikrinti saugumą savo vandenyse arba šalia jų esančiose zonose. Todėl šiam tikslui reikia tarptautinės paramos, vadovaujantis, kaip minėjo anksčiau kalbėjusieji, Jungtinių Tautų birželio mėn. nustatytais priemonėmis.

Esu susirūpinęs dėl kito klausimo, kurį norėčiau paminėti: pranešimai, kuriuos kartais gauname iš užsienio laivų, kurie gali būti ir iš Europos, kad laivai kartais pasinaudoja šia nekontroliuojama padėtimi ir neteisėtai žvejoja viename gausiausių žuvų telkinių pasaulyje, arba netgi tą zoną naudoja savo pavojingoms medžiagoms išmesti, nes federalinė valdžia negali to sukontroliuoti.

Todėl manau, kad pirmenybę reikia suteikti – ir tai pabrėžiu – laivų, kurie toje zonoje veikia teisėtai, saugumo užtikrinimui pagal tarptautinius teisės aktus, bet taip pat, gal net didesnę, pirmenybę reikia suteikti ir tam, kad išsipareigotume išspręsti konfliktą, kuris žlugdo valstybę, kad didžiausią atsakomybę už saugumo užtikrinimą zonoje galėtų prisiimti nepriklausomos, teisėtos ir pripažintos Somalio institucijos.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Nekartosiu jau anksčiau minėtų faktų. Noriu juos apibūdinti: tai skandalinga, tai kelia socialinį pavojų mūsų piliečiams, kurie akivaizdžiai gauna tam tikrą žinią apie savo nesaugumą. Jau nekalbant apie žvejus, kurie patiria suprantamą baimę dėl savo darbo ir netgi fizinio saugumo, nes piratai negrasina tuščiai, o darbuotojai savo darbe neturi rizikuoti savo gyvybe.

Be to, laivų savininkai patiria rimtus ekonominius nuostolius, kuriuos ne visada padengia draudimas, nes aplinkybės yra neįprastos ir draudimo bendrovės nėra linkusios jų įtraukti į draudimo polisus.

Ką galime padaryti piratų klausimu? Be abejo nieko, išskyrus parodyti diletantizmą, kuris vyravo rugsėjo 15 d. Užsienio reikalų ministrų taryboje. Kovoiant su piratavimu mums reikia dviejų lygių įtinkamų veiksmų: diplomatijos srityje remti Afrikos valstybes, kurios kenčia nuo tikros mafijos veiklos savo teritorijose, naudojama prievarta ir žmonių grobimas, siekiant šantažuoti žvejus ir prekybininkus vienoje pasaulio vietoje; o teisėto jėgos panaudojimo srityje reikia naudoti teisėtą jėgą kaip pagrindinį įrankį, nes ko gero, tai yra vienintelė kalba, kurią supranta piratai.

Taigi, kur ir kokių lygių turėtume veikti? Valstybės, Europos ar tarptautiniu lygiu? Manau, ponios ir ponai, kad pirmiausia turime veikti valstybės lygiu, kaip tai padarė Prancūzija, veiksmingai apsaugodama tarptautinę teisę ir taip parodydama pavyzdį.

Apgailestauju, kad Taryba nepatvirtino Ispanijos ir Prancūzijos pasiūlymų, o pasiekto susitarimo nepakanka. Manau, turime pasitikėti pirmininkaujančiąja Prancūzija, kad ji pasiūlys Europos veiksmus, kurie bus tinkami mūsų interesams apginti ir tikiuosi, kad kai ateis laikas, šioje srityje galės būti taikomas šiuo metu NATO rengiamas pasaulinio ir tarptautinio lygio pasiūlymas.

Tačiau elkimės taip, kaip darome visuomet, eikime į priekį, priimkime sprendimus ir laukime, kol mums padės kiti. Daugiau nebūkime neginami, kai piliečiai jaučia, kad galime apsiginti.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti Tarybai ir Komisijai už tai, kad jos pritarė Parlamento prašymui dėl diskusijos šiuo labai svarbiu klausimu, mums keliančiu didelį susirūpinimą. Šį klausimą nagrinėjome Transporto ir turizmo komitete, kai jame lankėsi P. De Rossa, kuris davė idėją išplėsti šį klausimą. Norėčiau pasakyti, kad turėtume pasveikinti save su skubiu susijusių valstybių narių

reagavimu – kalbu apie Prancūziją ir Ispaniją – ir su tuo, kas jau nuveikta JT ir Taryboje. Manau, kad reaguota buvo pakankamai.

Manau, turime vengti keleto dalykų. Pirmiausia, civilių laivų reikalavimai dėl ginklų. Matau, kad tai vyksta, tačiau, manau, kad turime būti atsargūs, nes tai gali tik dar labiau pabloginti padėtį. Antra, privalome užtikrinti, kad atkreipsime dėmesį į šią padėtį ir neleisime jai peraugti į terorizmą. Turiu omenyje, kad privalome užkirsti kelią dalyvauti politinėms partijoms, nes tuomet padėtis taps visiškai kitokia. Trečia, turime vengti valstybių narių atskirų veiksmų.

Dėl to galvojau apie Stabilumo paktą. Akivaizdu, kad reikalaujame, jog tam tikros valstybės neturėtų deficito, tačiau tai yra tos pačios valstybės narės, kurių visuomet prašoma suteikti apsaugą, nes jos turi tam priemonių. Todėl manau, kad turime parodyti šiek tiek didesnę solidarumą ES lygiu, ir neturinčios karinės apsaugos priemonių valstybės narės turėtų būti saugomos tų, kurios tokias priemones turi. Šiuo atveju padarykime išvadas, kurias norėtume padaryti bet kokių lygiu.

Norėčiau pasakyti, kad privalome skubiai imtis atgrasymo veiksmų, taikydami Prancūzijos naudotas priemones, pvz., laivų „Ponant“ ir „Carré d'as“ atvejais. Gerai žinome, kad nusikalstamumas – dalis žmogiškosios prigimties, bet jo priežastys slypi žmonių neviltyje. Todėl labai svarbu imtis diplomatinį veiksmų tų valstybių atžvilgiu ir surasti būdų joms padėti apsisaugoti ir vystytis. Tuomet jiems nereikės tuščiu pilvu nuolat žiūrėti, kaip pro šalį plaukia pilnos lėkštės.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Gerb. pirmininke, ministre, Komisijos nary, Europos piliečiai negali suprasti, kodėl technologijų, komunikacijų, palydovų ir t. t. amžiuje, vyksta piratavimas, grąžinantis mus į praeitį keturiais ar penkiais šimtais metų.

Negaliu pritarti tam, ką kiti sakė, kad yra patenkinti atsaku. Jau kelerius metus čia, Europos Parlamente, kartoju, kad padėtis Indijos vandenyne ir padėtis prie Somalio krantų Europos žvejams ir ten plaukiojantiems laivams yra nepakenčiama ir nesulaukiu rimto atsako. Iš tiesų džiaugiuosi, kad galiausiai Taryba žengė pirmąjį žingsnį, kurio, mano manymu, nepakanka, ir sukūrė padalinį Briuselyje, atsakingą už žvejų lyderį, Somaliui būtinos humanitarinės pagalbos apsaugą ir užtikrinimą, kad bus laikomasi susitarimų dėl žvejybos.

Manau, kad su iki šiol sukurtomis priemonėmis neįmanoma pasiekti visų šių ambicingų tikslų. Jūros labai didelės, didelis ir Indijos vandenynas, todėl mums reikia visų Europos valstybių indėlio ir bendradarbiavimo, nes nereikia klausyti, ar tie žvejai ir laivai yra prancūzų, baskų, ispanų ar olandų, o reikia teigti, kad jie priklauso Europai, todėl visi kartu privalome prie to prisidėti.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, mes visi nuoširdžiai rūpinamės jūreivių apsauga, tačiau vis tik leisiu sau paklausti, kaip galime tai padaryti geriausiai.

Pirmiausia norėčiau padėkoti pirmininkaujančiajai Prancūzijai, kuri visą reikalą nuo pradžios iki pabaigos supainiojo ir politiškai, ir techniškai. Norėčiau paaiškinti kodėl. Šias diskusijas vykdome kaip diskusijų dėl Žaliosios knygos dėl laivybos saugumo dalį. Pabrėžėme, kad piratavimas – problema ir mums reikia ilgalaikės strategijos, kad galėtume kovoti su šiuo reiškiniu.

Taip pat leisiu sau paminėti, kad šis reiškinys egzistuoja nuo šeštojo amžiaus prieš Kristų. Tuomet pasirodo N. Sarkozy, viską suplaka į krūvą ir kalba apie karinio laivyno panaudojimą. Vokietijos Gynybos ministras Franz Josef Jung jau nublizgino savo karinių laivų patrankas ir yra parengta ESGP misija, kuri net nebuvo aptarta atitinkamuose komitetuose – Užsienio reikalų komitete ir Saugumo ir gynybos pakomitetyje – o tik Transporto ir turizmo komitete. Koks čia žaidimas? Taip reikalai netvarkomi!

Man susidaro įspūdis, kad stengiamės karštligiškai reaguoti *ad hoc*, kad įteisintume tai, kas sukels labai ilgalaikius tarptautinius padarinius. Jei jūreivių apsaugai panaudosime karinį laivyną, privalome kalbėti apie padarinius. Ko mes norime? Kanonierių politikos? Norime šuvių laivo pirmagalyje? Norime skandinti laivus? Jei tai iš tiesų yra susiję su tarptautiniu terorizmu, kur dingio ilgalaikė strategija? Taip kalbu tik įspėdama. Šį klausimą nagrinėsime labai atidžiai ir antrąją spalio mėn. savaitę, tikiuosi, pasieksime dalykiškesnių išvadų, kurios labiau padės žmonėms regione.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Ką tik dalyvavau Ilgų nuotolių laivyno regioninės patariamiosios tarybos (angl. Long Distance Fleet Regional Advisory Council) posėdyje, kuriame buvo pareikštas milžiniškas susirūpinimas dėl 51 Bendrijos tunų žvejybinių laivų, žvejojančių Indijos vandenyne, ir apie 1 500 jų igulos narių, likimo.

Jau daug metų laivai praneša apie piratavimo atvejus prie Somalio pakrančių, ir net Ispanijos tunų žvejybos laivo „Playa de Bakio“ pagrobimas balandžio mėn., deja, iki pat šių dienų neprivertė kai kurių vyriausybių, įskaitant ir mano šalies, reaguoti laiku. Laivai turėjo atsitraukti į Viktorijos uostą, o priemonės, kurių buvo imtasi, buvo netinkamos.

Turime suprasti, kad žvejai yra ypač pavojingoje padėtyje, nes nors visi laivai plaukiojantys toje zonoje yra pavojuje, prekybiniai laivai dažniau turi nustatytus maršrutus ir tai suteikia geresnes galimybes šiuos laivus lengviau stebėti.

Tačiau minėti 51 žvejybiniai laivai yra išsisklaidę 3 200 kvadratinėse mylių teritorijoje, kuriai perplaukti reikia 5 dienų, nes laivai plaukia atsižvelgdami į tunų migraciją. Taigi tokie laivai yra daug labiau pažeidžiami, todėl karinio laivyno operacijos būtinos ir jų reikia imtis skubiai.

Be jau minėtų atvejų Malakos sąsiauryje ir prie Somalio krantų, dabar gauname pranešimus iš žvejybinių laivų apie piratavimą Mozambiko kanale ir Indijos bei Karibų zonose.

Todėl negalime nieko nedaryti, privalome reaguoti ir prisidėti prie mūsų vyriausybių ir Tarybos veiksmų. Visos Bendrijos institucijos dalyvauja kuriant suderintą strategiją, skirtą kovoti su tarptautiniu piratavimu.

Todėl pasiūliau savo politinei frakcijai, Europos liaudies partijos (krikščionys demokratai) ir Europos demokratų frakcijai, biudžeto pakeitimą, kad būtų skirtas vienas milijonas eurų šios strategijos tinkamo įgyvendinimo plano tyrimui ir prašau Parlamento šiai veiklai uždegti žalią šviesą, kad visi Bendrijos piliečiai, kad ir kur jie būtų, gautų žinią, jog Europos Sąjunga juos remia ir, svarbiausia, saugo.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, Tarybos pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, per keletą paskutinių mėnesių stebėjome piratavimo atvejų didėjimą, ypač prie Somalio krantų. Puolimuose naudojamos daug tobulesnės priemonės ir tai rodo, kad veikia galinga mafija. Pritariu visų savo kolegų narių susirūpinimui dėl Europos žvejų, kurie yra ypač pažeidžiami.

Tačiau Europos Sąjunga sukūrė atsaką į šiuos puolimus priemonėmis. Mano nuomone, labai svarbių rezultatų davė rugsėjo 15 d. Europos užsienio reikalų ministrų tarybos posėdis. 27 valstybės narės pritarė Koordinavimo padalinio įsteigimui, be to, ministrai patvirtino strateginę karinę priemonę, kuri sudaro sąlygas, esant reikalui, naudoti ES karinio laivyno operaciją.

Kartais buvo minimas naudojimas privačiomis apsaugos agentūromis. Man atrodo, kad tai nėra tinkamas sprendimas. Kaip minėjo G. Savary, ilgalaikis sprendimas turi apimti diplomatinis ir politinius aspektus. Piratavimas klesti dėl vyriausybių silpnumo. Šią rykštę galime įveikti tik padėdami susijusioms valstybėms sustabdyti neteisėtas veikas, padėdami joms pasiekti politinio stabilumo ir išbristi iš skurdo. Būtent taip prieš keletą metų buvo atsikratyta piratų Malakos sąsiauryje.

Akivaizdu, kad Europos Sąjunga negali veikti viena, kaip sakė N. Sarkozy. Turi būti sutelkta tarptautinė bendruomenė, nes kitaip bus neįmanoma užtikrinti laivybos apsaugos, ypač atsižvelgiant į tai, kad piratavimas paplitęs ne tik prie Somalio krantų. Europos Sąjunga pradėjo bendrų veiksmų iniciatyvą. Dabar žodį turi tarti ir bendrą atsakomybę prisiimti visa tarptautinė bendruomenė.

PIRMININKAVO: M. A. DOS SANTOS

Pirmininko pavaduotojas

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). – (ES) Gerb. Tarybos Pirmininke, Komisijos nary, ponai ir ponios, džiaugiuosi, kad šiandien šiuo klausimu diskutuojama. Jau nuo 2005 m. Parlamentas bando įspėti Komisiją ir Tarybą apie grėsmę, susijusią su piratavimo atvejais prie Somalio krantų ir net tarptautiniuose vandenyse.

Po virtinės laivų plėšimo ir ginkluoto užgrobimo atvejų Europos Sąjunga ėmėsi priemonių suformuodama koordinavimo grupę. Tai labai sveikintina, vien jau dėl to, kad problema buvo galiausiai pripažinta. Tačiau aš nuogaštauju, kad net ir turint šią koordinavimo grupę problema neišnyks.

Kol nebus iš tiesų bendradarbiaujama ir vykdoma tikrai bendra užsienio ir saugumo politika, valstybės narės, kurių interesai yra pažeidžiami, ir toliau bus priverstos pačios imtis apsaugos priemonių ir ginti savo teisėtus šalies interesus. Prancūzija jau tą aiškiai suvokė, ir aš sveikinu ją ėmusį tokių ryžtingų, drąsių ir veiksmingų priemonių.

Ispanija taip pat sureagavo ketindama nusiųsti savo žvalgybinį lėktuvą, kitaip tariant, neginkluotą lėktuvą, kuris mėgins taikiai įtikinti ginkluotus piratus susilaikyti nuo savo neteisėtų veiksmų. Deja, šio lėktuvo, manau, nepakaks, kad mūsų žvejai būtų tinkamai apginti ir apsaugoti esant ginkluotam laivo užpuolimui.

Mes turime reikalauti ir užtikrinti, kad valstybės narės, kurių interesai pažeidžiami, daugiau bendradarbiautų, taip pat pasinaudojus tuo, kad Tarybai dabar pirmininkauja Prancūzija, skirti daugiau išteklių, kad teisėta žvejyba tarptautiniuose vandenyse nebūtų tokia pavojinga veikla, kaip kad dabar yra dėl piratavimo – reiškinio, kurio buvimas XXI a. tarptautinei visuomenei atrodo tiesiog neįtikėtinas.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, norėčiau konkrečiai pakalbėti apie Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos poziciją.

Visiškai pritariu minčiai, kad būtina imtis griežtų tarptautinių veiksmų kovojant su piratavimu atviroje jūroje. Sveikinu Prancūzijos Vyriausybę priėmus sprendimą dėl Prancūzijos karinio laivyno specialiųjų pajėgų veiksmų rugsėjo mėn. pradžioje. Turbūt prisimename, kad tais laikais, kai Didžioji Britanija vykdė iš tiesų etinę užsienio politiką, jos Karališkasis karo laivynas išvalė vandenį nuo piratų, taip suduodamas triuškinantį smūgį ne tik piratavimui, bet ir prekybai vergais.

O dabar atrodome bejėgiai. Mūsų karo laivynai yra susilpninti ir mes bijome imtis veiksmų nuogąstaudami, kad taip pažeisime kokį nors žmogaus teises reglamentuojančios teisės aspektą ar įsivelsime į ilgą teisminį procesą.

ES atsakas – pradėti kitą karinę operaciją suformuojant komitetą, vadinamąją ES koordinavimo grupę, kuri koordinuos karinius veiksmus jūroje prie Afrikos Kyšulio. Bet gi šiuose vandenyse karinė operacija jau vyksta. Ją vykdo šiuo metu Dane'o vadovaujamas 150 jungtinių karo laivyno pajėgų dalinys, sudarytas iš JAV 5-osios flotilės ir kitiems NATO laivynams priklausančių karo laivų.

Norėčiau paklausti Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos, kodėl ES nori dalyvauti kariniuose veiksmuose, nes vis tik tai yra NATO reikalas. Kitaip tariant, ką europinės sąjungininkės NATO ketina daryti, kad šios pajėgos būtų sustiprintos sutelkiant ten daugiau karo laivų? NATO pajėgos vadovaujasi nustatytomis veiksmų pradžios taisyklėmis, kurios užtikrina jų veiksmingumą, taip pat JT lygmeniu priimtomis tarptautinės teisės nuostatomis, reglamentuojančiomis elgesį su pagautais piratais neprimetant šių problemų mūsų šalims.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Gerb. pirmininke, šiandien čia dalyvaujantys Komisijos narys ir einantis Tarybos Pirmininko pareigas Prancūzijos atstovas yra atsakingi už transporto sritį. Tačiau mes kalbame labai konkrečiais klausimais, susijusiais su karinėmis pajėgomis. Informacija apie numatomas diskusijas šiuo klausimu komitetams, taip pat Saugumo ir gynybos pakomitečiui buvo pateikta pavėluotai, nors pranešimai apie ES misiją kovojant su piratavimu pasirodo spaudoje jau nuo rugpjūčio mėn. Tai nepriimtina. Mes negalime priimti tinkamo sprendimo laiku negavę būtinos informacijos.

Remiantis BBC agentūros paskelbta informacija, Prancūzija siekė įgaliojimų taikyti savo nustatytas priemones pasaulio mastu, ne tik Somalio atžvilgiu, bet, laimei, toks leidimas jai nebuvo duotas. Tai pirmas kartas, kai kalbame apie laivybinio suverenumo apribojimus ir rimtą tarptautinės teisės pažeidimą. Tą būtina labai aiškiai įvardyti. Tai pat kalbame apie tiesioginę paramą vadinamajai Somalio Vyriausybei, kurią remia Etiopija ir Jungtinės Amerikos Valstijos, apie tiesioginį bendradarbiavimą su JAV operacija Afganistane, kas yra nepriimtina, ir apie tai, kad finansavimo lėšos eis per Kanados operaciją Afganistane „Atėnė“. Ir šiais klausimais mes neturime jokios informacijos.

Mes turėjome būti informuoti tiesiogiai. Juk čia kalbama apie išteklių apsaugą panaudojant karines pajėgas, tačiau šie klausimai turėtų būti sprendžiami kitaip, nesigriebiant karinės jėgos.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, šioje labai svarbioje diskusijoje norėčiau tarti žodį dviem klausimais, kuriuos manau esant svarbius. Vienas klausimas susijęs su teisiniu aspektu. Manau, atėjo laikas padaryti pakeitimus Jūrų teisės konvencijoje, kad galėtumėme turėti geresnį teisinį pagrindą įgyvendinti įvairias kovos su piratavimu priemones.

Kitas klausimas susijęs su operatyvine veikla. Laivybinis šio reikalo aspektas svarbus, bet ne tiek. Kad mūsų pastangos būtų veiksmingos, būtina turėti operatyvinės veiklos planą ir pasitelkti karines jūrų ir oro pajėgas.

Galiausiai yra daug kitų tarpusavyje susijusių klausimų. Komisijos narys A. Tajani minėjo, kad šiuo metu atliekamas tyrimas nustatant ryšį tarp piratavimo ir terorizmo, o aš pasiūlyčiau įtraukti į šį tyrimą dar vieną aspektą – ryšį tarp piratavimo ir organizuoto nusikalstamumo.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, idėmiai klausiausi visų kalbėtojų. Visos jų išsakytos mintys teisingos, tačiau šiuo atveju mes kalbame apie problemą, kurią sprendžiant būtina imtis neatidėliotinių veiksmų. Mes negalime laukti, kol bus priimtas naujas laivybos kodeksas, ar žiūrėti į piratavimo problemą pro pirštus.

Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad į kovos su piratavimu areną įžengia NATO, atlikdama visur besikišančio tarptautinio policininko vaidmenį. Kaip ji galėjo bent jau neįsikišti atsižvelgdama į mūsų neryžtingumą formuojant bendrą visų valstybių narių dalinį iš karinių jūros ir oro pajėgų? Jeigu mes, europiečiai, neturintys bendros gynybos politikos, dabar lauksime, kol toks dalinys bus suformuotas, bijau, kad bus jau per vėlu.

Jeigu NATO atlieka policininko vaidmenį, kai mums tai nepatogu, tai kodėl mums nepareikalauti, kad ji atliktų tą vaidmenį, kai mums to reikia.

Dominique Bussereau, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponai ir ponios, visų pirma norėčiau padėkoti už šias labai aukšto lygio diskusijas.

Aš nuoširdžiai įsitikinęs, kad piratavimas – viena iš terorizmo formų, o jo mastas nesuvaldomai auga. Tiesa yra ta, kad jeigu nebus imamas jokių priemonių, laisva laivyba prie Adeno įlankos ir Somalio krantų gali visai išnykti, o tai, žinoma, turės labai sunkių padarinių. Aš džiaugiuosi, kad Europos Sąjunga pirmoji prisiėmė atsakomybę spręsti šią problemą. Norėčiau pridurti, kad piratavimas, kaip žinoma, kelia problemų ir kitose pasaulio dalyse, ypač Malakos sąsiauryje ir prie Singapūro krantų. Europai ši problema yra vienodai svarbi ir opi. Mes turėtumėme apsispręsti, ar įgyvendindami Europos saugumo ir gynybos politiką tęsime karinio laivyno operacijos planavimą, spalio mėn. pradžioje.

NATO vaidmenį paminėjo keli kalbėtojai. Kova su piratavimu nepriklauso NATO kompetencijai. Jai suteikti įgaliojimai kovoti su terorizmu. Nepaisant panašumų, piratavimas ir terorizmas – du skirtingi reiškiniai. Iki spalio mėn. ES koordinavimo grupė ir toliau rems valstybių narių pastangas didinant saugumą regione. G. Savary minėjo skurdą Somalyje, ir aš norėčiau pabrėžti, kad turime užtikrinti krovinių laivų, gabenančių paramą pagal Pasaulio maisto programą, patekimą į šalį. Somalio gyventojams jos iš tikrųjų labai reikia.

Kartu mes turėsime imtis veiksmų kuriant bendrą teisinį pagrindą visai tarptautinei bendruomenei, kuris sudarys galimybę veiksmingiau spręsti piratų atidavimo teismui klausimą. Europos kalėjimuose jau yra asmenų, kalinčių už piratavimo veiksmus. Akivaizdu, kad dabar mes turime susitelkti ties teisiniu aspektu ir teisinio pagrindo sukūrimu.

Priešingai nei prieš tai kalbėjęs Parlamento narys, aš norėčiau pasidžiaugti konkrečiais veiksmais, kurių ėmėsi nemaža dalis valstybių narių. Šie konkretūs veiksmai yra labai stiprus signalas, galintis išgelbėti žmonių gyvybes, nes piratai, užgrobę laivą, ne tik reikalauja išpirkos, bet gali pradėti žudyti įgulos narius. Prieš kelias dienas buvo padegti keli žvejybiniai laivai. Taigi padėtis pavojinga, todėl karinis atsakas yra tinkamas.

Baigti savo kalbą norėčiau puikia iš jūsų kolegos P. Morillono pasisavinta fraze: kalbama apie būtinybę apginti mūsų interesus ir vertybes. Savo vertybių gynimas yra stiprus ir tinkamas atsakas, kurio Europai dera imtis!

Antonio Tajani, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas.* – (IT) Gerb. pirmininke, ponai ir ponios, man atrodo, kad šios diskusijos labai naudingos, nes jos nedviprasmiškai parodė, kad Parlamentas, Komisija ir Taryba ketina imtis bendrų veiksmų spręsdami problemą, susijusią su vis didesnį susirūpinimą keliančiu piratavimo reiškiniu, ir duoti Europos piliečiams atsaką šiuo klausimu.

Aš pritariu šiose diskusijose išsakytoms mintims, kad būtina ne tik imtis karinių veiksmų, kas yra svarbiausia, bet ir imtis šių veiksmų kuo skubiausiai. Nemanau, kad dabar mums derėtų ilgam apsisistoti ties kompetencijos klausimu, svarstant, kas turėtų šių veiksmų imtis – Europos Sąjunga ar NATO, nes mes negalime gaišti. Manau, kad turime imtis veiksmų koordinavimo, bet taip pat privalome įsikišti neleidami piratų organizacijoms sustiprinti savo pozicijas.

Taip pat svarbu imtis veiksmų užkertant kelią galimoms šio reiškinio ir piratų samdymo plitimo priežastims ir jas šalinant. Kažkas iš diskusijų dalyvių pastebėjo, kad piratavimas tapo labai pelninga neteisėta veikla, todėl visiškai suprantama, kad ten, kur žmonės kenčia nuo didelio skurdo, piratų organizacijoms visai nesudėtinga įtraukti į šią veiklą naujus žmones, ypač jaunimą, kuris pasirengęs užsiimti bet kuo, net įsitraukti į šių neteisėtų sukarintų organizacijų veiklą.

Būtent todėl imdamiesi priemonių, nukreiptų į kontrolę ir represiją – šių priemonių privalo imtis ES valstybės, ir aš džiaugiuosi, kad nemažai jau padaryta – mes taip pat privalome padėti tam tikroms besivystančioms

šalims augti ekonominiu požiūriu, kad būtų užkirstas kelias skurdui tapti įrankiu, skatinančiu piratavimą, ir šiuo atžvilgiu Komisijai tenka svarbus vaidmuo.

Mes taip pat privalome išsiaiškinti – čia Komisija taip pat gali atlikti labai svarbų vaidmenį – kas slypi už piratavimo reiškinių, koks jo ryšys su fundamentalizmu ir terorizmu, kokios jo stipriosios pusės ir kokios yra jo priežastys. Šiuo klausimu Komisija gali labai padėti kitoms Europos institucijoms.

Žinoma, mes jokių būdu negalime būti pasyviais stebėtojais ir jokių būdu nebegalime delsti. Taip pat nėra abejonės, kad Parlamentui tvirtai paraginus Tarybą ir Komisiją imtis veiksmų, privalome užtikrinti laivų įgulų narių ir iš kitų šalių į Europos Sąjungą tiekiamų prekių saugumą. Mes privalome užtikrinti žmonių ir krovinių saugumą ne tik arčiausiai Europos Sąjungos esančiuose vandenyse, kur taip pat plaukioja žvejybiniai laivai. Apie tai, kas vyksta net dar arčiau mūsų, su dideliu susirūpinimu kalbėjo C. Fraga.

Mes taip pat turime atkreipti dėmesį į tai, kas dedasi kitose pasaulio dalyse, nes nuo piratavimo taip pat nukentčia laivai, plaukiojantys su ES valstybių narių vėliavomis labai nutolusiuose vandenyse. Todėl mes nebegalime ilgiau delsti, bet, regis, šiandien galėjome įsitikinti, kad Europos Sąjunga, ypač Taryba, remiama Komisijos, yra pasirengusi įsikišti ir toliau imtis ryžtingų veiksmų, įskaitant ir veiklą įgyvendinant strateginės svarbos projektus, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems teroristiniams veiksams plisti.

Todėl Komisija parems visas Tarybos iniciatyvas kovojant su terorizmu ir užkertant kelią jo plitimui, nes terorizmas siejasi su piratavimu. Tikiu, kad šis bendradarbiavimas Parlamentui akylai stebint gali duoti teigiamų rezultatų. Baigdamas taip pat norėčiau pritarti D. Bussereau pacituotiems mūsų draugo generolo P. Morillono žodžiams, kad kalbama apie būtinybę apginti ne tik Europos Sąjungos interesus, bet ir jos vertybes.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Iki spalio mėn. vyksiančios plenarinės sesijos šiuo klausimu balsuojama nebus.

(Posėdis sustabdytas 17.50 val. ir po pertraukos atnaujintas 18.00 val.)

PIRMININKAVO: M. A. DOS SANTOS

Pirmininko pavaduotojas

13. Klausimų valanda (klausimai Tarybai)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – klausimų valanda (B6-0462/2008). Tarybai buvo pateikti šie klausimai. Klausimas Nr. 1, kurį pateikė **Silvia-Adriana Ticau** (H-0614/08)

Tema: Kelių transporto politikai teikiama svarba

Parlamentas išreiškė savo poziciją pirmą kartą svarstant „kelių transporto paketą“, kurį sudaro pasiūlymai pakeisti tris reglamentus, atitinkamai nustatančius profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų bendrąsias taisykles (2007/0098(COD)), bendrąsias patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisykles (2007/0099(COD)) ir bendrąsias patekimo į keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais rinką taisykles 2007/0097(COD)). Šie reglamentai turi įtakos daugiau nei 800 000 Europos vežėjų kelių transportu veiklai, taip pat apie 45 mln. darbo vietų. Todėl labai svarbu, kad būtų nustatytas aiškus teisinis pagrindas, sudarantis galimybę skatinti šį verslą ir jo strateginę plėtrą.

Atsižvelgiant į tai, kad naujoji profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų bendrąsias taisykles nustatančio reglamento versija įsigalios 2009 m. birželio 1 d. ir kad iki 2012 m. sausio 1 d. valstybės narės, kaip apibrėžta reglamente, privalo sujungti savo nacionalinius elektroninius registrus, ar gali Taryba atsakyti, kiek svarbos teikiama ateinantiems penkiems mėnesiams skirtam „kelių transporto paketui“ ir koks laiko tvarkaraštis yra siūlomas, kad nauji pakeisti reglamentai galėtų būti priimti iki 2009 m. birželio 1 d.?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau pareikšti savo užuojautą dėl 10 asmenų, kurie buvo nušauti vienoje Suomijos miestelio mokykloje, žūties. Reiškiu savo nuoširdžią užuojautą aukų šeimoms ir visiems EP nariams iš Suomijos, esantiems šiandien čia, šiuose Rūmuose, ar išvykusiems darbo reikalais kitur.

Atsakydamas į S. A. Ticau klausimą, aš tik norėčiau pasakyti, kad 2008 m. birželio 13 d. sesijoje Tarybai pavyko pasiekti politinį sutarimą trijų „kelių transporto pakete“ pateiktų pasiūlymų klausimu. Šie nauji tekstai

padės suderinti valstybių narių reglamentus, kurie gali skirtis ir todėl sukelia daug teisinio netikrumo vežėjams kelių transportu.

Iš esmės, buvo padaryti šie pagrindiniai pakeitimai: tiksliau apibrėžta „kabotažo“ sąvoka; nustatyta standartinė Bendrijos licencijų, patvirtintų kopijų ir vairuotojo pažymėjimų forma; sugriežtintos nuostatos, numatančios priemones, kurių valstybė narė privalo imtis vežėjui padarius pažeidimą kitoje valstybėje narėje ir, galiausiai, numatytas geresnis šalių registru su duomenimis apie pažeidimus sujungimas Bendrijos mastu, leisiantis sklandžiau vykdyti vežėjų kelių transportu stebėseną visoje Europoje.

Europos Parlamentas priėmė pranešimus šio paketo klausimais gegužės 20 d. sesijoje per pirmąjį svarstymą. Dabar reikėtų susitelkti ties darbu užtikrinant kompromisą tarp Tarybos ir Parlamento. Atsižvelgiant į tai, kad vertimui reikia nemažai laiko, darbas rengiant atitinkamus Bendrosios pozicijos tekstus vargu ar galės būti pradėtas iki rugpjūčio mėn. pabaigos, bet Taryba tikisi, kad galės priimti Bendrosios pozicijos trijų pasiūlymų klausimu tekstus per ateinančias tris savaites ir po to pasistengs kuo skubiau pateikti juos Europos Parlamentui.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (FR) Aš tik norėjau pasakyti, kad mes dar negavome Bendrosios pozicijos teksto iš Tarybos, ir pabrėžti, kad reglamentas, kuriuo nustatomos profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų bendrosios taisyklės, pradės galioti nuo 2009 m. birželio 1 d. Šiuo atveju sprendžiami klausimai, rūpintys 45 milijonams darbuotojų ir beveik 800 000 įmonių. Taigi šis reikalas yra labai svarbus, ir mes tikimės, kad Tarybai pavyks artimiausiu metu pasiekti politinį sutarimą, kad mes turėtume pakankamai laiko, būtino antrajam šio paketo svarstymui.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. S. A. Țicău, aš labai gerai suprantu, kad šie klausimai turi būti sprendžiami kuo skubiau. Galiu jus patikinti, kad Taryba dės visas pastangas, kad Bendroji pozicija būtų apibrėžta ir perduota Parlamentui kuo skubiau, juolab kad šis reikalas, kaip jūs minėjote, yra iš tiesų neatidėliotinos skubos.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 2, kurį pateikė **Manuel Medina Ortega (H-0616/08)**

Tema: Europos imigracijos paktas

Ar gali Taryba paaiškinti, kokios įtakos gali turėti pastaruoju metu priimtas Europos imigracijos ir prieglobsčio paktas Sąjungos imigracijos politikai ateityje?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. M. M. Ortega, Europos imigracijos ir prieglobsčio paktas buvo priimtas siekiant aukščiausiu politiniu lygiu nustatyti bendruosius principus, kuriais turėtų būti grindžiama valstybių narių ir Bendrijos lygmenimis vykdoma migracijos politika, ir strategines kryptis, kurias turime pasirinkti, kad šie principai būtų įgyvendinti.

Pasiūlytas tekstas sulaukė palankaus Tarybos ir Komisijos vertinimo. Galutinę versiją Taryba tvirtins spalio mėn. Kaip žinote, šiuo Paktu siekiama padėti pamatus sustiprintai bendrai politikai vadovaujantis dviem pagrindiniais atsakomybės ir solidarumo principais, kurie sudaro viso Europos projekto esmę.

Bendras požiūris į imigraciją, kuriuo grindžiamas šis Paktas, apima tris aspektus. Pirmasis aspektas susijęs su geresniu teisėtos imigracijos organizavimu, ypač su būtinybe daugiau atsižvelgti į valstybių narių poreikius ir imigracijos srautų priėmimo pajėgumus kartu skatinant integraciją. Kitas šiame dokumente aptariamas aspektas – kova su neteisėta imigracija, ypač užtikrinant neteisėtų imigrantų sugrąžinimą nepažeidžiant jų žmogiškojo orumo. Mes taip pat norime geriau apsaugoti ES gerindami kontrolę prie jos išorės sienų, ypač dabar, išplėtus Šengeno erdvę. Trečiasis aspektas apima glaudesnę partnerystės tarp imigrantų kilmės, tranzito ir galutinės paskirties šalių skatinimą mūsų partnerių vystymosi labui (bendro vystymosi sąvoka).

Galiausiai, kaip Komisijos Pirmininko pavaduotojas šiandien dar kartą pažymėjo, mes tikimės, kad šis Paktas leis mums sukurti bendrą prieglobsčio politiką ir prieglobstį suteikti gebančią Europą. Nors ir žinodami, kad valstybių narių tradicijos skiriasi, mes vis tik norėtume matyti pažangą šioje srityje.

Kaip jums žinoma, rengiant Paktą, Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija visą laiką neoficialiai konsultavosi su Europos Parlamentu. Parlamente taip pat vyko daug diskusijų ir jo parama šiai iniciatyvai labai svarbi. Mes esame tikri, kad šis Paktas – konkretus atsakas į Europos piliečių teisėtus lūkesčius, rodantis, kad Europa imasi veiksmų sprendama problemas, su kuriomis susiduria jos piliečiai.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Mane tenkina Tarybai pirmininkaujančios šalies atsakymas į mano pateiktą klausimą ir manau, kad Imigracijos paktas – svarbus žingsnis.

Savo klausimo antrojoje dalyje, jei galima taip pasakyti, aš pirmiausia kalbu apie galimą šio Pakto įtaką tolesnei Europos Sąjungos imigracijos politikos plėtotei. Kitaip tariant, ar galime tikėtis kokos nors pažangos? Kaip einančiam Tarybos Pirmininko pareigas J. P. Jouyet'ui žinoma, šiuo metu Europos Sąjungoje, viena vertus, juntamas nerimas, kita vertus, pripažįstamas poreikis migracijai ir būtinybė užtikrinti tinkamą jos reguliavimą, o tai reiškia, kad dažnai labai trūksta informacijos.

Ar galime tikėtis, kad bus priimti atitinkami teisės aktai ir konkrečios teisės nuostatos, kad ši problema būtų išspręsta?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Taip, aš iš tiesų manau, kaip teisingai pabrėžė M. M. Ortega, kad Europai reikia imigracijos, ir mes to neneigiame. Būtent todėl, kaip pabrėžta, mums reikia sudaryti sąlygas imigrantams priimti ir integruoti, taip pat sąlygas migracijos srautams priderinti prie Europos ekonominės ir socialinės padėties. Poreikio imigracijai klausimas turėtų būti sprendžiamas būtent tokiu požiūriu.

Mes dažnai linkę apriboti poreikį imigracijai tik poreikiu kvalifikuotai darbo jėgai, tačiau Europoje reikia ir nekvalifikuotos darbo jėgos. Taryboje šiuo metu yra konkrečiai diskutuojama apie tai, kaip geriau spręsti poreikio migracijai valdymo klausimą ir kaip surasti geriausius būdus, kaip imigrantus įdarbinti, kelti jų kvalifikaciją bei priimti į aukštąsias mokyklas ir universitetus.

Šiandien situacija yra tokia, bet po Tarybos susitikimo, vyksiančio spalio 15 d., kai bus apsispręsta dėl konkrečių krypčių, bus aiškiau. Remiantis būsimais sprendimais, bus įgyvendinamos teisinės priemonės, apie kurias minėjo M. M. Ortega ir kurios iš tiesų yra būtinos.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 3, kurį pateikė **Eoin Ryan** (H-0619/08)

Tema: Kovos su korupcija priemonės

Kokių kovos su korupcija priemonių Taryba ketina imtis, kad būtų užtikrinta veiksminga pagalba būtent toms besivystančioms šalims, kurioms jos labiausiai reikia?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. E. Ryanai, jūsų iškeltas klausimas svarbus, nes susijęs su veiksminga pagalba besivystančioms šalims. Svarbu išlaikyti didelę ES pagalbos vystymuisi apimtį ir prie šio klausimo dar sugrįžiu, bet jūs visiškai teisingai pabrėžėte savo klausime, kad ši pagalba turi būti veiksminga. Kad pagalba būtų veiksminga ir kad mes galėtumėme kovoti su sukčiavimu ir netinkamu pagalbos vystymuisi lėšų paskirstymu, mums būtina užtikrinti geresnį donorų veiklos koordinavimą ir papildomumą. Todėl mes rengiame bendrą daugiametę programą, remdamiesi kovos su skurdu strategija, nes taip galėsime geriau matyti, kur lėšos nukreipiamos, kokiems tikslams, ir geriau kontroliuoti lėšų paskirstymą.

Todėl mes sukūrėme bendrus šios pagalbos įgyvendinimo mechanizmus, taip pat apimančius bendrą pagalbos naudojimo įvertinimą. Konkrečiai, yra inicijuotos kelios plataus masto bendros pagalbos misijos, finansuojamos donorų ir pagalbos gavėjų, kad būtų sukurti bendro finansavimo mechanizmai.

Šie klausimai buvo įtraukti į praeitą savaitę Akroje įvykusio Trečiojo aukšto lygio forumo pagalbos veiksmingumo klausimais darbotvarkę. Šiais klausimais taip pat buvo diskutuojama EP sesijoje šio mėnesio pradžioje. Rugsėjo mėn. pradžioje Akroje įvykusiame Forume buvo patvirtintas veiksmų planas. Iš esmės jis atitinka mūsų lūkesčius Europos Sąjungos atžvilgiu.

Pagrindiniai išipareigojimai, kuriuos prisiėmė donorai, yra šie: geresnis pagalbos planavimas prieš 3–5 metus iki numatomo pagalbos teikimo, šalių partnerių administracijos ir organizacijos įtraukimas, perėjimas nuo trečių šalių diktuojamų politinių sąlygų prie sąlygų, pagrįstų tikslais, kuriuos nustato pačios besivystančios šalys.

Dėl pagalbos teikimo stebėsenos, Tarybai, kaip ir Europos Parlamentui, suteikiama galimybė vertinti, kaip ES išorės pagalba yra panaudojama kiekvienais metais. Šis vertinimas atliekamas rengiant metinį pranešimą Europos bendrijos plėtros politikos ir išorės pagalbos klausimais, kurį Komisija įprastai teikia birželio mėn. pabaigoje, jei man pateikta informacija teisinga. Norėčiau pridurti, kad vystomojo bendradarbiavimo priemonėje, kaip tikisi E. Ryan, numatytos priemonės apsaugoti Bendrijos finansiniams interesams, ypač esant sukčiavimui ir netinkamam pagalbos lėšų panaudojimui.

Taigi yra sukurti vertinimo ir kontrolės mechanizmai, kurie padeda užtikrinti geresnį donorų ir pagalbos gavėjų veiklos koordinavimą, bet tikrasis tikslas vis tik yra užtikrinti, kad šią politiką perimtų pačios pagalbą

gaunančios šalys, toliau pabrėžti gero valdymo ir didesnės atsakomybės už šios pagalbos lėšų paskirstymą, ypač iš ją gaunančių šalių pusės, svarbą.

Tiek pasakyti norėjau šiuo klausimu.

Eoin Ryan (UEN). - Gerb. pirmininke, visiškai atsitiktinumas, kad „Transparency International“, pasaulinė nevyriausybinių organizacijų, tirianti įvairaus pobūdžio korupciją, šiandien paskelbė kiekvienais metais jos nustatomą korupcijos suvokimo indeksą. Jos nustatytais duomenimis, dėl korupcijos išlaidos įgyvendinant Tūkstantmečio plėtros tikslus išaugo apytikriai 50 mlrd. JAV dolerių, o tai – milžiniška suma, sudaranti apie pusę pasaulio mastu teikiamos pagalbos išlaidų per metus.

Net jei šis skaičius yra išpūstas ir realiai dėl korupcijos prarandama perpus mažiau, vis tiek ši suma milžiniška. Gerb. Tarybos Pirmininke, ar nemanote, kad reikia labiau pasistengti kovojant su korupcija? Kaip ten bebūtų, vienintelis dalykas, kurio mums nereikia, tai kad Europos piliečiai manytų, kad jų pinigai, skiriami pagalbos programoms, yra panaudojami koku nors netinkamu būdu ar jais piktnaudžiaujama. Manau labai svarbu, kad mums tapo žinomas faktas apie tokią milžinišką sumą, nes dabar šis klausimas turės būti sprendžiamas nuosekliau.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigą. – (FR) Norėčiau pakartoti tai, apie ką kalbėjau pirmiau. Parlamento narys E. Ryan teisingai. Viena iš problemų, sąlygojančių prastą viešą nuomonę Europoje, yra ta, kad vystymuisi skiriamos pagalbos apimtys yra labai didelės. Šiuo atžvilgiu, kaip jums žinoma, Europos Sąjunga – didžiausias vystymuisi skiriamos pagalbos donoras. Taip pat labai svarbu, kad yra sukurti gero valdymo ir veiksmingos kontrolės mechanizmai. Tačiau visuomenė turi būti geriau informuojama apie teikiamą pagalbą ir apie tai, kaip gaunančiosios šalys ją panaudoja. Atvirai kalbant, įgyvendinant plėtros politiką, valdymo stebėsenai, nors tą galima būtų įvertinti kaip tam tikrą sąlygą, turėtų būti skiriamas pagrindinis dėmesys.

Jūs esate teisūs teigdami, kad korupcija – tikra rykštė. Nežinau, ar „Transparency International“ organizacijos pateikti skaičiai tikslūs, tačiau bet kuriuo atveju jūs teisingai atkreipėte dėmesį į šį klausimą. Todėl vystymuisi skiriamos pagalbos lėšos gali būti didinamos tik sustiprinus kontrolės, kovos su sukčiavimu ir korupcija mechanizmus. Šie tikslai turi būti įtraukiami į kiekvieną pasirašomą susitarimą dėl pagalbos teikimo.

Tokias pačias išvadas dėl plėtros politikos tikslų gegužės 27 d. priėjo ir Taryba. Būtina sukurti geresnę kontrolės mechanizmą ir nustatyti sąlygas, užtikrinančias mūsų finansinių interesų apsaugą, bet dar svarbiau, kaip pažymėjo E. Ryan, kovoti su korupcija.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 4, kurį pateikė **Seán Ó Neachtain** (H-0621/08)

Tema: Maisto kainų augimas

Vienas iš Tarybos prioritetų pirmininkaujant Prancūzijai – tvari žemės ūkio ir žuvininkystės sektorių plėtra. Atsižvelgiant į esamą ekonominį klimatą, kai Europoje ir kitose pasaulio dalyse kyla maisto kainos, norėtusi išgirsti, ką Taryba gali ir ketina daryti užtikrinant, kad būtinieji trumpalaikiai maisto tiekimo poreikiai būtų patenkinti nepadidinant ir pavojo tolesnės žemės ūkio ir žuvininkystės plėtros tvarumo?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, S. Ó Neachtaine, Taryba puikiai suvokia būtinybę surasti tinkamus ir veiksmingus būdus spręsti kylančių maisto kainų problemą. Šį klausimą, apimančią ne vieną aspektą, nuodugniai išnagrinėjo Komisija 2008 m. gegužės 23 d. komunikate. Remdamasi būtent šiuo dokumentu, Taryba birželio 19 ir 20 d. įvykusiame susitikime priėmė savo sprendimus.

Žemės ūkio sektoriuje ES jau ėmėsi tam tikrų veiksmų: buvo parduotos intervencinės atsargos, sumažintos grąžinamosios eksporto išmokos, panaikintas reikalavimas dėl privalomo žemės atidėjimo 2008 m., padidintos pieno kvotos ir laikinai panaikintas grūdų importo mokestis. Šios priemonės leido pagerinti maisto tiekimą ir padėjo stabilizuoti žemės ūkio rinkas. Tačiau vien tik šių priemonių nepakanka.

Būtina tęsti Bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformą labiau orientuojant ją į rinką, taip pat skatinant tvarų žemės ūkį visoje ES ir užtikrinant pakankamą maisto tiekimą. Žemės ūkio ministrai šiuo klausimu diskutuoja, tiesą sakant, gal net ir šiandien Ansi mieste vykstančiame neformaliame susitikime. Tolesnis šių klausimų svarstymas atsižvelgiant į išvadas, prieitas minėtame susitikime, numatomas ES žemės ūkio ir žuvininkystės ministrų tarybos susitikime, kuris vyks lapkričio 17 ir 18 d. Atsižvelgdama į visa tai ir į vis didėjančią netikrumą tarptautiniu mastu, Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija pasiryžusi stiprinti krizės

valdymo priemonės ir toliau taikyti visas rinkos reguliavimo priemones, kad būtų užkirstas kelias kainų kitimui, apie kurį jūs labai teisingai užsiminėte.

Su didėjančių kainų problema susiduria ne tik žemės ūkis, bet ir kitos sritys. Galėčiau, pvz., paminėti žuvininkystės sektorių, kuriam dabar tenka spręsti problemas, iškilusias išaugus dyzelino kainoms. Liepos 15 d. Taryba priėmė skubių priemonių rinkinį, kuriuo siekiama paskatinti labiausiai nuo krizės nukentėjusių žvejybinių laivynų pertvarkymą. Mažmeninės prekybos srityje taip pat taikomos reguliavimo priemonės, ir Komisija turės pateikti Tarybai atitinkamą ataskaitą kitų metų gruodžio mėn. Taip pat turime politiką, susijusią su biodegalais, kurią vykdant būtina atsižvelgti į ekonominius ir su aplinkos apsauga susijusius apribojimus, taip pat užtikrinti, kad šioms naujoms degalų rūšims būtų nustatytos viršutinės kainų ribos.

Kaip matote, visi šie įvairūs klausimai, neminint jau tų, kuriuos esame iškėlę – kitaip tariant, maisto produktų importo atžvilgiu vykdoma plėtros ir pirkimo politika – aprėpia platų veiklos krypties spektrą ir yra įtraukti į prioritetinių Tarybos darbotvarkės klausimų sąrašą. Taryba nagrinės šiuos klausimus spalio ir gruodžio mėn., ir aš, žinoma, su džiaugsmu apsiimu jus informuoti apie šio nagrinėjimo rezultatus.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Gerb. pirmininke, dėkui už atsakymą. Norėčiau paklausti Tarybos Pirmininko pareigas einančio J. P. Jouyet'o, ar jis nemano, kad dabar, esant visuotinei maisto tiekimo krizei, kaip niekada ypač svarbu tęsti Europos žemės ūkio politiką, t. y. Europos politiką maisto produktų tiekimo klausimu, ir po 2013 m., kad maisto tiekėjai Europoje galėtų jaustis šiek tiek tvirčiau?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Norėjau pasakyti, kad, kaip gerb. S. Ó Neachtainui žinoma, mes sieksime užtikrinti, kad Bendrosios žemės ūkio politikos „sveikatos patikrinimas“ baigtųsi svarstymais apie tai, kokia ši politika turėtų būti ateityje. Tiesą sakant, būtent toks yra pagrindinis vakarykščių ir šiandienų diskusijų tarp žemės ūkio ministrų Ansi mieste tikslas. Gerb. S. Ó Neachtain žino, kad šiuo atžvilgiu gali pasikliauti Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos ryžtingumu.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 5, kurį pateikė **Liam Aylward** (H-0623/08)

Tema: Baltoji knyga apie sportą

Ar gali Taryba nusakyti bendrais bruožais, kokius tikslus, numatytus Baltojoje knygoje dėl sporto, Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija sieks įgyvendinti ir propaguoti?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Sportas – viena iš mane ypač dominančių temų, todėl mielai pabandysiu glaustai atsakyti į jūsų klausimą, bet pamėginsiu neapsiriboti tik teisiniais aspektais, nors jie iš tiesų aktualūs.

ES kompetencija sporto srityje labai ribota. Norėčiau atkreipti gerb. L. Aylwardo dėmesį į tai, kad teisinis pagrindas tikrai sporto politikai yra numatytas Lisabonos sutartyje. Visi apie tai žinome, todėl mes, kaip ir daugelis kitų, laukiame, kada Sutartis bus įgyvendinta. Mes norėtumėme patikinti, kad Europa puikiai suvokia visus sporto srities aspektus ir kokią įtaką sportas turi visiems žmonėms, kokio amžiaus jie bebūtų, ir ypač jaunimui, ir pirmiausia šios srities socialinius ir švietimo aspektus. Prancūzija, kaip šiuo metu Tarybai pirmininkaujanti šalis, teikia didelę svarbą valstybių narių bendradarbiavimui šiuo klausimu.

Kol neturime naujo teisinio pagrindo, numatyto Lisabonos sutartyje, manau, privalome stengtis, kad mūsų visuomenėje būtų pripažintas sporto srities ypatingumas. Apie tai ES lygmeniu buvo kalbama neformaliame už Europos reikalus atsakingų ministrų susitikime, kurį sušaukiau liepos 12 d. Breste. Buvo iškeltas klausimas dėl teisinių sąlygų pripažinti sporto srities ypatingumą, kurios turėtų būti aiškos Bendrijos teisės ir būtinybės gerinti sporto srities valdymą Europos lygmeniu.

Baltosios knygos dėl sporto ir praeitų metų liepos mėn. Komisijos paskelbto Pierre de Coubertino pasiūlyto veiksmų plano klausimais taip pat buvo diskutuojama su UEFA prezidentu M. Platini. Šie klausimai bus toliau svarstomi sporto ministrų susitikime, kuris vyks lapkričio 27 ir 28 d. Biarice.

Taip pat numatoma sušaukti Europos forumą sporto klausimu. Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija paragins ministrus aptarti svarbius klausimus, kurie, mano manymu, turi didžiulės svarbos mūsų visuomenės sanglaudai ir edukacinei sporto vertei, ypač klausimus, susijusius su sportu ir sveikata, dopingo kontrole ir su būtinybe palaikyti sporto masiškumą, užtikrinant, kad klubai turėtų grįžtamąjį ryšį apie jų treniruojamus žaidėjus, taip pat klausimus, susijusius su sporto karjera treniruojantis dviejuose klubuose.

Kaip matot, mes esame labai įsipareigoję pabrėžti sporto vaidmenį Europos Sąjungoje ir suteikti sportui deramą vietą Europoje. Mes sau išsikėlėme šiuos tikslus: pripažinti sporto vaidmens ypatingumą visuomenėje, atsižvelgti į fizinės veiklos ir sporto vietą plėtojant ekonomiką ir užtikrinti gerą sporto srities, apimančios visas sporto rūšis, valdymą mūsų visuomenėje, tampančioje vis labiau įvairialypę.

Liam Aylward (UEN). - Gerb. Tarybos Pirmininke, džiaugiuosi, kad paminėjote įvairius sporto aspektus. Šiandien daug kalbama apie profesionalų sportą, bet man ypač rūpi savanoriškumas sporte, konkrečiai kalbu apie tai, kas įvardijama „sportas visiems“ sąvoka. Norėčiau išgirsti iš jūsų žodžius, patvirtinančius, kad ES remis savanoriškas grupes ir savanoriškumą ir ypač „sportas visiems“ idėją. Tai labai svarbu, nes šiuo metu visas dėmesys žiniasklaidoje ir kitur skiriamas tik profesionaliam sportui.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, L. Aylwardas visiškai teisus. Mes norėtumėme užtikrinti pusiausvyrą tarp mėgėjiško ir profesionalaus sporto, norėtumėme, kad profesionaliame sporte kai kuriais atvejais būtų nustatyta veiklos priežiūra, ir mes iš tikrųjų norėtumėme remti ir skatinti su sportu susijusių daugybės savanoriškų asociacijų visoje Europoje veiklą.

Šiais klausimais iš tikrųjų būtinos Europos Sąjungos iniciatyvos. Šiuo metu nepaprastai svarbu išsiaiškinti, kurios asociacijos dalyvauja remiant sportą Europos Sąjungoje. Būtina išsamiai ištirti ES vykdomą savanorišką veiklą, ypač sporto srityje, ir jeigu L. Aylwardas norėtų prisijungti prie tyrimo, kurį mes siūlome atlikti, mes tokią iniciatyvą, be abejo, sveikintumėme. Bet kuriuo atveju, šis aspektas labai svarbus, ir mes norėtumėme į jį atsižvelgti.

Šiuo atžvilgiu norėčiau pabrėžti, kad mes taip pat ketiname spalio 5 d. Paryžiuje susitikti su visais šiais metais olimpinėse žaidynėse dalyvavusiais Europos sportininkais. Beje, olimpinėse žaidynėse tebedalyvauja nemažai neprofesionalų.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 6, kurį pateikė **Brian Crowley** (H-0625/08)

Tema: Europos konferencijos Alzheimerio ligos tema tikslai

Sveikinu Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos programą, kurioje pabrėžiama būtinybė geriau rūpintis Alzheimerio liga sergančiais asmenimis ir jų šeimos nariais. ES turėtų skatinti valstybes nares keistis informacija, gera patirtimi ir bendradarbiauti sveikatos srityje. Aktyvesnis keitimasis informacija ir gera patirtimi duos didžiulės naudos ne tik mūsų medicinos profesionalams, bet, kas dar svarbiau, mūsų piliečiams.

Aš žinau, kad spalio mėn. numatoma surengti Europos konferenciją Alzheimerio ligos klausimu. Ar galėtumėte bendrais bruožais nusakyti, kokie šios konferencijos tikslai ir kokių rezultatų Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija tikisi?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Tai – labai svarbus klausimas. Problemai, susijusiai su Alzheimerio ir kitomis neurodegeneracinėmis ligomis, Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija teikia didžiulę svarbą. Ši liga vėliau ar anksčiau neaplenkia nė vienos Europos šeimos. Turime kuo skubiau spręsti šią problemą, jei nenorime būti užklupti daugybės sunkumų, susijusių su Europos gyventojų senėjimu.

Kaip liepos 1 d. kalbėjo Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso ir Prancūzijos Prezidentas N. Sarkozy, kartu mes privalome parengti Europos planą kovoti su Alzheimerio liga, apimančią tris pagrindines veiklos kryptis: mokslinius tyrimus, ligonių priežiūrą ir gyvenimo kokybę, etiką ir teisės aspektus, ypač gydančių specialistų atžvilgiu.

Atsižvelgdama į visa tai, Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija nutarė surengti ministrų konferenciją „Europa prieš Alzheimerio ligą“, kurį vyks spalio 30 ir 31 d. Paryžiuje. Žinoma, šioje konferencijoje pagrindinis dėmesys bus skirtas Alzheimerio ligai, bet bus kalbama ir apie kitas susijusias ligas, tokias kaip Piko, Binsvangerio ar Levio kūnelių liga.

Konferencijoje kalbėsime apie visas šias ligas, kad galėtumėme geriau nustatyti, kaip reikėtų suderinti šiems ligoniams teikiamas sveikatos priežiūros paslaugas su socialine parama, kaip reikėtų parengti profesionalus, atitinkančius šių ligonių poreikius, ir kaip reikėtų plėsti žinias šioje srityje, kitaip tariant, aptarti visa tai, kas susiję su moksliniais tyrimais ir profesine kompetencija, taip pat kaip reikėtų užtikrinti sklandesnį įvairiose Europos šalyse vykdomų mokslinių tyrimų programų koordinavimą ir kaip sužinoti apie naujausius mokslo pasiekimus gydančią šią ligą ir išrandant naujus vaistus.

Nėra abejonės, kad europinė dimensija gali ir privalo duoti akstiną įvairioms kampanijoms kovojant su šiomis ligomis. Remdamasi Ministrų konferencijos rezultatais, Taryba parengs ir kitų metų gruodžio mėn. pateiks savo išvadas, nors mes žinome, kad šis darbas jau vyksta.

Tai bus ilgalaikis projektas, todėl labai svarbu, kad visos pirmininkavimą Tarybai perimančios šalys, pradedant Čekija ir baigiant Švedija, tęstų šį taip sėkmingai pradėtą darbą. Žinodamas Europos Parlamento jautrumą šiems klausimams, manau, kad Taryba gali pasikliauti jūsų, taip pat ir Komisijos parama užtikrinant šio darbo tęstinumą.

Liam Aylward (UEN). - Leiskite man pagirti Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją už iniciatyvą surengti konferenciją „Europa prieš Alzheimerio ligą“ ir aktyvų vaidmenį sprendžiant šį klausimą.

Tačiau norėčiau pastebėti, kad jūs nepaminėjote demencijos. Juk kaip jums žinoma, Alzheimerio ligos asociacijos triukšmingai reikalauja, kad apie šią būklę visuomenei būtų daugiau kalbama ir aiškinama. Gerb. Ministre, ar galite pasakyti, kad konferencijoje bus kalbama apie demenciją ir apie būtinybę šviesti visuomenę, kad ši būklė nebūtų laikoma kažkuo gėdingu?

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Europos Sąjungoje ir mano šalyje, Slovakijoje, Alzheimerio ligai ir ja sergančių žmonių priežiūrai tebėra skiriamas nepakankamas dėmesys. Ekspertų nuomone, per ateinančius 40 metų sergamumas Alzheimerio liga gali išaugti ketveriopai, bet ankstyva ir tiksli diagnostika gali atitolinti šią ligą.

Ar Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija ketina rengti specialias informacijos kampanijas ar dar kartą paskatinti Komisiją rengti programas, pagal kurias bus bendrai finansuojama visuomeninių asociacijų, padedančių atminties sutrikimų turintiems ir nuo Alzheimerio ligos kenčiantiems žmonėms, veikla?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. L. Aylwardas ir Z. Pleštinská teisūs sakydami, kad konferencijoje turi būti išnagrinėti visi su prevencija ir švietimu susiję klausimai. Mes turime visapusiškai atsižvelgti į skirtingus demencijos, taip pat Levio kūnelių sindromo aspektus, ir manau, tai savo kalboje aš pabrėžiau.

Tai yra natūralus procesas, nes Alzheimerio liga – neurodegeneracinė būklė, kitaip tariant, būklė, kai neuronai degraduoja ir žūsta. Išnykus šiems neuronams, kurie dalyvauja planuojant veiksmų seką, žmogus silpnėja. Nors dažniausiai mes siejame Alzheimerio ligą su atminties praradimu, ši liga paveikia ir kitas smegenų dalis. Aišku, kad kartu gali atsirasti ir įvairaus pobūdžio demencija, prieš kurią mes turime imtis prevencinių priemonių. Galiu patikinti L. Aylwardą, kad konferencijoje apie tai bus kalbama.

Dėl Z. Pleštinskos klausimo, manau, kad tam tikras marginalizavimas pastebimas. Jūs minėjote sergamumo Alzheimerio liga augimą jūsų šalyje. Deja, tokios tendencijos vyrauja ir kitose Europos šalyse. Todėl mes turime skirti didesnę dėmesį ankstyvajai diagnostikai. Taip pat būtina keistis informacija ir geriau koordinuoti šios srities specialistų veiklą Europos lygmeniu. Ankstyvoji diagnostika labai svarbi užkertant kelią šia liga sergančių žmonių marginalizacijai ir palaipsniškam tapimui šios ligos aukomis kitiems to net nepastebint.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 7, kurį pateikė **Avril Doyle** (H-0631/08)

Tema: Žemės ūkio politika ir Prancūzijos pirmininkavimas

Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos veiklos programoje teigiama, kad „ji persvarstys teisėkūros pasiūlymus dėl Bendrosios žemės ūkio politikos vertinimo, kad iki 2008 m. pabaigos galėtų būti priimtos naujos teisės nuostatos. Šiuo klausimu ji glaudžiai bendradarbiaus su Europos Parlamentu. Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija [taip pat] pasiūlys savo partneriams plačiau išnagrinėti klausimus ir tikslus, kuriuos turės spręsti ir kurių turės siekti Europos žemės ūkio sektorius ir žemės ūkio politika ateityje“.

Atsižvelgiant į visa tai, norėtusi sužinoti, ar gali Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija informuoti Parlamentą apie 2008 m. rugsėjo 21–23 d. Ansi vykstančio neformalaus žemės ūkio ministrų susitikimo rezultatus?

Ar gali Taryba informuoti Parlamentą apie pažangą, padarytą ES Bendrosios žemės ūkio politikos „sveikatos patikrinimo“ ir gyvūnų sveikatos strategijos atžvilgiu?

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti Parlamento narei V. Doyle už suteiktą progą informuoti Parlamentą apie tai, kas pastaruoju metu vyksta Bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) atžvilgiu. Taryba intensyviai ir konstruktyviai dirba atlikdama šios politikos „sveikatos patikrinimą“, kad gavusi Europos Parlamento nuomonę, kuri turi būti pateikta iki 2008 m. lapkričio mėn., galėtų, kaip jau minėjau pirmiau, kuo greičiau pasiekti politinį sutarimą. Mes nekantriai

laukiame, kada galėsime glaudžiai bendradarbiauti su Parlamentu svarstydami ataskaitą, kurią Žemės ūkio ir plėtros komitetas privalo pateikti spalio 7 d. Taryboje numatoma svarstyti šią ataskaitą mėnesio pabaigoje, t. y. spalio 27 ir 28 d.

Kaip minėjau, Taryba ir toliau nagrinėja Komisijos pateiktus teisėkūros pasiūlymus klausimais, susijusiais su pagalbos moduliacija, rinkos valdymo mechanizmais, pieno kvotų valdymu ir pagalbos teikimo sąlygomis. Šiais klausimais diskutuojama ir šiomis dienomis Ansi vykstančiame žemės ūkio ministrų susitikime. Ministrai iškėlė klausimus, susijusius tiek su BŽŪP „sveikatos patikrinimu“, tiek su BŽŪP ateitimi, išskirdami vidaus ir išorės aspektus. Dėl vidaus aspektų, labai svarbu, ypač atsižvelgiant į pastaruoju metu kylančias maisto kainas, kad labiausiai pažeidžiamiems žmonėms būtų paskirta didesnė BŽŪP asignavimų dalis. Išorės aspektai turi apimti naują ES skubios pagalbos maisto produktais programą.

Dėl V. Doyle klausimo gyvūnų gerovės strategijos tema, 2007 m. rugsėjo mėn. Komisijai paskelbus savo Komunikatą dėl Bendrijos gyvūnų sveikatos politikos ir strategijos 2007–2013 m., 2007 m. gruodžio 17 d. Taryba patvirtino savo išvadas dėl šios strategijos ir paragino Komisiją pateikti veiksmų planą. Šis veiksmų planas buvo Komisijos patvirtintas rugsėjo 10 d., ir šiuo dokumentu remdamasi Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija pasiryžusi tęsti darbą. Ypač mes norėtume sugriežtinti Bendrijos epizootinės kontrolės procedūras, tiek Bendrijos viduje, tiek ir importo atžvilgiu, ir persvarstyti teisės nuostatas, reglamentuojančias biologinės kilmės produkcijos saugą ir kompensacijų mokėjimą.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Gerb. pirmininke, kalbėdami apie žemės ūkį, galvoje turime maistą. Kaip supratau, Komisija rekomenduoja Europos Sąjungoje vykdyti maisto ženklinimo politiką, pagal kurią parduotuvių lentynose aiškiai matysis, kurie maisto produktai buvo pagaminti Europoje, ir aš ypač sieju šią pastabą su mėsos produkcija. Tačiau buvo pasakyta, kad Taryba tokiai politikai nepritarė. Todėl norėčiau paklausti Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos, kodėl?

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Aš pritariu Parlamento nario J. Higginso nuogastavimams, taigi ketinu išsiaiškinti, ką Taryba yra pasirengusi priimti. Visiškai aišku, gerb. J. Higginsai, kad mes, kaip Tarybai pirmininkaujanti šalis, taip pat esame susirūpinę klausimais, susijusiais su maisto saugos ir maisto produktų atsekamumo užtikrinimu piliečiams. Todėl labai svarbu užtikrinti maisto produktų kokybę ir įvairovę. Tačiau vartotojams dar labiau rūpi maisto produktų sauga. Mes sieksime užtikrinti geresnį vartotojų informavimą visuomenės sveikatos klausimais, susijusiais su subalansuota mityba bei maisto produktų kilmę ir kokybę.

Patikinu jus, kad tai yra vienas iš labiausiai Tarybai pirmininkaujančiai Prancūzijai rūpimų klausimų ir kad įvairiuose aukščiausio lygio susitikimuose mes sieksime užtikrinti, kad šiuo klausimu būtų priimtas konkretus sprendimas, nes tai, gerb. J. Higginsai, svarbu mums visiems.

Pirmininkas. – Klausimai Nr. 8 ir 9 pripažinti nepriimtinais.

Klausimas Nr. 10, kurį pateikė **Jim Higgins** (H-0635/08)

Tema: Airijos nepritarimas Lisabonos sutarčiai

Ar tai, kad Airijos elektoratas nepritarė Lisabonos reformų sutarčiai, turės įtakos tolesniam ES išplėtimui ir ar Taryba gali konkrečiai išaiškinti, kokia ta įtaka bus?

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Gerb. pirmininke, J. Higginsai, kaip jums žinoma, Taryba pripažino Airijos referendumo dėl Lisabonos sutarties rezultatus. Ji taip pat pripažino, kad Sutarties ratifikavimo procesas vyksta toliau, ir aiškiai priminė, kad Lisabonos sutartis pasirašoma siekiant užtikrinti didesnę išplėstos Sąjungos veiksmingumą ir sustiprinti joje demokratiją. Valstybių narių valstybių arba vyriausybių vadovai svarstys šį klausimą spalio mėn. vykstančiame Tarybos susitikime. Mes privalome apsisvarstyti, kokią įtaką esama institucinė padėtis turės visoms ES veiklos kryptims, įskaitant išplėtimą, ir pačioms institucijoms. Nicos sutartis politiniu požiūriu buvo pritaikyta Europai, sudarytai iš 27 valstybių narių.

Tačiau aš norėčiau aiškiai pareikšti, kad pirmininkaudama Tarybai Prancūzija nešališkai tęsė su Kroatija ir Turkija vykstančias derybas, atsižvelgdama tik į šalių kandidačių pažangą vykdant nustatytus išipareigojimus.

Derybose su Kroatija 21 iš 35 derybinių skyrių tebėra atidarytas, o 3 yra laikinai uždaryti. Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija planuoja surengti dvi tarpvyriausybines konferencijas. Mes jau atidarėme derybinių skyrių dėl laisvo prekių judėjimo.

Derybose su Turkija praeitą savaitę jau įvyko „troika“ vadinamasis trišalis ES užsienio ministrų susitikimas. Šiuo metu 8 iš 35 derybinių skyrių yra atidaryti, o vienas laikinai uždarytas, ir jeigu sąlygos bus įvykdytos, tikimės, kad iki šių metų pabaigos galėsime atidaryti dar 2 ar 3 derybinius skyrius.

Jim Higgins (PPE-DE). - Gerb. Ministre, nėra aišku, kad iki gruodžio 31 d. Lisabonos sutartis bus patvirtinta visų 26 valstybių narių, išskyrus Airiją, ir kad neiškilis klausimas dėl pakartotinių derybų. Juk negalima sugrįžti prie teksto.

Bet to, kad Airija atsisako pasirašyti Lisabonos sutartį, yra dar viena rimta problema, susijusi su Prancūzijos ir Nyderlandų pozicija Konstitucijos atžvilgiu, kurios esmė glūdi didžiuliame atotrūkyje tarp eilinių piliečių nuomonės ir Europos projekto.

Ar gerb. Ministras nemano, kad mes visi norėtumėme švęsti tikrą Europos dieną, ne šiaip Šumano dieną, pažymimą tik Briuselyje ir Belgijoje, bet dieną, kurią visose 27 valstybėse narėse piliečiai galėtų kartu švęsti džiaugdamiesi bendra Europos pilietybe ir tapatybe?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Suprantu, kad Tarybai buvo pateikti Airijos Vyriausybės atliktos apklausos rezultatai. Norėčiau pasakyti, kad tokio pobūdžio paradiškumas ir lėmė, kad atsidūrėme tokioje padėtyje, kurioje dabar esame. 47 proc. rinkėjų, pasakiusių „taip“, nebuvo apklausta. Referendumas Airijoje neįvyko, pirma, dėl lyderių nebuvimo ir, antra, dėl pernelyg dažnų referendumų, kurių be pirminio balsavimo dėl Romos sutarties buvo net šeši – dėl Europos bendrojo akto, dėl Amsterdamo sutarties, dėl Maastrichto sutarties, du kartus dėl Nicos sutarties ir galiausiai dėl Lisabonos sutarties. Po visų šių referendumų mes staiga pateikiame žmonėms visa tai vienoje Sutartyje klausdami, ką jie apie tai galvoja. Ar tai nebuvo tiesus kelias į nesėkmę, ypač atsižvelgiant į visišką lyderių nebuvimą? Todėl norėčiau paklausti, ar galime tikėtis, kad šį kartą lyderių bus?

Norėčiau išgirsti Tarybos Pirmininko pareigas einančio J. P. Jouyet'o nuomonę apie galimus padarinius, jei Airija ir šį kartą neratifikuos Sutarties ar ir toliau balsuos „prieš“. Vis tik norėtusi žinoti, kur Europa eina.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Parlamento nariai J. Higgins ir G. Mitchell iškėlė labai svarbius klausimus, tačiau nuo G. Mitchello pasisakyme pareikštų pastabų komentavimo turiu susilaikyti. Tikiuosi, G. Mitchell, atsižvelgdamas į man pavestas pareigas šiame susirinkime, supras, kad asmeniškai aš to daryti negaliu.

Yra daugybė priežasčių, lėmusių dabar susidariusią padėtį. Manau, kad ataskaitoje, pateiktoje po to, kai airiai balsavo „prieš“ referendumą, pabrėžiamas ne vienas aspektas. Joje keliamas klausimas dėl lyderių, taip pat teminiai klausimai. Be to, ataskaitoje pabrėžtinai teigiama apie nepakankamą suvokimą, ką Lisabonos sutartis iš tikrųjų reiškia. Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija stengsis, kad būtų surasta išeitis iš šios labai probleminės institucinės padėties. Lisabonos sutarties mums reikia, todėl nuo šios dienos ir iki pat mūsų pirmininkavimo laikotarpio pabaigos kartu su draugais iš Airijos svarstysime visas pasirinkimo galimybes.

Dėl Parlamento nario J. Higinso klausimo, manau, kad jis teisus. Nėra abejonės, referendumai parodė, kad tarp Europos projekto ir viešosios nuomonės yra atotrūkis, todėl turime išsiaiškinti pagrindines problemas ir ištirti komunikacijos klausimus. Šį rytą komisija, atstovaujama Parlamento Pirmininko pavaduotojo A. Vidal-Quadraso ir Konstitucinių reikalų komiteto pirmininko J. Leinono, ir aš pabandėme apibrėžti tarpinstitucinę architektūrą, politinę deklaraciją, kuria būtų siekiama pagerinti bendravimą tarp trijų ES institucijų. Būsiu objektyvus teigdamas, kad Tarybai ši užduotis nebuvo lengva ir pareikalavo daug pastangų.

Dėl jūsų pasiūlymo, galiu kalbėti tik savo vardu, bet turėčiau pasakyti, kad mintis dėl Europos dienos šventimo visoje Europoje man atrodo patraukli, nes ši šventė iš tiesų simbolizuotų bendrą geriau suvokiamos Europos pilietybę. Todėl šią mintį jūs ir aš, aistringi Europos rėmėjai, turime propaguoti. Manau, ši mintis puiki.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Dėkui, kad išaiškinote šiuos klausimus. Norėčiau, kad išaiškintumėte dar vieną konkretų klausimą. Mes kalbėjome tik apie Airiją, bet, kaip jums žinoma, yra ir kitų valstybių narių, kurios dar neratifikavo Sutarties, pvz., Lenkija, Čekija, Švedija – mes net nežinome, kokiam ratifikavimo proceso etape ši šalis dabar yra – ir Vokietija. Pastarosios atžvilgiu aš norėčiau priminti jums, kad viskas priklauso nuo Karlsruhe Konstitucinio Teismo sprendimo. Teismo pirmininkas pasakė, kad neketina skubėti ir sprendimo nepriims iki kitų metų pradžios.

Todėl būčiau dėkingas, jei taip pat galėtumėte paaiškinti, kokie turėtų būti mūsų tolesni žingsniai. Maniau, ši Sutartis, pasirašyta praeitų metų gruodžio mėn., turėjo įsigaliooti per kelis mėnesius. Kur tiksliai mes šiuo atžvilgiu esame?

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (FR) Visada sutikdavau su griežtu Parlamento nario P. M. Coûteaux'o vertinimu. Mes skirtingai mąstome, ir tai suprantama, bet aš pripažįstu, kad jis geba nuodugniai įvertinti situaciją.

Noriu aiškiai pasakyti, kad Vokietijos poziciją reikia vertinti kaip atskirą atvejį. Pažiūrėsime, kaip reikalai rutuliosis, bet su visa pagarba Karlsruhe Konstituciniam Teismui, aš nesu pernelyg susirūpinęs. Daugiau jokios informacijos šiuo klausimu neturiu. Dėl Lenkijos, tai mes palaikome ryšį su Lenkijos vadovais. Lenkijos viduje taip pat yra nesutarimų, bet manau, Lenkijos Vyriausybė yra pasiryžusi ratifikuoti Lisabonos sutartį. Švedijoje nėra jokių trikdžių, kurie galėtų sutrukdyti ratifikavimo procesą. Manau, ši valstybė narė ratifikuos Sutartį lapkričio mėn. Dėl Čekijos, kaip jums žinoma, mes turime sulaukti teismo sprendimo. Šiuo metu vyksta rinkimai į Senatą, o gruodžio mėn. pradžioje numatoma svarbi daugumą turinčios partijos konferencija. Toks mano akimis galėtų būti labiausiai tikėtinas scenarijus.

Nepritariu Parlamento nario P. M. Coûteaux'o išvadoms ir pesimizmui. Nėra abejonės, kad turės praeiti tam tikras laikas ir mes negalime skubinti reikalų, nes reikia leisti prabilti politinės valios balsui. Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija yra apsisprendusi šiuo atžvilgiu gerbti savanoriškumo principą.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 11, kurį pateikė **Gay Mitchell** (H-0638/08)

Tema: Iranas ir branduolinių pajėgumų vystymas

Ar gali Taryba atsakyti, kokia jos pozicija dėl Irano ir galimos branduolinės grėsmės, kurią ši šalis kelia nuo tada, kai atsisakė imtis priemonių, nustatytų 1997 m. Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATENA) Papildomame protokole ir susijusių su branduolinės programos suvaržymais ir priežiūra, apribodama inspektorių įgaliojimus ir neleidama vykdyti neplanuotų jos branduolinės programos patikrinimų?

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (FR) Gerb. pirmininke, atsakydamas į šį Parlamento nario G. Mitchello pateiktą labai rimtą klausimą, norėčiau pasakyti, kad ES tebėra rimtai susirūpinusi dėl Irano branduolinės programos ir šalies nenoro reaguoti į mūsų nuogastavimus, susijusius su kariniais Irano branduolinės programos aspektais. 2007 m. gruodžio mėn. Taryba pareiškė, kad Irano branduolinių pajėgumų plėtojimas kariniais tikslais būtų nepriimtinas.

Taryba ne kartą įvairiomis progomis smerkė tą faktą, kad Iranas nevykdo tarptautinių įsipareigojimų, nustatytų Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijose Nr. 1696, 1737, 1747 ir 1803, ypač įsipareigojimo sustabdyti visą veiklą, susijusią su urano sodrinimu. Jei Iranas atsisakys įvykdyti šį įsipareigojimą, mes neturėsime pagrindo tęsti derybų ir toliau mėginti surasti ilgalaikį sprendimo būdą.

ES visada palaikė Irano teisę naudoti branduolinę energiją taikingais tikslais, ir jeigu Iranas nori, kad tarptautinė bendruomenė vėl patikėtų taikingu šalies vykdomos branduolinės programos pobūdžiu, ji turi sustabdyti slaptą veiklą, susijusią su branduolinio kuro ciklu. J. Solanos 2006 m. birželio mėn. pateikti ir 2008 m. šešių labiausiai šiuo klausimu susirūpinusių šalių vardu pakartoti pasiūlymai tebegalioja, ir Iranui derėtų juos priimti, kad būtų išeita iš susidariusios aklavietės.

ES labai apgailestauja dėl Irano sprendimo 2006 m. vasario mėn. sustabdyti laikiną Papildomo protokolo galiojimą. Todėl dabar, kaip pabrėžė Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATENA) vadovas – TATENA yra mažiau informuota apie tam tikrus Irano branduolinės programos aspektus.

Be to, kaip pastaruoju metu mums dar kartą priminė TATENA vadovas savo rugsėjo 15 d. ataskaitoje, Iranas ir toliau atsisako atsakyti į konkrečius TATENA klausimus apie veiklą, susijusią su branduolinių ginklų kūrimu ir gamyba. Kaip TATENA vadovas pasakė – negaliu nepritarti jo išvadai – ši padėtis kelia rimtą ES ir visos tarptautinės bendruomenės susirūpinimą.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Dėkoju Ministrui už atsakymą. Kadangi ši padėtis iš tiesų kelia didžiulį tarptautinės bendruomenės ir Europos Sąjungos susirūpinimą, norėčiau Ministrui pateikti tokį klausimą. Iranui taikomos sankcijos kol kas nedavė jokių rezultatų. Bet mes nenorime tokios įvykių raidos, kad mums tektų griebtis karinės intervencijos. Taigi ar gali gerb. Ministras pasakyti šiuose Rūmuose, kokias kitas sankcijas ar kitus planus Taryba numato, kad galėtų imtis iniciatyvos paveikti Irano administraciją? Ar yra kokių alternatyvių sankcijų? Ar turite kokių alternatyvių sankcijų sąrašą ir kokių tolesnių veiksmų reiktų imtis? Kai kartais labai sunku šiame katės ir pelės žaidime suprasti, kas yra katė, o kam tenka pelės vaidmuo.

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (FR) Mes dar nepriėjome to taško, kada karinė intervencija būtų neišvengiama. Tą čia aiškiai kartoju dar kartą. Šešios valstybės patvirtino remiančios sprendimą spręsti problemą dvejopu būdu, t. y. taikant sankcijas ir kartu plėtojant dialogą, kad derybose

būtų priimtas sprendimas, išsklaidysiantis tarptautinės bendruomenės nuogąstavimus. Sankcijos gali būti įvairaus pobūdžio. Šios sankcijos turi būti tikslinės ir apimti ekonomikos ir finansų sektorių.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 12, kurį pateikė **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0640/08)

Tema: Europos migracijos ir prieglobsčio susitarimas

Europos sutartimi dėl migracijos ir prieglobsčio susitarimų, kurią pasiūlė sudaryti Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija, siekiama aktyvaus politinio ES ir valstybių narių išipareigojimo susitarti dėl bendrų principų formuojant migracijos politikos kryptis solidarumo ir atsakomybės principų dvasia.

Šiuo atžvilgiu norėtųsi sužinoti, kokius ipareigojančius susitarimus imigracijos iš trečiųjų šalių atžvilgiu Taryba ketina pasiūlyti pasirašyti su bendrą sieną su ES turinčiomis šalimis, ypač su šalimis, šiuo metu siekiančiomis narystės ES (Turkija, Kroatija ir Buvusiąja Jugoslavijos Respublika Makedonija), siekiant sukurti tokią Europą, kurioje būtų užtikrintas saugumas, teisingumas ir laisvė visiems?

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Norėčiau pasakyti, kad veiksmingiausias mūsų turimas ginklas kovojant su neteisėta imigracija yra readmisijos susitarimai su trečiosiomis šalimis, turinčiomis bendrą sieną su ES.

Bendrija tokius susitarimus pasirašė su 11 trečiųjų šalių. Toks susitarimas, įsigaliojęs 2008 m. sausio 1 d., taip pat buvo pasirašytas su Buvusiąja Jugoslavijos Respublika Makedonija. Visi šie susitarimai apima nuostatas, susijusias su trečiosios šalies piliečių tranzitu per ES teritoriją. Oficialios derybos dėl tokio susitarimo pasirašymo su Turkija pradėtos 2005 m. Įgaliojimo derėtis dėl readmisijos susitarimo pasirašymo su Kroatija nėra, nors Taryba norėjo paspartinti pažangą derybose su šia šalimi.

Sutartis, kuri bus svarstoma ir, tikėkimės, ratifikuota Tarybos spalio 15 d., sudės politinius akcentus, pabrėžiančius readmisijos susitarimų svarbą kovojant su neteisėta imigracija.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Norėčiau tik padėkoti einančiam Tarybos Pirmininko pareigas J. P. Jouyet'ui už atsakymą. Parlamento narė M. Panayotopoulos atsiprašo, kad turėjo išvykti anksčiau suplanuotu svarbiu reikalu ir paprašė padėkoti jums, gerb. J. P. Jouyet'ai, už atsakymą.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 13, kurį pateikė **Alain Hutchinson** (H-0642/08)

Tema: Prancūzijos viešojo sektoriaus televizijos reforma

Prancūzijos Prezidentas Nicolas Sarkozy ėmėsi iš esmės reformuoti Prancūzijos visuomeninės televizijos sektorių. Reforma, kuria ketinama padaryti galą bet kokiai komercinei reklamai visuomeninės televizijos kanalais, sulaukė labai didelio šio sektoriaus darbuotojų ir plačiosios visuomenės pasipriešinimo nuogąstaujant, kad visuomeninė televizija greitai nustos egzistavusi, nes negavusi pajamų iš reklamos nesugebės konkuruoti su privačiais komerciniais kanalais. Visai nedaug trūksta, kad patikėtum, kaip kad tiki daugybė žmonių, Prancūzijos ketinimais sugriauti visuomeninės televizijos sektorių privačių televizijos kanalų naudai.

Tai pavienis atvejis ar iniciatyva, galinti pasklisti visose valstybėse narėse? Taip pat norėčiau sužinoti, kokia Tarybos pozicija šiuo klausimu ir ar tokio pobūdžio reforma neprieštarauja Europos teisės nuostatomis?

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Gerb. pirmininke, dėkoju už paskutinį klausimą. Džiaugiuosi, kad šis klausimas buvo pateiktas. Aš į jį, žinoma, atsakysiu kaip Tarybai pirmininkaujančios valstybės atstovas ir nenustebinsiu A. Hutchinsono – mes vienas kitą gerai pažįstame – pasakydamas, kad visuomeninės televizijos finansavimo klausimas yra valstybių narių kompetencija, kaip aiškiai nustatyta Amsterdamo sutarties protokole dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos, todėl kiekviena valstybė narė pati nusprendžia, kaip finansuoti visuomeninės televizijos transliuotojus. Toks būtų mano atsakymas A. Hutchinsonui.

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Gerb. Ministre, dėkoju už jūsų atsakymą. Tokio atsakymo aš ir tikėjausi. Aš tik norėčiau pasakyti, kad pats esu iš prancūziškai kalbančių ne prancūzų – tokių čia yra daug – kurie yra ištikimi Prancūzijos visuomeninės televizijos ir radijo laidų žiūrovai ir klausytojai, todėl mums rūpi, koks bus visuomeninės televizijos ir visuomeninio radijo likimas įgyvendinus Prancūzijos Vyriausybės priimtus ir šalies Prezidento, kuris, taip jau išėjo, yra ir šios Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas, paskelbtus nutarimus.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad V. Reding, Komisijos narė, atsakinga už informacinę visuomenę ir žiniasklaidą, kurios pastarojo jos pokalbio su žiniasklaida metu buvo paklausta to paties, pripažino, kad jos neįtikino Prancūzijos Prezidento pasiūlytos reformos, apie kurias buvo sužinota sausio mėn. Ji taip pat apgailestauja

dėl Prezidento sprendimo finansuoti visuomeninės televizijos transliuotojus apmokestinant interneto paslaugų teikėjus. Norėtusi sužinoti jūsų nuomonę apie tai.

Jean-Pierre Jouyet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (FR) Visų pirma, mano paties šalyje, kiek žinau, skirtingos politinės partijos, neatsižvelgdamos į savo simpatijas, pareikalavo, kad būtų padarytas galas reitingavimo tironijai, nes tai kelia grėsmę programų kokybei ir kultūrinei įvairovei. Tiek aš iš tikrųjų žinau. Antra, jūs išskyrėte esamų reklamos išteklių reformą ir valstybės finansavimą. Valstybės finansavimas tenkinant visuomeninių transliuotojų poreikius turi būti tęsiamas ir tam privalome turėti pakankamai lėšų. Tai – neginčijamas faktas. Trečia, kaip įprasta, Prancūzija neketina pristatyti jokio konkretaus modelio, nes, kaip minėjau, kiekviena valstybė narė turi teisę pati nuspręsti, kokį modelį taikyti. Juk visi čia esantys nori, kad būtų išlaikyta aukšta visuomeninės garso ir vaizdo transliacijos kokybė.

Pirmininkas. – Klausimų valanda baigta.

Atsakymai į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko stokos, bus pateikti raštu (žr.priedą).

(Posėdis sustabdytas 19.05 val. ir po pertraukos atnaujintas 21.00 val.)

PIRMININKAVO: G. ONESTA

Pirmininko pavaduotojas

14. Perėjimas į antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą (SIS II) (sprendimas) – Perėjimas į antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą (SIS II) (reglamentas) (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos

– dėl Carlos Coelho pranešimo (A6-0351/2008) Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu dėl perėjimo į antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą (sprendimas) (12059/1/2008 – C6-0188/2008 – 2008/0077(INI)) ir

– dėl Carlos Coelho pranešimo (A6-0352/2008) Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu dėl perėjimo į antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą (reglamentas) (11925/2/2008 – C6-0189/2008 – 2008/0078(CNS)).

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gerb. pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos Pirmininko pavaduotojau, ponai ir ponios, mes svarstome dvi priemones – sprendimą ir reglamentą dėl perėjimo iš SISone4ALL į SIS II sistemą, įskaitant išsamų bandymą, atliekamą siekiant nustatyti, ar SIS II sistemos veikimo lygis bent jau atitinka esamos sistemos veikimo lygį. Šie pasiūlymai pateikti atsižvelgiant į migracijos strategijos pokyčius.

Yra keturi punktai. Pirma, pagal pradinį planą buvo numatytas 15 valstybių narių perėjimas į šią sistemą per 8 valandas. Tačiau valstybių narių skaičius išaugo iki 25, todėl atlikti perėjimą tapo sudėtingiau ir sunkiau. Antra, turės būti sukurta tarpinė techninė architektūra, leisianti tam tikru pereinamuoju laikotarpiu SIS1+ ir SIS II sistemoms veikti kartu. Tai protingas sprendimas, nes mes galėsime turėti atsarginį variantą įvykus kokiems nors nenumatytiems nesklandumams, todėl mes turėtumėme šiam sprendimui pritarti. Trečia, per tą laiką galės būti įdiegta techninė priemonė, t. y. keitiklis, padėsianti sujungti SIS I centrinę sistemą su SIS II centrine sistema ir sudarysianti galimybę abiem sistemoms tvarkyti tą pačią informaciją, tai pat užtikrinti, kad visos valstybės narės būtų to paties lygmens. Ketvirta, Komisijai 2001 m. suteiktas įgaliojimas baigiasi šių metų pabaigoje.

Mes iškėlėme keturis probleminius klausimus. Pirma, būtina, kad Komisija turėtų įgaliojimą plėtoti SIS II sistemą iki jos veikimo pradžios. Mes prieštaraujame svarstybai minčiai dėl to, kad Komisijos įgaliojimas turėtų baigtis atlikus C-SIS darbus. Antra, turi būti aiškiai apibrėžtos Komisijos ir valstybių narių kompetencijos ribos. Trečia, prieš atliekant duomenų perkėlimą, būtina įvykdyti visas Nr. 2 pažymėtame klausime minimas sąlygas, nustatančias teisinį SIS sistemos plėtojimo pagrindą. Ketvirta, visų valstybių narių duomenys turi būti perkelti vienu etapu ir vienu metu.

Pasiūlymai, gauti rugsėjo 3 d., t. y. jų patvirtinimo Nuolatinio atstovų komitete dieną, iš esmės skiriasi nuo pradinių pasiūlymų. Įprastai su Parlamentu turėtų būti pakartotinai konsultuojamasi, jei pateikiamuose tekstuose yra esminių pakeitimų. Tačiau mus spaudžia terminai, nes Komisijos įgaliojimas baigiasi 2008 m. pabaigoje, todėl labai svarbu, kad Taryba patvirtintų šiuos pasiūlymus spalio mėn. pabaigoje. Parlamentas

dar kartą parodė, kad laikosi savo įsipareigojimų ir kad procesas vilkinamas ne dėl mūsų kaltės. Tiesą sakant, padaryti pakeitimai atsako į daugelį mums labiausiai rūpimų klausimų, išdėstytų mano pranešimo projektuose, ypač tuo požiūriu, kad pakeistame pasiūlyme aiškiau apibrėžtos Komisijos ir valstybių narių atsakomybės ribos ir kad Komisija turės įgaliojimą plėtoti SIS II sistemą iki jos veikimo pradžios.

Apibendrinamas norėčiau pasveikinti Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją už puikų darbą, atliktą siekiant sutarimo tarp Komisijos ir valstybių narių, kuris pradžioje neatrodė taip lengvai pasiekiamas. Europos Parlamentas nori prisidėti, kad būtų išvengta tolesnio atsilikimo nuo tvarkaraščio ir kad SIS II sistema galėtų pradėti veikti iki naujo nustatyto termino, t. y. 2009 m. rugsėjo 30 d. Tačiau mums nerimą kelia tai, kaip neoficialiai kalba įvairūs specialistai, kad ir šio galutinio termino greičiausiai nebus paisoma.

Yra du esminiai aspektai, kuriuos Europos Parlamentas laiko svarbiausiais, ir jo nuomonę palaiko visos politinės frakcijos. Pirmia, Europos Parlamentas kas pusmetį turėtų būti informuojamas apie projekto plėtojimo eigą. Antra, naujos sudėties Komisijai suteikiamas įgaliojimas neturėtų būti neterminuotas, taip pat turėtų būti nustatyta taisyklė, pagal kurią su Europos Parlamentu būtų iš naujo konsultuojamasi, jei projektą vėluojama įgyvendinti ilgiau nei metus. Mes nuoširdžiai tikimės, kad šį kartą projektas bus baigtas laiku ir kad SIS II galės pradėti veikti nustatytu metu.

Pirmininkas. – Dabar išgirsime Tarybos nuomonę. Gerb. J. P. Jouyet'ai, leiskite man Europos Parlamento vardu padėkoti jums už tai, kad esate čia su mumis visą dieną. Jūsų dėmesingumas šiame susirinkime svarstomiems klausimams byloja apie jūsų įsipareigojimą Europai.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Gerb. pirmininke, dėkoju už malonius žodžius. Atsakydamas norėčiau pagirti už įsipareigojimą Europai ir Komisijos Pirmininko pavaduotojui Jacques Barrotui.

Gerb. C. Coelho, ponai ir ponios, Šengeno informacinės sistemos pertvarkymas būtinas tam, kad būtų sukurtos naujos funkcijos, kurių mums ateityje prisireiks užtikrinant nusikaltimų prevenciją ir sienų kontrolę. SISone4ALL sistema, gerb. Ministre, sukurta Portugalijos pirmininkavimo iniciatyva, buvo aukso vidurys, sudaręs galimybę įtraukti į sistemą 2004 m. prie ES prisijungusias valstybes nares ir, kas dar svarbiau, gruodžio mėn. panaikinti vidaus sienų kontrolę sausumos teritorijoje ir vėliau kovo mėn. oro erdvėje.

Mes visi emocingai stebėjome griūnant paskutinę geležinę uždangą, kai Slovakijos ir Austrijos ministrai simboliškai nugriovė medinį užkardą Berg-Petržalka pasienio poste į rytus nuo Vienos. Manau, tuo, kad mes turime 3,6 mln. km² erdvę, kurioje žmonės gali laisvai judėti, gali didžiulis kiekvienas ištikimas Europos rėmėjas. Tai – didžiausia pasaulyje laisvo judėjimo erdvė, nors, kaip jums žinoma, esant didelei judėjimo laisvei, būtina turėti elektroninę sistemą, sudarančią galimybę nustatyti įtariamus nusikaltėlius ir sekti padirbtų dokumentų ar pavogtų pasų pėdomis kartu taikant griežtas duomenų apsaugos taisykles, užtikrinančias asmenines laisves. Šį aspektą aš norėčiau pabrėžti.

Tačiau, kaip jūs visiškai teisingai pastebėjote, esama sistema nesudaro galimybės naudoti šiuolaikines technologijas, net jei tai atitinka pagrindinius duomenų apsaugos principus ir ypač proporcingumo principą. Kaip galima užtikrinti policijos darbo efektyvumą turint tokią duomenų bazę, kuri neleidžia policijai pasižiūrėti į skaitmenines ieškomų nusikaltėlių nuotraukas nustatant jų tapatybę? Todėl, kaip jūs paaiškinote, ir būtina turėti antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą (SIS II) ir būtent šiuo klausimu mes šiandien diskutuojame. Gerb. pirmininke, Tarybos vardu norėčiau padėkoti Komisijos Pirmininko pavaduotojui J. Barrotui, kuris, net ir turėdamas naują įgaliojimą, sutiko ir toliau prižiūrėti, kaip plėtojama nauja SIS centrinė sistema ir kaip vyksta sujungimo su šalių duomenų bazėmis darbas. Norėčiau padėkoti jam už asmeninį dalyvavimą šiame projekte.

Tekstų projektai, dėl kurių jūsų bus paprašyta rytoj balsuoti, aiškiai nustato Komisijos ir valstybių narių atsakomybės ribas kiekviename projekto įgyvendinimo etape, įskaitant projekto plėtojimą, galutinius bandymus, tarpinį etapą, sistemai veikiant su keitikliu ar galutinai perkėlus vienos sistemos duomenis į kitą, kad visais šiais etapais būtų užtikrinta pusiausvyra tarp valstybių narių ir Komisijos įsipareigojimų.

Ypač norėčiau padėkoti C. Coelho, kuris buvo labai operatyvus, efektyvus ir kūrybingas dirbdamas kartu su kolegomis iš Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto šio svarbaus projekto klausimais. Aš taip pat norėčiau paprašyti C. Coelho perduoti mano padėkos žodžius Komiteto pirmininkui G. Deprezui. C. Coelho paskatino Parlamentą plenariniame posėdyje paremti šiuos tekstus, į kuriuos taip pat buvo įtraukti ir jūsų pateikti pasiūlymai, gerb. C. Coelho. Šiandien gavę Parlamento palaikymą galėsime pereiti prie kito perėjimo į SIS II sistemą etapo, kol Komisija dar turi jai suteiktą įgaliojimą – *ad hoc* įgaliojimą, turėčiau pabrėžti

– kuris baigiasi gruodžio 31 d. Taigi norėčiau šiuo klausimu patikinti Komisijos Pirmininko pavaduotoją, kad nėra pagrindo nuogąstauti.

Naujos sistemos paleidimas į darbą, žinoma, yra didžiulis technologinis išbandymas, kurio sudėtingumo iš anksto, be abejo, negalima buvo numatyti. Juk perkelti į vieną sistemą 22 milijonus įrašų, susijusių su daugiau nei 24 projekto šalimis, kurių duomenų bazės yra skirtingų formatų, kaip galima įsivaizduoti, nėra eilinis uždavinys. Tačiau manau, kad pastangos, dedamos diegiant šį projektą, atitinka užduoties sudėtingumą. Atsižvelgiant į šias technines ir finansines pastangas, Europos Parlamentas nusipelnė būti informuojamas apie daromą pažangą pereinant prie naujos sistemos ir apie sunkumus, su kuriais šiame procese susiduriama. Turėtų būti nustatytas galutinis terminas, kaip minėjote, gerb. C. Coelho, naujai sistemos išbandyti ir patikrinti, kad ji galėtų pradėti veikti, kaip visi tikimės, kitų metų rugsėjo mėn., kaip sutarta birželio 6 d. Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos susitikime.

Suprantame, kad nustatėme labai griežtą galutinį terminą. Techninės dalies ekspertai tą suvokia. Mes galėsime padaryti viską nustatytu laiku tik jei kiekvienas iš mūsų bus visiškai pasišventęs SIS II projektui ir jei dirbsime kartu dalydamiesi atsakomybe. Šiuo pranešimu Europos Parlamentas ši vakarą siunčia teigiamą žinią, išskeldamas visiškai teisėtus klausimus. Todėl Taryba siūlo besąlygiškai patvirtinti pateiktus pakeitimus, kuriems, turėčiau pažymėti, pritaria visos Europos Parlamento politinės frakcijos. Priimkite didelę padėką už visą sunkų darbą, kurį jūs atliekate.

Jacques Barrot, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. – (FR) Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau padėkoti Tarybai pirmininkaujantį Prancūzijai ir J. P. Jouyet'ui už pritarimą C. Coelho pranešimui, nes aš iš tikrųjų manau, kad šioje svarbioje srityje būtina be jokių vilkinimų daryti pažangą. Aš taip pat norėčiau padėkoti C. Coelho už pranešimą ir asmeninį išipareigojimą užtikrinti sėkmingą SIS II sistemos plėtoją. Jei SIS II kada ir išvys dienos šviesą, tai bus didžiulis jūsų nuopelnas, gerb. C. Coelho.

Jūsų pranešime vėl pabrėžiamas didelis Europos Parlamento susidomėjimas ir nuolatinė parama planams plėtoti antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą. SIS II neabejotinai bus naudojama kaip pagrindinė priemonė bendroje laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, todėl labai svarbu, kad ši sistema kuo greičiau pradėtų veikti.

Todėl džiaugiuosi, kad šiandien pavyko susitarti dėl teisinių priemonių, susijusių su perėjimu iš SIS I į SIS II sistemą. Šis susitarimas priimtinas, nes jame atsižvelgta į šiuos tris pagrindinius principus:

- aiškus visų susijusių šalių (valstybių narių, Komisijos ir Tarybos) funkcijų ir atsakomybės ribų apibrėžimas;
- efektyvus ir aiškus sprendimų priėmimo procesas;
- privalomų gairių nustatymas.

Šios teisinės sistemos patvirtinimas iki spalio mėn. padės užtikrinti būtino darbo pereinant į SIS II sistemą tąšą 2009 m. Tiesa, kad pasiūlytose teisinėse priemonėse dėl perėjimo nustatyta data, t. y. 2009 m. rugsėjo 30 d., kaip pažymėjote jūs, gerb. J. P. Jouyet'ai, yra ambicingas tikslas terminų požiūriu. Net šią vasarą po neoficialių konsultacijų su ekspertais mes iš tiesų buvome priversti sustabdyti kai kuriuos sistemos bandymus.

Rangovas dabar turi 20 dienų, per kurias turės pašalinti esamas problemas. Tačiau nėra abejonės, kad mes turime įdėmiai stebėti procesą, kad neiškiltų problemų, galinčių sukliudyti mums laikytis nustatytų terminų. Šiuo metu kartu su valstybėmis narėmis svarstome, kaip geriau baigti darbą diegiant SIS II sistemą. Mums taip pat būtina surasti pusiausvyrą tarp politinio šios sistemos prioriteto ir būtinybės užtikrinti tinkamą pagalbą šalių valdžios institucijoms, kurios šia sistema naudosis.

Bet kuriuo atveju, pasiūlyti prisitaikymo mechanizmai suteikia mums tam tikro lankstumo galimybę ir įpareigoja laikytis skaidrumo principo planuojant sistemos plėtoją. Todėl, gerb. C. Coelho, mes, savaime suprantama, visiškai pritariame jūsų pasiūlytiems pakeitimams.

Nustatę, kad perėjimą prie naujosios sistemos reglamentuojančių teisės aktų galiojimas turėtų baigtis 2010 m. birželio mėn. pabaigoje, turėsime pakankamai erdvės manevrui tuo atveju, jei iškils kokių problemų tinkamai baigiant SIS II plėtoją ar perėjimą į šią sistemą. Nustatę šią datą taip pat galėsime užtikrinti visapusišką SIS II sistemos parengimą pradėti veikti 2010 m. vidury.

Taip pat su SIS II plėtojimu ir perėjimu į šią sistemą susijusių pusmetinių ataskaitų teikimas Komisijai leis Europos Parlamentui įsitikinti darbo, atliekamo įgyvendinant SIS II projektą, skaidrumu.

Savo ruožtu, gerb. pirmininke, norėčiau pabrėžti – kaip ir J. P. Jouyet, kalbėdamas Tarybos vardu – kad sėkmingam ir visiškam prisijungimui prie Šengeno erdvės, kuri jau egzistuoja, mums būtina turėti SIS II sistemą. Tai būtų tikras technologinis laimėjimas, rodantis, ką Europa geba daryti, kai nusprendžia diegti naujas technologijas. Šis aspektas taip pat labai svarbus.

Todėl esu labai dėkingas Parlamentui, kuris beveik vieningai pritarė visiems šioms aspektams ir patvirtino C. Coehlo pranešimą.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE frakcijos vardu. – (RO) Pritariu pranešėjo pasiūlymui nustatyti šio naujo teisėkūros priemonių paketo galiojimo pabaigos datą 2010 m. birželio 30 d., nes tai svarbu siekiant išvengti bet kokių galimų vilkinimų diegiant antrosios kartos Šengeno informacinę sistemą (SIS II).

Vidaus sienų kontrolės panaikinimas sausumos teritorijoje ir jūroje, pradėtas 2007 m. gruodžio 21 d., o vėliau 2008 m. kovo mėn. ir oro erdvėje, devynioms iš dešimties valstybių narių yra labai svarbus žingsnis. Tarybos sprendimu sienų kontrolė trijose likusiose valstybėse narėse, t. y. Kipre, Rumunijoje ir Bulgarijoje, bus panaikinta, kai atlikus įvertinimą bus įsitikinta tinkamu Šengeno sistemos veikimu. Tačiau Šengeno sistemos veikimas pirmiau minėtose trijose valstybėse narėse priklauso nuo SIS II sistemos veikimo esamose Šengeno šalyse. Kaip žinoma, pagal pradinį planą buvo numatyta, kad SIS II sistema pradės veikti 2007 m. gegužės mėn., po to ši data buvo nukelta 2008 m. gruodžio mėn., o dabar tvarkaraštis dar kartą keičiamas nustatant naują terminą, t. y. 2009 m. rugsėjo mėn. Dėl šių tvarkaraščio pakeitimų diegiant sistemą trijose valstybėse narėse gali atsirasti trukdymų. Neturėtume užmiršti, kad visos šios trys valstybės narės yra ES pasienio šalys ir kad mūsų sienos driekiasi tiek sausumos teritorija, tiek jūra.

Pirmosios dvi priemonės Šengeno *acquis* – tai sienų kontrolės panaikinimas nukeliant ją prie išorės sienų ir bendrų procedūrų išorės sienas kertančių asmenų tikrinimui nustatymas. Tai, kad tokios šalys kaip Rumunija, Bulgarija ir Kipras priklauso nuo vilkinamo SIS II sistemos įdiegimo valstybėse, jau priklausančiose Šengeno erdvei, iš tikrųjų kenkia šių *acquis* nustatytų priemonių įgyvendinimui. Todėl prašau Komisijos ir Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos išspręsti šią problemą, susijusią su SIS II sistemos diegimo proceso valdymu, ir susitarti su rangovu taip, kad būtų išvengta tolesnio terminų atidėliojimo diegiant SIS II sistemą.

Roselyne Lefrançois, PSE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, norėjau pasakyti, kad M. Roure šiuo klausimu yra šešėlinė pranešėja. Ji negalėjo šiandien čia dalyvauti, todėl kalbėsiu jos ir Europos Parlamento socialistų frakcijos vardu.

Pritariu pranešėjo, kuriam dėkoju už atliktą darbą, pastaboms. Padėtis, tiesą sakant, yra visiškai nepriimtina. SIS II sistemos paleidimas į darbą labai vėluoja. Mes jau syki turėjome pratęsti Komisijos įgaliojimą iki 2008 m. gruodžio mėn., bet Komisija ir vėl nesilaikė nustatyto tvarkaraščio ir dabar prašo, kad jos įgaliojimas būtų pratęstas neribotam laikui. Tokia padėtis, mano manymu, yra nepriimtina, nes tokiu atveju bet kokios tolesnės konsultacijos šiuo klausimu su Europos Parlamentu bus neįmanomos.

Aišku, mes nenorime, kad perėjimas į SIS II sistemą būtų pernelyg skubinamas, nes tai galėtų turėti neigiamos įtakos duomenų kokybei ir saugumui bei visai sistemai. Taigi reikia imtis visų atsargumo priemonių užtikrinant duomenų apsaugą ir sistemos saugumą. Todėl mes sutikome atidėti terminą ir pratęsti Komisijos įgaliojimą, kad būtų tinkamai pereita į naują sistemą.

Tačiau jokių būdu šis procesas negali būti tęsiamas be kruopštaus demokratijos principais grindžiamo su šiuo procesu susijusių klausimų nagrinėjimo Europos Parlamente. Todėl PSE frakcija palaiko pranešėją, kad būtų užtikrinti Europos Parlamento įgaliojimai.

Henrik Lax, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau pažymėti, kad pranešėjas puikiai atliko savo darbą.

Šengeno informacinė sistema – didžiausia bendra Europos duomenų bazė, veikianti kaip bendra visų valstybių narių informacinė sistema. Ši informacinė sistema gali būti naudojama policijos ir teismų bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, taip pat asmenims tikrinti prie išorės sienų arba šalies teritorijoje bei vizoms ir leidimams išduoti.

Sprendimas sukurti antrosios kartos informacinę sistemą SIS II buvo priimtas suvokus būtinybę įtraukti į informacinę sistemą biometrinius duomenis ir naujus perspėjimo būdus, pvz., pradėti taikyti Europos arešto orderį. SIS II taip pat būtina tam, kaip šiandien girdėjome, kad į bendrą sistemą būtų įtrauktos naujos valstybės narės.

Pagal pradinį planą buvo numatyta, kad naujoji sistema pradės veikti 2007 m. kovo mėn. Mes žinome, kad sistemos diegimo darbai gerokai užtruko, todėl buvo nustatytas naujas tvarkaraštis, pagal kurį sistema turės pradėti veikti šių metų pabaigoje. Dėl pereinamojo laikotarpio techninio sprendimo, vadinamojo „SIS One 4 All“, kurį pasiūlė Portugalijos Vyriausybė – tą taip pat pažymėjo Ministras J. P. Jouyet – sistema dabar visapusiškai veikia ir per ją prie SIS sėkmingai prisijungė devynios naujosios valstybės narės. Vis dėlto, kaip pabrėžė Komisijos narys J. Parrot, taip išsiplėtusiojo Šengeno erdvėje saugumo reikalavimų griežtinimas yra dar svarbesnis ir skubesnis uždavinys. Tai įmanoma padaryti tik tada, jei pradės veikti kitos kartos sistema.

Perėjimas įvyks tik tada, kai bus įsitikinta, kad naujoji SIS II sistema atitinka visus teisiškai nustatytus techninius ir funkcinis reikalavimus, taip pat kitus reikalavimus, tokius kaip sistemos gaja, atsako sparta ir veikimas. Parlamento dabar prašoma pateikti savo nuomonę apie du pateiktus pasiūlymus, kuriais siekiama sukurti teisinę perėjimo proceso valdymo sistemą. Kaip ALDE frakcijos ir šešėlinės pranešėjos atstovė, aš visapusiškai palaikau pranešėjo nuomonę dėl to, kad Komisija 2009 m. birželio mėn. pabaigoje, o vėliau kiekvieno pusmečio pabaigoje turėtų pateikti Tarybai ir Parlamentui ataskaitą apie pažangą plėtojant SIS II sistemą, taip pat klausimais, susijusiais su perėjimu iš Šengeno informacinės sistemos SIS I+ į antrosios kartos informacinę sistemą SIS II.

Buvo labai liūdna sužinoti, kad SIS II sistema dar neparengta veikti. Tikiuosi, kad gavus šį naują įgaliojimą ir atlikus visus griežtus bandymus, SIS II sistema pagaliau galės būti sėkmingai paleista 2009 m. rugsėjo mėn.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti C. Coelho už kaip visada vaisingą darbą rengiant pranešimus, susijusius su perėjimu į SIS II sistemą. Šiame pranešime daugiausia kalbama techniniais klausimais, todėl norėčiau pakalbėti apie SIS II sistemą kitu, platesniu požiūriu.

Pirma, norėčiau pripažinti faktą, kad Tarybai pirmininkavusi Portugalija suteikė galimybę 10 naujųjų valstybių narių prisijungti prie senosios versijos SIS sistemos. Kitaip naujosios valstybės narės, įskaitant ir mano šalį, turėtų laukti trumpiausiai iki 2009 m. rugsėjo mėn., t. y. beveik dvejus metus.

Kita vertus, „vėlai“ dar nebūtinai reiškia „blogai“. SIS II sistema veiks pagal du ramsčius. Tačiau mes dar neturime teisiškai įpareigojančio pagrindų sprendimo dėl duomenų apsaugos srityje, sudarančioje trečiąją ramstį. Atsižvelgiant į tai, kad SIS II sistemoje bus naudojami biometriniai duomenys, duomenų apsaugos klausimas didžia dalimi lieka neišspręstas.

Norėčiau pabrėžti, kad mano politinė frakcija biometrinių duomenų atžvilgiu laikosi labai atsargios pozicijos. Galbūt mums iš tiesų vertėtų palaukti, kol bus sukurtas tvirtas teisinis duomenų apsaugos pagrindas, o tik po to pradėti naudoti SIS II sistemą.

Kita sritis, kur SIS galėtų būti sėkmingai naudojama, yra susijusi su įvažiavimo draudimais, kuriuos valstybės narės taiko trečiųjų šalių piliečiams. Šengeno konvencijoje nustatyta, kad kai asmuo siekia, kad būtų panaikintas su juo susijęs perspėjimas, taikoma nacionalinė teisė. Šiuo atžvilgiu reglamente dėl SIS II numatomos geresnės procedūrinės garantijos Europos lygmeniu.

Apibendrinama norėčiau pasakyti, kad kai kuriose srityse SIS II sudaro galimybę sukurti geresnę Europą. Tačiau būtina tęsti darbą šalinant įvairius rimtus trūkumus. Jeigu būtina palaukti, kol turėsime didesnes garantijas, tai galbūt vertėtų būti pasirengusiems palaukti.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL frakcijos vardu. – (PT) Kaip pabrėžė įvairios organizacijos, stebinčios teisingumo ir vidaus reikalų – pagrindinių suverenos valstybės sričių – kolektyvinimo procesą, pradėjus Šengeno informacinės sistemos „migraciją“ į antrąją jos versiją, šios informacinės sistemos ir jos duomenų bazės savybės buvo išplėtos įtraukiant naujos rūšies perspėjimo būdus, pvz., Europos arešto orderį, papildant duomenų bazę naujos kategorijos biometriniais duomenimis ir išplečiant subjektų, kuriems suteikta teisė naudotis sistema, sąrašą. Taip pat buvo sukurtos naujos savybės ir funkcijos, leidžiančios keistis perspėjimais ir prisijungti prie vizų informacijos sistemos. Dar vertėtų paminėti nerimą keliančią galimybę saugoti įrašus, jei būtina, ilgą laiką, tačiau nežinau, kas nuspręs, kokiais atvejais tą būtiną daryti. Taip pat būtina išsiaiškinti dar labiau miglotus klausimus dėl galimybės keistis duomenimis su trečiosiomis šalimis.

Mes manome, kad šis išplėtimas, lyginant su ankstesne sistema, numato daugiau rizikos piliečių teisių, laisvių ir garantijų apsaugos požiūriu, nes sistemos duomenų bazė bus papildyta naujais elementais, kurie bus labiau prieinami ir sąlygos didesnę keitimosi informacija mastą. Iš esmės, daugiau nei tinkamas atsakas į sistemos išplėtimą įtraukiant į ją naujas valstybes nares būtų pastangos pritaikyti SIS prie pavojingo susirūpinimo saugumu, atsiradusio Europos Sąjungoje didėjant vidaus reikalų srities kolektyvinimui, bet mes tokią atsaką atmetame.

Hélène Goudin, IND/DEM frakcijos vardu. – (SV) Gerb. pirmininke, klausimas, kuriuo mes dabar diskutuojame, yra daug svarbesnis nei kiti klausimai, kuriais mes nuolat diskutuojame šiuose Rūmuose. Mūsų svarstomas klausimas yra toks pats svarbus, kaip ir klausimas dėl žmonių mobilumo vadinamojoje Šengeno erdvėje. Nėra abejonės, kad ši sistema palengvina judėjimą šioje erdvėje daugeliui žmonių, bet trūkumai, kurių ši sistema turi, vis tik užgožia teigiamus jos aspektus.

Aš kalbu apie tai, kad išplėstoje Šengeno erdvėje taip pat atsirado daugybė žmonių, kurių mobilumą riboja socialinės sistemos. Šengeno erdvė – dar vienas žingsnis kuriant supervalstybę, Europos tvirtovę. Kuriamą kontrolės visuomenė, turinti didžiulius įgaliojimus. Aš nenoriu prie to prisidėti.

Tarptautinis nusikalstamumas, be abejonės, yra viena iš didžiausių problemų, su kuriomis šiandien susiduriame. Todėl būtina surasti problemos sprendimo būdus tarptautiniu lygmeniu. Tačiau nemanau, kad Šengeno erdvė ar ES yra tinkamas forumas spręsti šią problemą. Juk yra Interpolas, puikiai ir efektyviai dirbanti tarptautinė kriminalinės policijos organizacija, kurios veikloje dalyvauja daugybė suverenių pasaulio valstybių. Užtuot kūręs lygiagrečiai veikiančias sistemas, derėtų labiau stengtis stiprinant Interpolą. Mes žinome, kad nusikalstamumas tarpsta ne tik mūsų žemyne, organizuoto nusikalstamumo tinklai apima visas pasaulio dalis. Tiek norėjau pasakyti bendro pobūdžio klausimais, bet yra ir konkrečių dalykų, apie kuriuos taip pat norėčiau pakalbėti.

Vienas aspektas, kurį kalbėdami apie Šengeno informacijos sistemas, mano nuomone, vertiname pernelyg lengvabūdiškai, yra susijęs su konfidencialumu. Asmens duomenys, kurie bus tvarkomi ir saugomi sistemoje, yra labai konfidencialaus pobūdžio. Viena iš svarbiausių valstybės užduočių – užtikrinti piliečiams visišką apsaugą nuo neteisėto naudojimosi jų asmens duomenimis. Todėl vertinu asmens duomenų apsaugą kaip šalies reikalą, nes tvirtai laikaisi tos nuomonės, kad ES negali užtikrinti reikiamos asmens duomenų apsaugos. Be to, manau, kad naujų struktūrų kūrimas nebūtinai ir brangiai kainuoja. Juk sistema bus finansuojama mokesčių mokėtojų pinigais.

Ilgai maniau, kad ES plėtojimo ar, kaip kiti labiau linkę vadinti, Europos integracijos procesas gali būti palygintas su tironijos augimu mažais žingsneliais. Baugina tai, kad tie žingsneliai jau nebėra tokie maži. Iš tikrųjų žengiama dideliais, ryžtingais ir skubiais žingsniais link ES valstybės sukūrimo. Joks tikrasis eurofilas tam pritarti negali.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Ponai ir ponios, šiandien dar kartą diskutuojame dėl Šengeno informacinės sistemos (SIS) – pagrindinės priemonės, skirtos Šengeno principų taikymui. Ši sistema neabejotinai sudaro Europos „be sienų“ ir laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės pagrindą, todėl labai svarbu, kad SIS II pradėtų veikti.

Šiuo metu SISone4ALL sistema visapusiškai veikia kaip pereinamojo laikotarpio techninis sprendimas, sudarantis galimybę devynioms naujosios valstybės narės prisijungti prie SIS sistemos ir taip patekus į Šengeno erdvę tapti visateisėmis Sąjungos valstybėmis narėmis. 2007 m. gruodžio 21 d. buvo svarbi istorinė data mano šaliai, Slovakijai, ir visai Europos Sąjungai. Tai data, žyminti tikrąjį geležinės uždangos griuvimą.

Todėl norėčiau padėkoti C. Coelho už pranešimą ir už didžiules pastangas rengiant jį. Esu įsitikinusi, kad jei ne C. Coelho, šiandien Šengeno erdvėje nebūtų devynių naujųjų valstybių narių. Manau, kad naujosios kartos SIS veiks taip pat sparčiai ir sklandžiai.

Jean-Pierre Jouyet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Labai dėkoju visiems kalbėtojams už puikias diskusijas ir už platų principo dėl naujo įgaliojimo ir pranešėjo pozicijos palaikymą.

Gerb. M. J. Marinescu, aš pagyriau Portugaliją už jos pirmininkavimo Tarybai metu puikiai atliktą darbą sudarant galimybę naujosios valstybės narės prisijungti prie sistemos. Aš išidėmėjau, kad vadovaujant Komisijai Rumunija nori prisijungti prie sistemos kuo skubiau, jei nebus nustatyta, kad šalis privalo, kaip kai kuriais atvejais būtina, atlikti papildomus techninio priderinimo darbus.

Dėl H. Lefrançois ir H. Laxo pastabų, Tarybai tenka tik atsiprašyti už vėlavimą, bet mes visi pripažįstame Komisijos pastangas ir girdėjome asmeninį Komisijos Pirmininko pavaduotojo J. Barroto pažadą ištaisyti padėtį ir pradėti taikyti griežtas priemones rangovui. Taryba taip pat dalyvaus aktyviai kartu su Komisija ir visomis valstybėmis narėmis, tvirtai įsipareigojusioms baigti projektą taip, kaip buvo numatyta, užtikrinant sistemos techninį įgyvendinamumą ir efektyvumą, taip pat, žinoma, piliečių laisves.

Dėl T. Ždanokos ir P. Guerreiro'os pastabų, aš suprantu – ir H. Lefrançois tą pabrėžė – kad keli iš jūsų norėtų toliau diskutuoti dėl sistemos papildymo naujomis funkcijomis, bet šiuo metu svarbiausia užduotis – baigti SIS II diegimą. Todėl, manau, visai suprantamas dalykas būtų pradėti politines diskusijas dėl to, kokios tos

naujos funkcijos turėtų būti. Tačiau, kaip pažymėjo keli iš jūsų, tai neturėtų sutrukdyti paleisti naująją sistemą. Tiesą sakant, būtų nepriimtina atsisakyti šių funkcijų tik dėl to, kad senojoje sistemoje – šiuo atveju SIS I – šių funkcijų įdiegti buvo neįmanoma. Visų pirma, prieš pradėdant šias diskusijas, būtina turėti sistemą ir kad jos technologinio plėtra būtų baigta.

Atsakydamas į kitų kalbėtojų pastabas, kuriose daugiausia buvo minima duomenų apsauga, norėčiau pabrėžti – kaip padarė pirmininkas, su kuriuo kartu ši rytą dalyvavome diskusijose duomenų apsaugos klausimu su Komisijos nariu J. Barrotu – kad mes iš tikrųjų norime tęsti Europos lygmeniu pradėtą darbą ir kad pritariame jūsų reikalavimui dėl šių duomenų apsaugos ir keitimosi informacija su trečiosiomis šalimis atžvilgiu būtinų garantijų. Negrįždamas prie ši rytą įvykusių bendrų diskusijų, aš tik norėčiau pasakyti, kad buvo sutarta sprendžiant šių duomenų apsaugos klausimą vadovautis Europos duomenų apsaugos inspektoriaus rekomendacijomis, kad į šiuos rūpimus klausimus būtų atsižvelgta.

Jacques Barrot, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau padėkoti visiems kalbėtojams ir dar kartą pranešėjui. Tęsdamas J. P. Jouyeto išsakytas mintis, taip pat norėčiau priminti visiems apie mūsų atsakingą požiūrį į reikalavimą laikytis duomenų apsaugos taisyklių. Kaip minėjote, gerb. Tarybos Pirmininke, mūsų tarnybos palaiko nuolatinį ryšį su Europos duomenų apsaugos inspektoriaus tarnybomis, kad būtų užtikrintas tinkamas šių taisyklių integravimas į SIS II sistemos plėtojimą ir valdymą. Europos duomenų apsaugos inspektoriaus vizitas į Strasbūrą planuojamas 2009 m. pirmąjį pusmetį, kuomet migracija dar nebus įvykusi, kad pirma būtų tinkamai pasirūpinta duomenų apsauga.

Keitiktis, su kuriuo susiję plėtojimo darbai dabar vykdomi, leis saugiai perduoti duomenis iš SIS I į SIS II sistemą. Parlamento narė H. Lefrançois visiškai teisingai pastebėjo, kad migracija neturėtų būti skubinama. Tai turi būti daroma atidžiai ir kruopščiai.

Bet kuriuo atveju, teisinėse priemonėse numatytos konkrečios nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti atitiktį duomenų apsaugos principams. Tiek galiu pasakyti duomenų apsaugos klausimu, neužmiršdamas taip pat paminėti apie tai, kad sistema turi atitikti tikslus, kurių duomenų apsaugos požiūriu mes siekiame kitose Europos veiklos srityse.

Grįždamas prie klausimo dėl terminų nesilaikymo, norėčiau patikinti M. J. Marinescu, H. Laxą ir H. Lefrançois, kad puikiai suprantu jų išsakytą susirūpinimą dėl terminų atidėliojimo. Mes atidžiai stebime, kaip vykdomi SIS II sistemos parengimo centriniu lygmeniu darbai, taip pat nustatėme priemones, padėsiančias mums vykdyti atidžią stebėseną, o atitinkamos Komisijos tarnybos konkrečiai pasirūpins, kad tęsiant rangovų pradėtą darbą nepritrūktų išteklių.

Žinoma, jei būtina, galime griebtis su rangovu pasirašytose sutartyse numatytų sankcijų, kaip padarė mano pirmtakas, paskyręs vienam iš rangovų 1 mln. EUR baudą. Tačiau gerb. pirmininke, ponai ir ponios, užuot griebęsis sankcijų, aš verčiau pasistengsiu užtikrinti, kad rangovai dirbtų efektyviai ir laikytųsi mūsų nustatytų terminų.

Tačiau SIS II sistemos įdiegimas susijęs ne vien tik su centrine SIS II sistema. Žinoma, valstybės narės taip pat privalo atlikti nemažą darbą. Džiaugiuosi, kad šiandien čia dalyvauja Tarybos, kuriai pirmininkauja Prancūzija, atstovas, nes žinau, kaip ši Taryba įsipareigojusi šiam projektui.

Siekdama padėti valstybėms narėms atlikti būtinus parengiamuosius darbus šalies lygmeniu, „SIS II draugai“ ministrų grupė, suformuota Slovakijai pirmininkaujant Tarybai ir pripažinta dabar Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos, atlieka labai naudingą darbą. Šiai aukšto lygio grupei, kurios veikloje Komisija aktyviai dalyvauja, pavesta užduotis vykdyti SIS II sistemos diegimo valstybėse narėse stebėseną. Tik glaudžiai bendradarbiaudami galėsime įveikti šią problemą.

Dar norėčiau pasakyti, kad SIS II projektu mes nesiekiama paversti Europą tvirtove, mes tik stengiamės užtikrinti, kad panaikinus sienų kontrolę, Europos Sąjungai ir jos piliečiams neiškiltų didesnė netikrumo, smurto ir terorizmo grėsmė. Todėl negaliu leisti teigti, kad kurdami SIS II sistemą užveriname duris į Europą. Taip nėra. Mes tik norime užtikrinti, kad panaikinę sienas galėsime sukurti Europos piliečiams saugumo ir laisvės erdvę.

Tiek norėjau pasakyti, gerb. pirmininke. Bet kuriuo atveju norėčiau padėkoti Europos Parlamentui ir asmeniškai C. Coehlo už didžiulį indelį diegiant SIS II sistemos projektą, kuris, dar kartą norėčiau pabrėžti, yra raktas į sėkmingą Šengeno erdvės sukūrimą.

Carlos Coelho, *pranešėjas*. – (FR) Gerb. pirmininke, labai rizikuočiau, jei atsakydamas į jūsų, gerb. J. P. Jouyeto ir Komisijos Pirmininko pavaduotojų J. Barrot'ų, išreikštą pagarbą savo baigiamąjį žodį tarčiau prancūziškai,

todėl padėkosiu jums savo gimtąja kalba. Pasiiekti sutarimą Taryboje buvo nelengva užduotis, bet jums pavyko. Mums labiausiai rūpi du dalykai: aiškus atitinkamos Komisijos ir valstybių narių kompetencijos ribų apibrėžimas ir klausimas dėl Komisijos įgaliojimo.

Komisijos įgaliojimas negali baigtis pirmiau nei SIS II sistema pradės tinkamai veikti. Aš taip pat norėčiau padėkoti Tarybai, Komisijai ir visoms politinėms frakcijoms Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete už darbą rengiant pakeitimus, dėl kurių rytoj balsuosime. Skaidrumo principas mums labai svarbus, nes piliečiai turi teisę būti informuoti apie Šengeno erdvę ir SIS II. Klausimu dėl Komisijos įgaliojimo norėčiau pasakyti, kad neterminuotas įgaliojimas yra nepriimtinas. Tačiau džiaugiuosi, kad mums pavyko atkreipti dėmesį į šį klausimą.

Baigdamas, gerb. pirmininke, norėčiau paaiškinti tiems, kurie gana nepalankiai kalbėjo apie SIS II sistemą, kodėl ši sistema mums patinka. SIS II mums patinka todėl, kad mums patinka laisvas judėjimas Europoje. Tačiau kad žmonės galėtų judėti Europoje laisvai, mes turime užtikrinti mūsų išorės sienų saugumą. Išorės sienų saugumas yra Europos piliečių laisvo judėjimo sąlyga. Būtent todėl mums būtinai reikia įdiegti SIS II sistemą.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

15. 2006 m. Tarptautinis susitarimas dėl atogrąžų medienos – 2006 m. Tarptautinis susitarimas dėl atogrąžų medienos (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos:

– dėl Caroline Lucas pranešimo (A6-0313/2008) Tarptautinės prekybos komiteto vardu dėl 2006 m. Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos 2006 (11964/2007 – C6-0326/2007 – 2006/0263(CNS)) ir

– dėl Helmuth Markovo žodinio klausimo (O-0074/2008 – B6-0458/2008) Tarptautinės prekybos komiteto vardu 2006 m. Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos komisijai.

Caroline Lucas, pranešėja. – Gerb. pirmininke, leiskite man iš pradžių padėkoti kolegoms iš Tarptautinės prekybos komiteto ir Teisės reikalų komiteto už jų puikų bendradarbiavimą rengiant mano pranešimą 2006 m. Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos klausimu. Parodytas platus politinis sutarimas, atsižvelgiant į didžiulę su miškais, mediena ir prekyba susijusio klausimo svarbą, yra labai raminantis.

Gal jau pastebėjote, kad nuo to laiko, kai šis susitarimas buvo pirmą kartą perduotas svarstyti Parlamentui, iki šio vakaro diskusijų praėjo beveik metai. Žinoma, tai nereiškia, kad Tarptautinės prekybos komitetas nelaiko šio klausimo svarbiu, veikiau tą sąlygojo mūsų požiūris, kad šis susitarimas reikalauja Parlamento pritarimo, bet ne paprastos konsultacijos, ir kita ne mažiau svarbi priežastis, kad tam tikrais susitarimo aspektais mes turime tvirtą ir konkrečią nuomonę, į kurią, mūsų nuomone, turėtų būti atsižvelgta.

Tarptautinės prekybos komiteto pirmininkas H. Markov toliau smulkiai paaiškins, kokias procedūrinės pastangas mes dėjome, kad Parlamentui šio dokumento atžvilgiu būtų skirtas svarbesnis vaidmuo, taip pat, esu tikra, paminės apie tai, kad Tarybos, kuri vilkino šio klausimo svarstymą ir galiausiai jį atmetė, atsakas mus labai nuvylė.

Minėjau, kad Parlamentas kai kuriais šio susitarimo klausimais turi tvirtą ir konkrečią nuomonę. 2006 m. susitarimas neabejotinai daug tobulesnis už ankstesnįjį, pasirašytą prieš 20 metų, kuris buvo paskelbtas kaip susitarimas, skatinantis tiek prekybą, tiek ir tvarų valdymą, tikrovėje labiau naudingas prekybos plėtojimui, bet ne tvariam valdymui užtikrinti. Galbūt tai paaiškina, kodėl viena iš pagrindinių susitarimą pasirašiusiųjų šalių, Indonezija, negrąžinamai prarado beveik tris ketvirčius savo miškų ir kodėl pusė visos miško ruošos veiklos tokiuose regionuose kaip Amazonės ir Kongo baseinas ir Pietryčių Azija tebėra vykdoma neteisėtai.

Taigi kadangi naujasis susitarimas yra tobulesnis už ankstesnįjį ir todėl mes siūlome Bendrijai paramą jį ratifikuojant, mūsų pozicija turėtų būti suprantama kaip labai nenoromis duodamas pritarimas netinkamam susitarimui. 2006 m. Tarptautiniame susitarime dėl atogrąžų medienos labai stinga to, kas reikalinga, kad būtų sprendžiama tropinių miškų nykimo problema. Pvz., pagrindinis dėmesys susitarime tebeikiamas tarptautinės prekybos plėtrai skatinti, tuo tarpu apie tvarų valdymą užsimenama tik vėliau ir tik keliais žodžiais. Be to, jei panagrinėsime Tarptautinės atogrąžų medienos organizacijos balsavimo sistemą,

pamatysime, kad daugiausia balsų joje turi šalys gamintojos, kurių medienos eksporto apimtys didžiausios, ir šalys, labiausiai priklausomos nuo importo. Kitaip tariant, nepaisant visos retorikos apie tvarų valdymą, sistema tebetarnauja tų, kurių prekybos apimtys didžiausios, naudai.

Taigi savo pranešime reikalaujame, kad Komisija jau dabar pradėtų rengti kitam derybų ratui, kad naujasis susitarimo tekstas būtų daug tobulesnis. Ar Parlamentas pritaris naujam susitarimo tekstui priklausys nuo to, ar prioritetiniais tikslais jame bus nustatyta atogrąžų miškų apsauga ir tvarus valdymas, o prekyba atogrąžų mediena bus skatinama tik tiek, kiek tai atitinka prioritetinius tikslus. Vadinasi, Taryba turėtų pasiūlyti tinkamus finansavimo mechanizmus šalims, kurios bus pasirengusios apriboti savo medienos eksportą ir iš esmės pertvarkyti balsavimo sistemą renkant Tarptautinės atogrąžų medienos tarybos narius.

Bet mes turime dar vieną reikalavimą Komisijai ir jis susijęs su ilgai lauktu teisėkūros pasiūlymu dėl papildomų priemonių kovojant su neteisėta miško ruošos veikla. Tą būtina padaryti nedelsiant. Pasiūlymą pradėta rengti metų pradžioje, o balsavimas Komisijoje turėjo vykti gegužės mėn., bet šis terminas buvo pakartotinai atidėtas dėl, kaip suprantame, medienos pramonės atstovų spaudimo. Visa tai vyksta nepaisant daugelio Parlamento politinių frakcijų pritarimo šiam teisėkūros pasiūlymui. Paskutiniais mūsų turimais duomenimis, dėl pasiūlymo Komisijos narių kolegija planuoja balsuoti spalio 15 d. – būčiau dėkinga, jei kas nors tą patvirtintų – ir aš paraginčiau Komisijos narius nusiteikti šiam darbui rimtai ir atsakingai, nes miškų iškirtimo problema – didžiulės svarbos klausimas ir vienas iš klausimų, rūpinčių visam Parlamentui. Aš nekantriai laikiu iš Komisijos šiandien tvirto ir optimistinio atsako.

Helmuth Markov, autorius. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponai ir ponios, džiaugiuosi, kad šiandien turime galimybę aptarti Tarptautinį susitarimą dėl atogrąžų medienos.

Atsižvelgiant į būtinybę spręsti klimato kaitos problemą, palaikyti biologinę įvairovę ir apsaugoti vietos bendruomenių gyventojų žmogaus teises, klausimas dėl atogrąžų miškų apsaugos ir tvaraus valdymo tampa vis svarbesnis. Todėl Tarptautinės prekybos komiteto nuomonė, kad būtina turėti tarptautinį susitarimą, plačiai palaikoma. Tačiau, kaip mūsų pranešėja C. Lucas jau paminėjo – ta proga norėčiau nuoširdžiai jai padėkoti už puikų pranešimą – iškilo tam tikrų abejonių, ar šis susitarimas yra pakankamai tinkamas, ar atogrąžų miškų iškirtimo problema būtų sprendžiama rimtai. Vykdamas miškų ruošos veiklą, kiekvienas metais visiškai iškertama trylika milijonų hektarų atogrąžų miškų. Dėl su miškų kirtimų susijusių priežasčių pasaulyje išskiriama apie 20 proc. šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakų.

Tai, kad nuo to laiko, kai susitarimo tekstas buvo pirmą kartą pateiktas Parlamentui, iki šiandienų diskusijų šio susitarimo klausimu plenarinėje sesijoje praėjo metai, iš tikrųjų jokių būdu nereiškia, kad Tarptautinės prekybos komitetas norėjo vilkinti šias diskusijas ar neskyrė šiai problemai pakankamai dėmesio. Tikroji priežastis, kodėl praėjo toks ilgas laikas, yra ta, kad mūsų nuomone, tiksliau kalbant, Teisės reikalų komiteto nuomone, šio susitarimo atžvilgiu būtina taikyti Parlamento pritarimo, ne tik konsultacijų procedūrą. Ta proga turėčiau padėkoti pranešėjai M. Panayotopoulos-Cassiotou ir Teisės reikalų komiteto pirmininkui G. Gargani už suprantamą ir greitą su teisiniu pagrindu susijusių klausimų išaiškinimą.

Atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę, Europos Parlamento Pirmininkas H. G. Pöttering sausio mėn. raštu kreipėsi į Tarybos generalinį sekretorių paaiškindamas, kad šiuo susitarimu, mūsų nuomone, nustatoma konkreti institucinė struktūra, todėl pagal EB steigimo sutarties 300 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatas būtina taikyti Parlamento pritarimo procedūrą. Deja, atsakymą į šį laišką Taryba pateikė tik 2008 m. gegužės 23 d. Atsakyme – iš viso tik keturios pastraipos – nebuvo pateikta jokių teisinio pobūdžio argumentų ar kitų motyvų, paaiškinančių Tarybos sprendimą atmesti Parlamento prašymą. Būtent tokiomis aplinkybėmis Tarptautinės prekybos komitetas patvirtino C. Lucas pranešimą – žodinį klausimą ir atitinkamą rezoliuciją, dėl kurių dabar diskutuojame.

Todėl aš norėčiau pabrėžti ne tik paties susitarimo ir kovos su klimato kaita svarbą, bet ir pakalbėti klausimais, susijusiais su Parlamento teisėmis ir prerogatyvomis. Pagal galiojančias ES sutartis, Parlamentas beveik neturi jokios kompetencijos tarptautinių susitarimų srityje, išskyrus susitarimus, nurodytus Steigimo sutarties 300 straipsnio 3 dalies 2 punkte. Konkrečios institucinės struktūros sukūrimas, kaip kad šiuo atveju, yra dažniausiai nurodomas pagrindas taikyti Steigimo sutarties nuostatas ir Parlamento pritarimo procedūrą pasirašant ekonominės partnerystės susitarimus tarp ES ir AKR šalių ir galimus susitarimus tarp Korėjos arba Indijos ir Pietryčių Azijos valstybių, kas, savo ruožtu, yra ypač svarbu kovojant su miškų iškirtimu.

Kodėl mums taip svarbu, kad būtų taikoma Parlamento pritarimo procedūra? Mes to siekiame todėl, kad mums rūpi nuodugniai apsvarstyti šį klausimą Parlamente Europos piliečių vardu, taip užtikrinant didesnę susitarimų teisėtumą ir pripažinimą visuomenėje. Todėl Taryba ir Komisija iš tikrųjų taip pat turėtų būti suinteresuotos šiuo atveju įtraukti Parlamentą į teisėkūros procesą.

Atsižvelgdamas į visuomenės susidomėjimą biologinės įvairovės išsaugojimo ir kovos su klimato kaita klausimais, tikiuosi, kad Komisija dabar patenkins bent jau vieną mūsų prašymą teikti metines Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos įgyvendinimo ataskaitas, kuriose taip pat būtų nurodyta jo sąveika su dvišaliais susitarimais.

Jacques Barrot, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Gerb. pirmininke, ponai ir ponios, norėčiau visų pirma padėkoti C. Lucas už pranešimą, kuriame atkreipiamas dėmesys į neatidėliotiną būtinybę spręsti atogrąžų miškų naikinimo problemą.

2006 m. pasirašytas susitarimas, nepaisant visų jo trūkumų, yra svarbus žingsnis einant šia kryptimi. Susitarimas tik prisidės prie tikslų, kuriuos jūs taip teisingai ginate savo pranešime, įgyvendinimo. Šiame susitarime, lyginant su ankstesniu, pasirašytu 1994 m., labiau atsižvelgiama į aplinkos apsaugos ir socialinius aspektus. Aišku, Tarptautinė atogrąžų medienos organizacija (TAMO) negali vien savo jėgomis padaryti galą miškų niokojimui ir neteisėtai miškų ruošos veiklai, nes pagrindines priežastis, dėl ko miškai yra niokojami ir iškertami, dažniausiai lemia išorės, su miškininkystės ūkiu nesusiję veiksniai. Tai gali būti, pvz., nuolatinis ar laikinas miškų pakeitimas dirbamąja žeme, santykinai žemas miškininkystės veiklos pelningumas lyginant su veikla pagal kitą žemės naudojimo paskirtį arba tiesiog skurdas. Tokiomis sudėtingomis sąlygomis šiai organizacijai pavyko tapti vienu iš svarbiausių žaidėjų, kurie imasi praktinių priemonių gerinant tvarų atogrąžų miškų tvarkymą. Todėl šios pastangos vertos Bendrijos dėmesio ir palaikymo.

Komisija išnagrinėjo klausimus, susijusius su šio susitarimo teisiniu pagrindu, ir priėjo išvadą, kuriai pritaria Taryba ir valstybės narės, laikytis savo pradinio pasiūlymo. Prioritetinis uždavinys šiandien – baigti procedūrą, kad naujasis tarptautinis susitarimas dėl atogrąžų medienos galėtų pradėti galioti 2009 m.

Manau, kad užuot kartojus teisinius tokio sprendimo argumentus, labiau vertėtų aptarti kitus klausimus, nagrinėjamus jūsų pranešime, ir atsakyti į klausimą, kurį pateikė H. Markov.

Aš tik dar norėčiau pridurti, kad nėra jokio formalaus ryšio tarp Tarptautinio atogrąžų medienos susitarimo ir kitų susitarimų, pvz., Jungtinių Tautų pagrindų konvencijos dėl klimato kaitos, Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijos ir dvišalių susitarimų dėl Miškų įstatymo vykdymo, valdymo ir prekybos veiksnių plano (angl. FLEGT). Iš esmės, šie susitarimai labai skiriasi jų pasirašiusių valstybių, turinio, taikymo srities ir organizacijos požiūriu. Tarp šių skirtingų susitarimų bendra yra tik tai, kad pokyčiai, pasiekti įgyvendinant šiuos procesus, skatina diskusijas ir iniciatyvas kitose pasaulio dalyse, taip pat tai, kad šie skirtingi procesai gali generuoti sinergiją. Įgyvendindama visus šiuos susitarimus, Europos Sąjunga siekia pasinaudoti didžiuliu prekybos poveikiu tvariam vystymuisi, pvz., užtikrindama paramą daugiašaliams susitarimams ir nacionalinei teisėkūrai aplinkos apsaugos srityje.

Komisija, žinoma, pasirengusi teikti Tarybai ir Parlamentui TAMO veiklos ataskaitas, bet aš vis tik norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad ši organizacija pati skelbia savo metines veiklos ataskaitas. Todėl galime vadovautis jomis, o Komisija, jei būtina, yra pasirengusi teikti papildomą informaciją. Dėl Miškų įstatymo vykdymo, valdymo ir prekybos veiksnių plano, Tarybos reglamente jau nustatyta, kad Komisija privalo teikti metines ataskaitas dėl licencijų sistemos veikimo.

Tai visa informacija, kurią galiu pateikti jums. Kadangi Komisijos narys G. Michell yra išvykęs ir negali dalyvauti diskusijoje šį vakarą, nors čia yra nemažai jo personalo atstovų, esu asmeniškai įgaliotas perduoti jam visas šioje diskusijoje išsakytas mintis ir pastabas, susijusias su daugelio šalių, ypač Afrikos, vystymosi klausimu.

Todėl norėčiau nuoširdžiai padėkoti šiems Rūmams, C. Lucas ir H. Markovui už visą jų sunkų darbą. Dabar įdėmiai klausysiuosi, kokias pastabas pateiks kalbėtojai.

Georgios Papastamkos, *Teisės reikalų komiteto nuomonės referentas*. – (EL) Gerb. pirmininke, Tarptautinės prekybos komiteto pirmininkas H. Markov, kalbėdamas pranešėjos M. Panayotopoulos-Cassiotou ir Teisės reikalų komiteto vardu, minėjo teisinius šio klausimo, kuriuo šiandien diskutuojame, aspektus. Kaip jums žinoma, 2007 m. gruodžio 19 d. posėdyje Teisės reikalų komitetas pateikė savo nuomonę dėl pasiūlymo priimti Tarybos rezoliuciją teisinio pagrindo. Šią rezoliuciją 2006 m. Tarptautinį susitarimo dėl atogrąžų medienos atžvilgiu Europos bendrijos vardu priėmė Komisija.

Pasiūlytą teisinį pagrindą sudaro EB steigimo sutarties 133 ir 175 straipsniai kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmuoju papunkčiu ir 300 straipsnio 3 dalies pirmuoju papunkčiu.

Europos Parlamento Teisės reikalų komitetas nutarė pasiūlyti šio teisinio pagrindo pakeitimą, kad nuoroda būtų daroma į 300 straipsnio 3 dalies antrąjį papunktį. Tam būtinas Europos Parlamento pritarimas, o ne paprasta konsultacija.

Komisijos nuomonė išsiskyrė ir ji toliau laikosi pasiūlyto teisinio pagrindo. Teisės reikalų komitetas argumentuoja savo sprendimą pakeisti teisinį pagrindą teigdamas, kad tai yra atvejis, kai organizuojant bendradarbiavimo pagal tarptautinį susitarimą procedūras sukuriama konkreti institucinė struktūra.

Zbigniew Zaleski, PPE-DE frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, mediena – vertinga statybos medžiaga, pasižyminti nežalingu poveikiu žmogaus sveikatai ir praktinėmis savybėmis, ir nors jos savybės atsparumo ugniai požiūriu yra šiek tiek prastesnės, paklausa medienai vis auga. Trumpiau tariant, mediena – labai paklausy ir patraukli prekė, dažnai esanti pagrindiniu šalies eksportuojamu produktu. Atogrąžų mediena, gaunama miškuose, paplitusiose tik siauroje geografinėje juostoje, yra dar patrauklesnė prekė, dažnai pagaminta vykdant neteisėtą veiklą, niokojančią mišką ir darančią žalą visai ekosistemai.

Taigi prieš mus iškilo dilema: viena vertus, mediena mums reikalinga kaip statybos medžiaga, kita vertus, būtina apsaugoti atogrąžų miškus. Jei ir toliau nebus tinkamai ir racionaliai kontroliuojama, kaip naudojami miškų ištekliai, tai turės katastrofiškų padarinių ne tik aplinkai, bet ir demografiniai situacijai. Išnykus miškams, išnyks augalija, gyvūnija ir galiausiai žmonija. Tarptautiniai susitarimai būtini, bet šiuo atžvilgiu greičiausiai svarbiau suprasti, kad būtina užtikrinti racionalų miškų tvarkymą. Jei to nebus, sunaikinsime nepakeičiamą gamtos dalį. Būsime griovėjais, o ne protingais valdytojais.

Apibendrinamas norėčiau pasakyti, kad remiu pasiūlymą pratęsti šį susitarimą (turėdamas galvoje taip pat galimybę jį toliau tobulinti), kuris, nors tik iš dalies, reguliuoja laisvą ir teisingą – kitaip tariant, „sąžiningą“ – prekybą mediena ir kartu gali būti miško išteklių naudojimo modeliu kituose regionuose – kalbu apie Sibiro miškus, apie kuriuos, gerb. Komisijos nary, šiuo metu labai mažai kalbama, arba Amazonės miškus, apie kuriuos kalbama dar mažiau, ir kitus miškų požiūriu vertingus pasaulio regionus.

David Martin, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, norėčiau visų pirma pasakyti, kad Socialistų frakcija sveikina Caroline Lucas parengus puikų pranešimą, iš tikrųjų remia šį pranešimą ir balsuos už visus jos siūlomus pakeitimus.

Aš džiaugiuosi, kad pakeistame Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos tekste labiau pabrėžiamas tvarus valdymas – pvz., sprendžiant neteisėtos miško ruošos veiklos problemą – ir suniokotų miškų atkūrimas ir apsauga. Kaip minėjo kiti kalbėtojai, atogrąžų miškų išsaugojimas yra labai svarbus išlaikant biologinę įvairovę ir kovojant su klimato kaita, nes, kaip visi puikiai žinome, atogrąžų miškai atlieka svarbiausią vaidmenį pašalinant anglies dioksidą iš atmosferos. Dėl su miškų kirtimu susijusių priežasčių pasaulyje išskiriama apie 20 proc. visų anglies dioksido išlakų.

Pritariu Caroline Lucas tikslui siekti užtikrinti, kad naujajame susitarime pirmenybė iš tikrųjų būtų teikiama socialiniams ir aplinkos aspektams, neskiriant dėmesio išskirtinai tik prekybai atogrąžų mediena skatinti.

Besivystančioms šalims, žinoma, būtina turėti išteklių, reikalingų miškų apsaugai, atkūrimui ir tvariam valdymui. Susitarime numatyta nuostata dėl projektų finansavimo ir finansavimo pagal temines programas. Tikiuosi, kad teminėse programose bus skiriamas dėmesys tokiems klausimams, kaip valdymas ir skurdo mažinimas, ir kad valstybės narės galės dosniai prisidėti prie šių programų finansavimo.

Aš dalinuosi nusivylimu, kurį išreiškė tiek Caroline Lucas, tiek ir Helmuth Markov dėl to, kad šio susitarimo atžvilgiu nebuvo leista taikyti EP pritarimo procedūrą, ir aš pritariu nuomonei, kad tą derėjo padaryti.

Tikiuosi, kad Komisija teiks Parlamentui metines ataskaitas, kuriose bus išanalizuota – „analizė“ šiuo atveju yra raktinis žodis – veikla įgyvendinant susitarimą. Kiek supratau iš to, ką Komisija šį vakarą mums pasakė, kad Tarptautinė atogrąžų medienos organizacija skelbia savo metines ataskaitas, bet mes taip pat norėtume išgirsti Komisijos atsaką į šį dokumentą.

Dėl klausimo, susijusio su dvišaliais susitarimais, šį mėnesį ES pasirašė susitarimą su Gana, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtos medienos importui į ES rinkas. Šis susitarimas teoriškai užtikrins, kad bus laikomasi pagrindinių miško apsaugos taisyklių, pvz., vyriausybė vykdys miškų kirtimo veiklos stebėseną, nes šiuo metu, derėtų pastebėti, Ganoje kasmet iškertama beveik 2 proc. miškų. Jei šis susitarimas tikrovėje duos rezultatų, jis bus naudingas abiem šalims. Ganoje, kur dėl neteisėtos miškų ruošos veiklos per 50 metų atogrąžų miškų plotas sumažėjo ne mažiau nei 25 proc., susitarimas padės šaliai užtikrinti medienos pramonės, vienos iš keturių pelningiausių Ganos pramonės šakų, ateitį.

Europos Sąjungoje, kur vartotojų ekologinis sąmoningumas vis stiprėja, mes galėsime užtikrinti, kad iš Ganos importuojama mediena yra sertifikuota kaip visiškai ekologiška. Nors galės praeiti keleri metai, kol šis susitarimas pradės visapusiškai galioti praktiškai jį įgyvendinant, manau, tai yra vilčių teikianti pradžia. Todėl remiu Komisijos ketinimus pasirašyti tokius susitarimus su kitomis Afrikos valstybėmis, pvz., su Gabonu, Kamerūnu ir Liberija.

Baigdamas noriu pakartoti mintį, kurią pasakė Caroline: šis susitarimas – kukli pradžia, jis nėra pakankamai tobulas, nors tai geriau nei nieko, todėl mums reikia tolesnių pasiūlymų iš Komisijos ir tarptautinės bendrijos.

Magor Imre Csibi, *ALDE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti pranešėją parengus pranešimą, kurį visapusiškai palaikau. Susitarimai dėl atogrąžų medienos jau galioja ilgiau nei 20 metų ir per tą laiką įsitikinome, kad jų poveikis tvariam atogrąžų miškų valdymui ribotas. JT maisto ir žemės ūkio organizacijos duomenimis, vien tik per 2000–2005 m. atogrąžų miškų iškirtimas, lyginant su iškirtimo lygiu 1990 m., išaugo 8,5 proc.

Tenka apgailestauti, kad parlamentarami ir pilietinė visuomenė daugiau nei traukiami į tokių susitarimų rengimo procesą, kad būtų užtikrinta pusiausvyra tarp prekybos interesų ir tvaraus atogrąžų miškų valdymo būtinybės. Tačiau koks veiksmingas susitarimas bebūtų, vien jo nepakaks, nes būtina, kad kiekvienas regionas pripažintų savo atsakomybę ir imtųsi ryžtingų veiksmų užkertant kelią miškų niokojimui.

Europoje mes manome turį veiksmingus mechanizmus, padedančius apsaugoti biologinę įvairovę ir vartotojus, bet iš tikrųjų taip nėra. Į ES uostus kiekviena dieną atgabenami didžiuliai nelegalios medienos ir medienos produktų kroviniai. Patekusi į kurios nors vienos valstybės narės rinką, nelegali mediena gali būti be jokių sunkumų parduota bet kurioje kitoje iš 26 valstybių narių be jokios tolesnės medienos legalumo kontrolės. Taip Europos vartotojai, sąžiningai perkantys baldus ir statybos medžiagas iš tariaimai teisėtų šaltinių, nesaūmoningai tampa nusikalstamos veiklos bendrininkais.

ES, kaip pagrindinė medienos importuotoja ir vartotoja, įsipareigojusi kovodama su klimato kaita perpus sumažinti miškų kirtimą, privalo kovoti su neteisėta miško ruošos veikla ir prekyba nelegaliais medienos produktais. Jei mes iš tikrųjų norime rimtai spręsti miškų iškirtimo ir neteisėtos miško ruošos problemą, pirmiausia turime imtis griežtesnių veiksmų savo viduje ir priimti teisėkūros priemones, kurios padėtų užkirsti kelią nelegalios medienos ir medienos produktų prekybai ES. Tenka apgailestauti, kad Komisija nuolat atideda teisėkūros pasiūlymo pateikimą nepaisant to, kad sprendimą dėl tokio teisėkūros pasiūlymo priėmė dar 2006 m. liepos mėn. Be to, tokio pasiūlymo pateikimas numatytas Komisijos darbo programoje, paskelbtoje 2007 m. spalio mėn.

Naudodamasis proga, kad šiandien šiuo klausimu diskutuojame, norėčiau paprašyti Komisijos paaiškinti priežastis, dėl kurių buvo atidėtas teisėkūros priemonių miškininkystės srityje paketo paskelbimas. Dar daugiau, primygtinai raginu Komisiją daugiau nebeatidėliojant pateikti pasiūlymą priimti teisės aktus, užtikrinsiančius, kad ES rinkose būtų prekiaujama tik legalia mediena ir medienos produktais.

Bijau, kad ir taip jau buvo iššvaistyta per daug laiko. Šiandien aš reikalauju, kad Komisija paspartintų šios svarbios teisėkūros priemonės pasiūlymo pateikimo procedūrą, kad pirmasis jos svarstymas galėtų įvykti nepasibaigus šio Parlamento kadencijai. Turime užtikrinti, kad siunčiame teisingą žinią ir kad siunčiame šią žinią tinkamu laiku.

Wiesław Stefan Kuc, *UEN frakcijos vardu*. – (PL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos sudarymas, be abejonės, yra labai svarbus žingsnis apsaugant atogrąžų miškus ir siekiant padaryti prekybą tam tikromis medienos rūšimis labiau civilizuota. Tačiau procedūriniai klausimai neturėtų užgožti pagrindinių tikslų, kurių siekiame. Klausimai dėl teisinio pagrindo sukūrimo ar dėl to, kokią procedūrą reikėtų taikyti – konsultacijų ar pritarimo, gal ir yra svarbūs, bet ar tie dalykai padės mums apsaugoti atogrąžų miškus ir eiti šiuo keliu toliau?

Kiekvieną dieną tūkstančiai hektarų miškų, ne tik atogrąžų, negrąžinamai suniokojama. Tie plotai pavirsta pelkėmis arba dykvietėmis. Miškų naikinimo negalima išvengti medžių sodinimu, bent jau ne artimiausiu metu. Skurdžios Afrikos, Amerikos ir Azijos šalys neturi priemonių kontroliuoti pernelyg intensyvų miškų išteklių naudojimą, kad būtų užkirstas kelias tokiam naudojimui ar užtikrintas racionalus miškų tvarkymas. Tokia pati padėtis ir Sibiro miškų atžvilgiu. Mes nesaugome medžių ir nepagarbiai elgiamės su mediena. Kuo skurdesnė šalis, tuo labiau niokojami miškai. Per kultūrinę revoliuciją Kinijoje buvo iškirsta didžiuliai miškų plotai. Mediena naudojama kaip pirminis energijos šaltinis.

Todėl Tarptautinei atogrąžų medienos organizacijai tenka toks svarbus vaidmuo. Prisiminkime, kad techninė pažanga ir moderni technika, naudojama kertant medžius, spartina šį procesą, o pigesnė mediena, gauta neteisėtai kertant mišką, yra prekeiviams patraukli. Visų prekybos sritį reglamentuojančios teisės spragų ir kliūčių panaikinimas, kilmės sertifikatai ir kontrolė padės sėkmingai spręsti šiuos klausimus. Tikiuosi, kad šis susitarimas pradės galioti atlikdamas jam pavestą vaidmenį kuo skubiau.

Margrete Auken, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (DA) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti C. Lucas už puikų pranešimą. Visapusiškai išnagrinėję susitarimą nustatėme, kad prekyba atogrąžų mediena ES yra gėdingas reikalas. Kaip ne kartą šį vakarą buvo minėta, mes pavargome klausytis tik iškilmingų pareiškimų, nesiimant jokių veiksmų. Tikiuosi, Komisija girdi, kiek daug žmonių ragina ją imtis veiksmų, kad padėtis pasikeistų ir mūsų lauktų šiek tiek šviesesnė ateitis.

Nelegali mediena tiesiog plūsta į ES, o tai savaime jau yra visiškai absurdas. Jei tai būtų kokios nors kitos rūšies produktas, mes šią situaciją pavadintume vogtų prekių naudojimu. Sumanymas dėl savanoriško prekių sertifikavimo – gana keistas žingsnis. Neteisėta veikla turėtų būti uždrausta, taip pat ir ES, ir tai turi būti daroma ne reikalaujant sertifikuoti prekes, bet nustatant konkretų draudimą. Manau, daugeliui žmonių bus netikėta sužinoti, kad ES yra visiškai teisėta pirkti nelegalią medieną. Tačiau sertifikavimas, savaime aišku, yra geriau nei nieko.

Mastas, kuriuo ES teisės aktuose numatyta kontroliuoti dideles įmones, besiverčiančias miškų ruošos veikla – kai kurios iš pačių blogiausių įsteigtos mano šalyje, Danijoje – ar tokių teisės aktų stygius taip pat yra groteskiška situacija. Todėl pritariu pranešėjos reikalavimui, kad Komisija dabar pradėtų tarptautinio susitarimo persvarstymą ir kad šis darbas būtų atliekamas ES lygmeniu. Mums labai reikia, kad susitarimas būtų veiksmingas. Net jei padėtų sprendžiant miškų niokojimo problemą sunkina tai, kad medieną gaminančiose šalyse miškų naudojimas blogai valdomas ir jose tarpsta korupcija, mes savo ruožtu reikalavimo užkirsti kelią prekybai nelegalia mediena ES ignoruoti negalime, nes, kaip buvo ne kartą minėta, tai yra svarbiausias veiksnys.

ES, kaip viena iš didžiausių medienos importuotojų pasaulyje, privalo prisiimti atsakomybę. Mums būtina turėti veiksmingas teisėkūros priemones, kurios padėtų užtikrinti, kad visi medienos produktai, taip pat ir perdirbti gaminiai, kuriais prekiaujama Bendrijoje, yra pagaminti iš legalios žaliavos, gaunamos tvariai tvarkant mišką. Mes turėtume medienos atžvilgiu tučtuojau pradėti taikyti viešojo pirkimo taisykles. Kito kelio nematau.

Jens Holm, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (SV) Gerb. pirmininke, atogrąžų miškai niokojami. Kiekvienais metais sunaikinama 13 mln. hektarų miško – viena futbolo aikštelė per sekundę. Tai vyksta nepaisant to, kad pirmasis šios srities tarptautinis susitarimas pradėjo galioti prieš 20 metų. 2006 m. buvo pasirašytas Tarptautinis susitarimas dėl atogrąžų medienos. Nors šis susitarimas jo taikymo srities požiūriu yra bendro pobūdžio ir yra ne visai tobulas, dabar mes bent jau turime priemonę, padėsiančią šią problemą spręsti.

Pranešėja C. Lucas į tai atkreipė dėmesį, o jos labai pageidaujami pakeitimai leis mums geriau apsaugoti atogrąžų miškus. Norėčiau pateikti klausimą tiesiogiai Komisijai. Savo įvadinėje kalboje C. Lucas pabrėžė, kad visas Europos Parlamentas laukia iš Komisijos pasiūlymo dėl teisėkūros priemonių, kurios padėtų kovoti su neteisėta miško ruošos veikla. Kada galima būtų tikėtis turėti tokias priemones? Ar tiesa, kad Komisija šiuo klausimu jau balsavo šių metų gegužės mėn.? Tuomet kodėl nieko dar neturime? Jūs apie tai neužsiminėte savo kalboje, bet mes Parlamente turime teisę apie tai žinoti. Kas atsitiko su tuo teisėkūros pasiūlymu? Norime, kad mums paaiškintumėte.

Dėkoju C. Lucas už tai, kad savo pranešime ji išsamiai nušvietė prekybos mediena problemą. Ar priimtina, kad tiek daug miško kertama eksportui? Mano šalis, Švedija, iš visų ES valstybių narių turi didžiausius miškų plotus, tačiau šeštadalį visos mūsų naudojamos medienos importuojame. Kodėl? Žinoma todėl, kad pasaulio rinkoje mediena labai pigi. C. Lucas nori kažkaip išspręsti šią problemą ir prašo, kad ES suteiktų paramą šalims, kurios sutinka patvirtinti savo atogrąžų miškų apsaugos strategiją. Tai labai geras pasiūlymas.

Kita priemonė, kurią paminėjo C. Lucas, yra susitarimuose dėl prekybos nustatyti sąlygas, reikalaujančias paisyti tarptautinių konvencijų ir susitarimų nuostatų, kurių turėtų laikytis tiek Europos įmonės, tiek ir gamintojai pietuose. Taip tarptautinė prekyba galėtų prisidėti prie tvaraus vystymosi visame pasaulyje skatinimo.

Kitas miškų niokojimo problemos aspektas susijęs su tuo, kad mėsos pramonės atstovai šiuo klausimu labai mažai diskutuoja. Didelė dalis mėsos ir gyvūnų pašarų gaunama naudojant žemę, kurioje anksčiau augo miškas. Mėsos gamyba – viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl niokojami Amazonės miškai. JT Tarptautinės

klimato kaitos komisijos pirmininkas Rajendra Pachauri pastaruoju metu paragino mažiau vartoti mėsos. Toks jo raginimas visiškai teisingas. Ta proga norėčiau užduoti Komisijai dar vieną klausimą: kada bus patvirtinta mėsos vartojimo mažinimo strategija? Kaip minėjau pirmiau, daugelis dalykų, apie kuriuos kalbama C. Lucas pranešime, yra teisingi, todėl Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija palaiko šį puikų pranešimą.

Maciej Marian Giertych (NI). – (PL) Gerb. pirmininke, akivaizdu, kad šiuo metu galiojantys tarptautiniai susitarimai, susiję su atogrąžų dendoflora, yra netinkami. Dėl pernelyg intensyvaus naudojimo gamtiniai atogrąžų miškų ištekliai senka nerimą keliančiu tempu.

Toki mažėjimą lemia dvi priežastys. Rečiausios atogrąžų medienos rūšys tebeturi rinką turtingose šalyse. Paklausa tokiai medienai vis didėja, todėl medžių kertama dar daugiau. Tuo tarpu galimybė ūkininkauti pagal valdomos miškininkystės sąlygas yra ribota, nes nėra sodinukų skiepijimo metodų, leidžiančių toliau ūkininkauti. Sėklos įprastai neduoda daigų. Kitaip tariant, jos nepritaikytos saugoti ir transportuoti. Jos sudygsta iš karto nukritusios nuo medžio. Todėl būtina atlikti tyrimus, kad būtų išsiaiškintos šių retų medžių rūšių dauginimo sėklomis, veisimo ir medelynų tvarkymo galimybės. Šie tyrimai turėtų būti remiami apmokestinant žmones, kurie prekiauja tokių rūšių mediena.

Antroji priežastis – medžių ir krūmų apklotas pernelyg intensyviai naudojamas vietos gyventojų, kurie naudoja medieną malkoms ir maisto ruošai. Organizuotas šių žmonių aprūpinimas kitomis kuro rūšimis tokio miškų niokojimo nesustabdys.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, 2006 m. Tarptautinio susitarimo dėl atogrąžų medienos pasirašymas – labai teigiamas žingsnis. Dar daugiau, jis atspindi 180 medieną gaminančių ir vartojančių šalių vyriausybių ir tarptautinių organizacijų sutarimą.

Taigi nėra abejonių dėl šiame susitarime apibrėžtų tikslų svarbos. Mums tik reikia susirūpinti neigiamu neteisėtos miškų kirtimo veiklos ir niokojimo poveikiu, ypač tokios veiklos indėliu į taršą šiltnamio efektą sukeliančiomis dujų išlakomis. Todėl labai svarbu paremti šalių veiklos kryptis, kuriomis siekiama užtikrinti tvarų atogrąžų miškų naudojimą, ir sustiprinti šalių gebėjimą įgyvendinti miško naudojimą reglamentuojančias teisės priemones ir veiksmingai kovoti su neteisėtu miško kirtimu.

Klausimas dėl tinkamo finansavimo įgyvendinant susitarime numatytus tikslus, be abejonės, yra labai svarbus. Mes Europos Sąjungoje esame raginami užtikrinti, kad būtų importuojama ir Europos rinkoje prekiaujama tik legalia atogrąžų mediena. Todėl turime skatinti įvairias vartotojų informavimo priemones.

Tačiau vertėtų pamąstyti, ar užtikrinant teisėtą prekybą atogrąžų mediena savanoriškų programų pakaks, gal reikėtų nustatyti teisiškai privalomas taisykles ir standartus. Šio tikslo turėtų būti siekiama ne tik tarptautiniu mastu, bet ir dvišalių susitarimų, sudaromų įgyvendinant FLEGT veiksmų planą, ir laisvosios prekybos susitarimų lygmeniu. Tokio dvišalio bendradarbiavimo pavyzdžiu galėtų būti ES ir Ganos susitarimas.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, šis konkretus atvejis – akivaizdus pavyzdys to, kad tarptautinės prekybos liberalizavimo klausimai pagal svarbą turėtų užleisti vietą svarbesniems tikslams, šiuo atveju aplinkosauginio ir socialinio pobūdžio. Mes privalome apsaugoti atogrąžų miškus, kad būtų išlaikyta ekologinė mūsų planetos pusiausvyra. Galima neperdėtai teigti, kad atogrąžų miškai iš tiesų yra žmonijos paveldas ir todėl mes visi esame atsakingi už atogrąžų miškų išsaugojimą. Ypač šios atsakomybės negali vengti labiau išsivysčiusios ir turtingos šalys. Atogrąžų miškai daugiausia auga skurdžiausiose šalyse, turinčiose daugybę sunkumų, todėl bet kokia mūsų retorika bus visiškai beprasmė, jei mes neskatiname šių šalių vystymosi.

Labai svarbu padėti šioms šalims. Būtina, kad didžiausi medienos vartotojai pasaulyje ir labiausiai išsivystę regionai, kaip Europos Sąjunga, įsipareigotų užtikrinti, viena vertus, griežtus miškų naudojimo kontrolės mechanizmus, taip pat paramą medieną gaminančioms šalims.

Šios šalys ir jų ekonomika labai priklauso nuo atogrąžų miškų. Spartus miškų iškirtimas turės didžiulį neigiamą padarinių visais požiūriais – mums labiau globaliu lygmeniu, bet šioms šalims labiau apčiuopiamu ekonominiu ir socialiniu požiūriu. Taigi miškų iškirtimas kelia grėsmę net šių šalių išlikimui. Todėl tai, ką įmanoma padaryti, turi būti pradėta būtent šių šalių lygmeniu. Mes turime suteikti šioms šalims paramą ir įdiegti priemones, skatinančias šių šalių vystymąsi ir gamybos struktūros pertvarką, kad šių šalių santykis su savo miškais ir ištekliais geriau atitiktų jų šalių interesus, taip pat globalius visos žmonijos interesus. Tai – Europos Sąjungos atsakomybė. Šis susitarimas veda mus teisinga kryptimi ir nors jis nėra tobulas – pranešime aiškiai nurodyti visi jo trūkumai – vis tik jis teikia tam tikrų vilčių dėl geresnės ateities.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, atogrąžų mediena šį vakarą, finansinė krizė šią savaitę, pandemija, migracija, maisto krizė... visa tai veda prie tos pačios išvados: pagrindiniai nūdienos politiniai klausimai yra globalaus masto ir reikalauja globalaus politinio atsako.

Žinoma, niekas iš esmės neginčija Indonezijos, kaip suverenios valstybės, teisės savo nuožiūra naudoti jos teritorijoje augančius atogrąžų miškus ir teisės sodinti šiuose miškuose palmes aliejaus gamybai, kaip ir Brazilija turi teisę paversti miškų teritorijas ganyklomis kaip Gabone. Tačiau toks suverenios valstybės naudojimas savo teisėmis, regis, sukelia neigiamų padarinių už šios šalies suverenitetui priklausančios teritorijos ribų. Miškų nykimas, skurdas, augalijos ir gyvūnijų išnykimo grėsmė ir pigi mediena daro žalą globaliu mastu. Todėl čia ne tas atvejis, kai užtenka pasakyti, kad „tie, kurie daro žalą kitiems, privalo ją atlyginti“. Šiuo atveju būtina spręsti iškilusius klausimus teisiniu lygiu. Kaip galėtumėme spręsti šią problemą? Nuo ko reikėtų pradėti? Europoje ženklindami medieną, sertifikuodami ją kaip „sąžiningos prekybos“ medieną, kaip kad ženkliname kavą ar dvišalius prekybos susitarimus? Šios priemonės, žinoma, labai svarbios kaip pirmasis žingsnis, bet turi būti surastas globalus problemos sprendimo būdas. Mums reikia daug daugiau nei daugiašalis susitarimas dėl medienos, nes žmonės Bendrijoje, Afrikoje, Lotynų Amerikoje ir Azijoje gyventojai, taip pat turi teisę būti atlyginti už pastangas atlikti savo vaidmenį. Todėl, gerb. pirmininke, turime spręsti šias problemas politiniu, globaliu lygmeniu ir surasti sprendimus ir modelius, leisiančius išsaugoti gyvybę mūsų planetoje.

Pirmininkas. – Dėkui, gerb. J. C. Martinezai, už raginimą spręsti problemą tarptautiniu lygmeniu.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau nuoširdžiai padėkoti C. Lucas ir Z. Zaleskiui už pastangas siekiant, kad ši rezoliucija išvystytų šviesą. Tačiau tenka apgailestauti, kad plataus masto prekyba nelegalia mediena, gauta neteisėtai kertant mišką ar netvariai jį tvarkant, tebevyksta Europoje.

Europos Komisijos 2003 m. FLEGT veiksmų planas, specialiai skirtas tam, kad būtų užkirstas kelias prekybai nelegalia mediena Europoje, turėjo labai ribotą poveikį. Todėl tenka apgailestauti, kad Komisijos vis tiek prašoma pateikti naujus pasiūlymus. Pagaliau netinkamas profesinis importuotojų elgesys turbūt naudingas, nes nesiimama jokių veiksmų prieš neteisėtą prekybą, taip pat nėra numatyta jokių sankcijų. Todėl atsakingiems importuotojams tenka mokėti didžiulę kainą, tiek tiesiogine prasme, tiek ir perkeltine, užtikrinant atitiktį aplinkos ir saugos standartams, nes daug pigesne nelegalia mediena tebeprekiaujama plačiu mastu.

Pati medienos pramonė jau ėmėsi tam tikrų rimtų iniciatyvų, pvz., pradėjo medienos sertifikavimą. Mes turime įtvirtinti šias iniciatyvas privalomais teisės aktais, atitinkančiais pagrindines PPO nuostatas. Todėl aš taip pat pasisakau už tai, kad būtų pripažintos esamos sertifikavimo sistemos, kurias iš dalies nustatė pats medienos pramonės sektorius ir iš dalies NVO. Tai, ko nori C. Lucas, t. y. kad būtų sukurtas naujas Europos organas, tik padidins biurokratiją, todėl mes manome, kad tokį organą kurti nėra reikalo.

Žinoma, kovojant su neteisėta miško ruošos veikla būtina imtis priemonių vietos lygmeniu, pačiuose regionuose, bet mes taip pat tikimės, kad Komisija pateiks pasiūlymą dėl sankcijų taikymo, kuris taip pat turėtų prevencinį poveikį medienos importuotojams. Pagaliau jei mes netaikysime sankcijų verslo įmonėms, besiverčiančioms nelegalia prekyba, iškils pavojus, kad tokia neteisėta veikla ir toliau apsimokės, bet mes kaip tik ir turime tam padaryti galą.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Norėčiau pasveikinti pranešėją C. Lucas ir jos kolegas atlikus puikų darbą rengiant šį pranešimą. Manau, kad Tarptautinis susitarimas dėl atogrąžų medienos prisidės prie tvaraus viso pasaulio miškų tvarkymo, net jei 80 proc. miškų jau sunaikinta ar suniokota. Visi žinome, kad miškai – biologinės įvairovės išsaugojimo lopšys ir kad jiems tenka labai svarbus vaidmuo kovojant su klimato kaita. Dėl pigios medienos ir baldų importo savanoriškų susitarimų atsiranda netolygumų pasaulio rinkose, taip pat prarandamos darbo vietos tiek importuojančiose, tiek ir eksportuojančiose šalyse. Todėl aš dar kartą norėčiau pabrėžti būtinybę priimti teisės aktus, padėsiančius apsaugoti atogrąžų ir kitus miškus, taip pat užkirsti kelią prekybai nelegalia mediena. Palaikau pakeistą susitarimą ir tikiuosi, kad Komisija teiks metines šio susitarimo įgyvendinimo ataskaitas.

Béla Glattfelder (PPE-DE). – (HU) Mes galėsime sustabdyti klimato kaitą tik tada, jei padarysime galą miškų naikinimui. Europos pastangos apsaugoti aplinką bus neveiksmingos, jei toleruosime aplinkos naikinimą kitose pasaulio dalyse.

Tarptautinės prekybos liberalizacija ir globalizacijos procesas skatina aplinkos niokojimą visuose žemynuose. Todėl PPO taisyklės turi būti papildytos griežtomis nuostatomis dėl aplinkos apsaugos, kitaip dėl tolesnės liberalizacijos aplinkai bus padaryta dar didesnė žala. Šiandien vien uždrausti neteisėtą prekybą mediena

nepakanka, būtina taip pat uždrausti medienos produktų ir baldų, pagamintų naudojant medieną, gautą neteisėtai kertant mišką, importą.

Ar žmonės iš tikrųjų mano, kad importuodami pigius Kinijoje pagamintus baldus jie taip neprideda prie miškų niokojimo? Šis pranešimas – žingsnis einant teisinga kryptimi, bet būtina imtis dar radikalesnių priemonių, nes to reikalauja mūsų planetos būklė. Kol dar neturime griežtesnių taisyklių, turime paraginti stambias tarptautines baldų prekybos bendroves, pvz., IKEA, taikyti skaidrų apribojimą ir neprekiuoti baldais, pagamintais iš nelegalios žaliavos.

Galiausiai miškų iškirtimas ne tik skatina prekybą mediena ir baldais, bet taip pat sąlygoja žemės ūkio produkcijos kainų bei poreikio biodegalams augimą. Jei leisime prekiauti biodegalais, pagamintais niokojant mišką, tai turėtumėme žinoti, kad kiekvieną kartą pripildydami savo automobilio baką tokiais biodegalais mes taip pat prisidedame prie kelių kvadratinį metrų atogrąžų miško ploto iškirtimo.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, atogrąžų miškų būklė pastaraisiais metais kelia nerimą ir neįmanoma ignoruoti to, kaip beatodairiškai niokojama ši svarbi mūsų planetos biosferos dalis. Išgirdome, kad sprendimas priimti teisės aktus, kurie padėtų kovoti su neteisėta atogrąžų miškų medienos ruošos veikla, buvo priimtas nepaisant didelių kliūčių Europos viduje, nors nuolat kalbama apie tai, kad kiekvienais metais prarandama 13 milijonų hektarų ilgamečių miškų, kas, žinoma, sąlygoja didesnę taršą CO₂ išlakomis. Aš visapusiškai palaikau raginimą nustatyti aplinkos apsaugos reikalavimus Europos Sąjungos bendros prekybos politikoje. Man džiugu, kad C. Lucas pranešime taip pat pabrėžiama, kad būtina skleisti informaciją apie pražūtingus miškų niokojimo padarinius. Tokio pobūdžio susitarimas turėtų būti ratifikuojamas Parlamento, todėl labai svarbu, kad mes Europos Parlamente turėtumėme galimybę aptarti Komisijos teikiamas metines šio tarptautinio susitarimo įgyvendinimo ataskaitas, kuriose taip pat turėtų būti apžvelgiama esama būklė miškų niokojimo atžvilgiu. Deja, jau per vėlu išvengti klimato kaitos proceso ar jį sustabdyti, bent mes privalome bandyti bent jau sulėtinti jo tempus. Nors šis susitarimas turi trūkumų, tai – žingsnis einant teisinga kryptimi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Nepaisant polinkio svaidytis šūkais apie aplinkos apsaugą, ši suvienytoji Europa, regis, ignoruoja šią problemą dėl vis spartėjančio svarbiausių miškų nykimo, daugiausia sąlygojamo godaus miško kirtimo tenkinant poreikį atogrąžų medienai. Nuo tokio niokojimo jau nukentėjo beveik 80 proc. viso tokių miškų ploto.

ES privalo teikti didesnę finansinę paramą medieną gaminančioms šalims, kad būtų užkirstas kelias neteisėtam miško kirtimui ir skatinamas tvarus miškų tvarkymas. Taikyti reikalavimą sertifikuoti medieną Europos rinkoje taip pat geras sumanymas. Oficialiais statistiniais duomenimis, medienos importas į ES sudaro tik nedidelę visos gaminamos medienos dalį, bet turėtumėme atminti, kad didžioji importuojamos medienos dalis pasiekia Europą perdirbta. Mūšis bandant išsaugoti, tai kas iš miškų liko, mūšis už šviesesnę ateitį ateinančioms kartoms yra *de facto*.

Jacques Barrot, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. – (FR) Gerb. pirmininke, dėkoju kalbėjusiems Parlamento nariams. Visų pirma norėčiau priminti visiems, kad 2006 m. susitarimu siekiama skatinti tarptautinės prekybos atogrąžų mediena, gaunama tvariai tvarkant ir teisėtai kertant mišką, plėtrą ir tvarų atogrąžų miškų, naudojamų medienos gamybai, tvarkymą.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad šis susitarimas – vienintelė daugiašalė tarptautinė priemonė, kuria klausimas dėl miškų, ypač atogrąžų, sprendžiamas teisiškai patvirtintu pagrindu. Šiuo susitarimu taip pat daromas netiesioginis poveikis kitos rūšies miškams, ne tik atogrąžų, nors, žinoma, jis yra ribotas ir ne toks akivaizdus.

Įdomu tai, kad šiuo susitarimu sukuriamas bendradarbiavimo struktūra, apimanti visas iniciatyvas miškininkystės srityje. Savaimė aišku, Komisija ketina aktyviai dalyvauti įgyvendinant šį susitarimą ir užtikrinti Bendrijos indėlį į administracinį biudžetą. Mes taip pat norėtumėme finansuoti plataus masto priemonių įgyvendinimą vadovaujantis teminėmis programomis.

Tačiau visa tai neturėtų pakeisti dvišalių susitarimų pagal FLEGT programą – iš tikrųjų visai priešingai. Jūs teisingai tai pabrėžėte. Šiais dvišaliais susitarimais, kurie leis spręsti miškų problemą vis platesniu, globaliu mastu, mes formuojame pagarbos atogrąžų miškams koncepciją.

Tiesa, kad susitarimas, kurį šį vakarą aptariame, yra tik kukli pradžia, kaip šiandien čia buvo minėta, bet jis turėtų būti atspirties tašku kuriant daug veiksmingesnę strategiją. Tekstus dėl neteisėtos miškų ruošos veiklos ir FLEGT įgyvendinimo reglamento planuojama priimti spalio mėn. Tikiuosi, kad patvirtinusi minėtus tekstus, Komisija pateisins čia išreikštus lūkesčius.

Todėl norėčiau dar kartą padėkoti pranešėjai C. Lucas ir, žinoma, klausimo autoriui H. Markovui. Aš būtinai perduosiu Komisijai visas Parlamento narių išsakytas pastabas ir nuomonę šiuo labai svarbiu, kaip kiekvienas kalbėtojas pažymėjo, klausimu, nes miškai – labai svarbus žmonijos palikimas, kurį privalome išsaugoti ateities kartoms. Man labai patiko posakis, kad miškai yra „biologinės įvairovės lopšys“. Iš tikrųjų, mūsų miškai yra tikras įvairovės lopšys.

Mūsų miškų apsauga – tikrai svarbi iniciatyva rūpinantis su mūsų planetos ateitimi. Todėl norėčiau dar kartą padėkoti Europos Parlamentui už tikrą išsipareigojimą spręsti šį klausimą ir tikiuosi, kad mes kartu su Komisija palaipsniui galėsime pateisinti visus šiandien čia išsakytus lūkesčius, kurie parodė, koks svarbus ir aktualus šis klausimas yra. Dėkoju visiems Parlamento nariams ir ypač jūsų pranešėjai.

Caroline Lucas, pranešėja. – Gerb. pirmininke, dėkoju savo kolegoms už pastabas ir palaikymą, bet norėčiau keletą žodžių tarti būtent Komisijos nariui J. Barrot'ui. Tikiuosi, jūs pastebėjote daugelio šiuose Rūmuose šį vakarą išreikštą nekantrumą ir nusivylimą dėl begalinių atidėliojimų pateikti šį taip ilgai lauktą teisėkūros pasiūlymą dėl priemonių kovojant su neteisėta miško ruošos veikla. Perduokite savo kolegoms tą faktą, kad Parlamentas laiko nuolatinį atidėliojimą pateikti šį teisėkūros pasiūlymą visiškai nepriimtiniu.

Apgailestauju, kad jūs nesugebėjote atsakyti į klausimą dėl to, kada galima būtų tokio pasiūlymo tikėtis, kurį jums pateikė bent trys čia šįvakar kalbėjusieji. Šis klausimas taip pat rūpi ir visuomenei. Manau, atrodo nekaip, kad ES negali susitvarkyti savo viduje. Mes mėgstame postringauti apie pasaulio politinio lyderio vaidmenį, kurį manome turį. Jeigu tokia politinė lyderystė ką nors ir reiškia, tai ji turėtų reikšti mūsų iniciatyvą padaryti galą nelegalios medienos importui ir prekybai ES, ir mes laukiame daug skubesių veiksmų įgyvendinant šį tikslą.

Ta proga norėčiau iškelti dar vieną klausimą. Ne vienas kolega minėjo ryšį tarp miškų iškirtimo ir klimato kaitos, todėl norėčiau tik dar pridurti, kad teisėkūros priemonių paketo klimato kaitos srityje klausimu mano kolegos ketina balsuoti per artimiausias savaites. Jūs suprasite, kad medžių iškirtimas – labai svarbus klausimas, glaudžiai susijęs su prekybos apyvartiniais taršos leidimais sistema, ir noriu paraginti kolegas nepasiduoti argumentams įtraukti į šią sistemą vadinamuosius taršos mažinimo kreditus. Šiandien vidurdienį šiuo klausimu vyko diskusijos, per kurias mes pabrėžėme, kad miškų iškirtimo klausimo įtraukimas į prekybos apyvartiniais taršos leidimais sistemą – blogas sumanymas dėl daugelio priežasčių, iš kurių ne paskutinėje vietoje yra ir ta, kad tai sužlugdys prekybos leidimais sistemą. Įgyvendinant šią sistemą ir taip susiduriama su rimtomis problemomis dėl patikros, stebėsenos, atskaitomybės ir patikimumo valdymo. Mes nenorime, kad miškų iškirtimo klausimas būtų įtrauktas į teisėkūros priemonių paketą, skirtą kovoti su klimato kaita, bet mes pasisakome už tai, kad miškų klausimas būtų sprendžiamas tinkamai investuojant iš aukcionų gautas pajamas į šalis, kuriose miškai yra niokojami.

Gerb. Komisijos nary, prašau jūsų pasirūpinti tuo, kad ruodu taptų tuo momentu, nuo kurio ES iš tikrųjų pradės patikimai spręsti miškininkystės problemas. Taip pat prašau jūsų užtikrinti, kad pasiūlymas, apie kurį buvo kalbėta, būtų pateiktas kuo skubiau.

Jacques Barrot, Komisijos Pirmininko pavaduotojas. – (FR) Galbūt C. Lucas neišgirdo manęs. Maniau, kad aš aiškiai atsakiau į pateiktą klausimą. Aš sakiau, kad tekstus numatoma priimti spalio mėn. Ar tai interpretacija? Ar mano atsakymas buvo nepakankamai aiškus? Norėčiau paaiškinti. Esu pripratęs klausytis Parlamento. Rizikuodamas pasikartoti ir sukelti Rūmų rūstybę, aš vis tik prieš kelias minutes paminėjau spalio mėn.

Pirmininkas. – Gerai. Spalio mėn., t. y. kitą savaitę. Taigi susitikimas vyks kitą savaitę. Dėkoju.

Baigdamas diskusijas, norėčiau paskelbti, kad Tarptautinės prekybos komiteto vardu gavau pasiūlymą dėl rezoliucijos pagal Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį. ⁽¹⁾

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Péter Olajos (PPE-DE), raštu. – (HU) Niekas daugiau nebegali abejoti, kad miškų iškirtimas ir niokojimas turi neigiamą poveikį klimato kaitai ir biologinei įvairovei. Konkrečiau, pasaulyje dėl iškirtimo buvo suniokota 13 mln. hektarų miškų ir tai yra viena iš trijų svarbiausių priežasčių, sąlygojančių taršą šiltnamio efektą

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

sukeliančiomis dujų išlakomis. Neteisėta medienos gamyba sukelia eroziją, pakertą vietos bendruomenių egzistavimą ir padaro 10–15 mlrd. EUR nuostolių medieną gaminančioms šalims.

Savaime aišku, aš sveikinu tarptautinio susitarimo dėl medienos sudarymą, bet net ir šis susitarimas nepriartins mūsų prie tikslo. Mes priartėsime prie jo tik jei spėsime, bent jau Europos Sąjungos viduje, vidutinės juostos miškų problemą visapusiškiau, užtikrindami tiek tai, kad medienos produkcija yra pagaminta vykdant sąžiningą veiklą, tiek ir visos prekybos grandinės atsekamumą. Tik toks susitarimas galėtų iš tikrųjų prisidėti prie miškų apsaugos ir tvaraus medienos naudojimo.

Taip teigdamas aš visiškai neapsirinku, juolab kad pareiškimą, kurį keli mano kolegos ir aš rašėme šių metų pavasarį ir vasarą, pasirašė ketvirtadalis visų EP narių.

Aš tikiu, kad anksčiau ar vėliau klausimas dėl atogrąžų miškų galės sulaukti mūsų, Europos, dėmesio. Galbūt susitarimas dėl atogrąžų miškų paskatins Komisiją priimti teisės aktus, pagal kuriuos bus leidžiama importuoti į Europos Sąjungą tik legalią medieną ir medienos produktus.

16. Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio pakeitimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Costas Botopouloso pranešimas (A6-0324/2008) Konstitucinių reikalų komiteto vardu dėl Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio pakeitimo (2007/2266(REG)).

Costas Botopoulos, pranešėjas. – (EL) Gerb. pirmininke, pranešimo projektas, kuriuo šiandien diskutuojame, susijęs su Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio dėl ieškinio pateikimo Teisingumo Teisme pakeitimu. Taisyklėse teigiama, kad šis straipsnis reglamentuoja tokią procedūrą tik tais atvejais, kai Europos Parlamentas iškelia bylą Teisingumo Teisme.

Tačiau tekste nieko nesakoma apie tai, kas atsitinka, kai Parlamentas nutaria pareikšti savo nuomonę per savo atstovą, Parlamento Pirmininką, pateikdamas savo samprotavimus nagrinėjamoje byloje ar priimdamas sprendimą įstoti į ją. Tai aktualu taikant prejudicinių sprendimų priėmimo procedūras, kai ginčijamas teisės akto galiojimas, ypač kai šį aktą priėmė pats Parlamentas kartu su Taryba.

Taigi Teisės reikalų komiteto pirmininkas G. Gargani, kuriam naudodamasis proga norėčiau padėkoti už pagalbą rengiant šį pranešimą, iškėlė klausimą dėl to, ar 121 straipsnis gali būti interpretuojamas taip, kad galėtų būti įtraukiami ir Parlamento samprotavimai ir sprendimai įstoti į bylą.

Pirmajame savo pranešime pateiktame atsakyme kalbu apie tai, kad 121 straipsnyje vartojama sąvoka „ieškinys“ negali būti interpretuojama taip, kad ji apimtų ir Parlamento samprotavimus ir sprendimus įstoti į bylą, nes tai kokybiškai kitas veiksmas. Todėl mano pirmasis atsakymas yra, kad mes negalime eiti keliu, grindžiamu tik interpretavimu.

Ar galime toliau laikytis parlamentinės praktikos, pagal kurią sprendimą tokiais atvejais priima Parlamento Pirmininkas, mūsų vadovas ir atstovas tokiose teismo bylose? Ir šį kartą manau, kad ne. Daug patikimiau nustatyti naują išsamią procedūrą.

Gali iškilti klausimas, kodėl iš tikrųjų būtų geriau nustatyti naują procedūrą? Todėl, kad praktikoje pasitaikydavo atvejų, kai Parlamento Pirmininkas priimdavo sprendimą nesivadovauti Teisės reikalų komiteto rekomendacijomis. Tokie atvejai pasitaikydavo ginant Teisme anksčiau Parlamento priimto sprendimo galiojimą.

Tokių atvejų pastaruoju metu buvo du. Turime pagrindo teigti, kad privalome sukurti visiškai naują procedūrą.

Koks sprendimo būdas siūlomas? Gavęs Teisės reikalų komiteto rekomendaciją, Pirmininkas, jei sutinka, pateikia savo samprotavimus. Jei Pirmininko ir Teisės reikalų komiteto nuomonė nesutampa, klausimas pirma perduodamas Pirmininkų sueigai. Kodėl Pirmininkų sueigai? Nes tai yra kolektyvinis organas, atspindintis galių pasiskirstymą, todėl jis gali priimti sprendimą kiekvienu atveju atsižvelgdamas į visus „už“ ir „prieš“.

Tik tais atvejais, kai Pirmininkų sueiga nusprendžia, kad dėl išskirtinių priežasčių (pvz., Sutarčių pakeitimo) Parlamentas neturėtų ginti savo ankstesnės pozicijos, klausimas sprendžiamas per plenarinį posėdį, nes tik plenariniam posėdžiui suteikta galia keisti ankstesnį jo priimtą sprendimą.

Georgios Papastamkos, PPE-DE frakcijos vardu. – (EL) Gerb. pirmininke, kaip pranešėjas, atstovaujantis Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijai – noriu pasakyti, kad ši vakarą diskutuojame klausimu, susijusiu su Europos Parlamento organizacine autonomija ir suverenumu.

Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklės nustato reguliavimo ryšį, grindžiamą ilgalaikiu atskirų nuostatų galiojimu. Šiuo atveju aš neturiu galvoje nuostatų, taikomų svarstant klausimą dėl pakeitimo, bet nuostatas, turinčias ilgalaikę ir patikimą reguliavimo galią.

Nekalbėsiu apie dar konkretesnius pakeitimo tekste aprašytos ginčų sprendimo tvarkos aspektus – juos labai išsamiai ir tiksliai išdėstė pranešėjas C. Botopoulos, bet pasakysiu, kad pranešėjo pasiūlytas pakeitimo tekstas yra pasiekto susitarimo tarp PPE-DE frakcijos ir Socialistų frakcijos rezultatas.

Nauja pastraipa, kuria papildomas Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnis, susijusi su atvejais, kai priimant sprendimą dėl Parlamento samprotavimų pateikimo ir įstojimo į Teisingumo Teisme nagrinėjamą bylą Parlamento Pirmininko ir Teisės reikalų komiteto nuomonė gali išsiskirti.

Iki šiol Darbo tvarkos taisyklėse nebuvo nuostatos, kuri aiškiai reglamentuotų tokius atvejus. Pakeitimas, kurį šiandien svarstome, šią Parlamento vidaus darbo tvarkos teisinio reguliavimo spragą užpildys.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Gerb. pirmininke, Europos Parlamento pozicijai Teisingumo Teisme atstovauja jo Pirmininkas, o prieštarais atvejais pirma perduodamas svarstyti plenariniame posėdyje. Tai galioja procesinių veiksmų atžvilgiu. Naujajame pranešime šios sistemos taikymas išplečiamas įtraukiant ir kitus procedūrinius veiksmus, kai Pirmininkas atstovauja Parlamentui ir prieštarais atvejais tariasi plenariniame posėdyje. Tačiau pranešime yra siūlomas naujas dalykas, t. y. į šį procesą įtraukiama Pirmininkų sueiga – tarpinis sprendimų priėmimo organas. Savaime šis sprendimas nėra problemiškas, tačiau vertėtų pabrėžti, kad Europos Parlamentas niekada neturėtų paleisti iš akių tradicinio parlamentinio principo, pagal kurį visa galutinio sprendimo priėmimo galia turi būti suteikta plenariniam posėdžiui. Plenarinis posėdis yra suverenus visais atžvilgiais, nes jo įgaliojimų teisėtumas išplaukia iš atstovavimo etikos.

Tiesa, kad institucijos, atsakingos už sudėtinių ir plačių sričių valdymą, pvz., Europos Parlamentas, dažnai susigundo apjuosti savo sprendimų priėmimo galią vadinamąja raudonąja biurokratijos juosta. Dažnai šios pagundos išvengti neįmanoma, tačiau mes vis tiek turime stengtis per daug nevynioti demokratijos į raudonąją juostą, nes norint užtikrinti gero valdymo efektyvumą, niekada negalima prarasti erdvės politikai, bet siekti atsisakyti tariamai administracinių formų, tokių kaip komitetai ir kai kuriais atvejais sueigos. Taip yra todėl, kad – pacituosiu Mirabo žodžius – šios administracinės formos nėra tikros „gyventojų atrakinės grupės“.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gali susidaryti įspūdis, kad Parlamento darbo tvarkos taisyklių pakeitimas – tik techninis klausimas, tačiau tikrovėje juo gali būti sustiprintas arba susilpnintas Darbo tvarkos taisyklių demokratinis teisėtumas. Du precedentiniai atvejai, kai Parlamento Pirmininkas neturėjo vadovautis Teisės reikalų komiteto rekomendacija, parodė, kad Darbo tvarkos taisyklėse yra spraga. Aš pritariu darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio pakeitimui, nes juo tokiais atvejais bus užtikrinta, kad Parlamentas perduos klausimą svarstyti Pirmininkų sueigoje, o po to ir plenariniame posėdyje. Tačiau manau, kad Parlamento Pirmininkas turėtų teikti savo nuomonę ir ją ginti Teisės reikalų komitete, bet ne kitų komitetų pirmininkų sueigoje. Apgailestauju, kad pakeitimo tekste neminima galimybė grupei Parlamento narių siūlyti plenariniam posėdžiui trečią alternatyvą. Ar plenarinis posėdis gali tik pasirinkti priimti arba atmesti Pirmininko ar Pirmininkų sueigos pateiktą alternatyvą? Šiuo atveju turime naują precedentą, ir tik ateitis parodys, ar jis pasiteisins. Manau, šiuo atveju siekiama sustiprinti biurokratiją, bet užtikrinti didesnę demokratiją.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Įprastai tada, kai Parlamento frakcija remia pranešėją, atstovaujantį opozicinei frakcijai, pranešėjas turėtų susirūpinti. Šis vakaras priklauso Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijai, bet C. Botopoulos pranešimo klausimu pasisakė net keturi PPE-DE frakcijos nariai! Kas labiausiai stebina, gerb. pirmininke, kad mes pritariame C. Botopoulos pasiūlymui, nes manome, kad tai geras pasiūlymas, pasiūlymas, dėl kurio sutariama, ir pasiūlymas, galiu pareikšti, sulauksiantis mūsų politinės frakcijos pritarimo ir palaikymo.

Parlamento gyvenime, kaip ir apskritai gyvenime, vyksta pokyčiai, į kuriuos turime reaguoti. Taigi reaguodamas į painiąvą interpretuojant Darbo tvarkos taisykles, ar konkrečiame jo straipsnyje yra įtraukta galimybė Parlamentui teikti savo samprotavimus Teisme nagrinėjamos bylos atžvilgiu, C. Botopoulos išaiškino šį klausimą pateikdamas konkretų pasiūlymą, kurį priimti reikalauja gyvenimas.

Todėl, gerb. pirmininke, sveikinu šį jauną ir perspektyvų Parlamento narį, kuriam pranašauju didelę sėkmę Parlamente ir užtikrinu savo frakcijos paramą įgyvendinant šią reformą.

Costas Botopoulos, *pranešėjas*. – (EL) Gerb. pirmininke, norėčiau visų pirma padėkoti kalbėtojams, taip pat savo kolegoms, labai padėjusiems man rengti šį mano pirmąjį pranešimą, kuris, kaip pasakė I. Méndez de Vigo, tikėsimės bus ne paskutinis.

Norėčiau trumpai pakomentuoti kalbėtojų išsakytas mintis. Gerb. G. Papastamkos teisingai teigdamas, kad šis pranešimas yra susitarimo tarp opozicinių EP frakcijų, kurį iš tiesų pavyko pasiekti, rezultatas. Tačiau pranešimas yra sutarimo tarp opozicinių politinių frakcijų rezultatas gerąja prasme. Kitaip tariant, pranešimas grindžiamas ne mažiausiu bendruoju vardikliu, bet yra parengtas pavykus surasti bendrą pagrindą. Tikiu, kad toks sprendimas yra protingesnis ir demokratiškesnis. Manau, kad pasiūlytas sprendimas demokratiškesnis būtent dėl to, kad jis leidžia užtikrinti tinkamesnę procesinių veiksmų eigą.

Gerb. M. Esteves visiškai teisingai pastebėjo, kad mums nederėtų pernelyg dažnai naudotis plenariniame posėdžiui suteikta galia. Labai teisinga mintis! Todėl mums reikėtų šaukti plenarinius posėdžius tik tais atvejais, kai tai yra visiškai būtina, kitaip sakant, tik tada, kai būtina pakeisti anksčiau Parlamento priimtą sprendimą.

Gerb. Z. Roithová taip pat visiškai teisingai pabrėžė, kad Teisės reikalų komitetas atlieka labai svarbų vaidmenį, naudodamasi jam suteiktais įgaliojimais taip, kaip numatyta Darbo tvarkos taisyklėse. Kitaip tariant, Teisės reikalų komiteto nuomonės išklausoma procesinių veiksmų pradžioje, šiam procesui įpusėjus ir pabaigoje.

Baigdamas norėčiau pridurti, nes to neminėjau kalbėdamas pirmą kartą, kad kai išskirtiniais atvejais Teisės reikalų komitetas dėl laiko stygiaus negali pateikti savo nuomonės, sprendimą gali priimti pats Parlamento Pirmininkas. Tačiau ir šiuo atveju yra aiškiai teigiama ir paaiškinama, kad Teisės reikalų komitetui turėtų būti leista pateikti savo sprendimą bet koku kitu būdu, kurį teisės Reikalų komitetas mano esant tinkamą. Visiems labai dėkoju.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

17. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

18. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

19. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 22.55 val.)